

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2020

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบัน อุดมศึกษาในประเทศไทย

กิตติโชติ ชัวใจบุญ
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Higher Education Commons](#)

Recommended Citation

ชัวใจบุญ, กิตติโชติ, "การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย" (2020). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 4002.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4002>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A MODEL AND MECHANISMS FOR DRIVING OF KNOWLEDGE BASED
ECONOMY PARK OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN THAILAND

Mr. Kittichote Buachaiboon

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Higher Education
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
โดย	นายกิตติโชติ บัวใจบุญ
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.ปทีป เมธาคูณวุฒิ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย)
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
.....	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
.....	(ศาสตราจารย์ ดร.ปทีป เมธาคูณวุฒิ)
.....	กรรมการ
.....	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท สติรกุล เตชพาหพงษ์)
.....	กรรมการ
.....	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์)
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
.....	(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวงศ์ ศรีบุรี)

กิตติโชติ บัวใจบุญ : การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. (DEVELOPMENT OF A MODEL AND MECHANISMS FOR DRIVING OF KNOWLEDGE BASED ECONOMY PARK OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา วิเคราะห์ความต้องการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พัฒนารูปแบบและนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ สอบถามผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยของรัฐและเอกชน จำนวน 13 แห่ง ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน 12 แห่ง และการประเมินร่างรูปแบบและกลไก จากผู้ทรงคุณวุฒิ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา และความถี่

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศสนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ และบทบาทสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการวิจัยในการพัฒนาสถาบัน เศรษฐกิจ สังคม และประเทศ
2. การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ ในด้านการจัดการหน่วยงาน การเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
3. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีรูปแบบและระดับการพัฒนา ได้แก่ 1) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน 2) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) 3) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) และ 4) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม
4. กลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วย 1) กลไกขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการ 2) กลไกขับเคลื่อนด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) กลไกขับเคลื่อนด้านความร่วมมือ และ 4) กลไกขับเคลื่อนด้านผลผลิต

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นการจัดการวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ภายใต้สถาบันอุดมศึกษา โดยที่มียุทธศาสตร์เป็นฐานที่มีโดยลักษณะการจัดการวิจัยองค์ความรู้เพื่อการสร้างมูลค่าและคุณค่า การปรับเปลี่ยนไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จึงมีความครอบคลุมลักษณะความเป็นนิคมวิจัยที่มียุทธศาสตร์เป็นฐาน สอดคล้ององค์ความรู้ที่มีความหลากหลายสาขาและสภาพสาขาวิชาวิจัย และคงบทบาทสนับสนุนพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา อุดมศึกษา
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5784230927 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORD: SCIENCE AND TECHNOLOGY PARK, KNOWLEDGE BASED ECONOMIC PARK, MODEL AND MECHANISMS

Kittichote Buachaiboon : DEVELOPMENT OF A MODEL AND MECHANISMS FOR DRIVING OF KNOWLEDGE BASED ECONOMY PARK OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN THAILAND. Advisor: Asst. Prof. Arunee Hongsirawat, Ph.D. Co-advisor: Prof. Pateep Methakunavudhi, Ph.D.

The objectives of this research are to analyze the management of Science and Technology Park in foreign countries that support the roles of higher education institutions; to analyze the manage for information technology and innovation of higher education institutions in Thailand; to develop a model of a Knowledge Based Economic Park for higher education institutions in Thailand; and, to propose mechanisms of a Knowledge Based Economy Park for higher education institutions in Thailand. The methodologies of this research are as follows: collect data from a sample of the Massachusetts Institute of Technology, Cambridge University, Kyoto University, and National University of Singapore; and, administrators of 13 public and private higher education institutions; and, administrators of public and private higher education institutions at faculties, colleges, institutes of 13 public and private higher education institutions; and, administrators of 12 government agencies and private sectors; and, evaluation of the draft model and mechanism from experts. The research instruments were analyzes, documents, interviews, questionnaires, assessment form, and mechanisms. The analysis of the data was content and frequency analysis.

The results of this research are as follows:

1. The management of the Science and Technology Park in foreign countries supports the roles and responsibilities of higher education institutions. In line with the missions of higher education institutions in teaching, research and academic services; as well as the role of higher education institutions for research in the development of economic, social and national institutions.

2. Management of information technology and innovation that leads to a Knowledge Based Economic Park of higher education Institute. Study in Thailand found that the National Research Universities have the highest demand for information technology and innovation leading to a Knowledge Base Economy Park. Followed by public university; and, private university, respectively, in agency management teaching, research, academic services and fostering arts and culture.

3. The models and levels of development of a Knowledge Based Economic Park for higher education institutions in Thailand can be identified into 4 models, namely 1) institutional development; 2) local development/social development; 3) economic development /entrepreneurial; and 4) advanced technology/ innovation.

4. Mechanisms for a Knowledge Based Economic Park of higher education institutions in Thailand consist of: 1) management mechanisms; 2) infrastructure mechanisms; 3) cooperation mechanisms; and, 4) product mechanisms.

The Science and Technology Park is a research management in science and technology and social sciences and humanities of higher education institutions. Knowledge is a significant base of research management in terms of value add. The transition into a Knowledge Based Economic Park therefore covers the characteristics of a knowledge based research settlement. Corresponding to the body of knowledge in various fields and research disciplines; as well as maintaining the supporting role of higher education institutions.

Field of Study: Higher Education

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ทั้งสองกรุณาใช้เวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ วิทยานิพนธ์อย่างละเอียดด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ ประธาน คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริ ฉันท สติรกุล เตชพาหพงษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวงศ์ ศรีบุรี ที่ท่านให้ความกรุณาเป็นกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ที่ท่านให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ เลอสม สถาปิตานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี คงคาอุยฉาย ศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ชูตินธรรานนท์ ศาสตราจารย์ ดร.พลกฤษณ์ แสงวงษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวงศ์ ศรีบุรี รองศาสตราจารย์ ดร.พนม คลีฉายา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรวัฒน์ หังสพฤกษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบประเมินร่างรูปแบบและกลไก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและ ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้แก่ผู้วิจัย และให้ความปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ในการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิตนี้ ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก “ทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต” บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอย่างที่สุดและด้วยความระลึกถึงต่อพระคุณของคุณพ่อและคุณแม่ แม้ตลอดกาล

กิตติโชติ บัวใจบุญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
ขอบเขตการศึกษา	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ตอนที่ 1 แนวนโยบายและแผนพัฒนาประเทศ	20
ตอนที่ 2 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี	23
ตอนที่ 3 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy).....	25
ตอนที่ 4 แนวคิดอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks)	27
ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม	33

ตอนที่ 6 แนวคิดเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)	35
ตอนที่ 7 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)	38
ตอนที่ 8 แนวคิดการจัดการความรู้.....	40
ตอนที่ 9 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการที่นำมาใช้ในการวิจัย.....	46
ตอนที่ 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุน บทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา	69
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทย.....	89
ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	274
ตอนที่ 4 การนำเสนอกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทย.....	298
ตอนที่ 5 ผลจากการตรวจสอบการประเมินร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	301
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและอภิปราย	315
สรุปผลการวิจัย.....	316
อภิปรายผล.....	347

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	351
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	352
บรรณานุกรม.....	354
ภาคผนวก.....	361
ประวัติผู้เขียน.....	406

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ประเภทและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	57
ตารางที่ 2 เครื่องมือวิจัยและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล	59
ตารางที่ 3 สรุปขั้นตอนการวิจัย	66
ตารางที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์การจัดการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา	78
ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	128
ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขล านครินทร์	134
ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	147
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยเอกชน	155
ตารางที่ 9 ระดับฉันทามติการจัดการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	162
ตารางที่ 10 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	163
ตารางที่ 11 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	164
ตารางที่ 12 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	165
ตารางที่ 13 ระดับฉันทามติการจัดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	166
ตารางที่ 14 ระดับฉันทามติการจัดการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล	168
ตารางที่ 15 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล	169

ตารางที่ 74 เปรียบเทียบกรณีศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาครัฐ.....	240
ตารางที่ 75 เปรียบเทียบกรณีศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน	247
ตารางที่ 76 ผลการประเมินรูปแบบที่ 1 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา.....	301
ตารางที่ 77 ผลการประเมินรูปแบบที่ 2 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)	303
ตารางที่ 78 ผลการประเมินรูปแบบที่ 3 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ)	305
ตารางที่ 79 ผลการประเมินรูปแบบที่ 4 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม	307
ตารางที่ 80 ผลการประเมินรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย	309
ตารางที่ 81 ผลการประเมินร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้.....	310
ตารางที่ 82 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือในการวิจัย.....	316

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนภาพสรุปการจัดการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาใน ต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา	86
ภาพที่ 2 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	288
ภาพที่ 3 ร่างรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	297
ภาพที่ 4 ร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	300
ภาพที่ 5 แผนภาพสรุปการจัดการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาใน ต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา	319
ภาพที่ 6 แผนภาพสรุปรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	333
ภาพที่ 7 แผนภาพสรุปกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย	336
ภาพที่ 8 องค์ประกอบรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	340
ภาพที่ 9 องค์ประกอบรูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม	341

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่การก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ประเทศต่างๆ ได้เข้าสู่กระแสใหม่ของการเปลี่ยนแปลงที่ให้ความสำคัญในด้านการผลิต การแพร่กระจายสินค้าและการบริการ โดยอาศัยความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก เพื่อสร้างความเติบโต ความมั่นคงและสร้างงานในทุกภาคเศรษฐกิจ (OECD, 2002) ความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนามากกว่าเงินทุนและแรงงาน มีความสำคัญของการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความรู้ ทำให้องค์กรต่างๆ จำเป็นต้องปรับตัวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ (knowledge) จะช่วยขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและความสามารถในการผลิต นำไปสู่การประสบความสำเร็จของระบบเศรษฐกิจ (Dahiman, 2003) ซึ่งหลักการเศรษฐกิจความรู้ที่ได้มีการยอมรับของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้อะไรและเทคโนโลยีในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฏจักรเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) และมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจในยุคที่ผ่านมา เป็นการเจริญเติบโตที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นความรู้และส่งผ่านความรู้ โดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปสู่สังคมสารสนเทศ (Information Society) ทำให้เกิดความต้องการผู้ปฏิบัติงานที่มีทักษะที่ดี การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับฝีมือแรงงาน และเกิดการเรียนรู้ในเศรษฐกิจ (Learning Economy) โดยอาศัยความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก เพื่อสร้างความมั่นคงและสร้างงานในทุกภาคเศรษฐกิจ (Krisciunas, 2006)

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) คือการเสริมสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นเพื่อรองรับการพัฒนาที่มีฐานและมีความได้เปรียบ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยและพัฒนา โดยส่งเสริมอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะนักประดิษฐ์ นักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม (วรพล โสติดิยานุรักษ์, 2557) ที่ช่วยพัฒนาและหรือต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า และการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรม (Innovation Hub) โดยส่วนประกอบหลักที่สำคัญของเศรษฐกิจความรู้คือการสร้าง กระจาย เผยแพร่ ใช้ บูรณาการ และจัดการสารสนเทศ ซึ่งความรู้เป็นทรัพยากร

พื้นฐานที่สร้างทั้งความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และในการพัฒนาประชาชนและประเทศไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) นั้น ต้องสร้างปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ ความสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสังคมแห่งการเรียนรู้ ในขณะที่ความสำคัญในการปรับตัวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) อยู่ ที่การสร้างนวัตกรรมจากองค์ความรู้ใหม่ๆ (Innovation and Knowledge Creation) รวมถึงการนำเอาความรู้และเทคโนโลยีจากภายนอกมาปรับใช้ (Technological Adaptation/Adoption) ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (ปรารธนา หลีกภัย และเกิติศิริ เจริญวิศาล, 2555)

การพิจารณาองคาพของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) โดยเฉพาะการเน้นการพัฒนาเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์จะเป็นการพัฒนาเพียงมิติเดียว หรือการเน้นการพัฒนาแต่ในภาค อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการเป็นหลัก โดยไม่ให้ความสนใจกับด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจทำให้ละเลยต่อผลกระทบทางสังคม และไม่เป็นการสร้างระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ที่มีความครอบคลุมความสำคัญด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์จะเห็นได้จากคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ที่มีมติให้จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อเป็นคลังสมองคลังความรู้ติดตามความเคลื่อนไหวของสังคมและแก้ปัญหาของสังคม โดยเห็นว่าที่ผ่านมาประเทศไทยมีเพียงการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ด้านเดียว ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุนทรา พรหมบุญ, 2559) แสดงถึงความตระหนักในความสำคัญด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของภาครัฐ จึงควรมีลักษณะการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) แบบเป็นองค์รวม (Holistic Approach คือ การพัฒนาทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งโครงสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ส่งผลต่อการพัฒนานวัตกรรมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) และการวางโครงสร้างพื้นฐานทางเชิงกายภาพและเชิงปัญญา (อภิวัฒน์ รัตนวราหะ, 2549)

ประเทศไทยเริ่มมีความตื่นตัวในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจใหม่ตั้งแต่ พ.ศ.2535 จากการจัดตั้งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Technology Committee) ทำหน้าที่เสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างบรรยากาศให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้า

มาใช้ในการดำเนินงานต่างๆ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน โทรคมนาคม การปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมการผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนาให้มีเทคโนโลยีด้านสารสนเทศ ต่อมาใน พ.ศ.2540 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดนโยบายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ภายใต้คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.)) ทำหน้าที่ในการพัฒนา รวมทั้งกำหนดท่าทีและนโยบายของประเทศไทยในการเจรจาเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในเวทีการค้าระหว่างประเทศ และการจัดตั้งศูนย์พัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce Resource Center : ECRC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวม เผยแพร่ข้อมูลและความคืบหน้าของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อสาธารณะ ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงผู้ประกอบการและผู้บริโภค รวมทั้งสร้างความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยทั้งภาครัฐและเอกชนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐซึ่งจะต้องมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมดังกล่าวอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2550) นอกจากนี้ ได้มีการรวมตัวของหน่วยงานสนับสนุนงานวิจัยจัดตั้งเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ (คอบช.) ที่มีเป้าหมายในการบริหารจัดการทุนสนับสนุนงานวิจัยในลักษณะการจัดสรรทุนประจำปีงบประมาณ

สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปรับกระบวนทัศน์ คือ การปรับเปลี่ยนจากการเติบโตโดยอาศัยทรัพยากรที่มีไปเป็นการเจริญเติบโตโดยอาศัยการขับเคลื่อนของนวัตกรรม สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) จึงไม่ได้หมายถึงแค่เพียงเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือธุรกิจสร้างสรรค์ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง กล่าวคือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการได้มาซึ่งความรู้ การนำความรู้ไปใช้ โดยที่ความรู้เป็นฐานอันสำคัญในการสร้างความหลากหลาย ดังนั้น ในยุคที่อาศัยความรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานอันสำคัญ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีศักยภาพในการบริหารจัดการความรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถาบันและสังคมในบริบทของสถาบันการศึกษา สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทจากพันธกิจสำคัญที่เชื่อมโยงการพัฒนาประเทศ 2 ประการ (กันต์ บัวชื่น, 2557) คือ

1. เป็นผู้ผลิตกำลังคนคุณภาพสูง (Highly Skilled Human Resources) ป้อนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ผ่านกระบวนการเรียนการสอนหรือการผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. ทำหน้าที่เป็นผู้สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยี ผ่านกระบวนการวิจัยและให้บริการทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเป็นรากฐานหรือต่อยอดให้แก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ (Knowledge-Based Industries) อันเป็นปัจจัยหลักต่อการเสริมสร้างขีด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการแก้ไข ปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นชุมชนและประชาชน เพื่อให้เกิดเป็นการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน

นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีที่จะตอบสนองความต้องการของประเทศได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีบุคลากรในด้านวิชาการ และด้านวิจัยที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหลักของการสร้างนวัตกรรม มีห้องปฏิบัติการทางการวิจัย (Research laboratory) และเครื่องมือที่สามารถระดมสรรพกำลังและทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อสนับสนุน การผลิตการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม หากมีรูปแบบและกลไกการขับเคลื่อนที่สามารถสร้าง นวัตกรรม และนำมาใช้เพื่อการตอบสนองความต้องการปัจจุบันหรือเพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่าง เป็นรูปธรรม สถาบันอุดมศึกษาไทยจะเป็นองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นแหล่งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ดีที่สุด โดยเรียนรู้ผ่านผู้ที่มีความรู้ โดยตรง ซึ่งไม่ใช่จากเอกสารหรือแผนงาน แต่เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน โดยเฉพาะ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งสังคมคาดหวังว่าจะเป็นศูนย์รวมแห่งความรู้ เป็นองค์กรที่เป็น แหล่งรวมของผู้ที่มีความรู้ระดับสูงหลากหลายที่สร้างความรู้เชิงวิชาการจากชีวิตจริงหรือการปฏิบัติ จริง เป็นผู้นำพลังแห่งความคิดเป็นองค์การฉลาดและสร้างสรรค์ซึ่งตอบสนองความหวังและความ ต้องการของสังคม ด้วยการให้บริการความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแก่สังคมและใช้ความรู้ที่ ชำนาญชี้นำสังคมในทิศทางที่ถูกต้องอย่างชาญฉลาด แต่อย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาก็ยังไม่เป็น แหล่งรวมของความรู้และความฉลาดอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องจากการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างกันเกิดขึ้นน้อยและยังไม่มีกระแสความรู้ความฉลาดอย่างแท้จริง เนื่องจากยังไม่สามารถใช้ ศักยภาพของคนในสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดเชิงสร้างสรรค์แก่สังคมได้ ทั้งๆ ที่ สถาบันอุดมศึกษามีคนฉลาดเฉลียวอยู่เป็นจำนวนมาก ต้นเหตุอยู่ที่พฤติกรรมการทำงานที่เน้นทำงาน เฉพาะตัวเฉพาะหน่วยงาน ขาดการใช้พลังร่วม (Synergy) และทำงานภายใต้ความสัมพันธ์เส้นตรง (Linear relationship) ทำให้ไม่เกิดการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน (อภิวัฒน์ รัตนวราหะ, 2549)

บทบาทสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศ ต่าง ๆ ได้มีบทบาทในการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับนานาชาติ และเป็นกลไก หลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมถึงให้ความสำคัญกับการสร้าง ผลงานวิจัยคุณภาพ ทำให้มีศักยภาพการผลิตที่สูงขึ้น มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น และเกิดนวัตกรรมด้านการ ผลิตและบริการที่ส่งผลกระทบยาวให้รายได้มวลรวมประชาชาติ (Gross National Income : GNI) สูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด (กันต์ บัวชื่น, 2557) อาทิ สถาบันอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร มีการจัดตั้ง

หน่วยงานพัฒนาระดับพื้นที่ (Regional Development Agency: RDA) เพื่อปฏิบัติงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาภาคการผลิตและการบ่มเพาะวิสาหกิจใหม่ ทำหน้าที่เผยแพร่เทคโนโลยีที่ถูกคิดค้นได้ในมหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติจริงในภาคอุตสาหกรรม และจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในภาคอุตสาหกรรมเข้ามาพัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงจัดหาบุคลากรเพื่อทำงานในภาคอุตสาหกรรม สามารถสร้างรายได้ในพื้นที่ถึง 26 ล้านปอนด์ และมีวิสาหกิจได้รับประโยชน์ 250 ราย (Regional Development Agency, 2015: online) สำหรับประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยโตโฮกุ (Tohoku University) มีบทบาทในการศึกษาวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ภาคอุตสาหกรรม และผลิตงานวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) งานวิจัยวิทยาศาสตร์ (Pure Science Research) เพื่อรองรับการพัฒนาต่อยอดในภาคอุตสาหกรรม (Tohoku University, 2015: online) และในสาธารณรัฐเกาหลี บริษัทซัมซุง ซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร่วมแบ่งปันผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับทีมนักวิจัยในมหาวิทยาลัย และสนับสนุนทรัพยากรอันได้แก่ เครื่องมืออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ ที่จำเป็นต่อการคิดค้นและพัฒนานวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและลดเวลาการทำงานลง (Samsung Academic Initiative, 2516: online) ซึ่งเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาที่นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างสรรค์ จัดการ ดัดแปลงเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและมีการเผยแพร่ความรู้ รวมถึงขับเคลื่อนและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศ ในรูปแบบอุทยานการวิจัย (Research Parks) มุ่งเน้นการทำงานวิจัยในระดับพื้นฐานและประยุกต์ และอุทยานนวัตกรรม (Innovation Park) หรืออุทยานเทคโนโลยี (Technology Park) มุ่งเน้นการทำงานวิจัยในระดับประยุกต์และการพัฒนา (Link, 2003)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเป็นพลังขับเคลื่อนหลักที่จะก่อให้เกิดการสร้างความรู้ การใช้ความรู้ และการถ่ายทอดความรู้ เพื่อเกิดการเติบโต การสร้างความมั่งคั่ง และสร้างการงานให้สังคมในยุคสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ปัจจุบันด้วย ในการผลักดันการนำและบูรณาการความรู้ดั้งเดิมและความรู้ใหม่ เชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาประเทศชาติ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพกับเชิงปัญญา อีกทั้งปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยยังไม่มีรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่การจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงความต้องการเพื่อนำไปสู่การจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ในสถาบันอุดมศึกษา อันจะนำไปสู่การวางแผนจัดการ

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างไร
2. มีความต้องการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอย่างไร ในการที่อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) จะปรับเปลี่ยนไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park)
3. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ในสถาบันอุดมศึกษา ที่เหมาะสมเป็นอย่างไร
4. กลไกการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่จะนำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. เพื่อพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. เพื่อนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ขอบเขตการศึกษา

ในส่วนของการศึกษาและวิเคราะห์อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ ทั้งการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและการใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากมหาวิทยาลัยวิจัย หรือเป็นมหาวิทยาลัยในเครือข่ายของอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย หรือเป็นมหาวิทยาลัยที่มี

วิสัยทัศน์ในการผลิตนวัตกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 11 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 2 แห่ง (รายละเอียดในบทที่ 3)

2) สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่มีการศึกษาเฉพาะเอกสาร จากมหาวิทยาลัยที่มีอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็น 1 ใน 100 ของมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ได้แก่

3.1) Massachusetts Institute of Technology (อันดับ 2 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ปี ค.ศ.2015)

3.2) University of Cambridge (อันดับ 25 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ปี ค.ศ.2015)

3.3) Kyoto University (อันดับ 22 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ปี ค.ศ.2015)

3.4) The National University of Singapore (อันดับ 94 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ปี ค.ศ.2015)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษา (Higher Education Institution) หมายถึง องค์กรหรือสถาบันมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงรักษาศิลปะและวัฒนธรรม

เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) หมายถึง การนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างสรรค์ จัดทำ ดัดแปลงเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและมีการเผยแพร่ความรู้และในการขับเคลื่อนและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชน ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตนวัตกรรม

และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Model of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงถึง การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและเอกชน การจัดการ ทรัพยากร อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริมสนับสนุนให้มีความสามารถเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Mechanisms of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยระบบการบริหารและโครงสร้างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดยพิจารณาจากการสร้างภาพอนาคตในการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ด้านนโยบาย การจัดการด้านการจัดสรรทรัพยากร การจัดการด้านการบริหาร และการจัดการด้านความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. นโยบายและแผนการพัฒนา

1.1 กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (2560-2579)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) ซึ่งเป็นหนึ่งในหกของยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ดังกล่าวที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ได้แก่

1) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 20:80 โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของประเทศและสนับสนุนวิจัยที่มุ่งตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ การเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาในสัดส่วน 70 คนต่อประชากร 10,000 คน การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารการจัดการศึกษา จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาที่สร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน การวิจัยและการใช้เทคโนโลยี

แนวคิดเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) มีบทบาทต่อยุทธศาสตร์ชาติข้างต้นในการปฏิรูประบบวิจัยเพื่อการขับเคลื่อนประเทศ โดยการปฏิรูปและปรับปรุงงานและหน่วยงาน จัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการวิจัย พัฒนาอาชีพนักวิจัยและพัฒนาบุคลากรวิจัยให้มีศักยภาพ สนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนนำผลงานวิจัยไปใช้งาน รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนริเริ่มทำวิจัยเองหรือร่วมมือกับภาครัฐทำวิจัย และปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย

จากแนวคิดดังกล่าวนำไปสู่ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ 7 ด้าน (ครรชิต มัลลียงส์, 2559) ได้แก่

- 1) เร่งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสนองตอบต่อประเด็นเร่งด่วนตามยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาประเทศและภารกิจของหน่วยงาน โดยรัฐลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน
- 3) ส่งเสริมกลไกและกิจกรรมการนำกระบวนการวิจัย ผลงานวิจัย องค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ
- 4) เร่งรัดพัฒนาระบบวิจัยแบบบูรณาการของประเทศให้เข้มแข็ง เป็นเอกภาพและยั่งยืน รวมถึงสร้างระบบนิเวศการวิจัยที่เหมาะสม
- 5) พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศ
- 6) เพิ่มจำนวนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 7) พัฒนาความร่วมมือของเครือข่ายวิจัยในประเทศและระหว่างประเทศ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ซึ่งให้ความสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่มีความสุขอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เป็นกรอบการพัฒนาประเทศในระยะยาว สร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างสังคมที่มีคุณภาพ โดยการจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนการวางแผนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในระยะยาว ครอบคลุมถึงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การสร้างความมั่นคง มั่งคั่งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การกำหนดทิศทางและเป้า

หมายการพัฒนาในระยะยาวที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศจะต้องมี โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เพื่อให้การพัฒนาในทุกมิติมีการบูรณาการบนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศน์ มีความสอดคล้อง เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยการพัฒนาในมิติหนึ่งต้องไม่ส่งผลกระทบทางลบต่อมิติอื่น ๆ รวมทั้งต้องมุ่งเน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคน และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเพิ่มศักยภาพ

การแข่งขันทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อส่วนรวมนำไปสู่การสร้างสังคมที่พึงปรารถนา รวมถึงมีจิตอนุรักษ์ รักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้องและเหมาะสม (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

1.3 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี อ้างอิง

การจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อให้อุดมศึกษามีบทบาทนำในการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันอยู่ระหว่างแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความเชื่อมโยงกับการศึกษาทุกระดับ ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีเป้าหมาย คือ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้กลไกธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) กำหนดบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศ ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคน และการสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยในระดับสากล สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยไม่อยู่ในกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและภูมิภาค อีกทั้งสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในกลุ่มท้ายของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ สะท้อนถึงความด้อยของจำนวนบุคลากรวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ทำให้แผนพัฒนาอุดมศึกษา 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ไม่สอดคล้องและสนองตอบสังคมและบทบาทสถาบันอุดมศึกษาที่ปรับเปลี่ยนและสมควรจะเป็น นำไปสู่การปฏิรูปแผนพัฒนาอุดมศึกษา 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574) มีเป้าหมายที่จะตอบสนองความต้องการของประเทศและสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ รองรับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก และเป็นแผนพัฒนาฯ ที่สามารถคาดการณ์สถานการณ์ภายหน้าในเชิงลึก และมีความยืดหยุ่นต่อการ

เปลี่ยนแปลงมากขึ้น ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาคมอุดมศึกษาและทุกภาคส่วนในสังคม ตลอดจนมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศ โดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นหนึ่งในกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ (สุเมธ แยม์นุ่น, 2558)

1.4 บทบาทอุดมศึกษาตามพันธกิจ

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ประกอบด้วย

1) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตรงตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา

2) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดําเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดําเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดําเนินงานด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

การจัดการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ที่ให้ความสำคัญกับนวัตกรรม ผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการทําวิจัยและการพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองต่อความต้องการภาคอุตสาหกรรม การผลักดันหลักสูตรที่เน้นด้านกาปฏิบัติ ให้ความสนใจกับการทําวิจัยและพัฒนาทฤษฎีที่พัฒนานวัตกรรม กระตุ้นคณาจารย์ให้มีการดําเนินงานวิจัยร่วมกันในลักษณะข้ามสาขาวิชา มากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การใช้องค์ความรู้เพื่อพันธกิจและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการบริการวิชาการและการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

2. แนวคิดอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสถานที่อํานวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยรวบรวมนักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญจากภาคส่วนต่าง ๆ และมีสิ่งอํานวยความสะดวกรองรับ อาทิ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือวิจัย และเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาคการศึกษา ภาครัฐ และชุมชน ทั้งยังสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นเศรษฐกิจที่เติบโตด้วยนวัตกรรม (Innovation-Driven) ยกกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ

2.1 อุทยานวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศ

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก่อตั้งครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นอุทยานฯ ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นสถานที่รวบรวมหน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างนวัตกรรมที่สามารถก่อให้เกิดอุตสาหกรรมหรือวิทยาศาสตร์ในเชิงพาณิชย์ในรูปแบบใหม่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เป็นสถานที่ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และอํานวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนธุรกิจ (Business Plan) การเงิน (Capital and Finance) ทรัพยากรมนุษย์ (Human

Resource) สิทธิทางปัญญา (Intellectual Property) การตลาด (Marketing) เป็นต้น โดยทำการถ่ายทอดสต็อกสู่ตลาด โดยผ่านกลไกการเชื่อมโยงผ่านเครือข่าย หน่วยงาน หรือองค์กรที่เข้าร่วมเป็นพันธมิตร ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศสหรัฐอเมริกา จัดตั้งโดยมหาวิทยาลัยในรัฐต่าง ๆ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐบาล หรือเขตการปกครองท้องถิ่น ภายใต้มาตรฐำนั้น ๆ

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ จะมีความโดดเด่นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยมีนวัตกรรมเป็นหนึ่งในตัวแปรสำคัญ ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้องค์กรและบุคลากรเกิดการพัฒนาตลอดเวลาในการที่จะพัฒนาผลผลิต กระบวนการผลิต และการจัดการ ส่งผลต่อความก้าวหน้าของประเทศนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ โดยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับนวัตกรรมซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความใหม่ หรือเป็นสิ่งที่ใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ได้แก่ รูปแบบของผลผลิต หรือกระบวนการที่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาขึ้นมาใหม่
- 2) การใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ นวัตกรรมสามารถช่วยเพิ่มมูลค่าจากการพัฒนาทั้งที่สามารถวัดได้ในรูปของมูลค่าและคุณค่า
- 3) การใช้ความคิดสร้างสรรค์และความรู้เป็นพื้นฐานของการพัฒนา ได้แก่ การไม่กระทำซ้ำหรือเลียนแบบ

2.2 อุทยานวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย

อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อ พ.ศ. 2545 ถือเป็นนิคมวิจัยแห่งแรกของเมืองไทย ภายใต้การบริหารจัดการของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภารกิจหลักของอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย คือ การส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่จะเสริมสร้างระบบนวัตกรรมของประเทศ

นอกจากพื้นที่เข้าคุณภาพสูงและสิ่งอำนวยความสะดวก ยังมีบริการที่ตอบสนองความต้องการของธุรกิจเทคโนโลยีที่ครบวงจร อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ประกอบด้วยศูนย์วิจัย 4 ศูนย์ ได้แก่

- ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)
- ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค)
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค)
- ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ (นาโนเทค)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

ในปัจจุบันบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการสร้างความรู้ใหม่ และนำความรู้นั้นไปแก้ไขปัญหาของประเทศได้ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ อันเป็นการเตรียมสังคมไทยสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัย เพื่อสามารถชี้แนะสังคมได้ในทิศทางที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ และเป็นฐานความรู้สำหรับการสร้างสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ของสังคมไทยในอนาคต

3.1 แนวคิดเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

สังคมความรู้ คือ สังคมที่มีการใช้ความรู้ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างกระจาย แบ่งปัน เข้าถึง และใช้ประโยชน์จากความรู้ เพื่อให้ประชาชนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมและเป็นสังคมที่ยั่งยืน ส่วนเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) คือ การสร้างเสริมคุณค่าและมูลค่าให้กับผลผลิตและบริการบนพื้นฐานความรู้และนวัตกรรม โดยแปรเปลี่ยนความรู้เป็นนวัตกรรมที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญในการสร้างความเจริญ ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุน

สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เป็นแนวคิดที่นำมาใช้ในเชิงการเป็นเป้าหมายของการบริหารงานวิจัยในปัจจุบัน เนื่องจากว่าสังคมยุคใหม่กำลังก้าวสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีหลักการที่สำคัญคือ การใช้ความรู้เพื่อการเป็นฐานให้เกิดนวัตกรรม ที่จะเป็ผลผลิตความรู้ที่มาจากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา การเชื่อมโยงนวัตกรรมจากเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คือการวิจัยที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการของสังคม ที่ต้องการสร้างนวัตกรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้จริง

3.2 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) จะให้ความสำคัญกับการใช้ความคิดเพื่อพัฒนา มีคุณค่า (Value) และเพิ่มมูลค่า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555) เป็นแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) การสั่งสมความรู้ทางสังคมและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและผลผลิตการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน

ประเทศไทย เริ่มจากแนวคิดเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และบริการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4. รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

4.1 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

- 1) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
- 3) องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบอุทยานฯ ประกอบด้วย
 - 3.1) ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ
 - 3.2) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้
 - 3.3) แนวคิดในการขับเคลื่อน ประกอบด้วย กลไกการบริหารจัดการและโครงสร้าง
 - 3.4) ความเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

4.2. กลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นการนำกลไกการประสานงานและการจัดการหน่วยงานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) และระหว่างหน่วยงานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กลไกระบบการบริหารและโครงสร้าง ดังนี้

- 1) กลไกระบบบริหารจัดการ ได้แก่
 - 1.1) ด้านเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)
 - 1.2) ด้านการจัดการความรู้ และ
 - 1.3) ด้านทรัพยากร
- 2) กลไกระบบบริหารและโครงสร้าง ได้แก่
 - 2.1) ด้านองค์กร และ

2.2) ด้านเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ทำให้สามารถกำหนดนโยบายการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ที่ตอบสนองความต้องการสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ทำให้เกิดการส่งเสริมประสิทธิภาพระหว่างการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่สามารถใช้รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) เป็นฐาน
3. ด้านการบริหารจัดการสำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทยและประเทศไทย ทำให้สามารถเป็นแนวทางการบริหารจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทยและประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวนโยบายและแผนพัฒนาประเทศ

1.1 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (2560-2579)

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

ตอนที่ 2 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี

2.1 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

2.2 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574)

ตอนที่ 3 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

3.1 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจ

3.2 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

ตอนที่ 4 แนวคิดอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks)

4.1 อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ

4.2 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park)

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม

5.1 นิยามของนวัตกรรม

5.2 นวัตกรรมกับกระบวนการทัศน์ใหม่ของการพัฒนา

ตอนที่ 6 แนวคิดเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

6.1 เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับความเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจสังคม

6.2 เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับความเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 7 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

7.1 นิยามเศรษฐกิจสร้างสรรค์

7.2 เศรษฐกิจสร้างสรรค์กับการพัฒนา

ตอนที่ 8 แนวคิดการจัดการความรู้

8.1 การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

8.2 การถ่ายทอดความรู้และการใช้ประโยชน์ (Knowledge Transfer and Utilization)

8.3 การจัดการความรู้เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Management)

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวนโยบายและแผนพัฒนาประเทศ

แนวนโยบายและแผนการพัฒนาประเทศ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลต่อการพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานในปัจจุบันและอนาคต พิจารณาจากระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยมีแผนพัฒนาและแนวนโยบายขององค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (2560-2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (2560-2579) ประกอบด้วยการพัฒนาที่สมดุลใน 4 มิติ ได้แก่ มิติความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economic Wealth) มิติการรักษาสิ่งแวดล้อม (Environmental Wellness) มิติการมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข (Social Well-Beings) และมิติการเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์ (Human Wisdom) ตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่งคั่ง มั่นคง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาจากกระบวนการทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย 4.0” เพื่อการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากความเหลื่อมล้ำทางสังคม จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การเตรียมคนไทยสู่อนาคตทั้งในเชิงโครงสร้างและเชิงคุณภาพที่ชัดเจน มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมกัน โดยบทบาทของมหาวิทยาลัย (4.0 เพื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรม) ตามพันธกิจอุดมศึกษา ได้แก่ 1) ผลิตบัณฑิต คือ ความสมดุลระหว่าง soft skills และ hard skills 21 Century skills บัณฑิตเพื่อแก้ไขปัญหาในอนาคต 2) วิจัย คือ องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม 3) บริการวิชาการ คือ การเชื่อมโยงภาคธุรกิจ-อุตสาหกรรม ชุมชน-ภาครัฐ และ 4) ทำนุบำรุงศิลปะและ

วัฒนธรรม ได้แก่ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากศิลปะและวัฒนธรรม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559)

ประเทศไทย 4.0 เป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” ด้วยการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ใน 3 มิติสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม”
2. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
3. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น ประเทศไทย 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เพื่อให้เกษตรกรมีฐานะที่ดีขึ้น และเป็นเกษตรกรผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

2. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ซึ่งรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง

3. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ทั้งนี้ กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย 4.0” มี 3 ประเด็นที่สำคัญ

1. เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม

2. เป็น “Reform in Action” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมกัน

3. เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเดิม รู้จักพอ และรู้จักเป็น”

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้กำหนดการสร้าง Productive Workforces โดยเป็นการปรับเปลี่ยน

1. Unskilled Labor เป็น Skilled Labor และ Knowledge Worker
2. Passive Agings เป็น Active Agings

โดยที่ผ่านมามาประเทศไทยมุ่งเน้นการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economy Wealth) เป็นสำคัญ โดยขาดการพัฒนาในมิติอื่นให้มีความสอดคล้องกัน จึงทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบในด้านต่างๆ ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำของรายได้และโอกาสที่เพิ่มขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่ถูกทำลาย

โดยต้องมีการพัฒนาที่สมดุล 4 มิติ ประกอบด้วย มิติความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economy Wealth) มิติการรักษาสิ่งแวดล้อม (Environmental Wellness) มิติการมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข (Social Well-Beings) และ มิติการเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์ (Human Wisdom) หรือ 4Ws Model (กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, 2559)

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

(คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาที่มีลักษณะการบูรณาการเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง ด้วยการพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในทุกด้าน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำมาทำสิ่งใหม่ให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและรูปแบบการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งวิถีชีวิตของผู้อยู่ในสังคม นวัตกรรมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมขีดความสามารถของมนุษย์ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ช่วยขยายฐานรายได้จากผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ และช่วยลดต้นทุน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือด้านกระบวนการผลิต เพื่อใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ โดยให้ความสำคัญทั้งกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีแบบซับซ้อนและการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการแทบทุกชนิด และมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ซึ่งบางส่วนจะเป็นการเพิ่มมูลค่าการผลิตจากการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในสายการผลิตไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ให้มูลค่าเพิ่มสูงกว่า ให้ความสำคัญกับการย้อนกลับไปเริ่มทำกิจกรรมอื่นในห่วงโซ่มูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้น อาทิ ขั้นตอนการพัฒนาหรือออกแบบสินค้า การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม และประเภทกิจกรรมการพัฒนาการตลาด โลจิสติกส์ และการสร้างตราสินค้า

ทั้งนี้ แนวทางในการผลักดันการพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ คือ การกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) และการใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมที่บูรณาการ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12, 2559) เกี่ยวกับ

2.1) การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด อาทิ การพัฒนาบุคลากรวิจัยและห้องปฏิบัติการวิจัยในแขนงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมของประเทศในอนาคต

2.2) การสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยี ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสาขาการผลิตและบริการเดิม และต่อยอดไปสู่เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี อาทิ กลุ่มอาหาร การเกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ หรือกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

2.3) การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการเทคโนโลยี (Technopreneur) เชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต ได้แก่ เกษตรกร วิสาหกิจชุมชน กับสถาบันวิจัย เพื่อให้สามารถเข้าถึงและนำผลงานวิจัยมาต่อยอดในเชิงพาณิชย์

2.4) การสนับสนุนสถาบันวิจัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนานวัตกรรมทางสังคมให้เป็นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิต อาทิ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ อุปกรณ์ช่วยผู้พิการ

2.5) การปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศ โดยการสร้างเครือข่ายการวิจัย กระบวนการวิจัย การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ มุ่งเน้นการประสานนักวิจัยในสาขาต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคเอกชนในการยกระดับเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี

2.1 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559)

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคน และการสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม แต่จากการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยของประเทศไทยยังไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในอันดับท้ายของกลุ่มประเทศที่ได้รับการจัด

อันดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา

อย่างไรก็ตาม โอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อยู่ที่มีการปรับโครงสร้างและเร่งรัดให้เกิดความเชื่อมโยงในนโยบายและแผนซึ่งมีอยู่แล้ว เช่น แผนแม่บทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แผนแม่บทรายอุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งเมื่อบูรณาการเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาของประเทศแล้ว สถาบันอุดมศึกษาก็จะมีความชัดเจนในบทบาทของตนเองมากยิ่งขึ้น

ในฐานะที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาจึงขึ้นอยู่กับการวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัยการจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัย รัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในกระบวนการจัดสรรทรัพยากรวิจัยเพื่อสร้างงานวิจัยที่มีมูลค่าเพิ่มต่อระบบเศรษฐกิจและพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีความจำกัดในงบประมาณสนับสนุน ในขณะเดียวกันก็ต้องดูแลการวิจัยที่ไม่มีผลต่อภาคการผลิตหรือมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ แต่มีความจำเป็นต่อสังคม รวมทั้งการสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่ซึ่งยังขาดประสบการณ์และโอกาส และการสนับสนุนทางการเงินและสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการผลิตผลงานทั้งจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

ปัจจัยความเชื่อมโยงและการทำงานร่วมกันระหว่างภาคเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประเด็นที่ต้องการการผลักดัน เนื่องจากความร่วมมือยังอยู่ในระดับต่ำ ภาคเอกชนจะไม่ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยที่อาจเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม ในขณะที่มหาวิทยาลัยก็ไม่ทราบความต้องการของภาคเอกชน นอกเหนือจากความแตกต่างในการทำงาน และความลับทางการค้า แม้ปัจจุบันจะมีมาตรการส่งเสริม ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากนี้ภาคเอกชนส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการนักวิจัย ทำให้ขาดแรงจูงใจสร้างนักวิจัยในภาคเอกชน

2.2 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574) (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560)

ช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้รูปแบบทางเศรษฐกิจและสังคมโลกเกิดความเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคตข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ โดยมีกระแสโลกาภิวัตน์เป็นเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ขณะที่ปัจจุบันประเทศมีฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ

การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนาวัฒนธรรมมีน้อย จึงจำเป็นต้องดำเนินการปฏิรูปประเทศ โดยการนำยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) มาใช้เป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดย ในการดำเนินการปฏิรูประบบการศึกษาอุดมศึกษา ได้มีการจัดทำกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574) ทั้งนี้ กรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษา 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ 1) การกำหนดพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญของแต่ละแห่ง เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Reprofiling HEI) 2) มุ่งเน้นผลผลิตและผลลัพธ์ของสถาบันอุดมศึกษา (Higher Education Outcomes) ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามมาตรฐานระดับสากล และ 3) การปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาอย่างครบถ้วนและสมดุล เพื่อให้กลไกการสนับสนุนการกำกับตรวจสอบ และการประเมินผลกระทบของระบบสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Return on investment) (กรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษา 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574))

ตอนที่ 3 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

3.1 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจ

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจตามหลักสากลไว้ 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2559) การบริการชุมชน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (จรัส สุวรรณเวลา, 2558) โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) การสอน จุดมุ่งหมายแรกและเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอุดมศึกษา คือการอบรมสั่งสอนคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้วให้เป็นคนดีในสังคม ซึ่งปัจจุบันเข้าใจกันในหน้าที่ของการผลิตบัณฑิต โดยทั่วไปสถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการสอนเพื่อให้มีคุณลักษณะดังนี้ (1) เป็นคนที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ มีความคิดอ่านสูงเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระทางปัญญามองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง และของสังคมอย่างมีความหมายและมีคุณค่า มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มองการณ์ไกล (2) เป็นคนที่มีความรู้เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานหรือดำเนินการประกอบอาชีพเพื่อดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามแนวทางที่ดีในสังคม และ (3) เป็นคนที่จะสร้างสมความรู้และวัฒนธรรมของสังคมและของโลกได้

2) การวิจัย จุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คือ การวิจัยหรือการค้นคว้าบุกเบิกและแสวงหาความรู้ใหม่ ในระยะแรกการวิจัยเป็นการสังเกตพิจารณาและให้เหตุผลเป็น

สำคัญ ต่อเมื่อการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ขยายตัวกว้างขวางขึ้น การวิจัยจึงเป็นเรื่องของการทดลอง ปฏิบัติการ และวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาจะมีความครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (1) การวิจัยบริสุทธิ์ เพื่อสร้างความรู้ใหม่ เป็นการวิจัยเพื่อการวิจัยโดยแท้ ส่วนใหญ่จะดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการ (2) การวิจัยประยุกต์ เพื่อนำความรู้ไปใช้ ซึ่งโดยทั่วไปเรียกกันว่าเป็นการพัฒนาศึกษาค้นคว้าเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นทั้งความรู้และการให้บริการ อุปกรณ์ และ (3) การวิจัยเพื่อส่งเสริมและปรับปรุงวิชาชีพแต่ละสาขาให้มีประสิทธิภาพ ในการให้บริการแก่สังคมให้ดีขึ้น

3) การบริการวิชาการ โดยจุดมุ่งหมายนี้ สถาบันอุดมศึกษาพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดในด้านที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษา มีความเชี่ยวชาญ โดยให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคม รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย อาทิ การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน การเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ การให้คำปรึกษา การให้การอบรม การจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาเองก็ได้รับประโยชน์ ได้แก่ การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของคณาจารย์ นักวิจัย หรือบุคลากรทางวิชาการอันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร การบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงแหล่งงาน และการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

4) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นบทบาทสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยมีการ บูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

3.2 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เกี่ยวกับการจัดการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 หรือประเทศไทย 4.0 (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2559) ประกอบด้วย

1) Invention คือ เป็นจุดตั้งต้นของนวัตกรรม เป็นการบุกเบิก ค้นคว้าและสร้างผลงานพื้นฐานโดยนักวิจัยและนักวิชาการภายในสถาบันอุดมศึกษา แล้วนำผลงานนั้นไปต่อยอดเป็นนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ต่อไป

2) Innovation คือ การวิจัยค้นคว้าต่อยอดจาก Invention ไปสู่การเป็นนวัตกรรม และการนำนวัตกรรมไปสู่การประกอบการโดยอาศัยพื้นฐานด้านการจัดการ

3) Production คือ กระบวนการสร้างนวัตกรรมด้วยองค์ความรู้จาก Invention และ Innovation ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์โอกาสและทางเลือกเพื่อให้เกิด Products

4) Imagination คือ การวางรากฐานการศึกษาที่เน้นความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรคนวัตกรรมในอนาคต

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องบูรณาการและขับเคลื่อนนวัตกรรม เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการไปตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 หรือการศึกษาประเทศไทย 4.0 ในการสร้างความรู้จากความสนใจที่มีนวัตกรรมเป็นจุดเน้นจากรายบุคคลหรือจากการรวมตัวเป็นกลุ่มหรือทีม ด้วยแหล่งเทคโนโลยีในการสร้างนวัตกรรม

ตอนที่ 4 แนวคิดอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks)

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks) เป็นเครื่องมือทางนโยบายและกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุนทำวิจัยและพัฒนาเพื่อนำพาประเทศไปสู่ระบบเศรษฐกิจ ที่วัดกันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ในระยะยาว (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.), 2556) เป็นตัวกลางและกลไกสนับสนุนที่สำคัญ ในการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างเอกชนภาครัฐ และภาคการศึกษา ด้วยกลไกส่งเสริม ได้แก่ ร่วมวิจัย รับจ้างวิจัย ถ่ายทอดเทคโนโลยี แลกเปลี่ยนความรู้ พัฒนานวัตกรรม ร่วมพัฒนางานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ ตลอดจนการเชื่อมโยงกับผู้กำหนดนโยบายและผู้สนับสนุนสิทธิประโยชน์ทางการเงินและภาษีส่งเสริมการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและพัฒนาเข้าสู่ระบบการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (ประสาร ไตรรัตน์วรกุล, 2556)

4.1 อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ

อุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมเป็นคำทั่วไปสำหรับองค์กรที่จัดการโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีจุดประสงค์หลัก คือ การเพิ่มความมั่งคั่งโดยการส่งเสริมนวัตกรรมและความสามารถในการ

การแข่งขันของธุรกิจที่เกี่ยวข้องและสถาบันการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับพัฒนางานวิจัย โดยมีการให้บริการสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องมือวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ให้สามารถเริ่มต้นทำวิจัยและพัฒนากิจกรรมทางนวัตกรรมให้เร็วขึ้น ลดความเสี่ยง ลดต้นทุน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นได้เร็วขึ้น ลดความเสี่ยง ลดต้นทุน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ อุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมยังช่วยสนับสนุนและกระตุ้นการเกิดกิจการที่อาศัยเทคโนโลยีเป็นหลัก อีกทั้งยังเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ ในการร่วมมือทำงานวิจัยและพัฒนา ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคการศึกษา โดยที่อาศัยกลไกต่าง ๆ เช่น การร่วมวิจัย การรับจ้างวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนความรู้ การร่วมพัฒนาผลงานเพื่อประโยชน์ในเชิงการค้า เป็นต้น (เอกอนงค์ แปลกสกุล, 2556)

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมควรกระตุ้นการไหลเวียนของเทคโนโลยีและความรู้ที่เกี่ยวข้องในภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาวิจัยและพัฒนาอื่น ๆ เพื่อเป็นการเปิดตลาดให้กว้างขึ้น มีการร่วมยุทธศาสตร์เป็นประโยชน์สูงสุด (Eriksson, 2012)

จากนิยามของอุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมที่มีความหมายค่อนข้างกว้าง ทำให้มีคำเรียกที่หลากหลาย แต่โดยส่วนใหญ่คำที่ใช้ในการอธิบายคล้ายคลึงกัน อาทิ อุทยานการวิจัย (Research Parks) มุ่งเน้นการทำงานวิจัยในระดับพื้นฐานและประยุกต์ อุทยานนวัตกรรม (Innovation Park) อุทยานเทคโนโลยี (Technology Parks) มุ่งเน้นการทำงานวิจัยในระดับประยุกต์ และการพัฒนา มักจะเป็นบริษัทที่มีการเริ่มกิจการใหม่ หรือเป็นบริษัทที่มีการบ่มเพาะเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไป อุทยานอุตสาหกรรม (Industrial Parks) หรืออุทยานทางการค้า (Commercial Parks) มุ่งเน้นในการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการวิจัยและพัฒนา (R&D) แล้ว มากกว่าการทำวิจัยและพัฒนา (R&D) พื้นฐาน (Link, 2003) แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะหลักของอุทยานวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน (UNESCO, 2016) คือ

- เป็นการใช้พื้นที่เพื่อการพัฒนา
- กิจกรรมโครงการขององค์กรสำหรับการถ่ายโอนเทคโนโลยี
- ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ เป็นการใช้พื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์ในด้านนวัตกรรม การพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีขั้นสูง เศรษฐกิจ และความรู้ระดับสูงเป็นหลัก เกิดจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย อุตสาหกรรมและภาครัฐ ในช่วงต้นของ ค.ศ. 1950 Stanford University เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของโลกที่ริเริ่มจัดสรรพื้นที่รองรับการทำวิจัย ปัจจุบันเป็นที่รู้จักในชื่อ Silicon Valley ซึ่งเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมและการพัฒนาเทคโนโลยีชั้นนำ ต่อมาในปี ค.ศ.

1959 รัฐ North Carolina และรัฐบาลท้องถิ่นจัดตั้งพื้นที่ที่เรียกว่า Research Triangle Park ซึ่งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยและธุรกิจท้องถิ่น เป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีมหาวิทยาลัยและบริษัทต่าง ๆ มากกว่า 190 บริษัท (www.wikipedia, 2016) หลังจากนั้นมีการสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นหลายพื้นที่ในประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ในปี ค.ศ. 1960 ที่เมือง Sophia Antipolis สาธารณรัฐฝรั่งเศส และในปี ค.ศ. 1970 ที่เมือง Tsukuba ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสามอุทยานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดของโลก ปัจจุบันอุทยานทางด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมมีมากกว่า 400 อุทยานทั่วโลก โดยประเทศสหรัฐอเมริกามีมากกว่า 150 อุทยาน ประเทศญี่ปุ่นมีประมาณ 111 อุทยาน และสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเริ่มมีการพัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วงปี ค.ศ. 1980 ในขณะนี้มีประมาณ 100 อุทยาน (UNESCO, 2016)

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks) แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ (World Economic Forum, 2556) ดังนี้

1) First Generation Science Parks

จุดเริ่มแรกของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks) มาจากแนวคิด “Science Push” ซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดตั้งหน่วยงานที่แยกออกมาจากมหาวิทยาลัย และ/หรือสถาบันวิจัยอยู่บนพื้นที่เดียวกันหรือใกล้กัน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคเอกชน และพัฒนาผลงานวิจัยพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีแนวคิดนี้ ได้แก่ Stanford Research Park ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีความร่วมมือด้านการวิจัยพัฒนาระหว่างผู้ประกอบการกับมหาวิทยาลัยในการพัฒนางานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์

2) Second Generation Science Parks

ในยุคที่ 2 ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks) จะมาจากแนวคิด “Market-pull” ซึ่งเกิดขึ้นจากความต้องการให้มีการเชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์และเศรษฐกิจ อุทยานฯ เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัย แต่ดำเนินงานแบบหน่วยธุรกิจและมีรูปแบบการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ การขับเคลื่อนการดำเนินงานของอุทยานวิทยาศาสตร์ในรูปแบบนี้มาจากภาคธุรกิจ โดยเป็นการเติบโตของธุรกิจวิทยาศาสตร์และสร้างผู้ประกอบการนวัตกรรมใหม่ เน้นการตอบสนองต่อความต้องการภาคธุรกิจ โดยการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยพัฒนาที่มีคุณภาพสูง และบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม เพื่อการบ่มเพาะธุรกิจไปจนถึงการส่งเสริมการเติบโตทางธุรกิจเทคโนโลยีและนวัตกรรม

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีแนวคิดนี้ ได้แก่ Cambridge Science Park จะอยู่ติดกับมหาวิทยาลัย Cambridge มีการเชื่อมโยงและทำงานร่วมกันมากขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยกับ

ภาคธุรกิจในการพัฒนาเทคโนโลยี มีการจัดตั้งหน่วยงานหรือบริษัทด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดตั้งใหม่จากมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น โดยจะมีขนาดเล็กและทำธุรกิจที่มาจากการศึกษา สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจมากกว่า 6 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ

3) Third Generation Science Parks

ในยุคที่ 3 ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks) จะมาจากแนวคิด “Cluster-oriented Interactive Innovation” โดยอุทยานฯ จะเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการเจริญเติบโตของกลุ่มคลัสเตอร์วิจัยเข้มข้น มักตั้งอยู่ใกล้กับเมือง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญมั่งคั่งของชุมชน ส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม และรัฐบาล รวมทั้งส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมผู้ประกอบการ

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีแนวคิดนี้ ได้แก่ Hong Kong Science Park มุ่งเน้นคลัสเตอร์เทคโนโลยี 5 กลุ่ม ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสีเขียว เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และวิศวกรรมเครื่องมือวัด

การดำเนินการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ

1) ประเทศสหรัฐอเมริกา

:ซิลิคอน วาลเลย์ (Silikorn Valley) (Gromov Gromov cademia.edu, 2013) เป็นอุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีที่ใหญ่ที่สุดของโลก ครอบคลุมพื้นที่ซานตา คลารา วาลเลย์ (Santa Clara Valley) และเมืองซาน โฮเซ่ (San Jose) และพื้นที่ของอ่าวซานฟรานซิสโก (San Francisco Bay) นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) มหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านเทคโนโลยีและด้านธุรกิจ ซิลิคอน วาลเลย์ (Silikorn Valley) เป็นศูนย์กลางนวัตกรรมและการพัฒนาเทคโนโลยีชั้นนำ มีมูลค่าการลงทุนคิดเป็น 1 ใน 3 ของประเทศสหรัฐอเมริกา และยังมีการเติบโตต่อเนื่องในด้านผู้ประกอบการธุรกิจ นักลงทุน และแรงงานด้านเทคโนโลยี โดยมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและผลิตบุคลากรให้แก่ซิลิคอน วาลเลย์ (Silikorn Valley) รวมทั้งเป็นแหล่งบ่มเพาะนักธุรกิจที่พร้อมเริ่มกิจการของตัวเอง โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในซิลิคอน วาลเลย์ (Silikorn Valley) แบ่งออกเป็น 11 ประเภท คือ

- 1) การออกแบบระบบคอมพิวเตอร์ (Computer System Design)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตสารกึ่งตัวนำ (Semiconductor Manufacturing)
- 3) งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Research)
- 4) อินเทอร์เน็ต การสื่อสารโทรคมนาคม การประมวลผลข้อมูล (Internet, Telecommunications, Data Processing)
- 5) สถาปัตยกรรม (Architecture)

- 6) อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ (Computer Equipment Manufacturing)
- 7) อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือการควบคุม (Control Instrument Manufacturing)
- 8) อุตสาหกรรมการผลิตซอฟต์แวร์ (Software Publishers)
- 9) อุตสาหกรรมการผลิตยา (Pharmaceutical)
- 10) อุตสาหกรรมการผลิตยานอวกาศ (Aerospace)
- 11) อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์การสื่อสาร (Communication Equipment Manufacturing)

2) สาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานการศึกษา โดยในระดับอุดมศึกษาได้ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงเข้าสู่ World Class University ในโครงการชื่อ โครงการ 211 ด้วยการลงทุนจำนวนสูงในด้านโครงสร้าง สิ่งก่อสร้าง และอุปกรณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย และให้มหาวิทยาลัยมีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม โดยจัดตั้ง University Science Park ให้ภาคเอกชนระดับโลกและระดับประเทศมาจัดตั้งสำนักงานและห้องปฏิบัติการ เพื่อสร้างเทคโนโลยีส่งขายทั่วโลก และจัดตั้งโครงการชื่อ โครงการ 2011 ที่พัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศสร้างนวัตกรรม โดยการขายเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลิตภัณฑ์ หรือ “From Made in China to Create in China” โดยการจัดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศเป็น C9 League ประกอบด้วย 9 มหาวิทยาลัย คือ Fudan University, Hertin Institute of Technology, University, Peking University, Shanghai Jiao Tong University, Tsinghua University, University of Science and Technology of China, Xi'an Jiao Tong University และ Zhejiang University โดยมีเป้าหมายให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับโลก และจากการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีที่สุดของเอเชียในปี 2013 มหาวิทยาลัยปักกิ่งติดอันดับ 4 และมหาวิทยาลัยชิงหัวติดอันดับ 6 ของเอเชีย การจัดตั้ง Science Park มีลักษณะการจัดสรรให้ภาคเอกชนมาตั้งศูนย์วิจัย และปฏิบัติการ มีการลงทุนร่วมกับภาคเอกชน เพื่อการเชื่อมต่อและการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยในมหาวิทยาลัยกับนักธุรกิจในภาคอุตสาหกรรม (ASEAN-China Center: ACC, 2014)

4.2 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park)

อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งแรกของไทย เริ่มดำเนินการเมื่อปี พ.ศ.2545 เป็น Research-based Science Park ที่มีหน่วยงานวิจัยของรัฐและบริษัทวิจัยพัฒนาของเอกชนอยู่ในพื้นที่ มีบริการโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการวิจัยพัฒนา รวมทั้งโรงงานต้นแบบ มีบริการสนับสนุนเพื่อกระตุ้นการพัฒนาธุรกิจเทคโนโลยี และอยู่ภายใต้การบริหารงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แห่งชาติ (สวทช.) สำหรับอุทยานวิทยาศาสตร์ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาคในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ เริ่มดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2550 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแกนหลักเพื่อดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยในภูมิภาค โดยยังไม่มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ทำงานเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคเอกชน นำผลงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ และสร้างผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีใหม่ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)., 2557)

นอกจากนี้ ยังมีอุทยานวิทยาศาสตร์ที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมอมตะซึ่งได้เริ่มพัฒนา “เมืองวิทยาศาสตร์อมตะ” หรือ Amata Science City เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของอุทยานวิทยาศาสตร์ที่ใช้เอกชนนำและดึงภาครัฐ สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษาเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนา เป็นความร่วมมือแบบรัฐและเอกชน ซึ่งเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์ของไทยในเรื่องการส่งเสริมและเปิดกว้างให้เอกชนลงทุนและจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ (เอกอนงค์ แปลกสกุล, 2556) การจัดตั้งนิคมวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นนิคมวิจัยเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เรียกว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Parks)

การดำเนินการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นการดำเนินการในลักษณะของอุทยานวิทยาศาสตร์ในภูมิภาค (<http://www.stsp.or.th>) อุทยานวิทยาศาสตร์ ในภูมิภาคเป็นดำเนินการบริหารจัดการเพื่อเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2554 โดยแบ่งอุทยานวิทยาศาสตร์ในภูมิภาคออกเป็น 3 ภูมิภาค ได้แก่

1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นแม่ข่ายดำเนินการบริหารจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ และมหาวิทยาลัยอีก 6 แห่งในภาคเหนือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเน้นงานวิจัยเกี่ยวกับสมุนไพรและข้าว

2) มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นแม่ข่ายดำเนินการบริหารจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเครือข่ายอีก 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยเน้นงานวิจัยอุตสาหกรรมสัตว์ ไotiและวิทยาศาสตร์การแพทย์

3) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแม่ข่ายดำเนินการบริหารจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ร่วมกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยเน้นงานวิจัยเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันและยางพารา

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม

5.1 นิยามนวัตกรรม

Joseph Schumpeter (1930) นักเศรษฐศาสตร์ผู้บุกเบิกการศึกษาบทบาทและความสำคัญของนวัตกรรมที่มีต่อเศรษฐกิจ ได้ให้นิยามของนวัตกรรมตั้งแต่ในช่วงปี 1930s ไว้ว่าคือ “ผลิตภัณฑ์ใหม่หรือการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์เดิม กระบวนการการผลิตใหม่ แหล่งทรัพยากรใหม่ ตลาดใหม่ หรือรูปแบบองค์กรใหม่” (“introduction of a new product or a qualitative change in an existing product, process innovation, opening of a new market, development of new sources of supply for raw materials or other inputs, or changes in industrial organization”) โดยคุณลักษณะพิเศษของนวัตกรรมที่ถูกเน้นย้ำ คือ ความใหม่ (Novelty) นวัตกรรมจะต้องเป็นสิ่งใหม่ ทั้งนี้ การศึกษาด้านนวัตกรรมในระยะหลังพยายามจะเพิ่มมุมมองในหลากหลายมิติ เช่น ลักษณะ ประเภท ขั้นตอน วิธีการ หรือเป้าหมายของนวัตกรรม เพื่อให้ นิยามของนวัตกรรมสมบูรณ์ขึ้น OECD (2005) แบ่งนวัตกรรมออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1) Technological Product and Process (TPP) Innovation และ 2) Organizational Innovation โดย TPP Innovation ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ และกระบวนการที่ใหม่ หรือได้รับการปรับปรุงใหม่อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ Organizational Innovation หมายถึง โครงสร้างองค์กร การบริหาร หรือกลยุทธ์ที่ใหม่ หรือได้รับการปรับปรุงใหม่อย่างมีนัยสำคัญ

การศึกษาของ Baregheh, Rowley, Sambrook (2009) ได้เปรียบเทียบนิยามที่หลากหลายของนวัตกรรม ได้ข้อสรุปว่า “Innovation is the multi-stage process whereby organizations transform ideas into new or improved products, service or processes, in order to advance, compete and differentiate themselves successfully in their marketplace.” ซึ่งตีความนวัตกรรมที่เน้นให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นกระบวนการเป็นสำคัญ

ในกรณีของประเทศไทย สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (2556) ได้ให้นิยามนวัตกรรมไว้ดังนี้ คือ “การสร้างหรือพัฒนาสิ่งใหม่ในรูปแบบของทั้งสินค้า บริการ หรือกระบวนการ โดยเน้นการใช้องค์ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มรายได้ หรือลดต้นทุนของกิจการและมีประโยชน์หรือก่อให้เกิดผลกระทบที่ดีต่อเศรษฐกิจและสังคม” ซึ่งจะเห็นได้ว่า นิยามนวัตกรรมที่ใช้ในกรณีของไทย ครอบคลุม เช่นเดียวกับกับนิยามที่ใช้ในระดับสากล คือ เน้นคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ความใหม่ (Novelty) และประโยชน์ (Value-add) คือ นวัตกรรมจะต้องสามารถสร้างคุณค่าหรือให้ผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจหรือสังคม

5.2 นวัตกรรมกับกระบวนทัศน์ใหม่ของการพัฒนา

จากการสำรวจของ PricewaterhouseCooper (2015) พบว่า ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วตามกระบวนทัศน์ใหม่ของโลกมีลักษณะร่วมสำคัญประการหนึ่ง คือ มีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ในระดับสูงและต่อเนื่อง โดยกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงมีส่วนค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP อยู่ที่ย้อยละ 2.5 - 3.0 ในขณะที่กลุ่มประเทศรายได้ปานกลางถึงสูงและประเทศรายได้ปานกลางมีสัดส่วนดังกล่าวอยู่ที่ต่ำกว่าร้อยละ 2.0 โดยในแง่ของผู้ลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา พบว่าภูมิภาคอเมริกาเหนือเป็นภูมิภาคที่ลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาสูงสุด รองลงมาคือ ภูมิภาคยุโรปและเอเชีย ในแง่ของผู้รับการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา พบว่าภูมิภาคเอเชียจัดว่าเป็นผู้รับการลงทุนสูงสุด แตกต่างจากที่เคยอยู่อันดับสุดท้าย ในปี ค.ศ.2007 สะท้อนให้เห็นถึงกระแสการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาไปยังภูมิภาคนี้มากขึ้น แสดงถึงการยกระดับศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ในส่วนในประเทศไทย UNCTAD (2015) ได้ประเมินนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของไทย พบว่า ช่องทางการมีนวัตกรรมมี 2 ช่องทาง คือ การคิดค้นขึ้นมาเอง และการฟิงฟิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยช่องทางแรก อันได้แก่ การคิดค้นขึ้นมาเองในทางปฏิบัติชี้ว่า ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดด้านสถาบัน โดยเฉพาะในส่วนของจัดการและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนวัตกรรม ขณะที่นวัตกรรมด้านการประดิษฐ์อยู่ในระดับต่ำกว่าแบบแรกมากเฉลี่ยเพียงปีละประมาณ 60 รายการ ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน โดย 3 อันดับแรก คือ สาขาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต (Human Necessities) (ร้อยละ 27) สาขาการดำเนินงาน (Performing Operations) (ร้อยละ 25) และสาขาวิศวกรรมเครื่องกล (Mechanical Engineering) (ร้อยละ 18) สะท้อนให้เห็นถึงสาขาเทคโนโลยีที่ไทยมีการพัฒนาศักยภาพ แต่ยังมีระดับการคิดค้นนวัตกรรมด้านการประดิษฐ์ค่อนข้างต่ำ และในการพิจารณาในมิติของขนาดบริษัท พบว่าผลผลิตนวัตกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบริษัทขนาดเล็กที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 100 ล้านบาท ในส่วนช่องทางที่สอง ได้แก่ การซื้อนวัตกรรมจากผู้คิดค้น ซึ่งวัดจากสัดส่วนดุลการชำระเงินทางเทคโนโลยีต่อ GDP ของไทยเฉลี่ยระหว่าง ค.ศ.2012-2017 พบว่าอยู่ที่ร้อยละ 2.3 สะท้อนถึงระดับการฟิงฟิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศสูง

ตอนที่ 6 แนวคิดเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

6.1 เศรษฐกิจฐานความรู้กับความเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจสังคม

เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้ คือ เศรษฐกิจที่มีแนวโน้มในการพึ่งพิงนวัตกรรมในการดำเนินกิจการเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านการผลิตและกระบวนการที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์และผลิตภาพ องค์ความรู้ที่ได้รับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและด้านอื่น ๆ ควรได้รับการส่งเสริมแลกเปลี่ยนและนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) มีปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาประเทศมี 4 ประการ (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548) ดังนี้

1) ระบบนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี (Innovation System and Technological Adoption) หมายถึง การมีระบบนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพในทุกระดับของประเทศ ทั้งในระดับกิจการการผลิต ศูนย์วิจัยและพัฒนา

2) ประชากรที่มีการศึกษาและแรงงานที่มีความรู้/มีฝีมือ (Educated, Creative, and Skilled Labor Force) จะเป็นตัวกลางในการสร้าง (Knowledge Creation) การใช้ (Knowledge Utilization) และการกระจายความรู้ (Knowledge Diffusion) สู่ระบบเศรษฐกิจและสังคม

3) เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม (Information and Communication Technologies) โดยนำข้อมูลนั้นมาสังเคราะห์ กลั่นกรองให้เป็นความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

4) สภาพแวดล้อมและสถาบันทางเศรษฐกิจ (Economic and Institutional Regime) ได้แก่ กฎระเบียบข้อบังคับ ความเชื่อ ค่านิยมของสังคมที่เปิดกว้างยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ รวมถึงนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการสร้าง และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการ

เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

หลักการเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เป็นการยอมรับทฤษฎีการเจริญเติบโตใหม่ ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตที่มีการปรับเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีไปสู่สังคม ที่เรียกว่า สังคมสารสนเทศ (Information Society) ทำให้เกิดความต้องการผู้ปฏิบัติงานที่มีทักษะ การเรียนรู้ในเศรษฐกิจ (Learning Economy) ความสำคัญของการแพร่กระจายความรู้และเทคโนโลยี เศรษฐกิจที่พึ่งพาการใช้และการจัดการความรู้ที่เข้ามาช่วยสร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ (Solow, 1956; Drucker, 1969) เครื่องมือสำคัญของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) อยู่อยู่ที่การสร้างทุนมนุษย์หรือ Human Capital (Solow, 1956) โดยใช้การศึกษาและการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่ง Drucker (1969) เห็นว่าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของธุรกิจในโลกสมัยใหม่นั้น จะต้องสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัยตลอดเวลา จึงจะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการของธุรกิจนั้นได้ เปรียบเสมือนเป็นสินทรัพย์ทางปัญญาอย่างหนึ่ง (Productive Asset) ทั้งนี้พลังขับเคลื่อนที่ทำให้เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เติบโตได้ ทั้งนี้ องค์ประกอบสำคัญของพลังด้านเทคโนโลยีประกอบไปด้วยการจัดการเรื่องข้อมูลข่าวสารและความรู้ให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการสร้างสื่อใหม่ ๆ (New Media) ขึ้นมา โดยสื่อใหม่ ๆ เหล่านี้ได้รวบรวมสติปัญญา (Collective Intelligence) ของผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกเข้ามาไว้ด้วยกันตามความสนใจของคนแต่ละกลุ่ม จะประสบความสำเร็จได้ก็จำเป็นต้องใช้การเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Networking) เติบโตด้วยการพัฒนา แลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการถ่ายทอด การเรียนรู้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ส่งเสริมให้แต่ละประเทศต้องให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เพิ่มมากขึ้น (OECD, 1996)

ขอบเขตของนโยบายเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เปิดกว้าง โดยส่วนใหญ่จะสามารถเห็นได้ชัดในประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่เครื่องมือทางการวิเคราะห์และเครื่องมือวัดต่าง ๆ สำหรับเชื่อมโยงและใช้ในการวัดนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะสามารถรวบรวมวิธีปฏิบัติและวัฒนธรรมของเศรษฐกิจแนวใหม่ ระบบนวัตกรรมระดับภูมิภาคและระดับชาติ และทุนมนุษย์หรือความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของการปฏิบัติงาน (OECD, 2001)

เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ถือเป็นเศรษฐกิจที่พึ่งพิงนวัตกรรม สามารถจำแนกความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจสังคมได้ดังนี้

1) การเชื่อมโยงจากการเพิ่มมูลค่าผลผลิต

การเพิ่มมูลค่าผลผลิตเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) หมายถึงระบบเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้อย่างเข้มข้นในการสร้างสรรค์และคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์และ

สามารถสร้างมูลค่าหรือเพิ่มราคาให้เกิดขึ้นกับผลผลิตและสร้างความเจริญเติบโตในระบบเศรษฐกิจโดยรวม ดังนั้น การเพิ่มมูลค่าผลผลิตในระบบเศรษฐกิจบนฐานความรู้จึงมีตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ องค์ความรู้และการใช้ความรู้อย่างเข้มข้นในกระบวนการผลิต ผนวกเข้ากับการใช้วัตถุดิบและแรงงาน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูงกว่ากระบวนการผลิตที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรแต่เพียงอย่างเดียว กระบวนการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตนี้ นอกจากจะเป็นผลมาจากการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการนำผลการวิจัยและพัฒนามาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มคุณภาพและมูลค่าของสินค้าและบริการ (สมยศ ชี้แจง, 2551)

2) การเชื่อมโยงจากการเพิ่มคุณค่าผลผลิต (Value-driven Economy)

การเพิ่มคุณค่าผลผลิตเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) หมายถึง เศรษฐกิจที่มุ่งเน้นคุณค่าของผลผลิตหรือเพิ่มคุณค่าผลผลิตด้วยการใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยในการกำหนดมูลค่าที่เกิดจากนวัตกรรม ด้วยการเสริมสร้างความรู้ ความเชี่ยวชาญที่มีศักยภาพและมีความได้เปรียบ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยและพัฒนา ซึ่งในส่วนของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้ด้วยการส่งเสริมนิคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ซึ่งเป็นแหล่งสร้างนวัตกรรม (วรพล โสคติยานุรักษ์, 2557)

ดังนั้น ความเชื่อมโยงเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับเศรษฐกิจสังคม จึงสามารถเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจสังคม 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางแรก การเพิ่มมูลค่าผลผลิตตามแนวคิดเชิงพาณิชย์หรือเชิงประกอบการ โดยสังคมได้รับประโยชน์จากผลผลิตที่เกิดจากนวัตกรรม และแนวทางที่สอง การเพิ่มคุณค่าผลผลิตจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตที่เกิดจากนวัตกรรม มากกว่าเชิงพาณิชย์หรือประกอบการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6.2 เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับความเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษา

เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) สามารถจำแนกความเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษา ได้ดังนี้

1) การเชื่อมโยงตามแนวคิดพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง การเน้นความสำคัญเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา 4 พันธกิจ ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการสังคม และการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2) การเชื่อมโยงตามแนวคิดเชิงประกอบการ โดยในส่วนมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการจะเป็นรูปแบบการบริหารองค์กรเสมือนองค์กรทางธุรกิจ ด้วยลักษณะระบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายใน

ในมหาวิทยาลัย ความมุ่งมั่นในเชิงพาณิชย์รวมถึงการยอมรับความเสี่ยงสำหรับการดำเนินการใหม่ ๆ ที่ไม่สามารถคาดเดาผลได้ (Burton Clark, 2004) จึงเป็นการนำแนวคิดเชิงประกอบการส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยมาแปลงสู่กระบวนการเชิงพาณิชย์เพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง โดยในด้านการผลิตบัณฑิต ได้แก่ การสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ และด้านวิจัย ได้แก่ การพัฒนาธุรกิจใหม่ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยที่มีการบูรณาการความเป็นผู้ประกอบการในกระบวนการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การจัดการศึกษาที่พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของบัณฑิต และการวิจัยที่มุ่งผลิตองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลตอบแทนในเชิงพาณิชย์ พร้อมทั้งเกิดคุณค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 7 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

7.1 นิยามเศรษฐกิจสร้างสรรค์

วรากรณ์ สามโกเศศ (2554) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) ไว้ว่าเป็นการมุ่งสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมูลค่าให้แก่สิ่งที่มีอยู่แล้ว โดยการใช้สติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งในระยะยาวเหมาะสมกว่าเศรษฐกิจที่พึ่งพิงการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ (factory economy) เพื่อแข่งขัน เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) จึงเป็นการสร้างมูลค่าสินค้าหรือบริการที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ สำหรับสาขาการผลิตที่พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์จะเรียกว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) ซึ่งหมายถึง กลุ่มกิจกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ โดยเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ทางสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ (อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร, 2552) การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ต้องอยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อนำไปเพิ่มคุณค่าให้กับทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีอยู่ และให้มีการสร้างสรรค์เกิดขึ้นในภาคการผลิต จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC), 2554)

7.2 เศรษฐกิจสร้างสรรค์กับการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อการขับเคลื่อนและความเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม มาจากปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2557) ได้แก่

1. ระบบนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี (Innovation System & Technological Adoption) หมายถึง การมีระบบนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพในทุกระดับ ในระดับกิจการผลิต ศูนย์วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย กลุ่มคนที่มีความรู้ รวมทั้งองค์กรที่ปรึกษาภาครัฐและเอกชนที่มีความสามารถในการจัดหา เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและรับเอาความรู้มาปรับใช้อย่างเหมาะสมกับความต้องการในท้องถิ่น ตลอดจนสามารถนำความรู้ นั้น ๆ มาใช้ปรับปรุงต่อยอดเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีขึ้นใหม่

2. ประชากรที่มีการศึกษาและแรงงานที่มีความรู้-มีฝีมือ (Educated, Creative & Skilled Labor Force) จะเป็นตัวกลางในการสร้าง (Knowledge Creation) การใช้ (Knowledge Utilization) และการกระจายความรู้ (Knowledge Diffusion) สู่ระบบเศรษฐกิจและสังคม ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับคุณภาพจะต้องอาศัยโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยที่เน้นการค้นคว้า ทดลอง เพื่อสร้างความเข้าใจและทักษะในเชิงปฏิบัติ ร่วมกับการฝึกอบรมที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสูง ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เนื่องจากความรู้ความสามารถของบุคคลอาจถดถอยหรือหมดสิ้นไปหากขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม (Information & Communication Technology) โลกปัจจุบันพึ่งพาเทคโนโลยีหลัก 3 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี และวัสดุศาสตร์ ซึ่งเมื่อนำมาผนวกเข้ากับเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมแล้ว จะเกิดพลังที่กระตุ้นให้มีการแพร่กระจายและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้ประชาชนและธุรกิจสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศจากทั่วทุกมุมโลกได้ และนำข้อมูลสังเคราะห์กลั่นกรองให้เป็นความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

4. สภาพแวดล้อมและสถาบันทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic & Institutional Region) ได้แก่ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ความเชื่อ ค่านิยมของสังคมที่เปิดกว้างยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้คนในสังคมกล้าคิดค้นวิธีปฏิบัติ และความรู้ ความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ รวมถึงนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการสร้าง และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน

ตอนที่ 8 แนวคิดการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ (ศิริโรจน์ ผลพันธิน, 2549) คือกระบวนการที่รวบรวมความรู้ จัดระบบ การจัดเก็บ และเผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การจัดการความรู้เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เป็นแนวคิดที่นำมาใช้ในการบริหารเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ในฐานะที่เป็นเครื่องมือการบริหาร เพื่อทำให้อัตลักษณ์ที่เกิดมาจากเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) มีความเป็นระบบ ภายใต้ขั้นตอนการสร้างและจัดหาความรู้ ขั้นตอนการจัดเก็บนวัตกรรมให้เป็นระบบ ขั้นตอนการเผยแพร่ความรู้หรือการกระจายความรู้ และขั้นตอนการนำนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) กับการใช้ประโยชน์ ทั้งในรูปแบบการใช้ประโยชน์จากงานนวัตกรรมเชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงวิชาการในการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปกำหนดโจทย์วิจัยต่อไป

การจัดการความรู้เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) จะขจัดสภาพปัญหาความขัดแย้งด้านนโยบายการบริหารที่เป็นอุปสรรค การบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์และเครื่องมือการวิจัย และการจัดรูปองค์กรหรือหน่วยงานการติดตามและประเมินผล โดยสถาบันอุดมศึกษาจะนำแนวคิดการจัดการความรู้เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ดังกล่าว

8.1 การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หมายถึง กระบวนการในการรวบรวม จัดการและเผยแพร่ องค์ความรู้ มาเป็นทรัพย์สินทางปัญญาในระยะยาวขององค์กร (Debowaski, 2006) ศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ได้แบ่งความรู้ออกเป็น 2 ประเภท คือ ความรู้ ที่ถ่ายทอดได้ยากมีความซับซ้อนในการถอดบทเรียนและบันทึกไว้ในสื่อรูปแบบต่างๆ ซึ่งทำให้การกระจายถ่ายโอนความรู้ทำได้ยาก จึงเรียกรู้ประเภทนี้ว่า Tacit Knowledge ส่วนความรู้ที่ถอดเป็นบทเรียนได้ง่าย กระจายถ่ายทอดได้ง่าย เรียกว่า Explicit Knowledge (ภูเบศร์ สมุทรจักร, 2554)

หลักการการจัดการความรู้ ที่สำคัญมี 4 ประการ ได้แก่

1) ให้คนหลากหลายทักษะ หลากหลายวิธีคิด ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ การจัดการความรู้ที่มีพลัง ต้องทำโดยคนที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน มีความเชื่อ หรือวิธีคิดแตกต่างกัน (แต่มีจุดรวมพลัง คือ มีเป้าหมายอยู่ร่วมกันด้วยกัน) ถ้ากลุ่มที่ดำเนินการจัดการความรู้ ประกอบด้วยคนที่คิดเหมือนกัน การจัดการความรู้จะไม่มีพลังในการจัดการความรู้ ความแตกต่างหลากหลาย (Heterogeneity) มีคุณค่ามากกว่าความเหมือน (homogeneity)

2) ร่วมกันพัฒนาวิธีการทำงานในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อบรรลุประสิทธิผลที่กำหนดไว้ หรือฝันว่าจะได้ ในการจัดการสมัยใหม่ ประสิทธิภาพประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ประการ คือ

2.1) การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ซึ่งอาจเป็นความต้องการของลูกค้า ความต้องการของสังคม หรือความต้องการที่กำหนดโดยผู้บริหารองค์กร

2.2) นวัตกรรม (Innovation) ซึ่งอาจเป็นนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือวิธีการใหม่ๆ ก็ได้

2.3) ชีตความสามารถ (Competency) ขององค์กร

2.4) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการทำงาน

3) ทดลองและเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการจัดการความรู้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งหมายความว่าต้องคิดแบบก้าวไกล จึงต้องมีวิธีการดึงกลับมาสู่ความเป็นจริงในโลกหรือในสังคม โดยการทดลองทำเพียงน้อย ๆ ซึ่งหากล้มเหลวก็ก่อผลเสียหายไม่มากนัก หากได้ผลไม่ดีก็ยกเลิกความคิดนั้น และขยายการทดลองเป็นทำมากขึ้น จนในที่สุดขยายเป็นวิธีทำงานแบบใหม่ หรือได้ Best Practices ใหม่ นั่นเอง

4. นำความรู้จากภายนอกอย่างเหมาะสม โดยถือว่าความรู้จากภายนอกยังเป็นความรู้ที่ยัง "ดิบ" อยู่ ต้องเอามาทำให้ "สุก" ให้พร้อมใช้ในบริบทของเรา โดยการเติมความรู้เชิงบริบทลงไป การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือ มิใช่เป้าหมาย เป้าหมายของการจัดการความรู้ คือ การทำให้ทุกคนมีความรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ โดยทำให้ความรู้ของแต่ละคน กลายมาเป็นความรู้ของกลุ่ม และมาเป็นความรู้ขององค์กร ซึ่งยิ่งใหญ่ และทรงพลังกว่าความรู้ของบุคคล รวมทั้งเชื่อมโยงกับความรู้จากภายนอก ทำให้งานของเราดีขึ้น ผู้ป่วยของเราดีขึ้น บ้านเมืองของเราดีขึ้น

การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือ เพื่อพัฒนางาน และคน เป็นเครื่องมือทำในสิ่งที่ไม่คาดคิดว่าจะทำได้ เป็นเครื่องมือใช้ความรู้ของทั้งโลก เป็นเครื่องมือดึงศักยภาพของคน และทีมออกมาใช้ เป็นเครื่องมือเพื่อความอยู่รอด ในสถานการณ์ที่พลิกผัน

วิจารณ์ พานิช (2548) ได้กล่าวถึง การจัดการความรู้ ไว้ว่าหมายถึงการยกระดับความรู้ขององค์กรเพื่อสร้างผลประโยชน์จากต้นทุนทางปัญญา โดยเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนและกว้างขวาง และครอบคลุมถึงการจัดการเกี่ยวกับ

1. การรวบรวมการจัดระบบการจัดเก็บและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างความรู้โดยมีเทคโนโลยีด้านข้อมูลและคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วย

2. การจัดการความรู้เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนความรู้พฤติกรรมในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรมและวิธีปฏิบัติมีผลต่อการแลกเปลี่ยนความรู้

3. การจัดการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนการพัฒนาคน และการดึงดูดคนที่มีความรู้ไว้ในองค์กร

4. การเพิ่มประสิทธิผลขององค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จ การประเมินต้นทุนทางปัญญา และผลสำเร็จของการประยุกต์ใช้

การจัดการความรู้ มีความสำคัญ 8 ประการ (บุญดี บุญญากิจ และคณะ, 2549) ดังนี้

1. ป้องกันความรู้สูญหาย ได้แก่ การจัดการความรู้ทำให้องค์กรสามารถรักษาความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ และความรู้ที่อาจสูญหายไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร อาทิ การเกษียณอายุทำงาน หรือการลาออกจากงาน เป็นต้น

2. เพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ได้แก่ ในการเข้าถึงความรู้ เป็นปัจจัยของการเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจ เนื่องจากผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจต้องสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ

3. ความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่น การทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในงานและวัตถุประสงค์ของงาน โดยไม่ต้องมีการควบคุม หรือมีการแทรกแซงมากนักจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาจิตสำนึกในการทำงาน

4. ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ การจัดการความรู้ช่วยให้เกิดความเข้าใจลูกค้า แนวโน้มของการตลาดและการแข่งขัน ทำให้สามารถลดช่องว่างและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันได้

5. การพัฒนาทรัพยากร ได้แก่ การพัฒนาความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางปัญญาที่มีครอบครอง ได้แก่ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ เป็นต้น

6. การยกระดับผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การนำการจัดการความรู้มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และบริการ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์นั้นๆ อีกด้วย

7. การบริหารลูกค้า ได้แก่ การศึกษาความสนใจและความต้องการของลูกค้าจะเป็นการสร้าง ความพึงพอใจ และเพิ่มยอดขายและสร้างรายได้

8. การลงทุนทางทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน การจัดการด้านเอกสาร การจัดการกับความไม่เป็นทางการ เพิ่มความสามารถให้แก่องค์กรในการจ้างและฝึกฝนบุคลากร

การจัดการความรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ (Senge, 1990) คือ 1. การผลิตหรือการสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Production or Knowledge Creation) เป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัย แสวงหาความรู้ (Knowledge Acquisition) และต่อยอด ตกผลึกวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นความรู้ใหม่ นำไปสู่ห่วงโซ่คุณค่าแห่งความรู้ (Value Chain of Knowledge) โดยมีการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสะดวกต่อการสืบค้นความรู้ 2. การแพร่กระจายความรู้ หรือการถ่ายทอด (Knowledge Diffusion or Knowledge Transfer) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อผลิตและพัฒนาคนผ่านระบบการศึกษาทั้งภายในและภายนอกระบบ ในระดับการศึกษาและประเภทการศึกษา รวมทั้งการ

ถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ดาวเทียม เป็นต้น ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้โดยผ่านชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice : Cop) และ 3. การใช้ความรู้ (Knowledge Utilization) เป็นการใช้ความรู้เพื่อประกอบอาชีพต่างๆ ทั้งเกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริการ และการใช้ความรู้เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ เมื่อมีการใช้ความรู้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่องจนเกิดความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ ทำให้เกิดนวัตกรรม (Innovation)

กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Process) สามารถแบ่งได้ 7 ขั้นตอน (บุญดี บุญญาภิจ และคณะ, 2549) ดังนี้

1. ขั้นตอนการค้นหาความรู้ (Knowledge Identification) ได้แก่ การรวบรวม รูปแบบ และความจำเป็นขององค์กรเกี่ยวกับความรู้เพื่อให้องค์กรวางขอบเขตของการจัดการความรู้ และสามารถจัดสรรทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการใช้แผนที่ความรู้ (Knowledge Mapping) เพื่อการค้นหาว่าเกี่ยวกับความรู้ที่มีความสำคัญสำหรับองค์กร การจัดลำดับความสำคัญของความรู้ แผนที่ความรู้ยังช่วยทำให้เห็นภาพรวมและการจัดการความรู้ขององค์กร เพื่อมิให้เกิดความสับสนเปลืองในการรวบรวมและจัดเก็บทำให้บุคลากรทราบเกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้ขององค์กรและยังใช้เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางความรู้ที่องค์กรใช้เป็นฐานในการต่อยอดความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานและเคลื่อนย้ายแหล่งความรู้ต่อระบบต่าง ๆ ในองค์กร

2. ขั้นตอนการสร้างหรือแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) จากการทำแผนที่ความรู้ องค์กรจะทราบถึงความรู้ที่จำเป็น วิธีการในการจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการ โดยตัดความรู้ที่ไม่จำเป็นหรือล้าสมัยทิ้งไปขั้นตอนนี้คือ การกำหนดเนื้อหาและการใช้ความรู้ที่ต้องการ โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จประกอบด้วยบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อให้บุคลากรกระตือรือร้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกันเพื่อการสร้างความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา

3. ขั้นตอนการจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization) ได้แก่ การจัดระบบความรู้ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหาและนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ เป็นการจัดทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ค้นหาและนำกลับมาใช้ได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว

4. ขั้นตอนการประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement) ได้แก่ การประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่าย มีดังนี้ 1) การจัดทำหรือปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร สำหรับจัดเก็บ ค้นหา และใช้ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว 2) การกำหนดอภิธานศัพท์ของคำจำกัดความที่หน่วยงานใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งจะช่วยให้การป้อนข้อมูล/ความรู้ การแบ่งประเภทและการ

จัดเก็บเป็นมาตรฐานเดียวกัน 3) การเรียบเรียง ตัดต่อ และปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเป็นปัจจุบัน ความครบถ้วน ความเที่ยงตรง สอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้

5. ขั้นตอนการเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access) ได้แก่ การเข้าถึงความรู้และการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ใช้ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การป้อนความรู้ (Push) คือ การส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้รับ หรือเรียกว่า “Supply-based” อาทิ การส่งหนังสือเวียนแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ หรือบริการขององค์กร เป็นต้น 2) การเลือกใช้ความรู้ (Pull) คือ การที่ผู้รับเลือกรับหรือใช้เฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการซึ่งทำให้ลดปัญหาการได้รับข้อมูลหรือความรู้ที่ไม่ต้องการ การกระจายความรู้แบบนี้เป็นแบบ “Demand-based”

6. ขั้นตอนการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing) ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความรู้โดยการจัดทำเอกสาร หรือจัดทำฐานความรู้ และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ จะช่วยให้ง่ายและรวดเร็วในการเข้าถึงความรู้ ซึ่งใช้ได้ดีสำหรับความรู้ประเภทชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) สำหรับการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้โดยนัยหรือความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลนั้นจะทำได้ด้วยการพบปะตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่ม ทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความต้องการและวัฒนธรรมขององค์กร อาทิ ทีมข้ามสายงาน (Cross –Functional Team) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Community of Practice : CoP) ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) การสับเปลี่ยนงาน (Job Rotation) การยืมตัวบุคลากรมาช่วยงาน (Secondment) และเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Forum)

7. ขั้นตอนการเรียนรู้ (Learning) การจัดการความรู้ คือ การเรียนรู้ของบุคลากรและนำความรู้นั้น ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา การเรียนรู้ของบุคลากรจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ ซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น ความรู้เหล่านี้จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อีกเรียกว่า “วงจรการเรียนรู้” **นิมิตมหาวิทยาลัย**

ทั้งนี้ กระบวนการจัดการความรู้ของแต่ละองค์กรมีความแตกต่างตามลักษณะการดำเนินงานและองค์ประกอบอื่นๆ อาทิ โครงสร้างองค์กร ลักษณะงานขององค์กรและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น องค์กรจึงจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทองค์กรของตนเอง

8.2 การถ่ายทอดความรู้และการใช้ประโยชน์ (Knowledge Transfer and Utilization)

การถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์จากความรู้ มีความจำเป็นสำหรับองค์กร เนื่องจากองค์กรจะต้องมีความรู้ในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เมื่อมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูง ทำให้ฐานความรู้ที่องค์กรจัดเก็บไว้ มีการถ่ายทอดไปอย่างรวดเร็วและเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร การถ่ายทอดหรือการถ่ายโอนความรู้จากบุคคลไปสู่บุคคล และจากองค์กรไปสู่องค์กร ซึ่งจะต้องอาศัยเครื่องมือใน

การถ่ายทอดความรู้ เครื่องมือดังกล่าวจะเสริมให้การถ่ายทอดความรู้เกิดขึ้นได้ง่ายเป็นระบบและอาจเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนั้นในการถ่ายทอดความรู้ก็จะอาศัยช่องทางของการสื่อสารด้วยการพบปะพูดคุย การเขียน การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การสรุปข่าวสาร เป็นต้น

หากพิจารณาการถ่ายทอดความรู้ในมุมมองของความรู้ที่ประกอบด้วย 2 ส่วน จะมีวิธีการถ่ายทอดและใช้เครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้แตกต่างกันออกไป คือ ความรู้ที่ชัดแจ้งหรือความรู้เปิดเผย (Explicit Knowledge) จัดเก็บอยู่ในรูปเอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อต่าง ๆ ที่สามารถสืบค้นเข้าถึงและนำมาใช้ได้ ส่วนความรู้โดยนัยหรือความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดได้โดยรูปแบบที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการเปลี่ยนแปลงระหว่างความรู้ทั้ง 2 ประเภท คือ SECI Model เสนอแนวคิดที่ว่า ความรู้ของคนทั้งความรู้ชัดแจ้ง (Explicit) และความรู้ฝังลึก (Tacit) มีความสำคัญต่อองค์กรโดยเฉพาะความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในการทำงาน หากมีการดึงความรู้ที่ฝังลึกออกมาใช้หรือเปลี่ยนให้เป็นความรู้ใหม่ขึ้นและเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่ง SECI Model จะเป็นการอธิบายการถ่ายทอดความรู้และการเปลี่ยนรูปแบบของความรู้ทั้งสองประเภทเกิดเป็นความรู้ใหม่

สำหรับการใช้ประโยชน์จากความรู้หรือการประยุกต์ใช้ความรู้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการดำเนินงานขององค์กร เพราะกระบวนการดำเนินงานต้องอาศัยองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน การประยุกต์ใช้ความรู้จึงยึดเอาเนื้อหาของงานเป็นตัวตั้ง การประยุกต์ใช้ความรู้มีตั้งแต่การประยุกต์ใช้ความรู้ของบุคคล การประยุกต์ใช้ความรู้ของทีมงาน ไปจนถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ขององค์กร เมื่อมีการใช้ประโยชน์จากความรู้หรือประยุกต์ใช้ความรู้เมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นลงจะมีสารสนเทศและประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน จะนำไปสู่การสรุปบทเรียน (lesson learned) เป็นการสรุปบทเรียนจากการปฏิบัติหรือการดำเนินงาน ก็จะทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้น จะเห็นได้ว่าการประยุกต์ใช้ความรู้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ (Learning)

8.3 การจัดการความรู้จากเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Management)

การจัดการความรู้เศรษฐกิจฐานความรู้เป็นการถ่ายทอดความรู้และการใช้ประโยชน์เศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นกระบวนการบริหารจัดการการสร้างความรู้และวิธีการจัดการความรู้อย่างลึกซึ้ง ครอบคลุมถึงปัญหาที่พบและมุ่งพัฒนาการจัดการความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการองค์ความรู้กับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในระบบเศรษฐกิจความรู้ สามารถนำเศรษฐกิจฐานความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา โดยในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การนำเศรษฐกิจฐานความรู้ไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ในระดับประเทศ ได้แก่ การนำเศรษฐกิจฐานความรู้ไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

ทั้งนี้ การจัดการความรู้ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงเป็นการจัดการความรู้โดยการนำกระบวนการบริหารจัดการเพื่อการสร้าง การถ่ายทอด และการใช้ประโยชน์นวัตกรรม ที่เป็นผลผลิตจากอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้อันเป็นสถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตอนที่ 9 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการที่นำมาใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย

9.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิควิธีการวิจัยที่ใช้ในหลายสาขา โดยเฉพาะในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คริสเพนดรอฟ (Krippendorff, 1980) ได้เสนอการวิเคราะห์สาระไว้ ดังนี้

1. ใช้ระบบวิธีทางวิทยาศาสตร์และสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ โดยข้อมูลที่ได้มาไม่มีความหมายเดียว แต่สามารถที่จะแปลความหมายได้หลายอย่าง ส่วนความหมายที่วิเคราะห์ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้กับเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่
2. การตรวจสอบข้อมูลที่ตรงกับเนื้อหาของเรื่องที่ศึกษานั้น จะทำในรูปแบบที่เป็นระบบมาตรฐาน มีตัวบ่งชี้ชัดเจน มีตัวแทนความหมายของแต่ละเรื่องแต่ละประเด็น มีการติดต่อสื่อสารข้อมูลโดยใช้กระบวนการเชิงตรรกะที่มีเหตุผลประกอบ
3. การวิเคราะห์สารมีอยู่หลายรูปแบบด้วยต้น แต่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและสามารถนำมาใช้ได้มี 3 ประเภท คือ การวิเคราะห์เพื่ออ้างอิงไปสู่การปฏิบัติโดยอาศัยเหตุผล นำผลงานที่วิเคราะห์ไปปฏิบัติได้จริงการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ 2 ด้าน ทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งผลการวิเคราะห์จะทำให้เห็นความแตกต่างหรือความเหมือนระหว่างของสองสิ่งหรือมากกว่าสองสิ่ง และการวิเคราะห์แบบแยกสาระตามสัญลักษณ์ที่เป็นตัวบ่งชี้ จากข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้บางประเภทจะแสดงการบ่งชี้แนวทางหรือโครงสร้างได้ชัดเจน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยการศึกษาอย่างละเอียดและการมองหลาย ๆ ด้าน จะเป็นแนวโน้มทำให้สามารถทำเป็นโครงร่างได้
5. มาตรฐานการวิเคราะห์จะวัดได้จากการประเมิน ซึ่งสามารถจะแยกแยะออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ เช่น ดูจากตัวบ่งชี้ หรือสิ่งที่แสดงอาการบ่งบอกของเรื่องราวต่าง ๆ
6. การตรวจสอบว่าการวิเคราะห์มีความเที่ยงตรงเพียงใดได้จากตัวบ่งชี้ 3 ประการ คือ ความถี่ที่ปรากฏขึ้นกับเรื่องราวนั้น ๆ แนวโน้มที่เกิดขึ้นหรือได้รับการกล่าวถึงในช่วงเวลาดังกล่าว และ

ความเชื่อในเรื่องราวของกลุ่มคนทั้งในและนอกวงการว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งแปรเปลี่ยนไปได้ตามสถานะ

7. ข้อมูลที่ได้จากภาษาที่ใช้สื่อสารและนำมาวิเคราะห์ได้จากหลายทาง คือ สารเรื่องราวที่ได้จากการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ถ้าตรงกันมาก ๆ จะบ่งชี้ถึงความเที่ยงตรงภายนอก ข้อมูลที่ได้มาจากการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่สำคัญ ๆ กำลังเป็นที่สนใจในประเทศนั้น ๆ และเป็นที่สนใจร่วมกันระหว่างประเทศ ข้อมูลจากเอกสารส่วนบุคคล เช่น บันทึกส่วนตัว จดหมาย การสัมภาษณ์บุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จดบันทึกเอาไว้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลในวงการที่เกี่ยวข้องจากการได้ยิน ได้ฟัง และสังเกต

8. การศึกษาถึงกระบวนการทางสถาบันซึ่งส่วนใหญ่จะได้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิ จากเอกสารสรุป จะทำให้ได้หน้าที่ โครงสร้าง กระบวนการดำเนินงาน สภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการถ่ายทอดความเชื่อระหว่างบุคคล

9. การวิเคราะห์สาระต้องอาศัยความละเอียดอ่อนมากและต้องทำภายในขอบเขต (Context Unit) ที่กำหนดให้ศึกษาแต่ละเรื่อง จึงมีลักษณะที่เฉพาะของตน อาจไม่สามารถอ้างอิงเทียบเคียงจากเรื่องอื่นได้

10. รูปแบบการวิจัยของการวิเคราะห์สาระ มักจะจัดลำดับตามธรรมชาติของเรื่องที่จะศึกษาต้องสังเกตและบันทึกอย่างละเอียดชัดเจนและมีความเที่ยง การวิเคราะห์ต้องระมัดระวังรอบคอบ เพราะถ้าวิเคราะห์ผิดตอนใดตอนหนึ่ง ก็อาจส่งผลให้แปลความหมายของตอนต่อ ๆ ไปผิดพลาดไปด้วย ซึ่งจะสะสมไปเรื่อย ๆ

11. การวิเคราะห์สาระสามารถแบ่งแยกประเด็นบ่งชี้เป็นเรื่อง ๆ พร้อมทั้งสามารถคาดคะเนข้อมูลกับพารามิเตอร์

12. ก่อนการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์สาระ ต้องกำหนดขอบเขตข้อมูลที่จะศึกษา แล้ววางแผนการเก็บรายละเอียดที่จะต้องบันทึก (Recording unit) ซึ่งสิ่งที่บันทึกต้องสามารถเป็นตัวบ่งชี้สาระได้อย่างเฉพาะเจาะจงได้ แยกประเภทเป็นประเด็น ๆ ได้

9.2 กระบวนการศึกษารูปแบบ

รูปแบบ (Model) เป็นคำใช้เพื่อสื่อความหมายหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง รูปแบบจึงเป็นภาพตัวแทนหรือแนวคิดทั่วไป (Abstraction) ของสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์จริง (entity) ตามแนวคิดของแม็คเลียด (MaLrod, 1988) และรวมถึงความเป็นตัวแทนของระบบซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อทำการศึกษาเพียงบางส่วนของระบบหรืออาจเป็นระบบทั้งหมดก็ได้ (Cooper and Schindler, 1998)

1) ความหมายของรูปแบบ

สุบรรณ พันธวิศา และชัยวัฒน์ ปัญญา (2522) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึง รูปแบบที่เลียนแบบความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยจัดระบบความคิดในเรื่องนั้นให้ง่ายขึ้นและเป็นระเบียบสามารถเข้าใจลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์นั้นได้

ทิตนา แคมมณี (2545: 218) กล่าวถึง รูปแบบว่าเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบายเป็นแผนผังไดอะแกรมหรือแผนภาพเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจชัดเจนขึ้น

รุ่งนภา จิตโรจนรักษ์ (2549) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างหรือแนวทางในการทำหรือดำเนินการใด ๆ ที่แสดงหรืออธิบายให้เห็นถึงโครงสร้างทางความคิดหรือความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ที่ศึกษาให้เห็นถึงโครงสร้างทางความคิดหรือความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ที่ศึกษาให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

สโตนอร์ และ เวเนล (Stoner and Wankel, 1986: 12) กล่าวว่า รูปแบบเป็นการจำลองความจริงของปรากฏการณ์เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบ คือ แบบจำลองที่แสดงหรืออธิบายให้เห็นถึงโครงสร้างทางความคิดเพื่อให้สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

2) ลักษณะของรูปแบบ

รุ่งนภา จิตโรจนรักษ์ (2549) อธิบายว่า รูปแบบที่ดีควรมีคุณลักษณะ 5 ประการ คือ

- (1) ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ของตัวแปรแบบมีโครงสร้าง
- (2) มีลักษณะที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผล และสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์

(3) มีโครงสร้างหรือกลไกเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ในเชิงเหตุผลได้อย่างชัดเจน

(4) นำไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ของปรากฏการณ์ที่ศึกษา

(5) สอดคล้องกับทฤษฎีของเรื่องหรือปรากฏการณ์ที่จะนำรูปแบบดังกล่าวไปอธิบาย

3) ประเภทของรูปแบบ

คีฟส์ (Keeves, 1988) ได้รวบรวมประเภทของรูปแบบที่ใช้ในทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

- (1) รูปแบบอุปมาอุปมัย (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบอุปมาอุปมัยกับปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรมลักษณะเป็นรูปแบบเชิงกายภาพ

(2) รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) เป็นรูปแบบเชิงนามธรรมอย่างหนึ่งที่มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นการอธิบายโดยใช้ปรากฏการณ์ทางภาษาซึ่งอาจเป็นตัวอักษร รูปแบบหรือแผนภูมิ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นเป็นอย่างดี

(3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) นำมาใช้ในการวัดผลการศึกษา ต่อมาจึงขยายไปใช้กับการวิจัยการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ รูปแบบชนิดนี้ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

(4) รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เป็นวิธีวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีผลกระทบทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรที่สนใจศึกษา ทั้งขนาดและทิศทางที่มีผลกระทบร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบเชิงภาษาโดยนำตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น มีลักษณะดังนี้

(4.1) รูปแบบควรประกอบด้วย ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์แบบธรรมชาติของตัวแปร แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) และเชิงถดถอย (Regression) นี้มีความจำเป็นในการทดสอบระยะต้นจนกว่าตัวแปรที่จะต้องการค้นหาสามารถชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

(4.2) รูปแบบควรจะนำไปสู่การทำนายผลที่จะได้ที่สามารถทดสอบได้ด้วยการสังเกต ดังนั้นรูปแบบที่ดีจึงควรมีการออกแบบการทดสอบรูปแบบที่มีพื้นฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และการทดสอบไม่ได้ผลคงที่ รูปแบบนั้นจะถูกปฏิเสธ

(4.3) โครงสร้างของรูปแบบจะต้องเกี่ยวข้องกับบางสิ่งที่เป็นกลไกเชิงเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการทดสอบ รูปแบบที่ดีจึงไม่ควรนำไปสู่การทำนายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องสามารถอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

(4.4) ในระยะยาวรูปแบบจะต้องอธิบายมโนทัศน์ใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่และเป็นการขยายการสืบสวนต่อไปอีกด้วย

4) การสร้างรูปแบบ

การสร้างรูปแบบมาจากแนวคิดของสไตเนอร์และคีฟท์ (Steiner, 1990: Keeves, 1988) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ว่า การสร้างรูปแบบจะต้องมีการกำหนดมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนถึงมโนทัศน์ (concept) ตัวแปร (variables) ข้อเสนอ (propositions) รูปแบบ (model) และผลการทำนาย (solution) นั้น

มีสันและเคดอรัม (Meason and Khedourm, 1985) ได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นรวบรวมปัญหา เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
- 2) ขั้นพัฒนารูปแบบ ดำเนินการหลังจากการรวบรวมปัญหา การสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้างและต้องรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการ
- 3) การทดสอบรูปแบบ เมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทดสอบ โดยพิจารณาถึง
 - 3.1) มีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้ และควรพิจารณาถึงความสำเร็จของการแก้ปัญหา
 - 3.2) มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการนำไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะ คือ การทดลองย้อนหลัง โดยใช้ข้อมูลในอดีต และการทดลองใช้ปฏิบัติในปัจจุบัน
 - 3.3) การทำให้สำเร็จ เมื่อผ่านการทดสอบแล้ว ควรสามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จ เพราะไม่มีรูปแบบใดที่จะสำเร็จสมบูรณ์จนกว่าจะมีการนำไปใช้
 - 3.4) การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย จะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบผลสำเร็จ แต่ก็ควรมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้มีความเป็นสมัยใหม่อยู่เสมอ

9.3 โปรแกรม Scival

Scival (2017) คือ โปรแกรมการวิเคราะห์และช่วยค้นหาผลงานวิจัย ใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus แสดงผลด้วยแผนภาพกราฟฟิค ทำให้เข้าใจง่ายช่วยให้หน่วยงานสามารถทราบถึงศักยภาพและสมรรถนะด้านการวิจัยตั้งแต่ระดับสถาบัน คณะ ภาควิชา กลุ่มวิจัย หรือระดับบุคคล เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ตนเอง สนับสนุนการวิจัยและเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับองค์กรอื่น ๆ โปรแกรม Scival ช่วยในการพัฒนาสมรรถนะงานวิจัย ดังนี้

- 1) ในการแยกแยะและวิเคราะห์ หาขอบข่ายความเป็นเลิศในการวิจัยที่เกี่ยวข้องในระดับหน่วยงาน ประเทศ และนานาชาติ
- 2) หาโอกาสและกระตุ้นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนักวิจัย และสถาบันที่สามารถเสริมสร้างความเป็นผู้นำในงานวิจัยของหน่วยงาน
- 3) ปรับปรุงแผนหรือกลยุทธ์การดำเนินงานวิจัย

ตอนที่ 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาความร่วมมือด้านการวิจัยสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐผลการวิจัยพบว่า สถาบันอุดมศึกษาขาดการสร้างความร่วมมือทำวิจัยบูรณาการ เพราะขาดเงินทุนทำวิจัย ขาดแคลนอุปกรณ์การทำวิจัยขั้นสูงและขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขา ผู้บริหารไม่มีนโยบายสนับสนุนในการสร้างความร่วมมือวิจัยที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน องค์กรกลางสร้างความร่วมมือวิจัยที่ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือให้สำเร็จ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการสร้างความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคือ เงินทุน บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขา เครื่องมืออุปกรณ์ขั้นสูงที่มีราคาแพง องค์กรกลางสร้างความร่วมมือที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่จะทำให้งานวิจัยสำเร็จ รูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1. ด้านการบริหารจัดการความร่วมมือ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ 1.1 จัดโครงสร้าง 1.2 นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ 1.3 การส่งเสริมความสามารถ 1.4 แนวทางสร้างความร่วมมือ 1.5 การประเมินผลและการตรวจสอบ 2. ด้านการจัดการทรัพยากรวิจัย ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด คือ 2.1 บุคลากร 2.2 เครื่องมือ อุปกรณ์ 2.3 เงิน 3. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ 3.1 เครือข่ายเชิงนโยบาย (สกอ.) 3.2 เครือข่ายเชิงพื้นที่ (ภูมิภาค) 3.3 เครือข่ายเชิงประเด็น 3.4 ไตรภาคี 3.5 การทำบันทึกข้อตกลงสร้างความร่วมมือวิจัย (MoU) 4. ด้านความยั่งยืนของเครือข่ายประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด คือ 4.1 การปรับวัฒนธรรม เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนต่อเนื่อง การให้อิสระในการคิดเรื่องที่น่าสนใจ และให้นับว่างานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน มีการจัดประชุมสัมมนาต่างสถาบันต่อเนื่องเป็นประจำ ทีมวิจัยต้องมุ่งเป้าไปที่ความสำเร็จร่วมกัน ต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และต้องยอมรับซึ่งกันและกัน 4.2 การให้รางวัลและแรงจูงใจ เช่น การให้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอย่าเป็นธรรม การให้รางวัลแก่นักวิจัย ให้ทุนวิจัย การยกย่องเชิดชูเกียรติ 4.3 การบริหารกลุ่ม เช่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มสมาชิก ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในเครือข่าย มีการแบ่งปันทรัพยากรให้กับเครือข่าย มีความพร้อมที่จะร่วมมือกันทำวิจัย กำหนดเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน การบริหารจัดการที่ดี การควบคุมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์สูงสุด เพ็ญศรี ทิพย์สุวรรณกุล (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานด้านการวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัยวิจัย โดยเทคนิคคุณภาพ วิเคราะห์น้ำหนักของตัวชี้วัด และเสนอแนวทางในการนำ

ตัวชี้วัดและค่าน้ำหนักไปใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการภายในและด้านผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นส่วนสำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยไทย (คิดเป็นค่าน้ำหนักร้อยละ 66.25) สอดคล้องกับลักษณะของมหาวิทยาลัยที่เป็นองค์กรไม่หวังผลกำไร รองลงมาได้แก่ ด้านการเงินที่เกี่ยวกับการจัดการงบประมาณเกี่ยวกับด้านงานวิจัย

10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เคลเมนา และเอคอสตา (Clemeria & Acost, 2007) ได้ศึกษาการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ พบว่า องค์ประกอบสำคัญของกลยุทธ์การพัฒนางานวิจัยที่ส่งเสริมการผลิตภาพงานวิจัย ประกอบด้วย 1) เวลา โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดภาระงานของคณาจารย์ 2) ความมุ่งมั่นในงานวิจัย ให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักของคุณค่าและความสำคัญของงานวิจัย 3) การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ ให้ความสำคัญการกำหนดนโยบายงานวิจัยกับการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ใหม่ 4) บรรยากาศการทำงานและการสื่อสารภายในองค์กร แผนพัฒนาคณาจารย์ กับนโยบายและโครงสร้างพื้นฐานวิจัย 5) การสนับสนุนทุนวิจัยและสิ่งจูงใจ ให้ความสำคัญกับนโยบายที่มีความชัดเจนที่สนับสนุนด้านค่าตอบแทน ทุนวิจัย ความก้าวหน้าของนักวิจัย

ชอย (Choi, 2000) ได้ศึกษาการจำแนกปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ พบว่า มี 11 ประการ คือ 1) การฝึกฝนทักษะบุคลากร (employee training) 2) การมีส่วนร่วมของบุคลากร (employee involvement) 3) การทำงานเป็นทีม (teamwork) 4) การตัดสินใจของบุคลากร (employee empowerment) 5) ผู้บริหารระดับสูง (top-management leadership) 6) ข้อจำกัดขององค์กร (organization constraints) 7) โครงสร้างพื้นฐาน (information system infrastructure) 8) การประเมินผล (performance measurement) 9) ความเสมอภาค (egalitarian climate) 10) การเปรียบเทียบ (benchmarking) และ 11) โครงสร้างความรู้ (knowledge structure)

Rush (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและภาคอุตสาหกรรมในสหราชอาณาจักร ว่ามีความสัมพันธ์ในฐานะเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งทางตรง คือ เงินทุน และการจ้างงานในพื้นที่ ในทางอ้อม คือ การถ่ายทอดความรู้สู่ภาคอุตสาหกรรม และสังคม โดยการจัดตั้งหน่วยงานพัฒนาในระดับท้องถิ่น (RDA: Regional Development Agency) เป็นหน่วยงานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาภาคการผลิตและการบ่มเพาะวิสาหกิจที่จะเกิดขึ้นใหม่ โดยมี Yorkshire เป็นตัวอย่างของความสำเร็จของความร่วมมือระหว่าง

สถาบันอุดมศึกษาและภาคอุตสาหกรรม จากเงินลงทุนจำนวน 11 ล้านปอนด์ สามารถสร้างรายได้ให้พื้นที่ได้ถึง 26 ล้านปอนด์ และมีวิสาหกิจได้รับประโยชน์ถึง 250 ราย

Tecnopuc (PUCRS Science and Technology Park, 2016) เป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศบราซิล (Brazil) มีวิวัฒนาการที่ร่วมมือกับเมืองทางตอนใต้ของบราซิลที่มีมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยทางประสาทวิทยา โดยการเพิ่มเติม co-working spaces สำนักงานเพื่อสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศบราซิล จนเกิดการพัฒนาเป็น Porto Alegre 4th district of innovation ได้แก่ living lab, education, art, health, residents, innovation และ entrepreneurship elements ในบริเวณที่ตั้งของเมือง โดยมีกำหนดเวลาเริ่มดำเนินการโครงการจนเสร็จสมบูรณ์เป็นระยะเวลา 20 ปี นับว่าเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีส่วนต่อการพัฒนาเมือง

Jukka (2012) ได้ดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใน Sci Park จะต้องสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเมืองและการเป็น Smart cities หรือแนวคิดของการทำ Innovation hub ดังนั้นผู้บริหารเมืองหรือท้องถิ่นต้องรู้จักและเข้าใจที่จะใช้ศักยภาพของอุทยานวิทยาศาสตร์ ในการพัฒนาเมือง อาทิ ในกรณีของเมือง Turku ใน Finland ซึ่งรวมเอาโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านนวัตกรรมเข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาเมือง และต้องมีการทำงานร่วมกันระหว่างเมือง อุทยานฯ และภาคเอกชน ในลักษณะของการใช้พื้นที่ที่เป็นรูปแบบ mixed uses เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาารูปแบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) และนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย วิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย และอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยตั้งอยู่บนเงื่อนไขความเป็นไปได้

โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีด้านวิจัย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีหน่วยงานเกี่ยวกับการจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้หรือการวิจัยนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยสถาบันอุดมศึกษาได้แก่

คณบดี คณบดี/ผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการสถาบัน ในส่วนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้แก่ ผู้อำนวยการหน่วยงาน และผู้อำนวยการสถาบัน

2. กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 13 แห่ง แห่งละ 1 คน รวม 13 คน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค เนื่องจากมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการดำเนินของสถาบันอุดมศึกษา โดยเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งดังกล่าวในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ โดยแบ่งตามสังกัดของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำแนกออกดังนี้

1.1) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง ได้แก่

- (1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (2) มหาวิทยาลัยมหิดล
- (3) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (4) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (6) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (7) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.2) กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

- (1) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- (2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- (3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- (4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2) มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- (1) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- (2) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)

3) สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่มีการศึกษาเฉพาะเอกสาร จากมหาวิทยาลัยที่มีอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็น 1 ใน 100 ของมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ได้แก่

3.1) Massachusetts Institute of Technology (อันดับ 2 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลก ปี ค.ศ.2015)

3.2) University of Cambridge (อันดับ 25 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมการโลก ปี ค.ศ.2015)

3.3) Kyoto University (อันดับ 22 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมการโลก ปี ค.ศ.2015)

3.4) The National University of Singapore (อันดับ 94 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมการโลก ปี ค.ศ.2015)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย คณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร 13 แห่ง ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ของหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่หรือเกษียณแล้วเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติในระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา และการจัดการความต้องการสภาพที่พึงประสงค์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม จำนวน 13 แห่ง แห่งละประมาณ 20 คน รวม 260 คน และ

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่มีหน่วยงานเกี่ยวกับการจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้หรือการวิจัยนวัตกรรมทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เนื่องจากมีบทบาทในการกำหนด แนวทางการดำเนินขององค์กร/หน่วยงาน โดยเป็นผู้บริหารในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่หรือเกษียณแล้ว จำนวน 12 แห่ง โดยแบ่งตามสังกัดของหน่วยงาน ได้แก่

1) หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

(1) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

(2) ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) และหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

2) หน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

(1) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) และบริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

(2) ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ) และพิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ

รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 285 คน ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างจำนวน (แห่ง)		จำนวนแห่ง ละ (คน)	รวม (คน)
		ภาครัฐ	ภาคเอกชน		
1	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ระดับสูงของรัฐและเอกชน (ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์)	11	2	1	13
2	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน ของรัฐและเอกชน (ชุดที่ 2 แบบสอบถาม)	220	40	20	260
3	ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน(ชุดที่ 3 แบบ สอบถาม)	6	6	1	12

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดัดแปลงให้เหมาะสมกับการวิจัย ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) เป็นแบบวิเคราะห์สาระเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับการจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ และอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ 4 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ Massachusetts Institute of Technology University of Cambridge, Kyoto University และ The National University of Singapore

2. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ที่มีผู้บริหารหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญหน่วยงานเกี่ยวกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) หรือมีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับนโยบาย การจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ (ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา)

3. แบบสอบถามการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของผู้บริหารระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ

นวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีรูปแบบการตอบข้อมูลที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ร่วมงานวิจัยตอบคำถามที่ให้ระบุระดับการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม (ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารคณะ วิทยาลัย และสถาบันของสถาบันอุดมศึกษา)

การประเมินความคิดเห็นของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ในสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาเป็นการประเมินระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ โดยการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 13 แห่ง ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน แห่งละ 1 ชุด โดยวิธีเจาะจงสถาบันอุดมศึกษาละ 20 หน่วยงาน (ชุด) ตัวอย่าง (n) จำแนกออกเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ รวม 260 หน่วยงาน (ชุด) แล้วจึงหาค่าความถี่ (ร้อยละ) ของสาขาวิชาและภาพรวมเพื่อให้ได้ระดับฉันทามติด้านการบริหารจัดการ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ การประเมินการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มีดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาก

ระดับ 3 หมายถึง การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมน้อยที่สุด

4. แบบสัมภาษณ์ความต้องการและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับความต้องการและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารองค์กร/หน่วยงานภาครัฐและเอกชน)

5. แบบตรวจสอบรูปแบบและกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

สรุปเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 2 เครื่องมือวิจัยและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล

ลำดับ	ประเภทเครื่องมือวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	แบบวิเคราะห์สาระ	สถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ	4 แห่ง
2	แบบสัมภาษณ์การบริหารสถาบัน อุดมศึกษา (ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์)	ผู้บริหารระดับสูงสถาบันอุดมศึกษา และเอกชนในประเทศ	13 คน
3	แบบสอบถามการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม (ชุดที่ 2 แบบสอบถามฯ)	ผู้บริหารหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐและเอกชน	260 คน
4	แบบสัมภาษณ์ความต้องการและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม (ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์)	ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน	12 คน
5	แบบตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบและกลไกขับเคลื่อน อุทยานฯ	ผู้เชี่ยวชาญ	7 คน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่นำมาในการวิจัยที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์สาระ จากเอกสารหนังสือ ตำรา บทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจความรู้ และอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบ

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยจะได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. แบบสอบถาม ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสำหรับผู้บริหารหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด และ

3.2 แบบสอบถามความต้องการและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

เพื่อสำรวจเกี่ยวกับการจัดการและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ/นวัตกรรม ผู้วิจัยจะได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการกำหนดนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กร ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการความรู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่มุ่งวัดหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา และจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) เกี่ยวกับความต้องการด้านพื้นที่ (สถานที่) และเครื่องมือ (วัสดุอุปกรณ์) เพื่อการบริหารจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อให้ผลที่ได้จากแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence) โดยพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (วรณีย์ แกมเกตุ , 2551)

คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

เกณฑ์การแปลผล

1. ข้อคำถามที่มีค่า $IOC > 0.5$ ถือว่า ข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

2. ข้อคำถามที่มีค่า $IOC < 0.5$ ถือว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

4. แบบตรวจสอบ (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยผู้วิจัยจะได้สร้างข้อคำถามแต่ละข้อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถาบันอุดมศึกษา และจะได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมนุษยศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกายภาพ และผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการ ตรวจสอบความถูกต้อง และทำการแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อการตรวจสอบรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ แล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงข้อเสนอแนะและรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

5. แบบตรวจสอบ (ร่าง)กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยตั้งอยู่บนเงื่อนไขของความเป็นไปได้ โดยผู้วิจัยจะได้สร้างข้อคำถามแต่ละข้อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถาบันอุดมศึกษา และจะได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านมนุษยศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกายภาพ และผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการ ตรวจสอบความถูกต้อง และทำการแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จำแนกออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) จากหนังสือ ตำรา บทความจากในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสำรวจเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้/ นวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวม 13 แห่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยการจะขออนุญาตบันทึกเสียงการสัมภาษณ์จากผู้เข้าร่วมงานวิจัย และจะดำเนินการทำลายเทปเสียง ดังกล่าวภายหลังสิ้นสุดการวิจัย

ด้านความเสี่ยงกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ความเสี่ยงการเข้าร่วมงานวิจัยจะอยู่ในระดับน้อย เกิดจากความไม่สะดวกที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจำเป็นต้องสละเวลาในการสัมภาษณ์ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที ผู้วิจัยได้ลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะเข้าร่วมงานวิจัย และผู้วิจัยจะดำเนินการโดยคำนึงถึงเงื่อนไขและความสะดวกของ

ผู้เข้าร่วมงานวิจัย รวมถึงการกำหนดจำนวนการเข้าร่วมงานวิจัยเพียง 1 ครั้ง และการส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้พิจารณาก่อนการเข้าร่วมงานวิจัย

3. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อประเมินการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และแบบสอบถามเพื่อประเมินการจัดการและพัฒนาไปสู่ความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีหน่วยงานเกี่ยวกับการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้หรือการวิจัยนวัตกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการหน่วยงาน ผู้อำนวยการของสถาบัน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยส่งแบบประเมินพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งแนบของจดหมายติดแสตมป์เพื่อให้ส่งกลับผู้วิจัย และทำการรวบรวมติดตามแบบประเมินที่จัดส่งไป ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน สรุปจำนวนที่ได้รับกลับคืน และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์หาองค์ประกอบที่มีความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมต่อการนำมาพัฒนา (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ในกรณีที่มิได้รับหรือการส่งกลับข้อมูลทางไปรษณีย์ล่าช้า ผู้วิจัยจะดำเนินการติดตามการให้ข้อมูลและตอบกลับทางไปรษณีย์ของผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อไปยังหน่วยงานที่ผู้ให้ข้อมูลสังกัดโดยทางโทรศัพท์ทางหนึ่ง และผู้วิจัยจะติดตามผู้ร่วมงานวิจัยซึ่งให้ข้อมูลยังหน่วยงานที่ผู้ร่วมงานวิจัยสังกัดด้วยตนเองอีกทางหนึ่ง

ด้านความเสี่ยงกลุ่มผู้บริหารคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษา และกลุ่มผู้บริหารองค์กร/หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน ความเสี่ยงการเข้าร่วมงานวิจัยจะอยู่ในระดับน้อย เกิดจากความไม่สะดวกที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจำเป็นต้องสละเวลาในการให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที ผู้วิจัยได้ลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถพิจารณาให้ข้อมูลตามแบบสอบถามภายใต้เงื่อนไขและความสะดวกของผู้เข้าร่วมงานวิจัย รวมถึงการกำหนดจำนวนการเข้าร่วมงานวิจัยเพียง 1 ครั้ง การใช้แบบสอบถามที่มีคำถามที่ตรงประเด็น กระชับ และสามารถนำข้อมูลจากการเข้าร่วมงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยสูงสุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลตรวจ (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย การเก็บข้อมูลจากจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังนี้

ส่งหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการตรวจสอบ (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานฯ ตามวันเวลาสถานที่ที่นัดหมาย และขออนุญาตบันทึกเทปและการเผยแพร่ข้อมูลในการวิจัย หลังจากนั้น

นำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงข้อเสนอแนะและนำเสนอรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลตรวจ (ร่าง)กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสาร ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีการอ่านพิเคราะห์ตามกระบวนการอนาคตปริทัศน์ และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยสรุปในแบบสรุปการวิเคราะห์สาระ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อให้ได้ประเด็นรูปแบบและการขับเคลื่อน ตลอดจนการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ร่วมกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญต่อไป

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ทำการดำเนินการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมจากการกำหนดนโยบายและพันธกิจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และกลุ่มผู้บริหารองค์กร/หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้บริหารระดับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทกำหนดนโยบายหรือการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เพื่อสำรวจการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถาม

การประเมินความต้องการในการศึกษาการพัฒนาแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยกระบวนการประเมินความต้องการนี้จะเป็นเครื่องมือในการหาข้อสรุปหรือข้อค้นพบที่ชัดเจน ซึ่งจะส่งเสริมการวางแผนการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบตรวจสอบ (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จากวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายหรือใช้สัญลักษณ์ในข้อมูลของแต่ละคน วิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษาโดยพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบ่งตามขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย และอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ

1.1 วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวนโยบายเกี่ยวกับการจัดการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่สนับสนุนส่งเสริมอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของประเทศไทย

1.2 วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในต่างประเทศ

ในขั้นตอนนี้ได้จากเอกสาร หนังสือ ตำรา และบทความที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในประเทศไทยและต่างประเทศ และการสนับสนุนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park)

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

2.1 สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ที่มีการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมหรือมีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับนโยบาย การจัดการเศรษฐกิจฐานความรู้ และผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีหน่วยงานเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์

2.2 สร้างแบบสอบถามการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นการนำผลจากการวิเคราะห์แนวคิดและหลักการการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทยและต่างประเทศ และผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน มาสร้างข้อคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามที่มีลักษณะแบบของการให้ตอบข้อมูลที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ระบุข้อมูล คือ ระดับของการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารในระดับคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 260 คน

2.3 นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมแล้วจัดลำดับความสำคัญของการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม

ขั้นตอนที่ 3 (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

3.1 นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย และอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างประเทศ และขั้นตอนที่ 2 จากการวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา และผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มาสังเคราะห์รวมกันเพื่อทำ (ร่าง)รูปแบบฯ

3.2 (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบ (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

4.1 นำ (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ได้จากการศึกษาตามขั้นตอนที่ 3 มาตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ตามแนวคิด Eisner (1998) โดยเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านมนุษยศาสตร์
- 6) ผู้เชี่ยวชาญด้านกายภาพ และ
- 7) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการ

4.2 ปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.3 (ร่าง)กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

4.4 ปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยเสนอเป็นแผนภาพประกอบการอธิบาย

สรุปขั้นตอนการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปขั้นตอนการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ผลที่ได้
1. ศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science and Technology Park) และ ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ เอกสารแนวนโยบายเกี่ยวกับการจัดการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ในต่างประเทศ การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science Park) ของประเทศไทย - สังเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในต่างประเทศ จำนวน 4 แห่ง 	- การดำเนินการและการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ ที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา
2. วิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ที่มีจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมจำนวน 13 คน และองค์กร/หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมจำนวน 12 คน - สร้างแบบสอบถามการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามที่มีลักษณะแบบของการให้ตอบข้อมูล โดยให้ระบุระดับของการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารในระดับคณะ วิทยาลัย และ 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย - การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม โดยระบุสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ผลที่ได้
	<p>สถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 260 คน</p> <p>- นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจความรู้</p>	
<p>3. เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p>	<p>- นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์รวมกันกับขั้นตอนที่ 2</p> <p>- (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p> <p>- นำ (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ได้จากการศึกษา มาตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และปรับปรุงรูปแบบและกลไกขับเคลื่อน</p>	<p>- (ร่าง) รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p> <p>- รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p>
<p>4. นำเสนอรูปแบบและกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p>	<p>- ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย</p>	<p>- รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย นำเสนอเป็นแผนภาพประกอบการอธิบาย</p>

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา 2) เพื่อวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 3) เพื่อพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 4) เพื่อนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยผู้ศึกษาได้จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยออกเป็น 5 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 4 การนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 5 การตรวจสอบและทำเสนอรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)

1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1861 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตั้งอยู่ในเมืองเคมบริดจ์ (Cambridge) รัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) ประเทศสหรัฐอเมริกา สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์มีรูปแบบมหาวิทยาลัยโพลีเทคนิคของยุโรป ที่เน้นการศึกษาในห้องปฏิบัติการ และในด้านเทคโนโลยีประยุกต์ ในปี ค.ศ.1930 ได้มีการปรับการศึกษาโดยเน้นด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จากการพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมจึงส่งผลให้มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ได้รับการประเมินให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีอันดับการพัฒนาระดับโลกอันดับที่ 1 ในปี ค.ศ.2018 จาก QS World University Ranking และมหาวิทยาลัยนวัตกรรมของโลกอันดับที่ 2 ในปี ค.ศ.2018 จาก The 50 most innovation universities in the world มีบุคลากรด้านวิชาการ 5,092 คน จำนวนนักศึกษาประมาณ 11,500 คน โดยแบ่งออกเป็นระดับปริญญาบัณฑิตประมาณ 4,500 คน และระดับบัณฑิตศึกษาประมาณ 7,000 คน

สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “สถาบันมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างการเผยแพร่และการผลิตองค์ความรู้และการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระดับนานาชาติ การจัดการการศึกษาที่เป็นอิสระ ความเป็นมืออาชีพ และคุณค่าขององค์ความรู้เป็นหัวใจสำคัญของภารกิจ การศึกษาของเอ็มไอที” โดยมีพันธกิจเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และการให้ความรู้แก่นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและด้านอื่น ๆ เพื่อการรองรับประเทศและโลกในศตวรรษที่ 21 และมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเป้าเพื่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ การเติบโตของสถาบันระยะยาว ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี สร้างโอกาสการจ้างงานสำหรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และโอกาสในการทำงานร่วมกันหรือให้คำปรึกษาแก่คณาจารย์

ในปี ค.ศ.2017 มีสถานประกอบการที่ก่อตั้งโดยบัณฑิตที่จบหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ ทำให้บัณฑิตที่จบการศึกษาสามารถสร้างสถานประกอบการถึง 30,000 แห่ง อาทิ Bose, Dropbox และ iRobot สร้างตำแหน่งงาน 4.6 ล้านตำแหน่ง และรายได้ 1.9 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ

สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มีการจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างปี ค.ศ. 2012 ถึงปี ค.ศ.2017 จำนวน 1,614 สิทธิบัตร ประกอบด้วย Semiconductor & Electrical

components ร้อยละ 8.6 Medical devices & healthcare ร้อยละ 8.7 Chemicals ร้อยละ 16.3 Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 16.9 Agriculture, forestry & food ร้อยละ 15.8 และอื่น ๆ ร้อยละ 33.7

2. บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์

อุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1961 เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาแบบผสมผสาน (R & D) มีพื้นที่ 27 เอเคอร์ตั้งอยู่ติดกับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์ระยะยาวของสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology - MIT) เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษา บัณฑิต คณาจารย์และภาคเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีสำหรับการลงทุน
2. เพื่อการเติบโตของมหาวิทยาลัยในระยะยาว
3. เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี
4. เพื่อสร้างโอกาสการจ้างงานสำหรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และ
5. เพื่อให้โอกาสในการทำงานร่วมกันหรือให้คำปรึกษาแก่คณาจารย์

อุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “ศูนย์การวิจัยขององค์กรเพื่อรองรับความซับซ้อนผลผลิตในด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์”

อุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกออกเป็นพื้นที่สำนักงาน การวิจัย และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย อาคารห้องปฏิบัติการวิจัย การคมนาคมและโลจิสติกส์ อุปกรณ์เพื่อการวิจัยเฉพาะ อาทิ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ อุโมงค์ลม

สำหรับรูปแบบและการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์เป็นสถาบันขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ซึ่งมีพื้นที่ตั้งติดกับสถาบันฯ เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาแบบผสมผสาน โดยมีความร่วมมือด้านการวิจัยกับภาครัฐร้อยละ 70 เป็นงานวิจัยทางการแพทย์ และภาคเอกชนร้อยละ 30 ในรูปแบบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ (R & D)

ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (University of Cambridge)

1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (University of Cambridge) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเก่าแก่เป็นอันดับที่สองของสหราชอาณาจักร ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ.1209 ตั้งอยู่ในเมืองเคมบริดจ์ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้รับการยกย่องว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงทางด้านการวิจัย โดยเป็นหนึ่งใน Coimbra Group ซึ่งเป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัยของยุโรป (League of European Research Universities) กลุ่มความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัยสากล และกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา Golden Triangle ที่เน้นงานวิจัยทางภูมิศาสตร์ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบุคลากรได้รางวัลโนเบลระหว่างปี ค.ศ.1904 ถึงปี ค.ศ.2019 จำนวน 109 รางวัล และในปี ค.ศ.2018 ได้รับการประเมินให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกที่มีการพัฒนาเป็นอันดับที่ 5 จาก QS World University Ranking และมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลกอันดับที่ 18 ในปี ค.ศ.2018 จาก The 50 most innovation universities in the world มีนักศึกษาประมาณ 18,000 คน

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยที่มีส่วนร่วมในสังคมผ่านการแสวงหาการศึกษาการเรียนรู้และการวิจัยในระดับสากลที่ตีเลิศ” โดยมีพันธกิจเพื่อการมีส่วนร่วมในสังคมผ่านการแสวงหาการศึกษา การเรียนรู้ และการวิจัยในระดับสากลขั้นสูง

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ วิทยาลัยจำนวน 31 วิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีศูนย์ศึกษา และสถาบันวิจัย ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดำเนินการเรียนการสอนและการวิจัย ในด้านการวิจัยถือได้ว่าภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดยมีการผลิตงานวิจัยนวัตกรรมระดับโลกที่สร้างมูลค่า การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการมีส่วนร่วมกับสังคมในรูปแบบของการศึกษาการเรียนรู้และการวิจัยที่มีความเป็นเลิศในระดับระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มีการจัดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างปี ค.ศ.2012 ถึงปี ค.ศ.2017 จำนวน 207 สิทธิบัตร ประกอบด้วย Semiconductor & Electrical components ร้อยละ 10.5 Medical devices & healthcare ร้อยละ 9.0 Engineering, manufacturing & mining ร้อยละ 9.2 Chemicals ร้อยละ 16.3 Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 16.9 Agriculture, forestry & food ร้อยละ 15.8 และอื่น ๆ ร้อยละ 33.7

2. บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

อุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ (Cambridge Science Park) ก่อตั้งในปี ค.ศ.1970 โดยมีที่มาจากแนวความคิดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีขั้นสูงในสหราชอาณาจักรและในประเทศต่าง ๆ มีพื้นที่ 150 เอเคอร์ ประกอบด้วย อาคารเทคโนโลยีขั้นสูงและห้องทดลองพื้นที่รวม 1.5 ล้านตารางฟุต เป็นที่ตั้งของบริษัทกว่า 130 บริษัท ได้แก่ ธุรกิจประเภท start up ไปจนถึงธุรกิจด้านเทคโนโลยีชั้นนำ และบุคลากรรองรับงานวิจัยจำนวน 7,500 คน

อุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “การเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์ชั้นนำของยุโรปที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ที่มีความเชี่ยวชาญการบริหารจัดการการเงิน โครงการ และพื้นที่” โลกที่ดีกว่าสำหรับทุกคน พันธกิจ Create a community-based innovation eco-system that enables companies developing life enhancing products and services to succeed เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับสถานประกอบการเพื่อการวิจัย ตอบสนองความต้องการสถานประกอบการในการผลิตนวัตกรรมจากเทคโนโลยี และเป็นศูนย์กลางการวิจัยชั้นนำระดับโลก สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การปกป้องสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมในสังคมผ่านการศึกษาการเรียนรู้และการวิจัยในระดับสูงสุดของความเป็นเลิศระหว่างประเทศ (<https://www.cambridgescience>)

อุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ มีโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ พื้นที่ตั้งอุทยานฯ การวิจัย และโครงสร้างการวิจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย อาคารเพื่อการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย และสำนักงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ได้แก่ ศูนย์ประชุม โรงแรม สถานออกกำลังกาย นอกจากนี้ยังมีระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ อาทิ ทางรถยนต์ รถไฟ ซึ่งในการออกแบบวางผังได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

อุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ มีความร่วมมือหน่วยงาน/นานาชาติ ได้แก่ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ และความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้แก่ การร่วมทุนระหว่าง TUS Holdings จากสาธารณรัฐประชาชนจีน

สำหรับรูปแบบและการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ ดำเนินการภายใต้มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ในการบริหารจัดการและขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ ในลักษณะมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการวิจัยกับภาคเอกชน

ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยเกี่ยวโต

1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยเกี่ยวโต ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1897 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เมืองหลวงเก่าเกี่ยวโตซึ่งมีวัฒนธรรมตกทอดมาอย่างยาวนาน มหาวิทยาลัยเกี่ยวโตจึงเป็นแหล่งพื้นที่ที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สะสมมาอย่างยาวนาน และมีการวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่ ด้วยการทำงานร่วมกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม รัฐบาล และสถาบันการศึกษา โดยมีสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันวิจัย เทศบาลเมืองเกี่ยวโต และภาครัฐกิจ รวมถึงองค์กรอื่น ๆ มหาวิทยาลัยเกี่ยวโตเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบุคลากรได้รางวัลโนเบลระหว่างปี ค.ศ.1904 ถึงปี ค.ศ.2018 จำนวน 14 รางวัล ในปี ค.ศ.2018 มหาวิทยาลัยเกี่ยวโต ได้รับการประเมินให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาของโลกเป็นอันดับที่ 36 จาก QS World University Ranking และมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลกในอันดับ

ที่ 26 ในปี ค.ศ.2018 จาก The 50 most innovation universities in the world มีนักศึกษาประมาณ 23,000 คน (<https://www.kyoto-u.ac.jp/en>)

มหาวิทยาลัยเกียวโต กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเพื่อการวิจัยและผู้นำด้านการวิจัย ส่งเสริมบทบาทในฐานะศูนย์กลางการวิจัยในระดับนานาชาติ การบูรณาการศาสตร์ระหว่างสาขา ภายใต้เสรีภาพทางวิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม” โดยมีพันธกิจในการรักษาและพัฒนาเพื่อความภาคภูมิใจประวัติศาสตร์ของตน ความเป็นอิสระด้านการศึกษา และเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างชุมชนกับระบบนิเวศโลก (<https://www.kyoto-u.ac.jp/en>) และมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาทั้งในคณะและระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเสริมสร้างโครงสร้างและความครอบคลุมของหลักสูตรการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเกียวโตกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ภายนอกประเทศญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมความเป็นสากล
2. เสริมสร้างความสามารถทางวิชาการ และความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาเฉพาะทาง
3. สนับสนุนการวิจัยระดับโลก และส่งเสริมบทบาทนักวิจัยในระดับนานาชาติ
4. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมแก่นักวิจัยเพื่อการวิจัยและการศึกษา
5. ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา คณะ สถาบันวิจัย และศูนย์วิจัยเกี่ยวกับงานนวัตกรรม การปรับโครงสร้าง และการจัดตั้งองค์กรวิจัยของมหาวิทยาลัย
6. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันกับมหาวิทยาลัย Yoshida, Uji และ Katsura (สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่) เพื่อความเชื่อมโยงกับเมืองเกียวโตและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
7. พัฒนาโครงสร้างการสนับสนุนการวิจัยและการศึกษาของมหาวิทยาลัย การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมความสะดวกด้านการวิจัยและการเรียนการสอน และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบริการสวัสดิการและองค์กรอื่น ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนการวิจัยและการศึกษา (<https://www.kyoto-u.ac.jp/en>)

มหาวิทยาลัยเกียวโต มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 10 คณะ วิทยาลัยจำนวน 18 วิทยาลัย สถาบันวิจัยจำนวน 14 สถาบัน และศูนย์การวิจัย 17 ศูนย์ ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดำเนินการเรียนการสอนและการวิจัย ในด้านการวิจัยถือได้ว่าการกิจหลักของมหาวิทยาลัย โดยมีการผลิตงานวิจัยนวัตกรรมระดับโลกที่สร้างมูลค่า การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการมีส่วนร่วมกับสังคมในรูปแบบของการศึกษากาเรียนรู้และการวิจัยที่มีความเป็นเลิศในระดับระหว่างประเทศ ในด้านการวิจัยมหาวิทยาลัยเกียวโตมีส่วนร่วม ได้แก่ การประยุกต์งานวิจัยกับภาคธุรกิจ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือเชิงประกอบการในทางธุรกิจกับบริษัทหรือการร่วมทุนแบบ spin-out ในงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกียวโต มีการจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างปี ค.ศ.2012 ถึงปี ค.ศ. 2017 จำนวน 703 สิทธิบัตร ประกอบด้วย Medical devices & healthcare ร้อยละ 9.3 Chemicals ร้อยละ 13.9 Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 22.2 Consumer products ร้อยละ 8.2 Agriculture, forestry & food ร้อยละ 19.6 และอื่น ๆ ร้อยละ 26.9

2. บริษัทอุทยานวิจัยเกียวโต (Kyoto research park corp.)

อุทยานวิจัยเกียวโต จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1989 เป็นลักษณะอุทยานวิจัยของภูมิภาค มีพื้นที่ 5.9 เฮกเตอร์ เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงมากกว่า 420 แห่ง โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ (ท้องถิ่น) กับสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในระดับภูมิภาคเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับ Biotechnology, Chemistry and Chemicals, Computer Science and Hardwares, Health & Pharmaceuticals, ICT & Communications, Manufacturing and Automation Technologies และ Services for Business and Industry

อุทยานวิจัยเกียวโต กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “การเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมของภูมิภาค” และมีวัตถุประสงค์ ได้แก่

1. เพื่อกระตุ้นการเติบโตของธุรกิจท้องถิ่นในภูมิภาค
2. ส่งเสริมนวัตกรรมผ่านความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม สถาบันอุดมศึกษาอื่นและหน่วยงานของรัฐ
3. สร้างองค์ความรู้ และการกระตุ้นธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ในภูมิภาค
4. การนำองค์ความรู้ในการเสริมสร้างความสามารถเทคโนโลยี
5. ผลักดันเครือข่าย และส่งเสริมการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญด้าน TOP NOTCH

สำหรับโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกออกเป็นพื้นที่สำนักงาน พื้นที่วิจัย และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย อาคารเพื่อการวิจัย สำนักงานและห้องปฏิบัติการวิจัย ระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ อาทิทางรถยนต์ รถไฟ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ได้แก่ ศูนย์ประชุม Kyoto Research Park (KRP) จัดให้มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ปลอดภัยและสะดวกสบายพร้อมการสนับสนุนการสร้างธุรกิจ การทำงานอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมท้องถิ่นนักวิชาการและรัฐบาล KRP เพื่อกระตุ้นธุรกิจใหม่ในพื้นที่เขตพื้นที่เกียวโตและภูมิภาค

อุทยานวิจัยเกียวโตมีความร่วมมือหน่วยงาน/นานาชาติ เป็นความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และรัฐบาลเพื่อพัฒนาระดับภูมิภาค ในการให้คำปรึกษา และทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างธุรกิจใหม่ภายใต้เทคโนโลยีในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไอซีที ธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ และอิเล็กทรอนิกส์และการพลังงาน จากทรัพยากรและศักยภาพที่มีอยู่ในภูมิภาคเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น

รูปแบบและการขับเคลื่อนของอุทยานวิจัยเกี่ยวโตเป็นผู้กำหนดนโยบายและบริหารจัดการองค์กรของตน ภายใต้คำแนะนำของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ถือเป็นอุทยานการวิจัยที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนแห่งแรกในญี่ปุ่น โดยให้บริการวิจัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมและที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนธุรกิจบุกเบิกในพื้นที่และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและฟื้นฟูอุตสาหกรรมท้องถิ่น มีการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย และองค์กร รัฐบาลท้องถิ่น จังหวัดเกี่ยวโตให้การสนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมุ่งเน้นการพัฒนาความเป็นเมืองวิทยาศาสตร์ Keihanna ซึ่งมีที่ตั้งในภูมิภาคที่ครอบคลุมจังหวัดเกี่ยวโต โอซาก้าและนารา และมีการออกข้อกำหนดเขตพื้นที่พิเศษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยเขตพื้นที่ครอบคลุมการให้บริการสำหรับธุรกิจที่ดำเนินงานในเขตพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตส่งเสริม นอกจากนี้ยังมีมาตรการส่งเสริมอื่น ๆ อาทิ มาตรการด้านภาษี และมาตรการจูงใจทางการเงิน

ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS) ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1905 ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศสิงคโปร์ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของสิงคโปร์ ช่วงแรกของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์มีฐานะเป็นวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (King Edward VII College of Medicine) ก่อนขยายการเรียนการสอนไปในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้รับการประเมินให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาลำดับ 1 ของเอเชีย และลำดับ 15 ของโลก ในปี ค.ศ.2018 จาก QS World University Rankings และมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลกในอันดับที่ 63 ในปี ค.ศ.2018 จาก The 50 most innovation universities in the world มีนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 27,972 คน ระดับบัณฑิตศึกษา 9,887 คน ปัจจุบันเปิดสอนรวม 17 คณะ

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งเอเชียระดับโลกที่ขึ้นอนาคต ด้วยปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมด้วยการศึกษา การวิจัย และการบริการ”

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มีความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ความร่วมมือกับ China Fortune Land Development (CFLD) องค์กรด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมใหม่ โดยเป็นพันธมิตรทางการศึกษานานาชาติรายแรกของ CFLD เพื่อการขับเคลื่อนนวัตกรรม และบูรณาการการวิเคราะห์ทางธุรกิจและการวิจัย โดยการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมสมาร์ตซิตี

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มีการจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างปี ค.ศ.2012 ถึงปี ค.ศ.2017 จำนวน 439 สิทธิบัตร ประกอบด้วย Medical devices & healthcare ร้อยละ 12.3

Engineering, manufacturing & mining ร้อยละ 7.7 Chemicals ร้อยละ 17.1 Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 18.2 Agriculture, forestry & food ร้อยละ 17.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 27.2

2. บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์

อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1982 มุ่งเน้นความเป็นนิคมวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมแห่งเอเชีย ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ควีนทาวน์ ประกอบด้วยพื้นที่ 2 บริเวณ ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์แห่งที่ 1 ขนาดพื้นที่ 30 เฮกเตอร์ และอุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์แห่งที่ 2 ขนาดพื้นที่ 35 เฮกเตอร์ เพื่อเป็นศูนย์กลางการวิจัยการพัฒนาและเทคโนโลยีของสิงคโปร์ ก่อตั้งขึ้นภายใต้การริเริ่มของรัฐบาลในปี พ.ศ.2523 เพื่อจัดหาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพาณิชย์ และการพัฒนาการเติบโตธุรกิจข้ามชาติที่มีมากกว่า 300 แห่ง ธุรกิจท้องถิ่น และระดับประเทศ ศูนย์วิทยาศาสตร์สิงคโปร์ที่ทันสมัยทางการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมในสาขาเทคโนโลยีที่สำคัญ (<https://www.science park.com.sg>)

อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์เป็นนิคมวิจัยทางธุรกิจ เป็นจุดเริ่มต้นของการเริ่มต้น MNCs และ HQ ในระดับภูมิภาค และการเชื่อมต่อและการทำงานร่วมกันกับชุมชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถนวัตกรรมด้วยการสนับสนุนภาคธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และความร่วมมือด้านการวิจัยกับสถาบันการศึกษา

อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์มีการบริการโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกออกเป็นพื้นที่สำนักงาน การวิจัย และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย อาคารเพื่อการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย สำนักงาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ศูนย์ประชุม รวมถึงระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ อาทิ ทางรถยนต์ รถไฟ (bullet train)

สำหรับความร่วมมือหน่วยงาน/นานาชาติ อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ เป็นสมาชิกของสมาคมนานาชาติของอุทยานวิทยาศาสตร์และพื้นที่ของนวัตกรรม (IASP) ซึ่งเป็นเครือข่ายทั่วโลก มีสมาชิกประมาณ 400 แห่ง ใน 70 ประเทศ IASP ทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการวิจัยเพื่อเชื่อมต่อทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความร่วมมือในการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับ CFLD International ผู้นำการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมใหม่ ในด้านความเป็นพันธมิตรด้านการศึกษานานาชาติรายแรกของ CFLD เพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรม และบูรณาการการวิเคราะห์ภาคธุรกิจกับการวิจัย เพื่อรองรับความต้องการอุตสาหกรรมสมาร์ตซิตี้ (<https://www.comp.nus.edu.sg/>)

รูปแบบและการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ โดยมีรัฐบาลสิงคโปร์เป็นองค์กรขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ ซึ่งมีพื้นที่ตั้งของอุทยานวิทยาศาสตร์ติดกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ในลักษณะของมหาวิทยาลัยเชิง

ประกอบการ โดยกำหนดเป็นกลุ่มคลัสเตอร์และมีความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการใหม่ หน่วยบ่มเพาะ และหน่วย เร่งรัด การทำธุรกิจนวัตกรรม

การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นผลจากการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่สถาบันอุดมศึกษา พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีลักษณะความเป็นนิคมวิจัย ภายใต้สถาบันอุดมศึกษา ในการจัดการงานวิจัยจากองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการผลิตนวัตกรรม และจากการที่อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศมีบทบาทสนับสนุนพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ด้วยการนำองค์ความรู้ มาสร้างงานวิจัยจากการวิจัยและการนำองค์ความรู้จากงานวิจัยและการใช้งานวิจัยเพื่อการบริการ วิชาการ และการนำองค์ความรู้จากผลงานวิจัยมาถ่ายทอดในการเรียนการสอน อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีจึงเป็นนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐานการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จึงมีความครอบคลุมลักษณะความเป็นนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน

ตารางที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์การจัดการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)			
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งชาตสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
1.1 บ ริ บ ท สถาบันอุดมศึกษา: ข้อมูลพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none">- ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1861 ตั้งอยู่ในเมืองเคมบริดจ์ (Cambridge) รัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) ประเทศสหรัฐอเมริกา- สถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (https://www.mit.edu)- อันดับ 1 สถาบันอุดมศึกษาโลก ปี ค.ศ.2018 โดย OS World University Ranking 2018 (https://www.topuniversities.com)- อันดับ 2 สถาบันอุดมศึกษาวัตรกรรมโลก ปี ค.ศ. 2018 โดย The 50 most innovation universities in the world 2018 (https://www.timedhighereducation.com)- สถาบันฯ ให้ความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากการพัฒนาทางอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์มีรูปแบบมหาวิทยาลัยสี่โพลีเทคนิคของยุโรป และเน้นการศึกษาในห้องปฏิบัติการ การศึกษาในด้านเทคโนโลยีประยุกต์ ใน ค.ศ.1930 ได้มีรับการศึกษาโดยเน้นเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีบุคลากรด้านวิชาการ 5,092 คน (https://www.mit.edu)	<ul style="list-style-type: none">- ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1209 ตั้งอยู่ในเมืองเคมบริดจ์ สหราชอาณาจักร- สถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (https://www.cam.ac.uk)- อันดับ 5 สถาบันอุดมศึกษาโลก ปี ค.ศ.2018 โดย OS World University Ranking 2018 (https://www.topuniversities.com)- อันดับ 18 สถาบันอุดมศึกษาวัตรกรรมโลก ปี ค.ศ. 2018 โดย The 50 most innovation universities in the world 2018 (https://www.timedhighereducation.com)- สถาบันฯ ได้รับการยกย่องว่าเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นมหาวิทยาลัยที่มีผู้ดำรงไว้ในเบสสูงที่สุดจำนวน 81 รางวัล (https://www.cam.ac.uk)	<ul style="list-style-type: none">- ก่อตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1897 ตั้งอยู่ในเมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น- สถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (https://www.kyoto-u.ac.jp)- อันดับ 36 สถาบันอุดมศึกษาโลก ปี ค.ศ.2018 โดย OS World University Ranking 2018 (https://www.topuniversities.com)- อันดับ 26 สถาบันอุดมศึกษาวัตรกรรมโลก ปี ค.ศ. 2018 โดย The 50 most innovation universities in the world 2018 (https://www.timedhighereducation.com)	<ul style="list-style-type: none">- ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1980 โดยพัฒนาจากวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (King Edward VII College of Medicine) ที่ก่อตั้งในปี ค.ศ.1905- สถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (https://www.nus.edu.sg)- อันดับ 15 สถาบันอุดมศึกษาโลก ปี ค.ศ.2018 โดย OS World University Ranking 2018 (https://www.topuniversities.com)- อันดับ 63 สถาบันอุดมศึกษาวัตรกรรมโลก ปี ค.ศ. 2018 โดย The 50 most innovation universities in the world 2018 (https://www.timedhighereducation.com)

สถาบันอุดมศึกษา (University)				
หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
1.2 บ ริ บ ท สถาบันอุดมศึกษา: วิสัยทัศน์	- เป็นสถาบันที่มุ่งมั่นสร้าง เผยแพร่ ผลิตองค์ความรู้ และการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระดับนานาชาติ (https://web.mit.edu/mission.html)	- เป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนร่วมกับสังคม โดยผ่านการศึกษ การเรียนรู้ และการวิจัยที่เป็นเลิศในระดับสากล (https://www.cam.ac.uk)	- มหาวิทยาลัยแห่งการค้นคว้าวิจัยและการพัฒนาทางทวิวิจัย ส่งเสริมบทบาทนักวิจัยและความเป็นศูนย์กลางวิจัยระดับนานาชาติ การบูรณาการศาสตร์ระหว่างสาขา ภายใต้เสรีภาพทางวิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม (https://www.kyoto-u.ac.jp/en)	- มหาวิทยาลัยของภูมิภาคเอเชียชั้นนำระดับโลก ที่ขึ้นอนาคต (https://www.nus.edu.sg)
1.3 บ ริ ช ษ ท สถาบันอุดมศึกษา: พันธกิจ และ วัตถุประสงค์	พันธกิจ - พัฒนาองค์ความรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและด้านอื่น ๆ ของประเทศและโลกในศตวรรษที่ 21 (https://www.policies-procedures.mit.edu/the-institute) วัตถุประสงค์: 1) เพื่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ 2) เพื่อการเติบโตของสถาบันในระยะยาว 3) เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี 4) เพื่อสร้างโอกาสการจ้างงานแก่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และ 5) เพื่อสร้างโอกาสการทำงานร่วมกันหรือการให้คำปรึกษาของนักวิชาการ (https://www.mit.edu)	พันธกิจ - การมีส่วนร่วมกับสังคมโดยการสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้ และการวิจัยขั้นสูงในระดับสากล (https://www.cam.ac.uk/about-the-university)	พันธกิจ - เน้นการอนุรักษ์ และพัฒนาจากคณาจารย์ในประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ ด้วยการศึกษาและการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนเป็นชุมชนและระบบนิวส์โลก (https://www.kyoto-u.ac.jp/en/about/profile/ideals) วัตถุประสงค์ 1) สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตและระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเสริมสร้างโครงสร้างและความครอบคลุมของหลักสูตรการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นอกประเทศญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมความเป็นสากล 2) เสริมสร้างความสามารถทางวิชาการ ทางภาษา และความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาเฉพาะทาง 3) ส่งเสริมการวิจัยระดับสากลและบทบาทนักวิจัยในระดับนานาชาติ 4) ส่งเสริมสภาพแวดล้อมแก่นักวิจัยเพื่อการวิจัยและการเรียนรู้ 5) ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องระดับบัณฑิตศึกษาแก่คณะสถาบันวิจัยและศูนย์เพื่อความ	พันธกิจ - เพื่อการชั้นนำทางความคิดและกิจกรรม ผ่านทางการศึกษา การวิจัย และการบริการ (https://www.nus.edu.sg/about)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)				มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)		
1.4 บรรณานุกรม สถาบันอุดมศึกษา: พันธกิจการเรียน การสอน	<ul style="list-style-type: none">- สถาบันฯ เน้นจัดการเรียนการสอนแบบเสรีนิยมและความเป็นผู้เชี่ยวชาญ และให้ความสำคัญกับองค์ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญของการศึกษาของ MIT มีนักศึกษารวม 11,500 คน โดยหลักสูตรหลัก ได้แก่<ul style="list-style-type: none">- วิทยาลัยสถาปัตยกรรมและการวางแผน- วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์- วิทยาลัยมนุษยศาสตร์ ศิลปะ และสังคมศาสตร์- วิทยาลัยการจัดการโลโลน- วิทยาลัยวิทยาศาสตร์(https://www.mit.edu)	<ul style="list-style-type: none">- มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มีการเรียนการสอนในรูปแบบคณะวิชาจำนวน 6 คณะ และวิทยาลัยอีกจำนวน 31 วิทยาลัย มีนักศึกษาระดับปริญญาประมาณ 18,000 คน โดยมีสาขาวิชาหลัก ได้แก่<ul style="list-style-type: none">- คณะศิลปะและมนุษยศาสตร์- คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และรัฐศาสตร์- คณะวิทยาศาสตร์ชีวภาพ- คณะวิทยาศาสตร์กายภาพ- คณะแพทยศาสตร์- คณะเทคโนโลยี(https://th.wikipedia.org/wiki/cambridge)	<p>พยายามทางวัฒนธรรมทางวิชาการในการปรับโครงสร้างและการจัดตั้งองค์ภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>6) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของมหาวิทยาลัย Yoshida, Uji และ Katsura เพื่อความเชื่อมโยงกับเมืองเกียวโตและเพื่อประโยชน์ท้องถิ่น</p> <p>7) พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านของการวิจัยและการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา และการเรียนการสอน และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ บริการสวัสดิการและองค์กรอื่น ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุน การวิจัย และ การเรียนรู้</p> <p>(https://www.kyoto-u.ac.jp/en)</p>	<ul style="list-style-type: none">- มหาวิทยาลัยแห่งชาตสิงคโปร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของสิงคโปร์ มีการเรียนการสอนเป็นระดับคณะ บัณฑิตวิทยาลัย และสำนักวิชา มีนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 27,972 คน ระดับ บัณฑิต 9,887 คน(https://www.nus.edu.sg) โดยสาขาวิชาหลัก ได้แก่<ul style="list-style-type: none">- คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์- สำนักวิชาบริหารธุรกิจ- สำนักวิชาการคอมพิวเตอร์- คณะทันตแพทยศาสตร์- สำนักวิชาการออกแบบและสิ่งแวดล่อม- บัณฑิตวิทยาลัยแพทยศาสตร์- คณะวิศวกรรมศาสตร์- บัณฑิตวิทยาลัยวิทยาศาสตร์บูรณาการและวิศวกรรม	

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)			
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
			(https://www.kyoto-u.ac.jp/ia/admissions)	<ul style="list-style-type: none"> - คณะนิติศาสตร์ - สำนักวิชาแพทยศาสตร์ Yong Loo Lin - วิทยาลัยดนตรี Yong Siew Toh - สำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ Saw Swee Hock - สำนักนโยบายสาธารณะ ลี กวน ยิว - คณะวิทยาศาสตร์ - The University Scholars Programme (USP) - Yale-NUS College
1.5 พันธกิจ สถาบันอุดมศึกษา: พันธกิจงานวิจัยและ งานบริการวิชาการ	<p>งานวิจัยสถาบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การผลิตนวัตกรรมหุ่นยนต์นุ่ม (soft robot) ที่มีรูปร่างคล้ายปลาจากการพัฒนาของศูนย์วิจัยการคอมพิวเตอร์และปัญญาประดิษฐ์ (https://www.books.google.co.th/books?isbn=6165152554) <p>งานวิจัยความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความร่วมมือผลิตนวัตกรรมร่วมกับองค์กรนำเข้ามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และมหาวิทยาลัยคอร์เนล โครงการผลิตปีกเครื่องบินในรูปแบบที่มีความยืดหยุ่นสูง (https://www.buildernews.in.th) Tech&Products Tech&Innovation) 	<p>งานวิจัยสถาบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตงานวิจัยของสถาบันมีความโดดเด่นสูงถึงร้อยละ 87 ของงานวิจัยทั้งหมด (research excellence framework) <p>งานวิจัยความร่วมมือกับกลุ่มงานวิจัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาชิก Russell Group ซึ่งเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นด้านงานวิจัย - สมาชิก Coimbra Group ซึ่งเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำในยุโรปที่เน้นการวิจัย (League of European Research Universities) - กลุ่มมหาวิทยาลัย 'Golden Triangle' ซึ่งเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นงานวิจัยตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ (https://www.sluk-thailand.com/study-guide/reasons-university-cambridge-top-world-ranking/) - การสนับสนุนด้านเงินทุนจากหน่วยงาน อาทิ EPSRC และ Gates Foundation 	<p>งานวิจัยสถาบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การค้นคว้าวิจัยของมหาวิทยาลัย <p>งานบริการวิชาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนำงานวิจัยทางธุรกิจมาประยุกต์ทางธุรกิจ ส่งเสริมให้เกิดการคิดในเชิงประกอบการและทางธุรกิจกับบริษัท หรือ องค์กร ร่วมทุน แบบ spin-out (https://www.saci.kyoto-u.ac.jp/en) 	<p>งานวิจัยความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความร่วมมือ China Fortune Land Development (CFLD) องค์กรด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมใหม่ โดยเป็นพันธมิตรด้านการศึกษานานาชาติรายแรกของ CFLD เพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรม <p>งานบริการวิชาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรการวิเคราะห์ธุรกิจและการวิจัย เพื่อจัดการกับความท้าทายที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมสมรรถนะสูง (https://www.comp.nus.edu.sg/)

สถาบันอุดมศึกษา (University)				
หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
2.1 บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์: ข้อมูลพื้นฐาน	<p>- อุทยานวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1961 เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาแบบผสมผสาน (R & D) ซึ่งมีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวของสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology - MIT) เพื่อการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษา บัณฑิต คณาจารย์ และภาคเอกชน (https://www.fceinc.com)</p>	<p>- อุทยานวิทยาศาสตร์เคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ก่อตั้งในปี ค.ศ.1970 โดยมีที่มาจากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศอังกฤษและที่อื่น ๆ เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการเพื่อการวิจัยของบริษัทกว่า 100 บริษัท ได้แก่ ธุรกิจประเภท start up ไปจนถึงธุรกิจด้านเทคโนโลยีขั้นสูง น้ำ และการผลิตนวัตกรรมจากเทคโนโลยี โดยมีบุคลากรวิจัย 6,500 คน (https://www.cambridgescience)</p>	<p>- อุทยานวิจัยเกียวโต ก่อตั้งขึ้นในเดือนตุลาคม 1989 อุทยานวิจัยเกียวโตเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์ของภูมิภาค โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ (ท้องถิ่น) กับสถาบันอุดมศึกษาในแนวทางการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในภูมิภาคเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญภาคส่วนเทคโนโลยีเกี่ยวกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Biotechnology - Chemistry and Chemicals - Computer Science and Hardwares - Health & Pharmaceuticals - ICT & Communications - Manufacturing and Automation Technologies - Services for Business and Industry <p>(https://www.trp.com/jp/en) (https://www.researchgate.net/publication) (https://www.iasp.ws)</p>	<p>- อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1982 อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ เป็นศูนย์วิจัย R & D และนวัตกรรม เป็นศูนย์กลางการวิจัยการพัฒนาและเทคโนโลยีในสิงคโปร์ จัดการโดย Ascendas ซึ่งก่อตั้งขึ้นภายใต้การริเริ่มของรัฐบาล ในปี ค.ศ.1980 เพื่อจัดหาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการประกอบและการพัฒนาเพื่อการค้าเติบโตสิงคโปร์ เพื่อให้ศูนย์วิทยาศาสตร์สิงคโปร์เป็นสถานที่สมบูรณ์แบบสำหรับธุรกิจไฮเทคที่ทันสมัยซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมในสาขาเทคโนโลยีที่สำคัญ (https://www.sciencepark.com.sg)</p>
2.2 บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์: วิสัยทัศน์	<p>- ศูนย์การวิจัยขององค์กรเพื่อรองรับความซับซ้อน ผลผลิตในด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ (https://web.mit.edu/pccs/about/index.html)</p>	<p>- อุทยานวิทยาศาสตร์ชั้นนำของยุโรปที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ที่มีความเชี่ยวชาญการบริหารจัดการการเงิน โครงการ และพื้นที่ (https://www.cambridgescience)</p>	<p>- ศูนย์กลางนวัตกรรมในภูมิภาค (https://www.krp.co.jp/english/basic)</p>	<p>- อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์เป็นนิคมวิจัยทางธุรกิจ เป็นจุดเริ่มต้นของการเริ่มต้น MNCs และ HQ ในระดับภูมิภาค และการเชื่อมต่อ การทำางานร่วมกันกับชุมชน (https://www.sciencepark.com.sg/)</p>
2.3 บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์: วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีสำหรับการลงทุน 2. เพื่อการเติบโตของมหาวิทยาลัยในระยะยาว 3. เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี 4. เพื่อสร้างโอกาสการทำงานสำหรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และ 	<p>เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมสูงสุดสำหรับสถานประกอบการเพื่อการวิจัย และตอบสนองความต้องการสำหรับสถานประกอบการปัจจุบันเพื่อการผลิตนวัตกรรมภาคเทคโนโลยี (https://www.cambridgescience)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อกระตุ้นการเติบโตของธุรกิจท้องถิ่นในภูมิภาค 2. ส่งเสริมนวัตกรรมผ่านความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยและหน่วยงานภาครัฐ 3. สร้างองค์ความรู้และการกระตุ้นธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ในภูมิภาค 	<p>การพัฒนาขีดความสามารถกิจกรรมนวัตกรรม ด้วยการสนับสนุนธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและความร่วมมือด้านการวิจัยกับสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง (A Place for R&D? The Singapore Science</p>

หัวข้อประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)			
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
	5. เพื่อให้โอกาสในการทำงานร่วมกัน และบทบาทการให้คำปรึกษาของนักวิชาการ (https://www.professional.mit.edu)		4. การนำองค์ความรู้ในการสร้างความสามารถเทคโนโลยี 5. ผลักดันเครือข่ายและให้การสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญด้าน TOP NOTCH (https://www.kyoto-u.ac.jp)	Park: Urban Studies, Vol. 40, No. 4, 707-732, 2003)
2.4 บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์: ผลิต	ผลิตภัณฑ์ - Semiconductor & Electrical components ร้อยละ 8.6 - Medical devices & healthcare ร้อยละ 8.7 - Chemicals ร้อยละ 16.3 - Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 16.9 - Agriculture, forestry & food ร้อยละ 15.8 และ - อื่น ๆ ร้อยละ 33.7 ทรัพยากรทางปัญญา - ลิขสิทธิ์ 1,614 ลิขสิทธิ์ (https://www.timedhighereducation.com)	ผลิตภัณฑ์ - Semiconductor & Electrical components ร้อยละ 10.5 - Medical devices & healthcare ร้อยละ 9.0 - Engineering, manufacturing & mining ร้อยละ 9.2 - Chemicals ร้อยละ 16.3 - Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 16.9 - Agriculture, forestry & food ร้อยละ 15.8 และ - อื่น ๆ ร้อยละ 33.7 ทรัพยากรทางปัญญา - ลิขสิทธิ์ 207 ลิขสิทธิ์ (https://www.timedhighereducation.com)	ผลิตภัณฑ์ - Medical devices & healthcare ร้อยละ 9.3 - Chemicals ร้อยละ 13.9 - Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 22.2 - Consumer products ร้อยละ 8.2 - Agriculture, forestry & food ร้อยละ 19.6 และ - อื่น ๆ ร้อยละ 26.9 ทรัพยากรทางปัญญา - ลิขสิทธิ์ 703 ลิขสิทธิ์ (https://www.timedhighereducation.com)	ผลิตภัณฑ์ - Medical devices & healthcare ร้อยละ 12.3 - Engineering, manufacturing & mining ร้อยละ 7.7 - Chemicals ร้อยละ 17.1 - Pharmaceuticals & biotech ร้อยละ 18.2 - Agriculture, forestry & food ร้อยละ 17.5 และ - อื่น ๆ ร้อยละ 27.2 ทรัพยากรทางปัญญา - ลิขสิทธิ์ 439 ลิขสิทธิ์ (https://www.timedhighereducation.com)
2.5 บริบทอุทยานวิทยาศาสตร์: รูปแบบและการขับเคลื่อน	1. รูปแบบ - มีสถานะเป็นหน่วยงาน/องค์กรของสถาบันฯ เพื่อดำเนินการด้านการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยบุคลากรและเทคโนโลยีของสถาบันฯ เป็นฐาน (https://www.professional.mit) 2. กลไกขับเคลื่อน 2.1 การบริหารจัดการ สถาบันเป็นผู้บริหารจัดการขับเคลื่อนอุทยานฯ (https://www.professional.mit)	1. รูปแบบ - มีสถานะเป็นหน่วยงาน/องค์กรของสถาบันฯ เพื่อดำเนินการด้านการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยบุคลากรและเทคโนโลยีของสถาบันฯ เป็นฐาน (https://www.cam.ac.uk) 2. กลไกขับเคลื่อน 2.1 การบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์เป็นผู้บริหารและขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์	1. รูปแบบ - มีสถานะเป็นหน่วยงาน/องค์กรของสถาบันฯ เพื่อดำเนินการด้านการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยบุคลากรและเทคโนโลยีของสถาบันฯ เป็นฐาน (https://www.kyoto-u.ac.jp) 2. กลไกขับเคลื่อน 2.1 การบริหารจัดการ	1. รูปแบบ - มีสถานะเป็นหน่วยงาน/องค์กร โดยความร่วมมือของรัฐบาลสถาบันฯ เพื่อดำเนินการด้านการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยบุคลากรและเทคโนโลยีของสถาบันฯ เป็นฐาน (www.timedhighereducation.com) 2. กลไกขับเคลื่อน 2.1 การบริหารจัดการ

หัวข้อประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)			
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT)	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University)	มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS)
	<p>2.2 โครงสร้างพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ตั้งอุทยาน <p>มีพื้นที่ 27 เอเคอร์ รองรับงานวิจัยของอุทยานฯ</p> <p>(https://www.professional.mit)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้ง (ความเชื่อมโยงอุทยานฯ กับสถาบันฯ) <p>พื้นที่อุทยานฯ มีที่ตั้งติดกับพื้นที่สถาบันฯ จึงมีความเชื่อมโยงด้านที่ตั้ง</p> <p>(https://www.fceinc.com)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่วิจัย <p>ได้แก่ อาคารวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย อุปกรณ์เพื่อการวิจัย อาทิ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ อิมัลชัน</p> <p>(https://www.professional.mit)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวก <p>ได้แก่ ห้องประชุม พื้นที่สำนักงาน ที่พักรักวิจัย</p> <p>(https://www.professional.mit)</p> <p>2.3 ความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐ <p>ได้แก่ ความร่วมมือด้านงานวิจัยทางการทหาร (ร้อยละ 70 ของงานวิจัย)</p> <p>(https://www.fceinc.com) อาทิ ความร่วมมืองานวิจัยทางการทหารกับรัฐบาลกลาง เกี่ยวกับระบบแสงเลเซอร์ระเบิด และการนำทางอาศัยความเฉื่อย</p> <p>(https://www.it.mitedu/transforming-it)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคเอกชน <p>ได้แก่ ความร่วมมือรูปแบบของมหาวิทยาลัยเชิงปฏิบัติการ (R & D) (ร้อยละ 30 ของงานวิจัย)</p> <p>(https://www.fceinc.com)</p>	<p>(https://www.polis.cam.ac.uk)</p> <p>2.2 โครงสร้างพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ตั้งอุทยาน <p>มีพื้นที่ 150 เอเคอร์ ประกอบด้วยที่ตั้งของสถานประกอบการเพื่อการวิจัยของบริษัทกว่า 100 บริษัท</p> <p>(https://www.cambridgescience)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้ง (ความเชื่อมโยงอุทยานฯ กับสถาบันฯ) <p>(https://www.cambridgescience)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่วิจัย <p>ได้แก่ อาคารเทคโนโลยีขั้นสูงและห้องทดลองพื้นที่รวม 1.7 ล้านตารางฟุต</p> <p>(https://www.cambridgescience)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวก <p>ได้แก่ ห้องประชุม สำนักงาน</p> <p>(https://www.cambridgescience)</p> <p>2.3 ความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐ <p>ได้แก่ ความร่วมมือด้านการวิจัยกับภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบของมหาวิทยาลัยเชิงปฏิบัติการ</p> <p>(https://www.cam.ac.uk)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต่างประเทศ <p>ได้แก่ การร่วมทุนระหว่าง TUS Holdings จากสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>(https://www.cam.ac.uk)</p>	<p>2.1 การบริหารจัดการ</p> <p>อุทยานฯ ขับเคลื่อนโดยจัดตั้งองค์กรมีสถานะเป็นองค์กรเอกชน ภายใต้คำแนะนำของสถาบันฯ และหน่วยงานท้องถิ่น</p> <p>(https://www.krp.co.jp/english)</p> <p>2.2 โครงสร้างพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ตั้งอุทยาน <p>มีพื้นที่ 5.9 เอเคอร์ เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงมากกว่า 240 แห่ง</p> <p>(https://www.researchgate.net/publication)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้ง (ความเชื่อมโยงอุทยานฯ กับสถาบันฯ) <p>พื้นที่อุทยานฯ มีที่ตั้งแยกจากพื้นที่สถาบันฯ จึงไม่มีความเชื่อมโยงด้านที่ตั้ง</p> <p>(www.krp.co.jp/english)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่วิจัย <p>ได้แก่ อาคารเพื่อการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย</p> <p>(https://www.krp.co.jp/english)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวก <p>ได้แก่ ศูนย์ประชุม สำนักงาน</p> <p>(https://www.krp.co.jp/english)</p> <p>2.3 ความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐและภาคเอกชน <p>ได้แก่ ความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และรัฐบาลเพื่อการพัฒนาระดับภูมิภาค ในการให้การศึกษาและทำงานร่วมกันเพื่อสร้างธุรกิจใหม่ภายใต้เทคโนโลยีในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไอที วัสดุอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ และอิเล็กทรอนิกส์และการพลังงาน จากทรัพยากรและ</p>	<p>อุทยานฯ เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล</p> <p>(https://www.science.park.com.sg)</p> <p>2.2 โครงสร้างพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ตั้งอุทยาน <p>ตั้งอยู่บริเวณควีนทาวน์ ประกอบด้วย 2 พื้นที่ 30 ไร่ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ 1 พื้นที่ 30 เอเคอร์ และอุทยานวิทยาศาสตร์สิงคโปร์ 2 พื้นที่ 35 เอเคอร์ เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการมากกว่า 300 บริษัท ได้แก่ บริษัทข้ามชาติ บริษัทท้องถิ่นและสถาบันระดับประเทศ</p> <p>(https://www.science.park.com.sg)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้ง (ความเชื่อมโยงอุทยานฯ กับสถาบันฯ) <p>พื้นที่อุทยานฯ มีที่ตั้งติดกับพื้นที่สถาบันฯ จึงมีความเชื่อมโยงด้านที่ตั้ง</p> <p>(https://www.science.park.com.sg)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่วิจัย <p>ได้แก่ อาคารวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องทดลอง</p> <p>(https://www.science.park.com.sg)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวก <p>ได้แก่ ห้องประชุม สำนักงาน</p> <p>(https://www.science.park.com.sg)</p> <p>2.3 ความร่วมมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐ <p>ได้แก่ งานวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและเทคโนโลยี</p> <p>(https://www.nus.edu.sg/)</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา (University)			
	สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT) - ต่างประเทศ	มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University)	มหาวิทยาลัยเกียวโต (Kyoto University) ศึกษาที่มีอยู่ในภูมิภาคเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ เกี่ยวกับ Biotechnology, Chemistry and Chemicals, Computer Science and Hardwares, Health & Pharmaceuticals, ICT & Communications, Manufacturing and Automation Technologies และ Services for Business and Industry (https://www.kyoto-u.ac.jp)	มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS) - ภาคเอกชน ได้แก่ การดำเนินการในลักษณะของมหาวิทยาลัย เชิงประกอบการ โดยกำหนดเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ และมีความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการใหม่ หน่วย บ่มเพาะและหน่วยเร่งรัด การทำธุรกิจนวัตกรรม (https://www.nus.edu.sg/) - ต่างประเทศ ได้แก่ สมาชิกของสมาคมนานาชาติของอุทยาน วิทยาศาสตร์และพื้นที่ของนวัตกรรม (IASP) ซึ่งมี เครือข่ายทั่วโลก และบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับ CFIL International ผู้นำการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมใหม่ (https://www.comp.nus.edu.sg/)

กรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 4 สถาบัน กับบทบาทที่มีต่อบริบทสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

1) ในบริบทของสถาบันอุดมศึกษา

ประกอบด้วย บทบาทสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา บทบาทสนับสนุนการพัฒนาพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา และบทบาทสนับสนุนการกำหนดสถานะสถาบันอุดมศึกษา

1.1) สนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การจัดลำดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาระดับโลกเป็นการพัฒนาในภาพรวม และการจัดลำดับการพัฒนาความเป็นสถาบันอุดมศึกษานวัตกรรมระดับโลก

1.2) อุทยานฯ สนับสนุนความเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการวิจัย ของกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในต่างประเทศ ได้แก่

- ด้านการเรียนการสอน ที่เป็นหลักสูตรเชิงปฏิบัติการ หรือการสอนภายในห้องปฏิบัติการ คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

- ด้านการวิจัย จากงานวิจัยที่สะท้อนความเป็นสถาบันวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และการพัฒนางานวิจัย คือ มหาวิทยาลัยเกียวโต

- ด้านบริการวิชาการ ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาครัฐ และภาคเอกชน คือ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์

1.3) อุทยานฯ สนับสนุนสถานะสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- แหล่งผลิตองค์ความรู้ ความร่วมมือ คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต

- ความมีส่วนร่วมกับสังคม และสากล คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

- สถาบันอุดมศึกษากับการนำอนาคต คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

2) ในบริบทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประกอบด้วย บทบาทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเชื่อมโยงเกี่ยวกับที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสถาบันอุดมศึกษา และบทบาทด้านความร่วมมือ

2.1) บทบาทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

- กำหนดประเภทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิคมวิจัยรองรับด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ คือ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์

- กำหนดระดับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิคมวิจัยระดับภูมิภาคทวีป และความเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนวัตกรรม คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ นิคมวิจัยระดับภูมิภาคท้องถิ่น และความเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนวัตกรรม คือ มหาวิทยาลัยเกียวโต

- กำหนดความร่วมมือ/พันธกิจ นิคมวิจัยที่มีความร่วมมือ/งานบริการวิชาการกับภาคเอกชนเพื่องานนวัตกรรม

2.2) ความเชื่อมโยงของการกำหนดที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาแต่มีพื้นที่ติดต่อกัน คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีพื้นที่ตั้งเดียวกับสถาบันอุดมศึกษา คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาไม่ติดต่อกัน คือ มหาวิทยาลัยเกียวโต

2.3) บทบาทด้านความร่วมมือ ได้แก่

- ความร่วมมืองานวิจัยกับภาครัฐ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับภาคท้องถิ่น ภูมิภาค และรัฐ คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ และมหาวิทยาลัยเกียวโต

- ความร่วมมือบริการวิชาการกับภาคเอกชน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

- ความร่วมมือทางวิชาการและเทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสถาบันการศึกษาอื่นและต่างประเทศ คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

2.4) ด้านผลผลิต ได้แก่

- ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

- ทรัพย์สินทางปัญญา การจดสิทธิบัตร คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

- การพัฒนาเทคโนโลยี คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะขุเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

จากการศึกษากรณีอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศดังกล่าว ตามกระแสโลกในปัจจุบันซึ่งเป็นการเจริญเติบโตที่มีการปรับเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีไปสู่สังคม ที่เรียกว่า สังคมสารสนเทศ (Information Society) ทำให้เกิดความสำคัญของการแพร่กระจายความรู้และเทคโนโลยี เศรษฐกิจที่พึ่งพาการใช้และการจัดการความรู้ที่เข้ามาช่วยสร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ (Solow, 1956; Drucker, 1969) พบว่า สามารถกำหนด

รูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามเป้าหมายและบทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนไปสู่ความเป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ได้ดังนี้

1. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีบทบาทการดำเนินการวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสนับสนุนพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถาบัน สามารถจำแนกได้เป็นรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสถาบัน จากกรณีศึกษาได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะหะเขตต์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

2. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีเป้าหมายการดำเนินการวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคม โดยการให้ความสำคัญกับถิ่นฐานหรือสังคมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ สามารถจำแนกได้เป็นรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม จากกรณีศึกษาได้แก่ มหาวิทยาลัยเกียวโต

3. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีเป้าหมายและบทบาทเพื่อความร่วมมือด้านการวิจัยกับภาคธุรกิจหรือผู้ประกอบการภาคเอกชน สามารถจำแนกได้เป็นรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และความร่วมมือโดยการร่วมลงทุนกับภาคธุรกิจหรือผู้ประกอบการภาคเอกชน สามารถจำแนกได้เป็นรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงผู้ประกอบการ จากกรณีศึกษาได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะหะเขตต์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

4. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีเป้าหมายเพื่อองค์ความรู้ขั้นสูงโดยความร่วมมือด้านการวิจัยกับภาครัฐ หรือภาคเอกชน สามารถจำแนกได้เป็นรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม จากกรณีศึกษาได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแม่สะหะเขตต์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาวิจัย สภาพพึงประสงค์ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นการประเมินการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดยการนำส่วนหนึ่งของขั้นตอนกระบวนการงานวิจัยประเมินความต้องการ ซึ่งในงานวิจัยการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมนี้ ได้ดำเนินการ คือ การประเมิน 2 ส่วน คือ การประเมินภายในสถาบันอุดมศึกษา อันได้แก่ ส่วนสถาบันอุดมศึกษา กับส่วนของหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา

และการประเมินภายนอกสถาบันอุดมศึกษา อันได้แก่ องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) เพื่อการศึกษาวิจัยประเมินระดับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม (Suarez, 1990 อ้างใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558 หน้า 39) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาวิจัยได้มีการศึกษากรณีสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยจำแนกการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ออกเป็น 3 ภาคส่วน ดังนี้

1. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังนี้

1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญอธิการบดีวิจัย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2551 มีวัตถุประสงค์ที่จะบุกเบิก แสวงหา และเป็นคลังความรู้ ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิตวิจัย เป็นแหล่งรวมสติ ปัญญา และบริการทางวิชาการแก่สังคม รวมทั้งสืบสานทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม (มาตรา 7) ดำเนินการโดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้ (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความมีคุณธรรมควบคู่ไปกับความเป็นเลิศทางวิชาการและเสรีภาพทางวิชาการ (3) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (4) การนำความรู้สู่สังคม เพื่อเป็นการเตือนสติและแนวทางแก้ปัญหาสังคม (5) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (6) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ (7) การบริหารงานโดยบุคลากรมีส่วนร่วม (มาตรา 8) และในปี พ.ศ.2562 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 271 จาก QS World University Ranking 2019

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยแห่งชาติในระดับโลกที่สร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อสร้างเสริมสังคมไทยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน” และพันธกิจของสถาบัน มีดังนี้

1. สร้างบัณฑิตที่มีความสามารถด้านวิชาการ มีทักษะทันสมัย มีจิตสาธารณะ และมีความเป็นผู้นำ
2. บุกเบิก บูรณาการองค์ความรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนและวิจัย

3. สร้างผลงานวิชาการและวิจัยในระดับนานาชาติ

4. นำความรู้ไปขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศและสังคมไทยอย่างยั่งยืน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการดำเนินการจัดการสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน บริหารโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และมีคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดีรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 2,860 คน การพัฒนาบุคลากรโดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน หน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 20 คณะ (1 สำนักวิชา) วิทยาลัยจำนวน 3 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 15 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2) พันธกิจการวิจัย เน้นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ ด้วยเทคโนโลยีคุณภาพ ช่วยเติมเต็มขีดความสามารถของมนุษย์ ก้าวหน้า ทันสมัย ใส่ใจสังคมการดำเนินงานกลุ่มงานวิจัยกลุ่ม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและจัดการภัยพิบัติ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ พลังงาน วัสดุขั้นสูง สุขภาพ สังคมผู้สูงวัย อาหาร และอาเซียน และศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค ได้แก่ สถาบันวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีผาสิงห์ และสถาบันวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีไหล่น่าน จังหวัดน่าน

3) พันธกิจบริการวิชาการ โดยศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานวิสาหกิจของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะผู้แทนมหาวิทยาลัยในเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการวิชาการและการพัฒนางานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการดำเนินการความร่วมมือกับองค์กรภายนอก

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของสถาบัน และสำนักบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

จากการศึกษาวิจัยพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบทบาทด้านการวิจัยตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา และจากความเป็นหนึ่งของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในการบริหารสถาบันกำหนดนโยบายมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับนานาชาติที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการดำเนินการตามพันธกิจ การพัฒนาสังคม และประเทศ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานวิจัย เกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพใน 4 สาขา ได้แก่ ด้านอาหารและการเกษตร การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากรชีวภาพ และพลังงาน และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การพัฒนาขีดความสามารถงานวิจัยเทคโนโลยีฐาน มุ่งเน้นงานวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ และงานวิจัยเชิงประยุกต์ มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพในด้านอาหารและการเกษตร ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านทรัพยากรชีวภาพ และด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีลักษณะเป็นองค์กร/หน่วยงานด้านการวิจัย อันได้แก่ งานบริการงานวิจัย และความร่วมมืองานวิจัยเป็นเครือข่ายด้านบุคลากรกับสถาบันอุดมศึกษา ในลักษณะของความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีบุคลากร และหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบันเป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา องค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยเฉพาะสาขา โดยไม่มีการให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน

2) มหาวิทยาลัยมหิดล (จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยมหิดล มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งมวล และดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้ ส่งเสริม ปกป้องและรักษาสุขภาพอนามัย ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการกีฬา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นส่วนรวม (มาตรา 7) โดยการดำเนินการสถาบันจะคำนึงถึง (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความมีเสรีภาพทางวิชาการ มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ อันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (3) ความมีคุณธรรมและจริยธรรม (4) ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (5) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการบริหาร (6) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร (มาตรา 9) โดยมหาวิทยาลัยมหิดลมุ่งมั่นพัฒนาเพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก (World Class University) ในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยมหิดลได้รับ

จัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาของโลกในอันดับที่ 380 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยมหิดล กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยมหิดลมุ่งมั่นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยโลก” และพันธกิจของสถาบัน มีดังนี้

1. ทำการวิจัย รวมตลอดทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้ทำการวิจัย เพื่อสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้โดยกระทำอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย
2. ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสำคัญต่อสังคมและมีความใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
4. ให้บริการทางการแพทย์ การพยาบาล การสาธารณสุข และการบริการทางวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในประเทศ และในระดับนานาชาติ
5. ทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
6. สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันอื่น เข้าร่วมในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้
7. ร่วมมือกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการตาม 1. ถึง 6.
8. ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม รวมทั้งบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลยั่งยืน

มหาวิทยาลัยมหิดล มีการดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

- 1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย
- 2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ
- 3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 3,948 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย
2. ด้านพันธกิจสถาบัน
 - 1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหิดล มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 17 คณะ วิทยาลัยจำนวน 6 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 9 สถาบัน ในกลุ่ม

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2) พันธกิจการวิจัย มีเป้าหมายที่จะผลิตงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ ต่อ สังคมไทยและสังคมโลก โดยมหาวิทยาลัยมุ่งมั่นพัฒนาการสร้างสรรค์มูลค่าจากนวัตกรรมศักยภาพทั้งกลุ่ม นักวิจัย ทั้งส่วนของงานวิจัยพื้นฐาน งานวิจัยประยุกต์ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม ส่งต่อไปสู่เชิงพาณิชย์และสังคม ชุมชน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของสังคมไทย ในปี พ.ศ.2561 มีผลงาน ด้านการวิจัย การตีพิมพ์ จำนวน 3,182 ผลงาน สัดส่วนการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ สาขา Medicine ร้อยละ 33.6 สาขา Biochemistry, Genetics and Molecular Biology ร้อยละ 12.1 และผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร จำนวน 8 ผลงาน อนุสิทธิบัตร จำนวน 8 ผลงาน และลิขสิทธิ์ จำนวน 209 ผลงาน

3) พันธกิจบริการวิชาการ โดยงานบริหารงานวิจัยและบริการวิชาการ และศูนย์เครื่องมือ วิทยาศาสตร์ ในการบริหารจัดการงานวิจัยและห้องปฏิบัติการเครื่องมือและครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ของ มหาวิทยาลัย เพื่อประสิทธิภาพในการบริการวิชาการ และใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่าและเกิด ประโยชน์สูงสุด

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและการบริการวิชาการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม เอเชีย

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมหิดล มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัย โดยเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็น สถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติโดยการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อขับเคลื่อนการ พัฒนาสถาบัน สังคมและประเทศ ตลอดจนเพื่อการดำเนินการตามพันธกิจ โดยผ่านบุคลากรและ หน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานวิจัย เกี่ยวกับ เทคโนโลยีชีวภาพใน 4 สาขา ได้แก่ ด้านอาหารและการเกษตร การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากร ชีวภาพ และพลังงานและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การพัฒนาขีดความสามารถงานวิจัยเทคโนโลยีฐาน มุ่งเน้นงานวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ และงานวิจัยเชิงประยุกต์ มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่ม ผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพในด้านอาหารและการเกษตร ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้าน ทรัพยากรชีวภาพ และด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ แห่งชาติ มีลักษณะเป็นองค์กร/หน่วยงานด้านการวิจัย อันได้แก่ งานบริการงานวิจัย และความร่วมมื องานวิจัยเป็นเครือข่ายด้านบุคลากรกับสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของความ เป็นแหล่งฐานความรู้ พบว่า มหาวิทยาลัยมหิดล มีลักษณะความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่ง

ผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อประยุกต์และพัฒนาวิชาการ การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรมที่มีบุคลากร และหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา องค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยเฉพาะสาขา โดยไม่มีการให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน

3) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งใน มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการ เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งมวล ดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ จัดการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ และ วิชาชีพแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการส่งเสริม และพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์และ การเมือง การบริหารจัดการ ศาสนา ศิลธรรม ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัย ขั้นนำ ร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้องดีงามและพึงปรารถนา เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรมใน สังคม ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ มีความสามารถในการทำงาน และดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มี จิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ (มาตรา 7) โดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้ (1) เสรีภาพทางวิชาการ (2) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (3) ความเป็นเลิศทางวิชาการ มี มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (4) ความมีคุณธรรมและ จริยธรรม (5) การนำความรู้สู่สังคม (6) ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ (7) ความมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (8) การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล (9) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษา (มาตรา 8) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีวิทยาเขต 3 วิทยาเขต ได้แก่ ศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปาง และศูนย์พัทยา และในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับการจัด อันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 601-650 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันไว้ว่า “สร้างผู้นำ ด้วยการศึกษาและ วิจัยระดับโลก” และมีพันธกิจของสถาบันดังนี้

1. จัดการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
2. สร้างงานวิจัย และองค์ความรู้
3. ให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพแก่สังคม

4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ศิลธรรม ภูมิปัญญา ส่งเสริมและพัฒนาวิชา ธรรมศาสตร์และการเมือง

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 1,921 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 19 คณะ วิทยาลัยจำนวน 6 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 2 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2) พันธกิจการวิจัย มุ่งเป้างานวิจัยและนวัตกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพัฒนาต่อสังคมไทยและระดับโลก จัดตั้งศูนย์วิจัยคั่นคว่ำและพัฒนาฯ คั่นคว่ำและพัฒนาฯ ใหม่ทั้งยาสมุนไพรและยาแผนปัจจุบัน จัดตั้งศูนย์สัตว์ทดลอง เป็นหน่วยงานสอน วิจัยและฝึกอบรมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สัตว์ทดลองขั้นพื้นฐานและขั้นสูง และจัดตั้งศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์เพื่อการวิจัยขั้นสูง จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย การตรวจวิเคราะห์ การทดสอบการผลิตชีววัตถุ การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการวิชาการและวิชาชีพให้แก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3) พันธกิจบริการวิชาการ โดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง มธ. ให้บริการวิจัย วิชาการ และการศึกษาจากคั่นคว่ำ วิจัย รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การส่งเสริมบทบาทของสถาบันเป็นการบูรณาการเข้ากับพันธกิจด้านการวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ กิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานประเพณีโบราณที่สำคัญ เผยแพร่ ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาเป็นองค์ความรู้เผยแพร่สู่สังคม รวมถึงการจัดโครงการทัศนศึกษาที่ให้ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมภายในประเทศไทยและในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัย โดยเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเข้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติโดยการนำด้านวิชาการและการวิจัยเพื่อขับเคลื่อนสถาบันตลอดจนเพื่อการดำเนินการตามพันธกิจ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่าน พันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

4) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศึกษาศาสตร์รับมอบหมายจากอธิการบดี)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2551 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเกิดประโยชน์แก่สังคมเป็นส่วนรวม บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (มาตรา 7) ให้ความสำคัญและคำนึงถึง (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความมีคุณธรรม (3) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (4) ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (5) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารและการจัดการ (6) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (มาตรา 8) และในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 651-700 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มุ่งสร้างสรรค์สังคมที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี สังคมแห่งสุขภาพ และผู้สูงอายุสุขภาพดี สังคมที่รักษาวัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน พร้อมวางแผนทาง CMU Transformation สู่ “ก้าวใหม่ มข.” สนับสนุนการศึกษารูปแบบใหม่ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลักดันการนำเทคโนโลยี มาพัฒนาการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมต้นแบบเพื่อชุมชน และร่วมพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยชั้นนำ รับผิดชอบต่อสังคม และสร้างการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ยั่งยืน” และพันธกิจของสถาบันมีดังนี้

- 1) ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- 2) ทำการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและเกิดประโยชน์แก่สังคมเป็นส่วนรวม
- 3) บริการทางวิชาการแก่สังคม
- 4) ทำนุบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 2,349 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 21 คณะ วิทยาลัย จำนวน 4 วิทยาลัย และสถาบัน จำนวน 2 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2) พันธกิจการวิจัย โดยมีสำนักบริหารงานวิจัย ทำหน้าที่ขับเคลื่อนพันธกิจการวิจัย รับผิดชอบภารกิจส่งเสริม กำกับ ประสานงานการวิจัยและนวัตกรรม งานทรัพยากรทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี แสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย พัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากร สามารถเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานวิจัย และงานหรือภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยตามที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

3) พันธกิจบริการวิชาการ การจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Step) เป็นศูนย์ให้บริการที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้วยกลไกการให้บริการที่หลากหลายในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการทำงานร่วมกัน เพื่อผลักดันงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งครอบคลุมถึงการทำวิจัยร่วมกับ

ภาคเอกชน การบ่มเพาะธุรกิจเทคโนโลยี การถ่ายทอดเทคโนโลยี การอนุญาตให้ใช้สิทธิ์เทคโนโลยี การออกแบบนวัตกรรม การให้บริการห้องปฏิบัติการและเครื่องมือปฏิบัติการ การให้บริการโรงงาน ต้นแบบเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างโอกาสทางธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ

4) พันธกิจการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีภารกิจเพื่อการทำงานบำรุงและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม รวบรวมและค้นคว้าข้อมูลวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม ล้วนมา บริการวิชาการแก่สังคม การจัดประชุม อบรม สัมมนา เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นและสร้างความเข้าใจ เพื่อสร้างมาตรฐานทางด้านศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะ ศิลปวัฒนธรรมล้านนา

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัย โดยเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในระดับชั้นนำที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และขับเคลื่อนสถาบันด้วยการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตลอดจนเพื่อการดำเนินการตามพันธกิจ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิชาการ ผลักดันงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การสนับสนุนการบ่มเพาะธุรกิจเทคโนโลยี และถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (มาตรา 7) ให้คำนึงถึง (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม (3) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

(4) ความโปร่งใส ความถูกต้อง การตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (5) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ (6) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (มาตรา 8) และในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำหนดเป้าหมายการบริหารสถาบัน ดังต่อไปนี้

ด้าน People : ดำเนินการให้ประชาคมหรือผู้มีส่วนได้เสียของมหาวิทยาลัย

1) มีความรู้ความสามารถในการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภารกิจตามภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ และก้าวสู่ระดับสากล

2) มีความมั่นคงในหน้าที่การงานอย่างเท่าเทียม และสามารถเพิ่มพูนมาตรฐานการดำรงชีพและสุขอนามัย

3) มีความสามารถและมีจิตบริการ ตอบสนองและชี้นำต่อสังคม ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ด้าน Ecological : ดำเนินการให้ระบบนิเวศของมหาวิทยาลัย

1) มีสถานที่และอุปกรณ์ที่ทันสมัย เข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และมุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยดิจิทัล”

2) มีการดูแลและจัดการให้สภาวะแวดล้อมสวยงาม สะดวก สะอาด ประหยัด ปลอดภัย มุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยสีเขียว”

3) ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบและการบริหารงานบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ด้าน Spiritual : ดำเนินการปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่น

1) ยึดมั่นในคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรม ด้วยหลักการและวิธีการ เปิดเผย โปร่งใส และเป็นธรรม

2) คำนึงมรรคภูมิคุ้มกันเพื่อสังคม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำระดับโลก” และมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

- มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำระดับโลก โดยเทียบเคียงจากการจัดอันดับของสถาบันภายนอกกว่าเป็นอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศ อันดับ 1 ใน 80 ของเอเชีย อันดับ 1 ใน 400 ของโลก

- มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีความเป็นเลิศด้านการเรียนการสอน การวิจัยพัฒนา และนวัตกรรม เชื่อมโยงกับการบริการวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และการแก้ไข พัฒนาในพื้นที่จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง โดยการใช้การวิจัยเป็นฐาน

- มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับการยกย่องในระดับชาติและระดับนานาชาติว่าเป็นองค์กรที่มีคุณภาพการศึกษา การวิจัย การบริหารจัดการที่ดี มีธรรมาภิบาล ตลอดจนมีความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากร ทรัพยากรสิ้นและทรัพยากรสิ้นทางปัญญา เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุดและพึ่งพาตนเองได้ บุคลากรมีความรู้ความสามารถสูง มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน เป็นองค์กรที่มีสุขภาวะที่ดี มีบรรยากาศทางวิชาการบนพื้นฐานของความภาคภูมิใจและผูกพันต่อองค์กร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 2,240 คน และนักวิจัย จำนวน 35 คน การพัฒนาบุคลากรโดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 19 คณะ วิทยาลัยจำนวน 4 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 7 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และมีวิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหนองคาย

2) พันธกิจการวิจัย มุ่งเป้ากลุ่มวิจัย โดยสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ กลุ่มวิจัย HPV และ EBV กับการก่อมะเร็ง สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ กลุ่มวิจัยการจัดการอินทรีย์วัตถุของดิน กลุ่มวิจัย การปรับปรุงถั่วลิสงและแก่นตะวันเพื่อคุณภาพเชิงอาหารสุขภาพ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ กลุ่มวิจัยมนุษยศาสตร์ดิจิทัล กลุ่มวิจัยการบริหารกิจการท้องถิ่น และการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ การขับเคลื่อนงานวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยขอนแก่น การกำหนดทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม ประเด็นการวิจัยที่ชัดเจนทั้งประเด็นการวิจัยพื้นฐานเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และการวิจัยประยุกต์ที่เป็นความสำคัญของพื้นที่และความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย การพัฒนานักวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยมีความร่วมมือกับองค์กรระดับชาติและนานาชาติกว่า 160 หน่วยงาน จาก 25 ประเทศ

ในปี พ.ศ.2559 มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร 64 ผลงาน อนุสิทธิบัตร 84 ผลงาน ลิขสิทธิ์ 326 ผลงาน และการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ จำนวน 1,480 ผลงาน

3) พันธกิจบริการวิชาการ มีสำนักบริการวิชาการ ให้ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยี จากองค์ความรู้และผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยร่วมมือกับคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการให้บริการแก่ชุมชน และจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อประสานระหว่างอุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยกับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคเอกชน นำผลงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ และสร้างผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีใหม่

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนินการกิจด้านวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มภารกิจ ได้แก่ กลุ่มภารกิจบริหารและอำนวยการ กลุ่มภารกิจส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มภารกิจวิชาการและวิจัย ในการเป็นศูนย์กลางด้านศิลปวัฒนธรรมอีสานและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาจากพันธกิจด้านการวิจัย และเป็นหนึ่งของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิจัยในระดับชั้นนำระดับโลก ด้วยการขับเคลื่อนสถาบันด้วยการวิจัยเพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่เชื่อมโยงกับพันธกิจและภูมิภาค โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่าน พันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลักดันงานวิจัยพื้นฐานเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่และการวิจัยประยุกต์ที่มุ่งเป้าพัฒนาพื้นที่ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบันเป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

6) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (จากการสัมภาษณ์อธิการบดี)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2559 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ วิชาชีพ และงานวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยี อันจะนำไปใช้พัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ โดยมีภารกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (มาตรา 7) ให้มีความสำคัญและคำนึงถึง (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม (3) ความมีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ (4) ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (5) ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ (6) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (7) ความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ (8) ความเชื่อมโยงกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และนานาชาติ (9) การนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า (10) ความคล่องตัวของการบริหารงานในวิทยาเขต (มาตรา 8) ซึ่งในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับการจัดอันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อนวัตกรรมและสังคม ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นกลไกหลักในการพัฒนาภาคใต้และประเทศ มุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ 1 ใน 5 ของอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2570” และมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

1 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและนวัตกรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐานเพื่อการพัฒนาภาคใต้และประเทศ เชื่อมโยงสู่สังคมและเครือข่ายสากล

2. สร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่ปัญญา จิตสาธารณะ และทักษะในศตวรรษที่ 21 สามารถประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์จากการปฏิบัติ

3. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรม และหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ได้อย่างหลากหลายรูปแบบ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วาง

นโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และมีคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 2,557 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 9,116 คน การพัฒนาบุคลากรโดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 16 คณะ วิทยาลัย จำนวน 2 วิทยาลัย และสถาบัน จำนวน 8 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และมีวิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตภูเก็ต

2) พันธกิจการวิจัย การจัดตั้งศูนย์วิจัยความเป็นเลิศ สถานวิจัย ศูนย์วิจัย และหน่วยวิจัย สำหรับรองรับงานวิจัยเฉพาะสาขา มุ่งเป้ากลุ่มวิจัยสาขาความเป็นเลิศ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน และสาขาเภสัชศาสตร์

อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (อว.มอ.) เป็นศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ ดำเนินการสนับสนุนและผลักดันให้มีการพัฒนาและนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งในลักษณะของการสนับสนุนผู้ประกอบการบ่มเพาะที่ใช้นวัตกรรมเป็นฐานการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และการพัฒนาส่งเสริมนักศึกษาให้มีความเป็นผู้ประกอบการ การวิจัยเพื่อพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์ ยุทธศาสตร์ของภูมิภาค และส่งเสริมวัฒนธรรมวิจัยในภาคเอกชนในภาคใต้ การบริการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ กลไก มาตรการจูงใจและองค์ประกอบอื่น ๆ

3) พันธกิจบริการวิชาการ สำนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และพันธกิจสังคม เป็นหน่วยงานหลักที่ให้บริการวิชาการบนฐานงานนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตของภาคใต้ การสร้างความสัมพันธ์ สร้างเครือข่ายการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนกับหน่วยงานภายในและภายนอก และจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (อว.มอ.) สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์ยุทธศาสตร์ของภูมิภาค ยกระดับเทคโนโลยี สร้างนวัตกรรม และส่งเสริมวัฒนธรรมวิจัยในภาคเอกชนในภาคใต้ ให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ กลไก มาตรการจูงใจและองค์ประกอบอื่น ๆ

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รับผิดชอบภารกิจด้านการทำนุบำรุง อนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่

แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมทั้งที่เป็นมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเทศ บนพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และให้บริการวิชาการทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การฟื้นฟูส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม เพื่อการเพิ่มคุณค่าให้แก่ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัย และเป็นหนึ่งของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษานวัตกรรม ในการเป็นกลไกหลักของการพัฒนาภูมิภาคของประเทศ และความ เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับชั้นนำของภูมิภาคอาเซียน ขับเคลื่อนสถาบันด้วยการวิจัยเป็นฐาน ตลอดจนเพื่อการดำเนินการตาม พันธกิจ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัยกลุ่มสาขา บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการบริการวิชาการเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ยุทธศาสตร์ภูมิภาค และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดตั้งกิจกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ในลักษณะเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิชาการ ผลักดันงานวิจัยร่วมกับเครือข่ายอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาคการสนับสนุนการบ่มเพาะธุรกิจเทคโนโลยี และถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐานครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

7) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการอยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เน้นการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในสาขาวิชาที่มีความต้องการกำลังคนระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.2533 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง เปลี่ยน และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (มาตรา 5) โดยการดำเนินการสถาบันฯ รวมถึง (1) ชื่อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือทรัพย์สิน

ต่าง ๆ และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้ ในกรณีซื้อและจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน (2) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน และค่าบริการในการ ให้บริการภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลง และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น (3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนใน กิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (4) กู้ยืมเงิน ให้ออกใบกู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย การกู้ยืมเงิน การให้ออกใบกู้ยืมเงินหรือการลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน (5) ร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (6) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย (มาตรา 10)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กำหนดเป้าหมายของสถาบัน ได้แก่ 1. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ 2. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและนานาชาติ 3. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากสังคมในการเป็นที่พึ่งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4. ชุมชนและท้องถิ่นได้รับความรู้ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น 5. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการสูงภายใต้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยโลกอันดับที่ 1763 จาก QS World University Ranking 2019

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ 2 ช่วงระยะเวลา ได้แก่ ช่วงระยะแรก 1 ตุลาคม 2559 – 31 กรกฎาคม 2560 กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชั้นนำและเป็นที่ยอมรับของสังคม” และช่วงระยะที่สอง 1 สิงหาคม 2560 – ปัจจุบัน กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “สถาบันการศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้าน STI และความรับผิดชอบต่อสังคม” และมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ

2. วิจัย ค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ และการนำผลการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

3. ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้ประเทศไทยพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาได้มากขึ้น

4. ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

5. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะ และวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 595 คน การพัฒนาบุคลากรโดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ สำนักวิชาจำนวน 8 สำนักวิชา ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2) พันธกิจการวิจัย สถาบัน วิจัยและพัฒนา มีหน้าที่ดำเนินการและประสานงานวิจัยและพัฒนาของ มหาวิทยาลัยฯ รวมทั้งการวางแผน จัดหาและระดมเงินทุนวิจัยและอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการวิจัย ประสานงานและดำเนินการร่วมกับสถานวิจัย ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับสาขาวิชาของสำนักวิชาต่าง ๆ เพื่อให้การวิจัยและการเรียนการสอน การประสานประโยชน์และความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาระหว่างหน่วยงานและบุคลากรของมหาวิทยาลัยกับองค์กรและหน่วยงานภายนอก

3) พันธกิจบริการวิชาการ จัดตั้งเทคโนโลยีฐานบริการหลัก ได้แก่ 1) ศูนย์การให้บริการวิชาการ ให้คำปรึกษาแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาศักยภาพขององค์กรชุมชนและท้องถิ่น ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลผลิตและยกระดับองค์กรชุมชนและท้องถิ่นให้เข้มแข็ง 2) ศูนย์ประสานงานการปรับปรุง ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่ภาคการผลิต ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเองอย่างเป็นรูปธรรมและ 4) ศูนย์การเรียนรู้เพื่อสังคมที่ส่งเสริมการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ

กลุ่มเยาวชนและกลุ่มการผลิตเพื่อให้มีความสามารถในการเลือกรับการถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจในกระบวนการคิดแก้ปัญหาแบบวิทยาศาสตร์ให้กับประชาชนโดยทั่วไป และสถาบันวิจัยและพัฒนาที่มีหน้าที่ดำเนินการและประสานงานวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการวางแผน จัดหาและระดมเงินทุนวิจัย และอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการวิจัย ประสานงานและดำเนินการร่วมกับสถานวิจัย ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับสาขาวิชาของสำนักวิชาต่าง ๆ เพื่อให้การวิจัยและการเรียนการสอน

4) พันธกิจการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ดำเนินการโดยสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักทางด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อการพัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย ทั้งในลักษณะของการรณรงค์กับบุคลากรและนักศึกษา และการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกทั้งระดับประเทศและนานาชาติ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัย และเป็นหนึ่งของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าการพัฒนา 2 ช่วงระยะเวลา ช่วงระยะแรกสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นเลิศ และช่วงระยะที่สองเพื่อความเป็นเลิศทางด้าน STI และเป็นผู้นำของสังคม ด้วยการขับเคลื่อนสถาบันด้วยการวิจัยเพื่อการพึ่งพาตนเองและพัฒนาประเทศ รวมถึงการบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่นในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจการส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชน และท้องถิ่น การสนับสนุนไปสู่ภาคการผลิต การพัฒนากำลังคนและเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

2. กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (มาตรา 6) และคำนึงถึง (1) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (2) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม (3) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ (4) การนำความรู้สู่สังคมเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม (5) ความรับผิดชอบต่อสังคมและรัฐในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (6) การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (7) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร (8) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน (มาตรา 7)

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มุ่งเน้นการจัดการคุณภาพในทุกมิติ ทั้งมิติด้านหลักสูตร ด้านนักศึกษา ด้านงานวิจัย ด้านบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกิจการพิเศษ โดยกำหนดวิสัยทัศน์สถาบัน ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านอาหาร การศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมการบริการ และการพยาบาลและสุขภาพ ภายใต้งบระบอบการพัฒนามาบนพื้นฐานของความเป็นเลิศ” และมีพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่จะเป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญและทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 997 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 5 คณะ วิทยาลัยจำนวน 1 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 1 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีวิทยาเขต 1 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตสุพรรณบุรี และศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง นครนายก หัวหิน และตรัง

2) พันธกิจการวิจัยและการบริการวิชาการ โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มีภารกิจการบริหารวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สามารถช่วยพัฒนามหาวิทยาลัย เศรษฐกิจ ชุมชน สังคม และประเทศ ให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ และเผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้ และนวัตกรรมจากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ทางวิชาการ เชิงพาณิชย์ และประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคม

3) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ดำเนินการผ่านกิจกรรมของคณะและสถาบัน ตามเทศกาล

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นความเป็นอัตลักษณ์ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศด้าน โภชนาการ การศึกษา การบริการ และสุขภาพ วิจัยในระดับชั้นนำระดับโลก ด้วยการขับเคลื่อนสถาบันด้วยการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการให้แก่สังคมและท้องถิ่น และพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรฐานความรู้ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่มุ่งเป้าเพื่อการพัฒนาสังคมและท้องถิ่น โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมกลุ่มสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิด

ชุมชนมีปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปศึกษา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู (มาตรา 7) โดยกำหนดภาระหน้าที่ (1) แสวงหาความจริง เพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล (2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ (3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ (4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมือง ท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม (5) เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง (6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (8) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (มาตรา 8)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีนโยบายในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย The Policy on University's Management and Development จากการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการให้ดำเนินไปในทางสายกลางภายใต้เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม และเป็นแนวทางการพัฒนาที่สมดุล มั่นคง ยั่งยืนพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อโลก โดยกำหนดนโยบายในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ไปสู่ความสำเร็จที่กำหนดไว้)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดวัตถุประสงค์สถาบัน ได้แก่

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและ คุณธรรม สอนองตอบต่อความต้องการของสังคม

2) วิจัยและสร้างนวัตกรรมการจัดการและนวัตกรรมองค์การ เพื่อการพัฒนาสังคม และท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3) ให้บริการวิชาการ และสร้างเครือข่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรม การจัดการและนวัตกรรมองค์การที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่น

4) พัฒนาองค์ความรู้สู่การทำนุบำรุง อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

5) สร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรมการจัดการและนวัตกรรมองค์การ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า “มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม (Smart Archetype University of the Society)” โดยมุ่งเป้าความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ รักษาความเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

- ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับแนวหน้า
- ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชนและสังคมนานาชาติ
- อนุรักษ์ พัฒนาให้บริการเป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- วิจัย สร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้
- เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และมีคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 843 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะจำนวน 6 คณะ วิทยาลัยจำนวน 6 วิทยาลัย และสถาบันจำนวน 8 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และ

มนุษยศาสตร์ มีวิทยาเขต 1 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตนครปฐม

2) พันธกิจการวิจัย โอนสถาบันวิจัยและพัฒนา รับผิดชอบเกี่ยวกับการวิจัยและบริการ การศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ร่วมมือประสานงานวิจัยและบริการการศึกษาทั้งภายในและภายนอก การเผยแพร่และส่งเสริมการวิจัย การฝึกอบรมบุคลากรในสาขาวิชาการต่าง ๆ โดยลักษณะ ประสานงานและให้บริการ

3) พันธกิจบริการวิชาการ โดยศูนย์การเรียนรู้ วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งเป็น หน่วยงานของสถาบันวิจัยและพัฒนา

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนิน การกิจอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนามรดกทางศิลปวัฒนธรรมในความเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการและการ บริการวิชาการ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ที่นำองค์ความรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ในการบริหารจัดการสถาบัน ในส่วน นโยบายการบริหารสถาบันมุ่งไปสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นต้นแบบแก่สังคมด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การขับเคลื่อนสถาบันด้วยการวิจัย สร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ ไปสู่บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชนและระดับ นานาชาติ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวข้อง บทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีบทบาทเป็นแหล่ง ถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่าน พันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจบริการวิชาการ และพันธกิจการ ใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัย ฐานความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ ความรู้ ผลักดันงานวิจัยพื้นฐานเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่และการวิจัยประยุกต์ที่มุ่งเป้าพัฒนาพื้นที่ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงาน ของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมกลุ่มสาขาของสถาบัน

3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (จากการบรรยายของอธิการบดี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาใน กำกับของรัฐ โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ พ.ศ.2550 โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา วิจัย พัฒนา ส่งเสริมและให้บริการทาง วิชาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ

สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีใน
 แนวทางสร้างสรรค์ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่าง
 มีความสุข รวมทั้งทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ (มาตรา 7) โดยยึด
 หลักการ ดังต่อไปนี้ (1) การจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาแห่งชาติ (2) การ
 ดำเนินนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายว่า ด้วยการศึกษ
 แห่งชาติ (3) ความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (4) ความเสมอภา
 คในโอกาสทางการศึกษา (5) ความเป็นเลิศทางวิชาการและเสรีภาพทางวิชาการควบคู่ไปกับการมี
 คุณธรรม (6) การนำความรู้สู่สังคม และการเตือนสติสังคม (7) ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการ
 บริหารที่โปร่งใส ตรวจสอบได้และพร้อมรับผิด (8) การบริหารงานโดยบุคลากรมีส่วนร่วม (มาตรา 8)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มี
 ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิชาการขั้นสูงที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้คู่
 คุณธรรม เพื่อเป็นผู้พัฒนาและสร้างเทคโนโลยีที่เหมาะสม อันก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและ
 สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำหนดวิสัยทัศน์สถาบันไว้ว่า
 “มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ”
 และมีพันธกิจของสถาบัน ได้แก่ ผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ วิจัยและพัฒนา บริการวิชาการแก่สังคม
 ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของสถาบันคือ มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์
 ประดิษฐ์กรรมสู่นวัตกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับ
 สถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัยและ
 กรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วาง
 นโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการ
 บริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี
 และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 1,207 คน การพัฒนาบุคลากร
 โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 7 คณะ วิทยาลัย จำนวน 3 วิทยาลัย และสถาบัน จำนวน 3 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีวิทยาเขต 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตปราชญ์บุรี และวิทยาเขตระยอง โดยมีสำนักพัฒนาเทคนิคการศึกษา เป็นหน่วยงานบริการวิชาการ มีหน้าที่ในการพัฒนาและผลิตผลงานทางวิชาการด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวิจัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การรับรองสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ และการบริการวิชาการให้เป็นที่ยอมรับของสถาบันการศึกษา และภาคอุตสาหกรรม การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิธีสอนสื่อการเรียนการสอน

2) พันธกิจการวิจัย มีสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีภารกิจหน้าที่ในการบริหาร และกำหนดการนโยบายการวิจัย และกิจกรรมวิจัยของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมของศูนย์วิจัยเฉพาะ การสนับสนุนการเรียนการสอนโดยการให้บริการใช้ห้องปฏิบัติการ ชุดทดลอง และชุดปฏิบัติการ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปพัฒนาเชิงพาณิชย์โดยการประสานงานกับภาคอุตสาหกรรม หรือประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน รวมทั้งบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากการวิจัยและประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา

3) พันธกิจบริการวิชาการ ได้แก่ การบริการวิชาการประเภทวิจัยและพัฒนา ผลิตตรวจสอบ ทดสอบ แก่หน่วยงานภายนอก ได้แก่ ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์เพื่ออุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ให้บริการวิชาการแก่ภาครัฐ และภาครัฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่ในการให้บริการด้านงานวิจัยร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง (SICC) ให้บริการด้านการวิเคราะห์ทดสอบคุณสมบัติทางด้านกายภาพ และศูนย์วิจัยอุตสาหกรรมเกษตร ให้บริการวิชาการการวิเคราะห์ผลผลิตทางการเกษตร

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรม และจริยธรรม และเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าประสงค์ทั้ง 3 ประการ คือ มหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมธรรมาภิบาล มีระบบบริหารจัดการที่ดีภายใต้หลักธรรมาภิบาล 10 ประการ มหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมสากล ส่งเสริมและสนับสนุนการมีกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมสากล สอดแทรกไว้ในการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษาและมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมดิจิทัล ส่งเสริมให้มีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาและสร้างเทคโนโลยีที่

ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่ง
 เป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในระดับนานาชาติ
 ด้วยการขับเคลื่อนสถาบันด้วยการวิจัยในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ เชื่อมโยงกับพันธกิจและภูมิภาค
 โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่
 ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มุ่งสู่ความเป็น
 สถาบันแห่งการสร้างสรรค์ประดิษฐ์กรรมสู่นวัตกรรม มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่าน
 พันธกิจการเรียนการสอนและการประยุกต์งานวิจัย บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่าน
 พันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการบริการวิชาการ และพันธกิจการ
 ใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัย
 ฐานความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่ง
 ผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้โดยการบริการวิชาการแก่ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม เพื่อ
 การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของ
 สถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมกลุ่มสาขาของสถาบัน

4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีวิจัย)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ
 โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 ให้
 มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม
 วิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครู วิชาชีพ ให้บริการทาง
 วิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์
 สิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญา
 เป็นหลัก (มาตรา 7)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และ
 เทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้าง ทุณมนุษย์ที่มีคุณค่าเพิ่มให้กับประเทศ โดย
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำหนดเป้าหมายสถาบัน ได้แก่ การผลิตและพัฒนาากำลังคน
 รองรับยุทธศาสตร์ชาติและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเป็นที่พึงของสังคม
 ชุมชน เศรษฐกิจเมืองใหม่ และการบริหารจัดการองค์กรเพื่อการพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยนักปฏิบัติมืออาชีพชั้นนำ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ
 นวัตกรรมในระดับประเทศและระดับสากล” และมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมีคุณภาพรองรับประเทศไทย 4.0

2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ส่งเสริมผลิตเชิงพาณิชย์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. ให้บริการวิชาการที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์แก่ชุมชนและพื้นที่เป้าหมาย เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

4. ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ-วัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5. พัฒนาการบริหารทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงให้สนองต่อยุทธศาสตร์ชาติและสิทธิประโยชน์บนพื้นฐานความสุขและความก้าวหน้าในวิชาชีพ

6. จัดระบบบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดีรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรเป็นรายปี และรายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 1,018 คน การพัฒนาบุคลากรโดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีหน่วยงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 11 คณะ วิทยาลัย จำนวน 1 วิทยาลัย และสถาบัน จำนวน 1 สถาบัน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีวิทยาเขต 1 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตปทุมธานี

2) พันธกิจการวิจัย โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาดำเนินการขับเคลื่อนและยกระดับงานวิจัยสถาบันให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับสูง การใช้ประโยชน์งานวิจัยในการเรียนการสอน การนำความรู้กลับสู่ห้องเรียน การถ่ายทอดผลองค์ความรู้จากงานวิจัยสู่ชุมชนและสังคมไปเพิ่มมูลค่าหรือรายได้ และเพิ่มคุณภาพชีวิต ชุมชน และสังคม การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

3) พันธกิจบริการวิชาการ มุ่งเน้นการบริการวิชาการเพื่อการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และนำมาบูรณาการเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีศูนย์ความเป็นเลิศทาง วิชาการ (Center of Excellence: COE) จัดการบริการทางวิชาการแก่ภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อเพิ่มผลิตภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน และอุตสาหกรรมเป้าหมาย

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการอนุรักษ์ สืบสานศิลปะ วัฒนธรรม แลภูมิปัญญาท้องถิ่น ในลักษณะการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ท้องถิ่น การสร้างจิตสำนึก โดยมีรูปแบบของการเผยแพร่ การจัดกิจกรรมและโครงการวิจัย ครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีบทบาทของ สถาบันอุดมศึกษามุ่งเป้าการพัฒนาทักษะความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณค่า แก่กำลังคนของประเทศ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งความเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ ระดับประเทศและระดับสากล ด้วยการขับเคลื่อนสถาบันด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม โดยผ่านบุคลากรและ หน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้ พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธ กิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่ง พัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจ การส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลักดัน งานวิจัย สร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ในเชิงพาณิชย์เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมกลุ่มสาขาของสถาบัน

3. กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัย หอการค้าไทย

1) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในรูปแบบสถาบันการศึกษาเอกชนที่ไม่มุ่งหวังกำไร (Non-Profit) โดยการ

บริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 กำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์การให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ (มาตรา 8)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กำหนดปรัชญาเพื่อการผลิตบัณฑิตไว้ว่า “บัณฑิตต้องมีความรู้คู่ความดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจิตวิญญาณผู้ประกอบการที่สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข” และมีปณิธานสถาบันไว้ว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพมุ่งพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นผู้นำเชิงสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่เป็นมืออาชีพด้านวิชาการ และทักษะในทางปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเป็นสถาบันในระดับสากลที่เป็นศูนย์รวมการวิจัย ซึ่งมุ่งสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กำหนดวิสัยทัศน์สถาบัน ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาสร้างสรรค์ มีคุณภาพ และเป็นผู้นำ” และมีพันธกิจของสถาบัน ได้แก่ พัฒนา มหาวิทยาลัยกรุงเทพให้เป็นสถาบันการศึกษาที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพ เป็นผู้นำในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และมีความยั่งยืนผลิตบัณฑิตที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรและสังคมเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม จึงได้นำความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็น Core Values ของสถาบัน มาผสานเชื่อมโยงเข้ากับ “Technology” เพื่อสร้างมนุษย์สายพันธุ์ใหม่ที่มีทั้ง “Creativity + Technology” (C + T) โดยนักศึกษาทุกคนะ ทุกหลักสูตรทุกชั้นปี จะได้รับการบ่มเพาะทั้งความคิดสร้างสรรค์ และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงระดับขั้นสูง ต้องมี 3 ทักษะสำคัญ คือ Hard Skill เป็นทักษะด้านความรู้ความสามารถในสาขาหรือสายงานของตนเอง Soft Skill เป็นทักษะในการเชื่อมโยงกับคนในสังคม และ Technology Skill เป็นทักษะความรู้และความเข้าใจด้านเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน สายงาน หรืออาชีพของตนเอง

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภาสถาบัน ประกอบด้วย นายกสภาสถาบันและกรรมการสถาบัน มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนาสถาบัน และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีของสถาบันฯ และเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐบาลเพื่อการสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีศักยภาพในการพัฒนาสถาบัน ได้แก่ กองทุนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 535 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 12 คณะ และวิทยาลัย จำนวน 3 วิทยาลัย ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีวิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตรังสิต

2) พันธกิจการวิจัย โดยสำนักสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นหน่วยงานดำเนินงานและบริหารจัดการงานวิจัยโดยพัฒนาระบบการดำเนินงานเพื่อสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้กับมหาวิทยาลัยในระดับชาติและระดับนานาชาติ

3) พันธกิจบริการวิชาการ การจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ การสร้างเครือข่ายทางความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ผลิตภัณฑ์ที่มีการเรียนรู้และทักษะผ่านศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านได้แก่ ห้องปฏิบัติการวิจัยและพัฒนาทางด้านออปโตอิเล็กทรอนิกส์ ด้านอุปกรณ์การสื่อสาร เช่น เซอร์มิอิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างต้นแบบเชิงพาณิชย์ สถาบันพัฒนาผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ สถาบันที่ปรึกษาด้านการจัดการความรู้และนวัตกรรม เพื่อการวางกลยุทธ์และระบบจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management: KM) และความร่วมมือนำร่องจัดตั้งศูนย์ IKI ระหว่างมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ในการนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในประเทศไทยและชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4) พันธกิจการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยการจัดกิจกรรมตามเทศกาลของสถาบันและความร่วมมือกับภาครัฐ (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) และภาคเอกชน (สยามอะเมซิ่งพาร์ค) เป็นภาคีเครือข่ายร่วมอนุรักษ์ สืบสาน มรดกทางศิลปวัฒนธรรมไทยและประเพณีไทย ผ่านการประชาสัมพันธ์และกิจกรรม

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มุ่งเป้าสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นศูนย์รวมการวิจัยระดับสากลโดยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรในประเทศและต่างประเทศ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาสร้างสรรค์ โดยการขับเคลื่อนด้วยการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์กับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในความเป็นผู้ประกอบการ โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาในการผลิต

บัณฑิต ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ที่สร้างความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านการบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้องค์ความรู้ผ่านพันธกิจการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ และศิลปะและวัฒนธรรม โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน เป็นฐาน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขา

2) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้สภาหอการค้าไทย โดยการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 กำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพขั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (มาตรา 8)

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กำหนดนโยบายของสถาบัน ประกอบด้วย

- Tertiary Education มีความเป็นเลิศในการศึกษาด้านธุรกิจ โดดเด่นในการสร้างนักธุรกิจ และผู้ประกอบการ ด้านการค้าและอุตสาหกรรมบริการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศและภูมิภาค

- New Economy มีส่วนสำคัญในการปฏิรูปและขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่

- Academic Services ให้บริการทางวิชาการในศาสตร์ด้านธุรกิจ เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งองค์ความรู้อื่น ๆ ที่ทันสมัย

- Outreach มุ่งขยายความร่วมมือกับศิษย์เก่า องค์กรทั้งระดับภูมิภาค ระดับโลก และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับทั้งภาครัฐ เอกชน และสังคม

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กำหนดวิสัยทัศน์สถาบัน ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำด้านธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมบริการในอาเซียน (UTCC is Top University in Trade & Services in ASEAN)” และมีพันธกิจของสถาบัน ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตที่มีลักษณะพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Business SMART) ใฝ่รู้พัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีภาพลักษณ์ทางธุรกิจระดับสากล

2. สร้างองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยและบทความวิจัยตีพิมพ์ซึ่งได้รับการอ้างอิงอย่างต่อเนื่องในฐานข้อมูลระดับชาติและนานาชาติ

3. เพิ่มความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยมุ่งสู่มาตรฐานสากล (บุคลากร นักศึกษา หลักสูตรสภาพแวดล้อม)

4. เป็นแหล่งบริการวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นผู้ชี้แนะทางเศรษฐกิจ/สังคมที่เป็นที่เชื่อถือด้านธุรกิจในระดับชาติและนานาชาติ

5. สร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการและทางธุรกิจทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและเรียนรู้วัฒนธรรมสากล

7. มีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

8. เพิ่มศักยภาพบุคลากรทุกระดับสู่ความเป็นมืออาชีพในระดับสากล

9. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารจัดการสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีการดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสถาบัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารสถาบัน

1) ด้านการบริหารสถาบัน โดยสภาสถาบัน ประกอบด้วย นายกสภาสถาบันและกรรมการสถาบัน มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของสถาบัน รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางการพัฒนาสถาบัน และคณะผู้บริหาร โดยมีอธิการบดี รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน

2) ด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากเงินอุดหนุนของสถาบันจัดสรรเป็นรายปี รายได้หรือผลประโยชน์จากแหล่งอื่นของสถาบันฯ และเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐบาลเพื่อการสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีศักยภาพในการพัฒนาสถาบัน ได้แก่ กองทุนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 481 คน การพัฒนาบุคลากร โดยทุนพัฒนาอาจารย์และนักวิจัย

2. ด้านพันธกิจสถาบัน

1) พันธกิจการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีหน่วยงานเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน ได้แก่ คณะ จำนวน 12 คณะ และวิทยาลัย จำนวน 3 วิทยาลัย ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2) พันธกิจการวิจัย เป็นการสนับสนุนเงินทุนการวิจัย การสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาวิจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศภายใต้องค์การการค้าโลก ศูนย์ศึกษาธุรกิจครอบครัวและ SMEs ศูนย์ศึกษาและวิจัยตราสินค้าในภาคธุรกิจ ศูนย์ศึกษาการค้าอาเซียนและลาตินอเมริกาสนับสนุนการค้าและการลงทุนกับประเทศในเขตเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ ศูนย์ศึกษาและวิจัยสื่อสารมวลชนอาเซียน และสถาบันเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย

3) พันธกิจบริการวิชาการ โดยศูนย์บริการวิชาการเป็นหน่วยงานให้บริการแก่นักธุรกิจ จากการจัดอบรมและการสัมมนา การจัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาโลจิสติกส์ เป็นศูนย์บริการวิชาการแก่สังคม และแหล่งพัฒนาความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ เป็นแหล่งข้อมูลวิจัยและพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจและธุรกิจ และสร้างเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจ ให้แก่ภาครัฐและเอกชน

4) พันธกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยกองส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม เป็นศูนย์ข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย มุ่งพัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา โดยการสืบสานศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรากฐานการพัฒนา นักศึกษา การเรียนรู้ภูมิปัญญาและเผยแพร่สารสนเทศ สร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนร่วมกับศาสนสถานและชุมชน ร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานและหรือองค์กรอื่น ๆ พัฒนาและจัดระบบฐานข้อมูลผลงานวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีลักษณะเป็นการมีส่วนร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม การรวบรวมข้อมูล ลักษณะกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเชิงปฏิบัติ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นสถาบันอุดมศึกษามุ่งเป้าด้านธุรกิจและการประกอบการ ในส่วนนโยบายการบริหารสถาบันมุ่งเป้าสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางการศึกษาด้านธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมบริการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านบุคลากรและหน่วยงานของสถาบันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของแหล่งฐานความรู้พบว่า มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีบทบาทเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการเรียนการสอน บทบาทเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ผ่านพันธกิจการวิจัย บทบาทเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผ่านพันธกิจบริการวิชาการ และพันธกิจการใช้อำนาจความรู้ผ่านพันธกิจส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ในลักษณะความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตและเผยแพร่องค์ความรู้งานวิจัยเพื่อพัฒนาเป็นสถาบันนานาชาติ โดยบุคลากรและหน่วยงานของสถาบัน ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบันเป็นฐาน ครอบคลุมกลุ่มสาขาของสถาบัน

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการประเมินการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ได้ดังนี้

1. กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง

จากการศึกษาสามารถสรุปกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติพบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติมีบทบาทสนับสนุนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ดังนี้

1.1 ด้านนโยบายของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติทั้ง 7 แห่ง มุ่งเป้าการพัฒนาสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาในระดับโลกและการยอมรับในระดับนานาชาติ สถาบันอุดมศึกษาที่สร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย สังคม และพัฒนาประเทศ

1.2 ด้านพันธกิจการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติทั้ง 7 แห่ง มุ่งสร้างบัณฑิตที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติที่มีความสามารถทางวิชาการ มีทักษะที่ทันสมัย การบูรณาการองค์ความรู้ การสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยมีคณะกับวิทยาลัย รับผิดชอบในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ และสถาบันวิจัย รับผิดชอบในการสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบจัดการงานบริการวิชาการในสถานะเป็นหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานวิชาการ สถานะของสำนักบริการวิชาการ หรือสำนักบริหารวิชาการ หรือหน่วยงานจัดการเกี่ยวกับวิชาการ

1.3 ด้านพันธกิจการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยแห่งชาติทั้ง 7 แห่ง มุ่งการเรียนรู้ การบุกเบิก การบูรณาการองค์ความรู้ และสร้างสรรค์งานนวัตกรรมจากการวิจัยนำไปสู่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ และขับเคลื่อนการพัฒนามหาวิทยาลัยและประเทศด้วยองค์ความรู้ โดยมีสถาบันวิจัย รับผิดชอบในการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย และคณะกับวิทยาลัยรับผิดชอบในการนำองค์ความรู้ทางวิชาการมาบูรณาการสู่งานวิจัย โดยมีหน่วยงานจัดการงานวิจัย ในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานวิจัย ในชื่อของสำนักบริการวิชาการ หรือสำนักวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

1.4 ด้านพันธกิจบริการวิชาการ พบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติทั้ง 7 แห่ง มุ่งความมีบทบาทการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ด้วยองค์ความรู้ในส่วนของสาขาวิชาจากคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีหน่วยงานจัดการงานบริการวิชาการในสถานะเป็นหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานบริการวิชาการ

1.5 ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติมีบทบาทการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการจัดการองค์ความรู้และการวิจัยของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน เพื่อการอนุรักษ์ การค้นคว้า การถ่ายทอด และการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และรูปแบบการจัดกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี โดยมีหน่วยงานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานส่งเสริมศิลปะและ

วัฒนธรรม โดยมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติที่มีบทบาทการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมรูปแบบการจัดการองค์ความรู้และการวิจัยและการจัดกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และรูปแบบการจัดกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณีเพียงรูปแบบเดียว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2. กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 4 แห่ง

จากการศึกษาสามารถสรุปกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐพบว่า มีบทบาทสนับสนุนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านนโยบายของกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง มุ่งเป้าการพัฒนาสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศ ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่มีอัตลักษณ์ การสร้างองค์ความรู้และสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ

2.2 ด้านพันธกิจการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั้ง 4 แห่ง มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความสามารถทางวิชาการ มีทักษะที่ทันสมัย การบูรณาการองค์ความรู้ การสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยมีคณะ วิทยาลัย และสถาบันรับผิดชอบในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ และสถาบันวิจัยรับผิดชอบในการสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน

2.3 ด้านพันธกิจการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั้ง 4 แห่ง มุ่งการบุกเบิก การบูรณาการสร้างองค์ความรู้ และสร้างสรรค์งานนวัตกรรมจากการวิจัย นำไปสู่ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการและเชิงพาณิชย์ และการขับเคลื่อนการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชน และสังคม ในระดับนานาชาติ และการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมด้วยองค์ความรู้ โดยมีคณะและวิทยาลัยรับผิดชอบในการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย และการนำองค์ความรู้ทางวิชาการมาบูรณาการสู่งานวิจัย โดยมีหน่วยงานจัดการงานวิจัย ในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานวิจัย ได้แก่ สำนักวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

2.4 ด้านพันธกิจบริการวิชาการ พบว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั้ง 4 แห่ง มุ่งความมีบทบาทการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ จากงานบริการวิชาการโดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ด้วยการนำองค์ความรู้หรือการนำผลงานจากการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษานั้น โดยมีหน่วยงานจัดการงานบริการวิชาการในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สำนักบริการวิชาการ หรือสำนักบริหารวิชาการ หรือหน่วยงานจัดการเกี่ยวกับวิชาการ ทำหน้าที่บริหารจัดการงานบริการวิชาการ

2.5 ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั้ง 4 แห่ง มีบทบาทการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการจัดการองค์ความรู้และการวิจัยของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน เพื่อการอนุรักษ์ การค้นคว้า การถ่ายทอด และการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และรูปแบบการจัดกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี โดยมีคณะและหน่วยงานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3. กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 2 แห่ง

จากการศึกษาสามารถสรุปกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มีบทบาทสนับสนุนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ดังนี้

3.1 ด้านนโยบายของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 2 แห่ง มุ่งเป้าการพัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีมาตรฐานสากลทางการวิชาการและการวิจัย โดยการมีความคิดสร้างสรรค์ การปรับเปลี่ยนที่ทันกับสถานการณ์ของโลก การมีองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาสังคม และประเทศ

3.2 ด้านพันธกิจการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 2 แห่ง มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความสามารถในการประกอบวิชาชีพ การมีทักษะที่ทันสมัย และความคิดสร้างสรรค์ ไปสู่ความเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อการประกอบวิชาชีพ การสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยมีคณะกับวิทยาลัยรับผิดชอบในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ และสถาบันวิจัยรับผิดชอบในการสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน

3.3 ด้านพันธกิจการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 2 แห่ง มุ่งการบุกเบิก การบูรณาการองค์ความรู้ และสร้างสรรค์ความคิดจากการวิจัย การผลิตผลงานวิจัยทางวิชาการในระดับนานาชาติ และการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยองค์ความรู้ โดยมีคณะและวิทยาลัยรับผิดชอบในการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย และการบูรณาการงานวิจัย โดยมีหน่วยงานจัดการงานวิจัยในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานวิจัย อาทิ สำนักวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

3.4 ด้านพันธกิจบริการวิชาการ พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 2 แห่ง มุ่งความมีบทบาทการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ด้วยการสร้างหรือบูรณาการงานวิจัย ด้วยองค์ความรู้ในส่วนของสาขาวิชาจากคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษานั้น โดยมีหน่วยงานจัดการงานบริการวิชาการในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่บริหารจัดการงานบริการวิชาการ

3.5 ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 2 แห่ง มีบทบาท การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบองค์ความรู้และการวิจัยของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน เพื่อการอนุรักษ์ การค้นคว้า การถ่ายทอด และการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม และรูปแบบการจัดกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี โดยมีหน่วยงานส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรมในสถานะหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานส่งเสริมศิลปะและ วัฒนธรรม

จากบทสรุปเกี่ยวกับนโยบายและพันธกิจ ศักยภาพของความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ องค์ความรู้ที่เป็นฐานการวิจัย และการได้รับการจัดอันดับการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาโลก มีผล ต่อการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จากการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีบทบาทสนับสนุนความการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้สูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่ม มหาวิทยาลัยวิจัย และมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์การจัดการของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.1 ข้อมูลทั่วไป	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของโลกอันดับที่ 271 จาก QS World University Ranking 2019 (https://www.cwur.org/2019) 19 / Chulalongkorn-University.php) มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาลและได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (https://www.mhesi.go.th)	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของโลกอันดับที่ 380 จาก QS World University Ranking 2019 (https://www.mahidol.ac.th/2018/qs-world-university-rankings-2019/) มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาลได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (https://www.mhesi.go.th)	ในปี 2019 ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของโลกอันดับที่ 601-650 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐและได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (https://www.tu.ac.th)
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยแห่งชาติในระดับโลกที่สร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อ	มหาวิทยาลัยมหิดลมุ่งมั่นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยโลก (https://www.mahidol.ac.th)	สร้างผู้นำ ด้วยการศึกษาและวิจัยระดับโลก (https://www.tu.ac.th)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
1.2 วิสัยทัศน์	สร้างเสริมสังคมไทยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (https://www.chula.ac.th)		
1. บ ริ ช ี ท สถาบัน อุดมศึกษา 1.3 พันธกิจและ วัตถุประสงค์	<p>พันธกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างบัณฑิตที่มีความสามารถด้านวิชาการ มีทักษะทันสมัย มีจิตสาธารณะ และมีความเป็นผู้นำ 2. บุคลากร บูรณาการองค์ความรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนและวิจัย 3. สร้างผลงานวิชาการและวิจัยในระดับนานาชาติ 4. นำความรู้ไปขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และสังคมไทยอย่างยั่งยืน <p>(https://www.chula.ac.th/about/vision-and-strategy/)</p>	<p>พันธกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทำการวิจัย รวมตลอดทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้ทำการวิจัย เพื่อสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้โดยกระทำอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย 2. ผลិតบัณฑิตให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสำนึกต่อสังคม และมีความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง 4. ให้บริการทางการแพทย์ การพยาบาล การสาธารณสุข และการบริการทางวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในประเทศ และในระดับนานาชาติ 	<p>พันธกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง 2. สร้างงานวิจัย และองค์ความรู้ 3. ให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพแก่สังคม 4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ศิลธรรม ภูมิปัญญา ส่งเสริมและพัฒนา วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง <p>(https://www.tu.ac.th)</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	<p>5. การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันอื่นเข้าร่วมในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้</p> <p>7. ร่วมมือกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการตาม 1. ถึง 6.</p> <p>8. ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม รวมทั้งบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลยั่งยืน</p> <p>(https://www.mahidol.ac.th)</p>	<p>5. การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันอื่นเข้าร่วมในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้</p> <p>7. ร่วมมือกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการตาม 1. ถึง 6.</p> <p>8. ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม รวมทั้งบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลยั่งยืน</p> <p>(https://www.mahidol.ac.th)</p>	
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.4 การบริหารสถาบัน	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภามหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(https://www.chula.ac.th)</p>	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภามหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(https://www.mahidol.ac.th)</p>	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภามหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(http://www.cit.tu.ac.th)</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>1.1 หลักสูตรศิลปศาสตรและวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมบูรณาการ (หลักสูตรนานาชาติ) สถาบันนวัตกรรม (หลักสูตรนานาชาติ) สถาบันนวัตกรรม เพื่อบูรณาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ เป็นผู้นำตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมและสังคม ใน 4 สาขา ดังนี้</p> <p>1) กลุ่มสุขภาพและการอยู่ดีมีสุข</p> <p>2) กลุ่มชุมชนเสมอภาคและเมืองอัจฉริยะ</p> <p>3) กลุ่มการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>4) กลุ่มปัญญาดิจิทัลเชิงประยุกต์</p> <p>(https://www.chula.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุนนวัตกรรม</p> <p>2.1 ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ พัฒนาการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาอาจารย์ นิสิต การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การใช้</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>1.1 วิทยาลัยนวัตกรรม เพื่อให้บริการศึกษา ผังอบรม ค้นคว้า วิจัย และให้บริการสังคม เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนา วิชาการ แล ะ การ ส่ง เสริม ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>(https://www.mahidol.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>1.1 วิทยาลัยนวัตกรรม เพื่อให้บริการศึกษา ผังอบรม ค้นคว้า วิจัย และให้บริการสังคม เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนา วิชาการ แล ะ การ ส่ง เสริม ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>(https://www.citn.tu.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	<p>เทคโนโลยีสารสนเทศ (https://www.chula.ac.th)</p> <p>2.2 สำนักบริหารวิชาการ</p> <p>- โครงการแผนพัฒนาวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสริมพลังจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสู่ศตวรรษที่ 2 (https://www.chula.ac.th)</p>		
1. สถาบันอุดมศึกษา 1.6 งานวิจัย	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>1.1 ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>เป็นหน่วยงานวิสาหกิจของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะผู้แทนมหาวิทยาลัยในการดำเนินการร่วมกับองค์กรภายนอก เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการวิชาการ และการพัฒนางานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (https://www.unisearch.chula.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 สำนักบริหารวิจัย</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 กองบริหารงานวิจัย</p> <p>ดำเนินการบริหารงานวิจัย ที่สอดคล้องกับนโยบายการวิจัยและยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล และสอดคล้องกับหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหิดลด้านการศึกษาวิจัย (https://www.mahidol.ac.th)</p> <p>2.2 ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมการวิจัย</p> <p>เพื่อการกำกับดูแลด้านจริยธรรมการวิจัยในคน</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>1.1 สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมธ. ให้บริการวิจัย วิชาการและการศึกษาจากค้นคว้า วิจัย รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ (https://www.turac.tu.ac.th)</p> <p>1.2 ศูนย์วิจัยค้นคว้าและพัฒนาจากค้นคว้าและพัฒนาจากใหม่ทั้งยาสมุนไพรและยา และยาแผนโบราณ (https://www.sat.tu.ac.th)</p> <p>1.3 ศูนย์สัตว์ทดลอง เป็นหน่วยงานสอนวิจัยและฝึกอบรมความรู้ด้าน</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	<p>2.2 ศูนย์วิจัยธรรมการวิจัย (https://www.chula.ac.th)</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและได้มาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถเพิ่มศักยภาพเป็นเครือข่ายกับสถาบันอื่นในระดับประเทศ (http://www.sp.mahidol.ac.th/th/)</p> <p>2.3 โครงการเสริมสร้างอุตสาหกรรมชีวภาพจากนวัตกรรม เป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนา และผลักดันผลงานวิจัยที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมเพื่อประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม และเชิงพาณิชย์อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม (https://www.mahidol.ac.th)</p> <p>3. ผลงานด้านการวิจัย (ปี 2561)</p> <p>3.1 จำนวนการตีพิมพ์ จำนวน 3,182 ผลงาน</p> <p>สัดส่วนการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ สาขา Medicine 33.6% สาขา Biochemistry, Genetics and Molecular Biology 12.1%</p> <p>3.2 จำนวนผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร 8 ผลงาน อนุสิทธิบัตร 8 ผลงาน ลิขสิทธิ์ 209 ผลงาน (https://www.drive.google.com)</p>	<p>วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมขั้นพื้นฐานและขั้นสูง เพื่อให้การเลี้ยงและใช้สัตว์ทดลอง สำหรับงานทางวิทยาศาสตร์ ได้มาตรฐานสากลและสอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์ (https://www.lac.tu.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 กองบริหารการวิจัย</p> <p>2.2 ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์เพื่อการวิจัยขั้นสูง จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย การตรวจวิเคราะห์ การทดสอบ การผลิตชีววัตถุ การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการวิชาการและวิชาชีพให้แก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (https://www.sat.tu.ac.th)</p>

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 1763 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 651-700 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ในปี 2019 ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ในปี 2019 ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
1.1 ข้อมูลทั่วไป	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 1763 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ในปี 2019 ได้รับการจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 651-700 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ในปี 2019 ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ในปี 2019 ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สุดของโลก อันดับที่ 801-1000 จาก QS World University Ranking 2019 มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และได้รับคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (https://www.sut.ac.th)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.2 นโยบาย สถาบัน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มุ่งสร้างสรรค์สังคมที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี สังคมแห่งสุขภาพ และผู้สูงอายุสุขภาพดี สังคมที่รักษาวัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน พร้อมวางแผนทาง CMU Transformation สู่ “ก้าวใหม่ มช.” สนับสนุนการศึกษารูปแบบใหม่ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลักดันการนำเทคโนโลยี มาพัฒนาการดำเนินงานต่างๆ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมต้นแบบเพื่อชุมชน และร่วมพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน (https://www.cmu.ac.th)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มุ่งสร้างสรรค์สังคมที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี สังคมแห่งสุขภาพ และผู้สูงอายุสุขภาพดี สังคมที่รักษาวัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน พร้อมวางแผนทาง CMU Transformation สู่ “ก้าวใหม่ มช.” สนับสนุนการศึกษารูปแบบใหม่ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลักดันการนำเทคโนโลยี มาพัฒนาการดำเนินงานต่างๆ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมต้นแบบเพื่อชุมชน และร่วมพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน (https://www.cmu.ac.th)	ด้าน People : ดำเนินการให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียของมหาวิทยาลัย 1) มีความรู้ความสามารถในการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภารกิจตามภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ และก้าวสู่ระดับสากลอย่างต่อเนื่อง 2) มีความมั่นคงในหน้าที่การงานอย่างเท่าเทียม และสามารถเพิ่มพูนมาตรฐานการดำรงชีพและสุขอนามัย 3) มีความสามารถและมีจิตบริการตอบสนองและชี้นำต่อสังคม ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ด้าน Ecological : ดำเนินการให้ระบบนิเวศของมหาวิทยาลัย 1) มีสถานที่และอุปกรณ์ที่ทันสมัย เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ดีและเหมาะสมกับการเรียนรู้ มุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยดิจิทัล”	

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
		 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>2) มีการดูแลและจัดการให้สภาวะแวดล้อมสวยงาม สะอาด ประหยัด ปลอดภัย มุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยสีเขียว”</p> <p>3) ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบและการบริหารงานบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ ด้าน Spiritual : ดำเนินการปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่น</p> <p>1) ยึดมั่นในคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรม ด้วยหลักการและวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นธรรม</p> <p>2) คำนึงพร้อมอุทิศตนเพื่อสังคม (https://www.drive.google.com)</p>	<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อนวัตกรรมและสังคมที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นกลไกหลักในการพัฒนาภาคใต้และประเทศ มุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ 1 ใน 5 ของอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2570</p>
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.2 วิสัยทัศน์	<p>1. ช่วงระยะ 1 ตุลาคม 2559 – 31 กรกฎาคม 2560</p> <p>มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และ</p>	<p>มหาวิทยาลัยชั้นนำ รับผิดชอบต่อสังคม และสร้างการพัฒนาสู่ความ เป็น เ ลื ค ที่ ยั ง ยืน (https://www.cmu.ac.th)</p>	<p>มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำระดับโลก (https://www.kku.ac.th)</p>	

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (https://www.psu.ac.th)
	เทคโนโลยีขั้นเลิศและเป็นที่ยิ่ง ของสังคม 2. ช่วงระยะ 1 สิงหาคม 2560 - ปัจจุบันสถาบันการศึกษาที่มี ความเป็นเลิศทางด้าน STI และ ความรับผิดชอบต่อสังคม (https://www.sut.ac.th)			
1. บริษัทสถาบัน อุดมศึกษา 1.3 พันธกิจและ วัตถุประสงค์	พันธกิจ 1. ผลิตและพัฒนากำลังคน ระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการในการพัฒนา ประเทศ 2. วิจัย ค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทาง วิชาการ และผลการวิจัย และพัฒนาไปใช้ในการพัฒนา ประเทศ 3. ปรับแปลง ถ่ายทอดและ พัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม	พันธกิจ 1) ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและ วิชาชีพชั้นสูง 2) ทำการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทาง วิชาการและเกิดประโยชน์แก่สังคม เป็นส่วนรวม 3) บริการทางวิชาการแก่สังคม 4) ทำนุบำรุง และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม (https://www.cmu.ac.th)	พันธกิจ - มหาวิทยาลัยขอนแก่น จะเป็น มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำระดับโลก โดย เทียบเคียงจากการจัดอันดับของสถาบัน ภายนอกกว่าเป็นอันดับ 1 ใน 3 ของ ประเทศ อันดับ 1 ใน 80 ของเอเชีย อันดับ 1 ใน 400 ของโลก - มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีความเป็นเลิศ ด้านการเรียนการสอน การวิจัยพัฒนา และนวัตกรรม เชื่อมโยงกับการบริการ วิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และการ แก้ไข พัฒนาในพื้นที่จริงโดยเฉพาะอย่าง ยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและอนุ	พันธกิจ 1 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและ นวัตกรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐานเพื่อ การพัฒนาภาคใต้และประเทศ เชื่อมโยงสู่สังคมและเครือข่ายสากล 2. สร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะทาง วิชาการและวิชาชีพ ชื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่ ปัญญา จิตสาธารณะและทักษะใน ศตวรรษที่ 21 สามารถประยุกต์ ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์จาก การปฏิบัติ 3. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคม ฐานความรู้บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรม

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	<p>เพื่อให้ประเทศไทยพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนามากขึ้น</p> <p>4. ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>5. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะ และวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>(https://www.sut.ac.th)</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>2. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและนานาชาติ</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>ภูมิภาคน้ำโขง โดยการใช้การวิจัยเป็นฐาน</p> <p>- มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับการยกย่องในระดับชาติและระดับนานาชาติว่าเป็นองค์กรที่มีคุณภาพการศึกษา การวิจัย การบริหารจัดการที่ดี มีธรรมาภิบาล ตลอดจนมีความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากร ทรัพย์สินและทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุดและพึ่งพาตนเองได้ บุคลากรมีความรู้ความสามารถสูง มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน เป็นองค์กรที่มีสุขภาวะที่ดี มีบรรยากาศทางวิชาการบนพื้นฐานของความภาคภูมิใจและพัฒนาองค์กร</p> <p>(https://www.kku.ac.th)</p>	<p>และหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ผู้รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ได้อย่างหลากหลายรูปแบบ</p> <p>(https://www.psu.ac.th)</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	<p>3. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากสังคมในการเป็นที่ยอมรับทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>4. ชุมชนและท้องถิ่นได้รับความรู้ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>5. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการสูงภายใต้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(https://www.sut.ac.th)</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>		
1. บริษัทสถาบันอุดมศึกษา	โครงสร้างการจัดการองค์กร	โครงสร้างการจัดการองค์กร	โครงสร้างการจัดการองค์กร	โครงสร้างการจัดการองค์กร
1.4 การบริหารสถาบัน	<p>- สถาบันมหาวิทยาลัย</p> <p>ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป โดยเฉพาะด้านนโยบายและแผน งบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การแบ่งส่วนงาน การออกงบประมาณเกี่ยวกับ</p> <p>การบริหารงานบุคคล</p>	<p>- สถาบันมหาวิทยาลัย</p> <p>กำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย ในการกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนงานของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์</p> <p>- คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย</p>	<p>- สถาบันมหาวิทยาลัย</p> <p>- คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย</p> <p>(https://plan.kku.ac.th)</p>	<p>- สถาบันมหาวิทยาลัย</p> <p>- คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย</p> <p>(https://www.psu.ac.th/)</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	<p>- คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยระบบการบริหารแบบ “รวมใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้แก่ บุคลากร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สื่อการสอน มีการถ่ายโอนงานในภาคเอกชนร่วมดำเนินการในบางกิจกรรม</p> <p>(https://www.sut.ac.th)</p>	<p>(https://www.council.cmu.ac.th)</p>		
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.5 การเรียนการสอน	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 ศูนย์บริการการศึกษา</p> <p>การบริหารสนับสนุน งานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายใน และ ภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>(https://www.sut.ac.th)</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>1.1 ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว</p> <p>ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว บริการตรวจวิเคราะห์ และบริการเครื่องมือวิทยาศาสตร์ จัดฝึกอบรมเผยแพร่ความรู้ด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว และให้</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 สำนักบริการวิชาการ</p> <p>2.2 ศูนย์นวัตกรรมเรียนการสอน</p> <p>ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ สื่อ แหล่งเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การออกแบบและการพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวิเคราะห์การเรียนรู้ ระบบการเรียน</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>-</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี				
2.2 ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา	คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ด้านการจัดกาหลังการเก็บเกี่ยว (https://www.cmu.ac.th)	การสอนที่ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ การให้บริการสื่อการจัดการทรัพยากรสารสนเทศทางปัญญาด้านดิจิทัลและการวิจัย (https://www.ltic.kku.ac.th)		
2.3 ฟาร์มมหาวิทยาลัย				
เป็นสถานที่ให้บริการการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการ การวิจัย และบริการวิชาการทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร และดำเนินการด้าน การเกษตรในเชิงธุรกิจ มีการจำหน่ายสินค้า ผลผลิตและผลิตภัณฑ์แปรรูปต่าง ๆ ที่เป็นผลผลิตจากการเรียนการสอน และการวิจัยด้านการเกษตร (https://www.sut.ac.th)	2.1 ศูนย์ประสานงานวิชาการ หน่วยงานสนับสนุนด้านวิชาการ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย (https://www.cmu.ac.th)			
3. การจัดการวิชาการ				
โครงสร้างการจัดองค์กรวิชาการแบบกลุ่มสหวิทยาการ เพื่อเอื้อให้มหาวิทยาลัยประยุกต์ใช้นวัตกรรมเชิงบริหารและนวัตกรรมทางการ ศึกษาได้				

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ (https://www.sut.ac.th)			
1. สถาบันอุดมศึกษา 1.6 งานวิจัย	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>1.1 เทคโนโลยี</p> <p>เป็นหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและหน่วยงานภายนอกในด้านการจัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรม และให้คำปรึกษาทางวิชาการ ส่งเสริม ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ให้เข้าพื้นที่ภายในบริเวณเทคโนโลยี เพื่อการบริการ และการวิจัยพัฒนาเพื่อต่อยอดธุรกิจ (https://www.sut.ac.th)</p> <p>1.2 สถาบันวิจัยและพัฒนา</p> <p>หน่วยงานที่ส่งเสริมงานวิจัยในรูปแบบบูรณาการสู่ความเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์และ</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>1.1 ศูนย์นวัตกรรมอาหารและบรรจุภัณฑ์</p> <p>เน้นการให้บริการด้านนวัตกรรมอาหารและบรรจุภัณฑ์อย่างมืออาชีพ มีมาตรฐาน เชื่อมโยงเครือข่ายทุกหน่วยงาน ให้ตรงตามความต้องการ ขอ ง ก า ค ร ฐ แ ล ะ ก ช น (https://www.cmu.ac.th)</p> <p>1.2 ศูนย์วิจัยข้าวล้านนา</p> <p>ศูนย์ประสานงานการวิจัยและบริการวิชาการเพื่อยกระดับข้าวท้องถิ่นด้วยงานวิจัยและนวัตกรรมสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมเกษตรล้านนา (https://www.cmu.ac.th)</p> <p>1.3 สถาบันวิจัยและพัฒนาพลังงานนครพิงค์</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 กองบริหารงานวิจัย</p> <p>วางแผนและบริหารจัดการงานวิจัย จัดทำแผนยุทธศาสตร์ และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย และทิศทางการวิจัยทั้งภายในและภายนอก ติดตามการวิจัยทั้งภายในและภายนอก ประสานและสร้างเครือข่ายการวิจัย (https://rad.kku.ac.th/index)</p> <p>2.2 ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>คุ้มครอง และปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ (https://ip.kku.ac.th/vision.html)</p> <p>3. การถ่ายทอดองค์ความรู้</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>1.1 สถาบันฮาลาล</p> <p>ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการผลิต การตลาด การส่งออก สินค้าและบริการฮาลาลทุกระดับ ทั้งระดับ วิสาหกิจ ชุมชน จนถึงระดับ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (http://www.halinst.psu.ac.th/th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 สำนักวิจัยและพัฒนา</p> <p>การบริหารจัดการระบบงานวิจัยและนวัตกรรมอย่างครบวงจร (https://rdo.psu.ac.th)</p> <p>2.2 สถาบันวิจัยและพัฒนาภาคใต้ (วพส.)</p> <p>เน้นการสร้างเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยง นักวิชาการด้านต่างๆและชุมชน สร้าง</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เทคโนโลยีในระดับสากล โดยมุ่งเน้นส่งเสริมงานวิจัยในรูปแบบบูรณาการสู่ความเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในระดับสากล เป็นศูนย์ข้อมูลการวิจัย (https://www.sut.ac.th)	ดำเนินงานด้านพลังงานทั้งโครงการทางด้านพลังงานทดแทน ด้านอนุรักษ์พลังงาน ด้านงานวิจัย และด้านการให้บริการวิชาการ (https://www.cmu.ac.th)	ดำเนินงานด้านพลังงานทั้งโครงการอนุรักษ์พลังงาน ด้านงานวิจัย และถ่ายทอดองค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ของมหาวิทยาลัยสู่สังคมและพาณิชย์ทั้งภาค รัฐ แ ละ ะ ก ช (https://www.res.kku.ac.th)	3.1 ฝ่ายนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี พัฒนาและส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยขอนแก่น การถ่ายทอดองค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ของมหาวิทยาลัยสู่สังคมและพาณิชย์ทั้งภาค รัฐ แ ละ ะ ก ช (https://www.res.kku.ac.th)	และนำผลงานทางวิชาการไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (https://www.rdh.psu.ac.th)
2. หน่วยงานสนับสนุน	1.5 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1.5 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4. อุทยาน วิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.3 ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ (https://www.psu.ac.th)
2.1 ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้บริการห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์ หลากสาขาแบบบูรณาการ (https://www.cste.sut.ac.th)	วิจัยและประสานความร่วมมือแบบบูรณาการบนฐานองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (https://www.cmu.ac.th)	วิจัยและประสานความร่วมมือแบบบูรณาการบนฐานองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (https://www.cmu.ac.th)	เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัย ภาครัฐและภาคเอกชน และเป็นพื้นที่ให้บริการที่มีความพร้อมทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคและประเทศ พื้นที่ 35 ไร่ พื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร 18,000 ตารางเมตร (https://www.sciencepark.kku.ac.th)	2.4 ศูนย์แม่ข่ายสหกิจ อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดำเนินการสนับสนุนและผลักดันให้มีการพัฒนา และ นำ ผล งาน วิ จ ย เทคโนโลยี นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งในลักษณะของการสนับสนุนผู้ประกอบการแม่ข่ายที่ใช้ นวัตกรรมเป็นฐานการใช้ประโยชน์ จากทรัพย์สินทางปัญญา และการ
2.2 สำนักงานจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สนับสนุนและส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีการจัดการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเป็นระบบ และบริการการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในการนำ	องค์กรแห่งความเป็นเลิศในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (https://www.cmu.ac.th)	องค์กรแห่งความเป็นเลิศในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (https://www.cmu.ac.th)	1.6 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
	1.7 สถาบันวิจัยสังคม	1.7 สถาบันวิจัยสังคม	1.7 สถาบันวิจัยสังคม	
	ศึกษาอดีตเพื่อเข้าใจปัจจุบัน ศึกษาปัจจุบันเพื่อช่วยสร้างอนาคต ยกระดับจาก Local สู่ Global พร้อม	ศึกษาอดีตเพื่อเข้าใจปัจจุบัน ศึกษาปัจจุบันเพื่อช่วยสร้างอนาคต ยกระดับจาก Local สู่ Global พร้อม	ศึกษาอดีตเพื่อเข้าใจปัจจุบัน ศึกษาปัจจุบันเพื่อช่วยสร้างอนาคต ยกระดับจาก Local สู่ Global พร้อม	

สถาบันอุดมศึกษา				
หัวข้อ/ประเด็น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยไปสู่การใช้งานเชิงพาณิชย์ (https://www.sut.ac.th)	ก้าวไปสู่ “World Class Lanna” ศูนย์กลางการอ้างอิงด้านล้านนาและศูนย์กลางการเรียนรู้ (Lanna Study Center) (https://www.cmu.ac.th) 2. หน่วยงานสนับสนุน 2.1 สำนักงานบริหารงานวิจัย ขับเคลื่อนพันธกิจวิจัย ซึ่งดำเนินการผ่านศูนย์บริหารงานวิจัยสามารถส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (https://www.cmu.ac.th) 2.2 ศูนย์สัตว์ทดลอง บริการการเลี้ยงและใช้สัตว์ทดลองเพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนผลงานวิจัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล อันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (https://www.cmu.ac.th)	5.1 จำนวนการตีพิมพ์ จำนวน 1,480 ผลงาน สัดส่วนการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติฐานข้อมูล SCOPUS 4622 และ ISI 124 5.2 จำนวนผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร 64 ผลงาน อนุสิทธิบัตร 84 ผลงาน ลิขสิทธิ์ 326 ผลงาน (https://www.plan.kku.ac.th)	พัฒนาส่งเสริมนักศึกษาให้มีความเป็นผู้ประกอบการ (https://www.psu-bic.psu.ac.th) 3. อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (อว.มอ.) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ กลไก มาตรการจูงใจและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สามารถสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของภูมิภาค ยกระดับเทคโนโลยี สร้างนวัตกรรม และส่งเสริมวัฒนธรรมวิจัยในภาคเอกชนในภาคใต้ (https://www.psu.ac.th)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	<p>3. อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Step)</p> <p>ศูนย์ให้บริการที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้วยกลไกการให้บริการที่หลากหลายในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาควิชาวิศวกรรม หน่วยงานรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการทำงานร่วมกัน เพื่อผลักดันงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งครอบคลุมถึงการทำวิจัยร่วมกับภาคเอกชน การแม่แพะธุรกิจ เทคโนโลยี การถ่ายทอดเทคโนโลยี การอนุญาตให้ใช้สิทธิ์เทคโนโลยี การออกแบบนวัตกรรม การให้บริการห้องปฏิบัติการและเครื่องมือปฏิบัติการ การให้บริการโรงงาน</p>			

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
		ต้นแบบเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างโอกาสทางธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ (https://www.step.cmu.ac.th)		

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.1 ข้อมูลทั่วไป	<p>ในปี 2558 ได้เปลี่ยนแปลงสถานะจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. 2558 มีสถานศึกษาในกำกับของรัฐ (https://www.dusit.ac.th)</p>	<p>มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ได้รับการจัดให้เป็นอันดับ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นโยบายในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการให้ดำเนินไปในทางสายกลางภายใต้เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม และเป็นแนวทางการพัฒนาที่สมดุล มั่นคง ยั่งยืนพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อโลก โดยกำหนดนโยบายในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ไปสู่ความสำเร็จที่กำหนดไว้ (https://www.cim.ssru.ac.th)</p>	<p>มีสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีคุณค่าเพิ่มให้กับประเทศ (https://www.rmUTT.ac.th)</p>	

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.2 วิสัยทัศน์	มหาวิทยาลัยเฉพะทางที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านอาหาร การศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมการบริการ และการพยาบาลและสุขภาพ ภายใต้กระบวนการพัฒนาบนพื้นฐานของความเป็นเลิศ (https://www.planning.dusit.ac.th)	มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม (Smart Archetype University of the Society) ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ ได้แก่ การรักความ เป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (https://www.ssrui.ac.th)	มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (https://www.kmutnb.ac.th)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยนักปฏิบัติ มีอาชีพชั้นนำ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมวัดกรรมในระดับสากล (https://www.rmUTT.ac.th)
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา 1.3 พันธกิจ	พันธกิจ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้เกิดการพัฒนา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิตวิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญและทำนุบำรุงศิลปะและ	พันธกิจ - ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับแนวหน้า - ให้บริการวิชาการและการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชนและสังคมนานาชาติ - อนุรักษ์ พัฒนา ให้บริการเป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรม - วิจัย สร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ - เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ	พันธกิจ ผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ วิจัยและพัฒนา บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (https://www.kmutnb.ac.th)	พันธกิจ 1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมีคุณภาพรองรับประเทศไทย 4.0 2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์สู่การผลิตเชิงพาณิชย์และการ

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (https://www.planning.dusit.ac.th)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (https://www.ssru.ac.th)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี
	<p>วิวัฒน์ธนะยา (https://www.planning.dusit.ac.th)</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>			<p>ถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ</p> <p>3. ให้บริการวิชาการที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์แก่ชุมชนและพื้นที่เป้าหมาย เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน</p> <p>4. ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>5. พัฒนาการบริหารทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องต่อยุทธศาสตร์ชาติ และลัทธิประโยชน์บนพื้นฐานความสุจริตและความก้าวหน้าในวิชาชีพ</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
1. บริษัทยุติสถาบัน อุดมศึกษา 1.3 เป้าหมาย	การจัดการคุณภาพในทุกมิติ ทั้งมิติด้านหลักสูตร ด้านนักศึกษา ด้านงานวิจัย ด้านบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกิจการพิเศษ (https://www.dusit.ac.th)	1) ผลิตรายการที่มีคุณภาพและคุณธรรม สอดคล้องต่อความต้องการของสังคม 2) วิจัยและสร้างนวัตกรรมจัดการและนวัตกรรมองค์การ เพื่อการพัฒนาสังคม และท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 3) ให้บริการวิชาการ และสร้างเครือข่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรม การจัดการและนวัตกรรมองค์การที่สอดคล้อง กับความต้องการของสังคม และท้องถิ่น 4) พัฒนาองค์ความรู้สู่การทำนุบำรุงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น 5) สร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรม การจัดการและนวัตกรรมองค์การ	มุ่งมั่นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิชาการขั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเป็นผู้นำพัฒนาและสร้างเทคโนโลยีที่เหมาะสม อันก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (https://www.kmutnb.ac.th)	6. จัดระบบบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (https://www.rmutt.ac.th) - ผลิตรายการพัฒนากำลังคนรองรับยุทธศาสตร์ชาติ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ - เป็นที่พึ่งของสังคม ชุมชน เศรษฐกิจเมืองใหม่ - บริหารจัดการองค์กร เพื่อการพัฒนา (http://www.rmutt.ac.th)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
		(https://www.cim.ssrui.ac.th)		
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันมหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(https://www.planning.dusit.ac.th)</p>	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันมหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(http://www.kmutnb.ac.th)</p>	<p>โครงสร้างการจัดการองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันมหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย <p>(https://www.ssrui.ac.th/)</p>	
1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา	<p>นโยบาย</p> <p>การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและการยกระดับคุณภาพการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่นบนพื้นฐานความเป็นเลิศ - มาตรฐานและคุณภาพทางการบนพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรม <p>(https://www.planning.dusit.ac.th)</p>	<p>นโยบาย</p> <p>1. พัฒนาสาขาวิชาทุกๆ สาขาวิชาไปสู่ความเป็นเอกัตถะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับสากล</p> <p>2. ประสานเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะผู้เกี่ยวข้องเพื่อการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมในทุกกระบวนการ</p> <p>3. ยกระดับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยความร่วมมือเครือข่ายกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และบุคลากร</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 ออกแบบพัฒนาและดำเนินการวิจัยทางอาชีวศึกษา ได้แก่ การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิธีสอนสื่อการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลการศึกษาการบริหารการศึกษาและระบบอาชีวศึกษา</p> <p>(https://www.kmutnb.ac.th)</p>	<p>1. หลักสูตรนวัตกรรม</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
		<p>4. มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งในศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ และเป็นเพื่อนร่วมงานที่ดี</p> <p>5. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีและการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ดีและบุคลากรภาษาที่ส่งงานสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>6. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษที่ได้เด่นออกจากศาสตร์ที่ศึกษา (https://www.ssu.ac.th)</p>		
1. สถาบันอุดมศึกษา 1.6 งานวิจัย	<p>นโยบาย</p> <p>1. สร้างและพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมในด้านที่มีความเชี่ยวชาญและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>2. ประสานประโยชน์และความร่วมมือในการพัฒนาความรู้และนวัตกรรมของ</p>	<p>นโยบาย</p> <p>1. มุ่งเน้นผลิตงานวิจัยที่เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ เพื่ออุตสาหกรรม มาบตาพุด</p>	<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>-</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 สถาบันวิจัยและพัฒนา</p> <p>3. ผลงานวิจัย (ปี 2559)</p> <p>3.1 ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
	มหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก เพื่อการบริหารวิชาการ (https://www.planning.dusit.ac.th)	2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบูรณาการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน 3. สร้างให้นักศึกษาดำรงตำแหน่งระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอกมีขีดความสามารถในด้านวิจัยและสร้างผลงานที่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ (https://www.ssu.ac.th)	จังหวัดระยอง ให้บริการวิชาการแก่บุคลากรทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่ในการให้บริการด้านงานวิจัยร่วมกับภาคอุตสาหกรรม การจัดทำเอกสารภายใต้หลักสูตรที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมระบบอัตโนมัติ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (https://www.kmutnb.ac.th) 2.2 ศูนย์วิจัยอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการดำเนินงานบริการวิชาการแก่	วารสารระดับนานาชาติ 236 ผลงาน วารสารรับชาติ 429 ผลงาน 3.2 ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร 27 ผลงาน (https://www.ssrui.ac.th/)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา			
	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
			สังคมและชุมชน เพื่อดำเนินงานวิจัยในลักษณะที่เป็นกลุ่มวิจัยและก่อให้เกิดการบูรณาการบริการวิชาการด้านต่าง ๆ อาทิ การผลิต การตรวจสอบ การทดสอบ การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ให้แก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (https://www.kmutnb.ac.th)	

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษา ประเภทมหาวิทยาลัยเอกชน

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
<p>1. บริบทสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>1.1 ข้อมูลทั่วไป/ปณิธาน/นโยบาย</p>	<p>เปิดการสอนในปี พ.ศ. 2505 ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในรูปแบบสถาบันการศึกษาเอกชนที่ไม่มุ่งหวังกำไร (Non-Profit) (https://www.bu.ac.th)</p> <p>ปรัชญา</p> <p>บัณฑิตต้องมีความรู้คู่ความดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจิตวิญญาณผู้ประกอบการที่สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (https://www.bu.ac.th)</p> <p>ปณิธาน</p> <p>มหาวิทยาลัยกรุงเทพมุ่งพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นผู้นำเชิงสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่เป็นมืออาชีพด้านวิชาการ และทักษะในทางปฏิบัติ ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเป็นสถาบันในระดับสากลที่เป็นศูนย์รวมการวิจัย ซึ่งมุ่งสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม</p>	<p>ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2483 ภายใต้สภาพหอการค้าไทย (https://www.utcc.ac.th)</p> <p>นโยบาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tertiary Education มีความเป็นเลิศในการศึกษาด้านธุรกิจ โตเติ่นในการสร้างนวัตกรรมและผู้ประกอบการ ด้านการค้าและอุตสาหกรรม บริการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศไทยและภูมิภาค - New Economy มีส่วนสำคัญในการปฏิรูปและขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ - Academic Services ให้บริการทางวิชาการในศาสตร์ด้านธุรกิจ เศรษฐกิจ และ อุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งองค์ความรู้อื่น ๆ ที่ทันสมัย - Outreach มุ่งขยายความร่วมมือกับ ศิษย์เก่า องค์กรทั้งระดับภูมิภาค ระดับโลก และ ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง รวมกับทั้งภาครัฐ เอกชน และสังคม(https://www.utcc.ac.th)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.2 วิสัยทัศน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาสร้างสรรค์ มีคุณภาพ และเป็นผู้นำ (https://www.bu.ac.th)	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำด้านธุรกิจ การค้าและอุตสาหกรรมบริการในอาเซียน (UTCC is Top University in Trade & Services in ASEAN) (https://www.utcc.ac.th)
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.3 พันธกิจ	พัฒนามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้เป็นสถาบันการศึกษาที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพ เป็นผู้นำในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และมีความยั่งยืนผลิตบัณฑิตที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรและสังคม เศรษฐกิจ สร้างสรรค์อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม (https://www.bu.ac.th)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตบัณฑิตที่มีลักษณะพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Business SMART) ใฝ่รู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีภาพลักษณ์ทางธุรกิจระดับโลก 2. สร้างองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยและบทความวิจัยตีพิมพ์ซึ่งได้รับการอ้างอิงอย่างต่อเนื่องในฐานะข้อมูลระดับชาติและนานาชาติ 3. เพิ่มความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยมุ่งสู่มาตรฐานสากล (บุคลากร นักศึกษาหลักสูตรสภาพแวดล้อม) 4. เป็นแหล่งบริการวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นผู้ชี้นำทางเศรษฐกิจ/สังคม ที่เป็นที่เชื่อถือด้านธุรกิจในระดับชาติและนานาชาติ 5. สร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการและทางธุรกิจทั้งในระดับชาติและนานาชาติ6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและเรียนรู้วัฒนธรรมสากล 7. มีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล 8. เพิ่มศักยภาพบุคลากรทุกระดับสู่ความเป็นมืออาชีพในระดับสากล

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
		9. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารจัดการองค์กรแห่งการเรียนรู้ (https://www.utcc.ac.th)
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.4 การบริหาร องค์กร	โครงสร้างการจัดการองค์กร - สภามหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย (https://www.bu.ac.th)	โครงสร้างการจัดการองค์กร - สภามหาวิทยาลัย - คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย (https://www.utcc.ac.th)
1. บริบทสถาบัน อุดมศึกษา 1.5 การเรียนการ สอน	การพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยกรุงเทพร่วมมือกับภาคธุรกิจและเอกชนชั้นนำ เพื่อ พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ร่วมสมัย เหมาะกับความต้องการ ของตลาด รวมถึงเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมโครงการ ฝึกงานสหกิจกับองค์กรชั้นนำ เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทำงานแบบ มืออาชีพ และเตรียมความพร้อมก่อนก้าวสู่โลกการทำงานหรือการ เป็นเจ้าของธุรกิจในอนาคต (https://www.bu.ac.th)	1. การพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงแบบการเรียนการสอนจากรูปแบบเดิมมาเป็นการเรียน การ สอนแบบ Hybrid-learning system ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2556 เป็นจำนวนกว่า 720 วิชาในปัจจุบัน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ คือ คอมพิวเตอร์และเครื่องมื่อสำรวจความคิดเห็นอิเล็กทรอนิกส์ UTCC My Choice Clicker มีโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนทาง ICT ประกอบด้วย Wi-Fi 100% Coverage ในพื้นที่มหาวิทยาลัย สามารถ ใช้งานได้พร้อมกันกว่า 30,000 ผู้ใช้งาน มีความเร็ว 1.5 Gbps และทุก ชั้นเรียนเป็นห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ทอ อ นิก ส ม บ ร ณ์ แบบ (department.utcc.ac.th/planning)

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>2. ความร่วมมือทางวิชาการ</p> <p>2.1 การลงนามร่วมกับ Honghe University ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ร่วมแลกเปลี่ยนทางวิชาการด้านนักศึกษา คณาจารย์ และผลงานวิจัย</p> <p>2.2 ลงนามความเข้าใจกับ Wenshan University ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในการแลกเปลี่ยนทางด้านหลักสูตรการเรียนการสอน คณาจารย์ และผลงานทางวิชาการในอนาคต</p> <p>2.3 บันทึกความร่วมมือกับ Seishin College ประเทศญี่ปุ่น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านหลักสูตร ผลงานวิชาการ และงานวิจัย (https://www.utcc.ac.th)</p>
<p>1. สถาบันอุดมศึกษา</p> <p>1.6 งานวิจัย</p>		<p>1. หน่วยงานวิจัย</p> <p>2.1 ศูนย์ศึกษาวิจัยทางธุรกิจ ได้แก่</p> <p>1) ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ</p> <p>จัดทำแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาคเพื่อพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจและธุรกิจ และติดตามและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและธุรกิจในปัจจุบันและประมาณการแนวโน้มในอนาคต</p> <p>2) ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>รวบรวมข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับความเป็นไปและกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศ และองค์การการค้าโลก และศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหา</p> <p>3) ศูนย์ศึกษารัฐกิจครอบครัว และ SMEs</p> <p>ศึกษา วิจัย ให้คำปรึกษา ฝึกอบรม รวมทั้งเป็นศูนย์เฉพาะผู้ประกอบการและธุรกิจครอบครัว ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่</p> <p>4) ศูนย์ศึกษาและวิจัยการค้า</p> <p>รวบรวมวิทยากรด้านสินค้า การวิจัยด้านสินค้า ให้คำปรึกษาดลจดจนเป็นแหล่งบริการข้อมูลความรู้ด้านสินค้า</p> <p>5) ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยวิชาโก-มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยผลิตผลงานวิจัย ทั้งทางด้านทฤษฎี (Theoretical Research) และทางด้านนโยบาย (Policy-based Research)</p> <p>6) ศูนย์ศึกษาการค้าอาเซียนและลาตินอเมริกาเป็นศูนย์กลางการสนับสนุนการค้าและการลงทุน ระหว่างประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา และกลุ่มประเทศแถบแคริบเบียน (LAC) กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEA) โดยได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากธนาคาร Inter-American Development Bank (IDB) รวมทั้งให้การสนับสนุน</p>

หัวข้อ/ประเด็น	สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>กิจกรรมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเครื่องมือ เฉพาะในการสนับสนุนทางการค้าและข้อมูลเพื่อการค้า</p> <p>7) ศูนย์วิจัยโลจิสติกส์ เป็นศูนย์บริการวิชาการแก่สังคม และเป็นแหล่งพัฒนา ความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติแก่อาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งด้านโลจิสติกส์และในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>8) ศูนย์ศึกษาและวิจัยสื่อสารมวลชนอาเซียน (https://www.utcc.ac.th)</p> <p>2. หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>2.1 ศูนย์บริการวิชาการ</p> <p>พัฒนางานวิชาการด้านต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอด ประสบการณ์ที่ได้จากการให้บริการวิชาการ เพื่อประโยชน์ต่อการสอน การฝึกอบรม และการวิจัยของมหาวิทยาลัย (https://www.utcc.ac.th)</p> <p>2.2 ศูนย์ AEC Strategy Center</p> <p>ศูนย์ข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ และกฎหมายของประเทศไทยศึกษา ในประชาคมอาเซียน พร้อมให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ จัปธุรกิจและฝึกอบรม ธุรกิจ (https://www.utcc.ac.th)</p>

ส่วนที่ 2 การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับหน่วยงาน (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน) ของสถาบันอุดมศึกษา

การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ สำหรับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยการประเมินความคิดเห็นของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ในสังกัดของสถาบันอุดมศึกษา เป็นการประเมินระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติจากการ จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 13 แห่ง ดังนี้

1. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

มหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังนี้

1.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 11 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

- 1) สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ และวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ สาธารณสุข
- 2) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
- 3) สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัย ประชากรศาสตร์ และสถาบันวิจัยสังคม
- 4) สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 9 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	78.18	70.00	93.33	70.00	80.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	78.18	80.00	86.66	65.00	90.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	67.27	70.00	66.66	60.00	80.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	69.09	70.00	73.33	65.00	70.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	63.63	70.00	60.00	65.00	60.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	67.27	70.00	60.00	70.00	70.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	67.27	60.00	60.00	75.00	70.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	74.00	80.00	73.33	60.00	90.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	76.00	80.00	73.33	66.66	90.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	72.00	80.00	66.66	66.66	80.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	56.00	60.00	46.66	60.00	80.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	72.00	70.00	53.33	70.00	90.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	76.00	70.00	66.66	70.00	100.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	76.00	70.00	73.33	65.00	100.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 10 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/ สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	56.00	50.00	53.33	66.66	50.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	60.00	50.00	60.00	73.33	80.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	68.00	70.00	60.00	73.33	70.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	64.00	60.00	60.00	73.33	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	62.00	50.00	60.00	80.00	80.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 11 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	80.00	90.00	73.33	75.00	80.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	78.18	90.00	73.33	70.00	100.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	76.36	80.00	73.33	75.00	90.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	74.54	70.00	66.66	85.00	100.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	76.36	70.00	73.33	85.00	80.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	69.09	70.00	60.00	75.00	80.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	67.27	60.00	66.66	75.00	80.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	67.27	50.00	66.66	85.00	90.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	80.00	70.00	80.00	90.00	90.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	70.90	60.00	73.33	80.00	90.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	76.36	70.00	80.00	80.00	100.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	72.72	70.00	66.66	80.00	80.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	70.90	70.00	60.00	80.00	80.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	74.54	70.00	66.66	85.00	100.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 12 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	72.00	70.00	66.66	80.00	80.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	68.00	60.00	66.66	80.00	90.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	70.00	70.00	60.00	80.00	90.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	74.00	70.00	73.33	80.00	80.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	72.00	80.00	60.00	73.33	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	74.00	80.00	60.00	80.00	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	66.00	60.00	60.00	80.00	90.00

ตารางที่ 13 ระดับฉันทามติการจัดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน</p>	ระดับชั้นทามติการจัดการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	62.00	60.00	60.00	66.66	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	66.00	60.00	66.66	73.33	100.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	62.00	60.00	53.33	73.33	80.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	60.00	60.00	53.33	66.66	70.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	60.00	60.00	60.00	60.00	80.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	60.00	60.00	60.00	60.00	80.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	60.00	60.00	60.00	60.00	90.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันท์ามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการ วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 56.00-78.18) โดย กลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านการบริหารจัดการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์

รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 56.00-68.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 67.27-80.00) โดยกลุ่มสาขา วิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 66.00-74.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 60.00-62.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

2.2.1.2 มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 6 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สถาบันโภชนาการ และศูนย์สัตว์ทดลองแห่งชาติ
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์
3. สาขาสังคมศาสตร์ ไม่มีข้อมูล
4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 14 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	83.33	66.66	100.00	-	100.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	83.33	73.33	90.00	-	100.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	73.33	53.33	100.00	-	80.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	70.00	53.33	80.00	-	100.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	66.66	40.00	100.00	-	80.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	70.00	46.66	100.00	-	80.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	76.66	53.33	100.00	-	100.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	70.00	46.66	90.00	-	100.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	73.33	53.33	90.00	-	100.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	70.00	53.33	80.00	-	100.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	46.66	70.00	-	80.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	70.00	46.66	90.00	-	100.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	66.66	40.00	90.00	-	100.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	70.00	46.66	90.00	-	100.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 15 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	63.33	40.00	90.00	-	80.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	66.66	40.00	90.00	-	100.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	66.66	40.00	100.00	-	80.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	66.66	40.00	100.00	-	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	66.66	40.00	100.00	-	80.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 16 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบันมหาวิทยาลัยมหิดล

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	73.33	53.33	90.00	-	100.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	73.33	53.33	90.00	-	100.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	70.00	46.66	90.00	-	100.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	66.66	40.00	90.00	-	100.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	63.33	40.00	80.00	-	100.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	70.00	40.00	100.00	-	100.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	70.00	40.00	100.00	-	100.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	70.00	40.00	100.00	-	100.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	70.00	46.66	100.00	-	80.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	70.00	46.66	100.00	-	80.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	73.33	46.66	80.00	-	100.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	66.66	40.00	90.00	-	100.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	63.33	40.00	80.00	-	100.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	63.33	40.00	80.00	-	100.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 17 ระดับชั้นทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	70.00	53.33	80.00	-	100.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	60.00	40.00	80.00	-	80.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	66.66	46.66	80.00	-	100.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	70.00	46.66	90.00	-	100.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	66.66	40.00	90.00	-	100.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	63.33	40.00	90.00	-	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	66.66	40.00	90.00	-	100.00

5. ด้านการทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 18 ระดับอันทามติการจัดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยมหิดล

<div style="text-align: center;"> รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน </div>	ระดับชั้นทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	56.66	33.33	80.00	-	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	33.33	80.00	-	100.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	33.33	80.00	-	100.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	56.66	33.33	80.00	-	80.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	60.00	33.33	80.00	-	100.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	56.66	33.33	80.00	-	80.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	60.00	33.33	80.00	-	100.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยมหิดล ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันท์ามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 60.00-83.33) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงที่สุด

ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยมหิดล ในการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 63.33-66.66) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 63.33-70.00) โดยกลุ่มสาขา ที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 63.33-70.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 56.66-60.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

2.2.1.3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 5 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะสาธารณสุขศาสตร์
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์
4. สาขามนุษยศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 19 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	80.00	40.00	100.00	80.00	-
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	80.00	40.00	100.00	80.00	-
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	72.00	40.00	100.00	60.00	-
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	72.00	40.00	90.00	70.00	-
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	68.00	40.00	90.00	60.00	-
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	72.00	40.00	90.00	70.00	-
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	68.00	40.00	90.00	60.00	-
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	72.00	40.00	90.00	70.00	-
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	76.00	40.00	90.00	80.00	-
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	76.00	40.00	90.00	80.00	-
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	40.00	80.00	50.00	-
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	76.00	40.00	90.00	80.00	-
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	76.00	40.00	100.00	70.00	-
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	72.00	40.00	90.00	70.00	-

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 20 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	72.00	40.00	90.00	70.00	-
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	72.00	40.00	90.00	70.00	-
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	68.00	40.00	90.00	60.00	-
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	68.00	40.00	90.00	60.00	-
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	68.00	40.00	90.00	60.00	-

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 21 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	68.00	40.00	90.00	60.00	-
3.2 มีงบประมาณวิจัย	76.00	40.00	90.00	80.00	-
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	76.00	40.00	90.00	80.00	-
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	80.00	40.00	100.00	80.00	-
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	76.00	40.00	100.00	70.00	-
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	72.00	40.00	90.00	70.00	-
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	72.00	40.00	90.00	70.00	-
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	72.00	40.00	90.00	70.00	-
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	80.00	40.00	100.00	80.00	-
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	80.00	40.00	100.00	80.00	-
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	80.00	40.00	100.00	80.00	-
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	80.00	40.00	90.00	90.00	-
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	80.00	40.00	90.00	90.00	-
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	84.00	40.00	100.00	90.00	-

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 22 ระดับชั้นทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	76.00	40.00	100.00	70.00	-
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	76.00	40.00	100.00	70.00	-
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	76.00	40.00	100.00	70.00	-
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	72.00	40.00	90.00	70.00	-
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	72.00	40.00	90.00	70.00	-
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	72.00	40.00	90.00	70.00	-
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	72.00	40.00	90.00	70.00	-

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 68.00-72.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงสุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 68.00-84.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงสุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.00-76.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงสุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 64.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงสุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

2.2.1.4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 23 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะพยาบาลศาสตร์ และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ และสถาบันวิจัยสังคม

4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะวิจิตรศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีคณะกรรมการสื่อสารมวลชน และคณะศึกษาศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 24 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	84.54	96.66	84.00	73.33	84.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน /นโยบายของประเทศ	87.27	96.66	92.00	73.33	88.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	80.90	90.00	76.00	70.00	76.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	81.81	90.00	80.00	70.00	88.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	75.45	80.00	84.00	63.33	76.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	77.27	86.66	80.00	60.00	84.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	78.18	90.00	84.00	56.66	84.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	85.45	90.00	84.00	83.33	84.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	84.54	90.00	88.00	73.33	88.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	84.54	90.00	84.00	80.00	84.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	72.72	83.33	64.00	60.00	84.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	87.27	93.33	88.00	80.00	88.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	83.63	93.33	88.00	73.33	80.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	86.36	93.33	88.00	76.66	88.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 25 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	76.36	83.33	84.00	70.00	68.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	76.36	83.33	88.00	70.00	64.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	74.54	93.33	88.00	56.66	60.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	71.81	90.00	88.00	50.00	60.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	74.54	86.66	88.00	63.33	60.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 26 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	83.63	93.33	92.00	83.33	64.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	87.27	93.33	96.00	80.00	80.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	86.36	93.33	96.00	73.33	84.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	85.45	93.33	96.00	76.66	76.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	84.54	93.33	92.00	76.66	76.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	79.09	96.66	96.00	50.00	76.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	80.00	96.66	96.00	60.00	72.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	79.09	93.33	96.00	56.66	72.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	82.72	93.33	96.00	63.33	80.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	83.63	93.33	88.00	73.33	80.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	81.81	93.33	92.00	66.66	76.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	78.18	90.00	92.00	56.66	76.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	83.63	90.00	92.00	70.00	84.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	85.45	90.00	92.00	76.66	84.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 27 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	80.00	96.66	76.00	63.33	84.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	80.90	96.66	76.00	70.00	80.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	80.90	96.66	76.00	70.00	80.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	81.81	96.66	84.00	63.33	84.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	74.54	96.66	76.00	53.33	72.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	77.27	96.66	76.00	60.00	76.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	77.27	96.66	76.00	60.00	76.00

5. ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 28 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	70.90	80.00	60.00	66.66	76.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	70.00	83.33	60.00	53.33	84.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	71.81	80.00	64.00	63.33	80.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	71.81	76.66	64.00	60.00	88.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	66.36	73.33	64.00	46.66	84.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	67.27	76.66	64.00	46.66	84.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	65.45	73.33	64.00	43.33	84.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.72-87.27) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 71.81-76.36) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 78.18-87.27) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 74.54-81.81) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 65.45-71.81) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

2.2.1.5 มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 11 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์

2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์

บูรณาการ

4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 29 ระดับชั้นตามติดการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามติดการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	89.09	100.00	93.33	93.33	20.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	94.54	100.00	93.33	100.00	60.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	74.54	85.00	93.33	60.00	20.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	74.54	85.00	86.66	66.66	20.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	70.90	70.00	86.66	73.33	20.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	81.81	85.00	93.33	86.66	20.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	72.72	65.00	93.33	86.66	20.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	83.63	95.00	86.66	86.66	20.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	83.63	95.00	93.33	80.00	20.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	80.00	85.00	93.33	80.00	20.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	67.27	70.00	80.00	66.66	20.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	78.18	90.00	93.33	66.66	20.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	81.81	90.00	100.00	60.00	60.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	83.63	85.00	100.00	73.33	60.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 30 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	81.81	90.00	93.33	73.33	40.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	76.36	80.00	93.33	73.33	20.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	70.90	70.00	93.33	66.66	20.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	74.54	65.00	93.33	86.66	20.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	76.36	70.00	93.33	86.66	20.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 31 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	87.27	95.00	100.00	73.33	60.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	83.63	70.00	93.33	80.00	40.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	81.81	70.00	100.00	73.33	20.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	74.54	85.00	93.33	60.00	20.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	72.72	80.00	86.66	66.66	20.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	72.72	80.00	93.33	60.00	20.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	76.36	75.00	93.33	80.00	20.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	74.54	75.00	93.33	73.33	20.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	76.36	85.00	100.00	60.00	20.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	74.54	85.00	93.33	60.00	20.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	70.90	80.00	93.33	53.33	20.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	72.72	75.00	93.33	66.66	20.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	78.18	80.00	93.33	66.66	60.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	78.18	85.00	93.33	73.33	20.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 32 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	81.81	80.00	93.33	86.66	40.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	80.00	85.00	100.00	86.66	20.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	76.36	80.00	93.33	86.66	20.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	76.36	85.00	93.33	66.66	20.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	67.27	70.00	86.66	60.00	20.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	78.18	75.00	93.33	86.66	20.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	76.36	75.00	93.33	80.00	20.00

5. ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 33 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	72.72	70.00	80.00	60.00	100.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	67.27	70.00	73.33	46.66	100.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	63.63	65.00	73.33	53.33	60.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	65.45	65.00	80.00	46.66	20.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	52.72	60.00	73.33	53.33	60.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	63.63	60.00	80.00	53.33	60.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	58.18	60.00	73.33	53.33	20.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 67.27-94.54) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.90-81.81) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.90-87.27) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 67.27-81.81) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 52.72-72.72) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

2.2.1.6 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 10 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์

2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์

คณะทรัพยากรธรรมชาติ และสถาบันฮาลาล

3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัย
นานาชาติ

4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 34 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	92.00	90.00	90.00	93.33	100.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	90.00	90.00	85.00	93.33	100.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	90.00	100.00	85.00	86.66	100.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	86.00	90.00	85.00	80.00	100.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	82.00	90.00	80.00	73.33	100.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	86.00	90.00	80.00	86.66	100.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	86.00	90.00	80.00	86.66	100.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	94.00	100.00	85.00	100.00	100.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	90.00	90.00	85.00	93.33	100.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	84.00	80.00	80.00	86.66	100.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	64.00	50.00	65.00	66.66	100.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	88.00	100.00	85.00	86.66	80.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	92.00	100.00	90.00	93.33	80.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	92.00	100.00	90.00	93.33	80.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 35 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	84.00	100.00	85.00	86.66	40.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	84.00	100.00	85.00	86.66	40.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	78.00	90.00	80.00	80.00	40.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	78.00	90.00	80.00	80.00	40.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	80.00	90.00	80.00	86.66	40.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 36 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	86.00	100.00	85.00	86.66	60.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	90.00	100.00	90.00	86.66	80.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	86.00	100.00	85.00	86.66	60.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	86.00	100.00	80.00	93.33	60.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	82.00	90.00	80.00	86.66	60.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	80.00	90.00	80.00	73.33	80.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	82.00	90.00	80.00	86.66	60.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	82.00	90.00	80.00	86.66	60.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	86.00	100.00	85.00	86.66	60.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	86.00	100.00	90.00	80.00	60.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	88.00	100.00	90.00	86.66	60.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	86.00	100.00	85.00	86.66	60.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	90.00	100.00	85.00	86.66	100.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	90.00	100.00	85.00	93.33	80.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 37 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	86.66	100.00	86.66	86.66	60.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	84.44	100.00	80.00	86.66	60.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	84.44	100.00	80.00	86.66	60.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	86.66	100.00	80.00	93.33	60.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	82.22	90.00	80.00	80.00	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	77.77	90.00	80.00	80.00	40.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	80.00	100.00	80.00	80.00	40.00

5. ด้านการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 38 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	64.44	50.00	70.00	66.66	-
5.2 มีบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	64.44	40.00	70.00	73.33	-
5.3 มีการใช้เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	50.00	65.00	60.00	-
5.4 มีผลงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	64.44	50.00	65.00	73.33	-
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	57.77	40.00	65.00	60.00	-
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	60.00	50.00	65.00	60.00	-
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	60.00	50.00	65.00	60.00	-

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ คณะ วิทยาลัย
สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน
งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน
และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการ
วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 64.00-94.00) โดยกลุ่ม
สาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่
กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา

วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 78.00-84.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-90.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 77.77-86.66) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 57.77-64.44) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

2.2.1.7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 6 หน่วยงาน แบ่งตามสาขาวิชา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ และสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

3. สาขาสังคมศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

4. สาขามนุษยศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 39 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	92.00	90.00	93.33	-	-
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	92.00	90.00	93.33	-	-
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	88.00	90.00	86.66	-	-
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	92.00	100.00	86.66	-	-
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	92.00	90.00	93.33	-	-
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	88.00	80.00	93.33	-	-
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	88.00	80.00	93.33	-	-
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	96.00	100.00	93.33	-	-
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	88.00	80.00	93.33	-	-
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	88.00	90.00	86.66	-	-
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	84.00	80.00	86.66	-	-
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	88.00	80.00	93.33	-	-
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	84.00	90.00	80.00	-	-
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	84.00	90.00	80.00	-	-

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 40 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	72.00	80.00	66.66	-	-
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	76.00	80.00	73.33	-	-
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	76.00	80.00	73.33	-	-
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	76.00	80.00	73.33	-	-
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	80.00	80.00	80.00	-	-

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 41 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	92.00	100.00	86.66	-	-
3.2 มีงบประมาณวิจัย	88.00	90.00	86.66	-	-
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	92.00	100.00	86.66	-	-
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	80.00	80.00	80.00	-	-
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	84.00	90.00	80.00	-	-
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	84.00	90.00	80.00	-	-
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	92.00	90.00	93.33	-	-
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	92.00	90.00	93.33	-	-
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	92.00	100.00	86.66	-	-
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	88.00	90.00	86.66	-	-
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	92.00	90.00	93.33	-	-
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	84.00	80.00	86.66	-	-
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	84.00	90.00	80.00	-	-
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	96.00	100.00	93.33	-	-

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 42 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	80.00	80.00	80.00	-	-
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	80.00	90.00	73.33	-	-
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	80.00	90.00	73.33	-	-
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	84.00	90.00	80.00	-	-
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	80.00	90.00	73.33	-	-
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	88.00	90.00	86.66	-	-
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	88.00	90.00	86.66	-	-

5. ด้านการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 43 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	70.00	53.33	-	-
5.2 มีบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	70.00	53.33	-	-
5.3 มีการใช้เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	70.00	53.33	-	-
5.4 มีผลงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	64.00	70.00	60.00	-	-
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	60.00	70.00	53.33	-	-
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	64.00	80.00	53.33	-	-
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	64.00	70.00	60.00	-	-

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้แก่ คณะ วิทยาลัย
สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน
งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน
และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการ
วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 84.00-96.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่
มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่ม
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.00-80.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-96.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-88.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 60.00-64.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

2.2.2.1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 4 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. สาขาสังคมศาสตร์ ไม่มีข้อมูล
4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 44 ระดับฉันทามติการจัดการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	95.00	100.00	100.00	-	90.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	100.00	100.00	100.00	-	100.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	90.00	100.00	100.00	-	80.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	90.00	100.00	80.00	-	90.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	90.00	80.00	100.00	-	90.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	90.00	100.00	100.00	-	80.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	90.00	100.00	80.00	-	90.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	95.00	100.00	100.00	-	90.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	90.00	100.00	80.00	-	90.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	85.00	80.00	80.00	-	90.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	100.00	100.00	100.00	-	100.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	80.00	80.00	100.00	-	70.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	80.00	80.00	100.00	-	70.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 45 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	90.00	100.00	100.00	-	80.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	90.00	100.00	100.00	-	80.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	85.00	100.00	100.00	-	70.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	90.00	100.00	100.00	-	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	90.00	100.00	100.00	-	80.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 46 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	85.00	100.00	80.00	-	80.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	90.00	100.00	80.00	-	90.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	85.00	100.00	100.00	-	70.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	100.00	100.00	80.00	-	100.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	100.00	100.00	100.00	-	100.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	85.00	100.00	100.00	-	70.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	90.00	100.00	100.00	-	80.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	90.00	100.00	100.00	-	80.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 47 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	85.00	80.00	80.00	-	90.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	85.00	80.00	100.00	-	80.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	80.00	80.00	80.00	-	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	85.00	80.00	100.00	-	80.00

5. ด้านการดำเนินงานบูรณศิลป์และวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 48 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณศิลป์และวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	85.00	80.00	100.00	-	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	80.00	80.00	80.00	-	80.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	85.00	80.00	100.00	-	80.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	85.00	80.00	100.00	-	80.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	85.00	80.00	100.00	-	80.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	85.00	80.00	100.00	-	80.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-100.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 85.00-90.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 85.00-100.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-85.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-85.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์เท่ากัน

2.2.2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่มีข้อมูล
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ และวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 49 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	88.00	-	100.00	80.00	90.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	88.00	-	80.00	80.00	100.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	88.00	-	100.00	80.00	90.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	92.00	-	100.00	90.00	90.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	96.00	-	100.00	90.00	100.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	92.00	-	100.00	90.00	90.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	92.00	-	100.00	90.00	90.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	92.00	-	100.00	90.00	90.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	80.00	-	80.00	80.00	80.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	84.00	-	80.00	80.00	90.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	80.00	-	80.00	70.00	90.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	88.00	-	100.00	90.00	80.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	80.00	-	100.00	80.00	70.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	80.00	-	100.00	80.00	70.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 50 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	88.00	-	100.00	90.00	80.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	88.00	-	100.00	90.00	80.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	88.00	-	100.00	90.00	80.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	88.00	-	100.00	90.00	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	92.00	-	100.00	90.00	90.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 51 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	80.00	-	100.00	80.00	70.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	84.00	-	100.00	80.00	80.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	88.00	-	100.00	90.00	80.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	84.00	-	100.00	80.00	80.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	88.00	-	100.00	80.00	90.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	80.00	-	100.00	70.00	80.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	84.00	-	100.00	80.00	80.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	80.00	-	100.00	70.00	80.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	76.00	-	100.00	60.00	80.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	76.00	-	100.00	70.00	70.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	76.00	-	100.00	70.00	70.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	84.00	-	100.00	90.00	70.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	80.00	-	100.00	80.00	70.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	88.00	-	100.00	90.00	80.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 52 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	80.00	-	80.00	80.00	80.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	80.00	-	80.00	80.00	80.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	80.00	-	80.00	80.00	80.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	76.00	-	80.00	70.00	80.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	68.00	-	80.00	50.00	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	84.00	-	80.00	90.00	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	80.00	-	80.00	80.00	80.00

5. ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 53 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	72.00	-	80.00	60.00	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	76.00	-	80.00	70.00	80.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	72.00	-	80.00	60.00	80.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	72.00	-	80.00	60.00	80.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	72.00	-	80.00	60.00	80.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	72.00	-	80.00	60.00	80.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	72.00	-	80.00	60.00	80.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-96.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในการจัดการเกี่ยวกับนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 88.00-92.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 76.00-88.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจการบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 68.00-84.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.00-76.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

2.2.2.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 8 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่มีข้อมูล
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ

4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 54 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	95.00	-	93.33	100.00	100.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	90.00	-	86.66	100.00	100.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	87.50	-	83.33	100.00	100.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	85.00	-	83.33	100.00	80.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	80.00	-	76.66	100.00	80.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	82.50	-	76.66	100.00	100.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	90.00	-	86.66	100.00	100.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	95.00	-	93.33	100.00	100.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	92.50	-	90.00	100.00	100.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	87.50	-	83.33	100.00	100.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	72.50	-	66.66	100.00	80.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	82.50	-	83.33	80.00	80.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	87.50	-	86.66	80.00	100.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	90.00	-	90.00	80.00	100.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 55 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	80.00	-	76.66	80.00	100.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	82.50	-	83.33	80.00	80.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	70.00	-	66.66	80.00	80.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	72.50	-	70.00	80.00	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	75.00	-	70.00	80.00	100.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 56 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	87.50	-	86.66	80.00	100.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	82.50	-	76.66	100.00	100.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	85.00	-	80.00	100.00	100.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	87.50	-	83.33	100.00	100.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	80.00	-	76.66	100.00	80.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	75.00	-	70.00	100.00	80.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	75.00	-	70.00	100.00	80.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	75.00	-	70.00	100.00	80.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	87.50	-	86.66	100.00	80.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	87.50	-	83.33	100.00	100.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	90.00	-	86.66	100.00	100.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	90.00	-	86.66	100.00	100.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	87.50	-	83.33	100.00	100.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	90.00	-	86.66	100.00	100.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 57 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	80.00	-	76.66	80.00	100.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	82.50	-	80.00	80.00	100.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	80.00	-	80.00	80.00	80.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	82.50	-	83.33	80.00	80.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	95.00	-	83.33	100.00	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	87.50	-	86.66	100.00	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	87.50	-	86.66	100.00	80.00

5. ด้านการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 58 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

<div> <p>รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน</p> </div>	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	70.00	-	66.66	80.00	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	70.00	-	66.66	80.00	80.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	72.50	-	66.66	80.00	100.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	70.00	-	66.66	80.00	80.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	67.50	-	63.33	80.00	80.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	70.00	-	66.66	80.00	80.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	70.00	-	66.66	80.00	80.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการ วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.50-95.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูงสุด ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.00-82.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 75.00-90.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

พันธกิจการบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-95.00) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 67.50-72.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 8 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา
3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 59 ระดับชั้นตามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามติการจัดการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	92.50	100.00	95.00	90.00	80.00
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	97.50	100.00	100.00	100.00	80.00
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	87.50	80.00	95.00	80.00	80.00
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	85.00	80.00	90.00	80.00	80.00
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	87.50	80.00	90.00	90.00	80.00
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	85.00	80.00	90.00	80.00	80.00
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	80.00	80.00	85.00	70.00	80.00
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	87.50	80.00	90.00	90.00	80.00
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	87.50	80.00	90.00	90.00	80.00
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	82.50	80.00	85.00	80.00	80.00
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	72.50	80.00	70.00	70.00	80.00
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	87.50	80.00	95.00	80.00	80.00
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	85.00	80.00	90.00	80.00	80.00
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	85.00	80.00	90.00	80.00	80.00

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 60 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	77.50	80.00	85.00	60.00	80.00
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	82.50	80.00	85.00	80.00	80.00
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	80.00	60.00	85.00	80.00	80.00
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	80.00	60.00	85.00	80.00	80.00
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	82.50	80.00	85.00	80.00	80.00

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 61 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	87.50	80.00	95.00	70.00	100.00
3.2 มีงบประมาณวิจัย	92.50	80.00	100.00	80.00	100.00
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	90.00	80.00	95.00	80.00	100.00
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	87.50	80.00	95.00	70.00	100.00
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	90.00	80.00	95.00	80.00	100.00
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	87.50	80.00	90.00	80.00	100.00
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	87.50	80.00	90.00	80.00	100.00
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	87.50	100.00	85.00	80.00	100.00
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	87.50	80.00	90.00	80.00	100.00
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	85.00	80.00	90.00	70.00	100.00
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	87.50	80.00	95.00	70.00	100.00
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	87.50	100.00	90.00	70.00	100.00
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	87.50	80.00	95.00	70.00	100.00
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	87.50	80.00	95.00	70.00	100.00

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 62 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	87.50	80.00	90.00	90.00	80.00
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	82.50	80.00	90.00	70.00	80.00
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	82.50	80.00	90.00	70.00	80.00
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	80.00	80.00	85.00	70.00	80.00
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	82.50	80.00	90.00	70.00	80.00
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	82.50	80.00	90.00	70.00	80.00
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	82.50	100.00	85.00	70.00	80.00

5. ด้านการดำเนินงานบูรณศิลป์และวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 63 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณศิลป์และวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	77.50	80.00	75.00	80.00	80.00
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	75.00	80.00	75.00	70.00	80.00
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม	75.00	80.00	75.00	70.00	80.00
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	75.00	80.00	75.00	60.00	100.00
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	77.50	80.00	80.00	60.00	100.00
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	77.50	80.00	80.00	60.00	100.00
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	77.50	80.00	80.00	60.00	100.00

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณศิลป์และวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 72.50-97.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสูง

ที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ตามลำดับ

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 77.50-82.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามลำดับ

พันธกิจการวิจัย มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 85.00-92.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการวิจัยสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจบริการวิชาการ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-87.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการบริการวิชาการสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 75.00-77.50) โดยกลุ่มสาขาวิชาที่มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ตามลำดับ

2.2.3 กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ดังนี้

2.2.3.1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 1 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่มีข้อมูล
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
3. สาขาสังคมศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

4. สาขามนุษยศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 64 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

 รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	80.00	-	-	80.00	-
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	100.00	-	-	100.00	-
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	80.00	-	-	80.00	-
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	100.00	-	-	100.00	-
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	80.00	-	-	80.00	-
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	80.00	-	-	80.00	-
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	100.00	-	-	100.00	-
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	100.00	-	-	100.00	-
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	80.00	-	-	80.00	-
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	-	-	60.00	-
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	100.00	-	-	100.00	-
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	100.00	-	-	100.00	-
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	100.00	-	-	100.00	-

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 65 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	80.00	-	-	80.00	-
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	80.00	-	-	80.00	-
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	80.00	-	-	80.00	-
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	80.00	-	-	80.00	-

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 66 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	100.00	-	-	100.00	-
3.2 มีงบประมาณวิจัย	100.00	-	-	100.00	-
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	100.00	-	-	100.00	-
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	100.00	-	-	100.00	-
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	80.00	-	-	80.00	-
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	80.00	-	-	80.00	-
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	80.00	-	-	80.00	-
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	80.00	-	-	80.00	-
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	80.00	-	-	80.00	-
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	80.00	-	-	80.00	-
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	100.00	-	-	100.00	-
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	80.00	-	-	80.00	-

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 67 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	80.00	-	-	80.00	-
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	80.00	-	-	80.00	-
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	80.00	-	-	80.00	-
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	80.00	-	-	80.00	-
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	80.00	-	-	80.00	-
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	80.00	-	-	80.00	-

5. ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 68 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	80.00	-	-	80.00	-
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	-	-	60.00	-
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	60.00	-	-	60.00	-
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	60.00	-	-	60.00	-
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	60.00	-	-	60.00	-
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	60.00	-	-	60.00	-
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	60.00	-	-	60.00	-

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-100.00)

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00)

พันธกิจการวิจัย กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00-100.00)

พันธกิจการบริการวิชาการ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 80.00)

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 60.00-80.00)

2.2.3.2 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 2 หน่วยงาน แบ่งออกตามสาขา ได้ดังต่อไปนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่มีข้อมูล
2. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่มีข้อมูล
3. สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยผู้ประกอบการ
4. สาขามนุษยศาสตร์ ไม่มีข้อมูล

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 69 ระดับฉันทามติการจัดการจัดการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์	80.00	-	-	80.00	-
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับแผนงาน / นโยบายของประเทศ	80.00	-	-	80.00	-
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน	80.00	-	-	80.00	-
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร	80.00	-	-	80.00	-
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	70.00	-	-	70.00	-
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	70.00	-	-	70.00	-
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	70.00	-	-	70.00	-
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	70.00	-	-	70.00	-
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ	70.00	-	-	70.00	-
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	70.00	-	-	70.00	-
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน	70.00	-	-	70.00	-
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน	70.00	-	-	70.00	-
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน	70.00	-	-	70.00	-

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 70 ระดับฉันทามติการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
ของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน	70.00	-	-	70.00	-
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน	70.00	-	-	70.00	-
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	70.00	-	-	70.00	-
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาครัฐ	70.00	-	-	70.00	-
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงาน ภาคเอกชน	70.00	-	-	70.00	-

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 71 ระดับฉันทามติการจัดการวิจัยเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนงานวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
3.2 มีงบประมาณวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย	70.00	-	-	70.00	-
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	70.00	-	-	70.00	-
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	70.00	-	-	70.00	-
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	70.00	-	-	70.00	-
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์	70.00	-	-	70.00	-
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน	70.00	-	-	70.00	-
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ	70.00	-	-	70.00	-
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	70.00	-	-	70.00	-
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินได้)	70.00	-	-	70.00	-
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์และ/หรือนำไปถ่ายทอด	70.00	-	-	70.00	-

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 72 ระดับฉันทามติการจัดการบริการวิชาการเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ	70.00	-	-	70.00	-
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ	70.00	-	-	70.00	-
4.3 มีการใช้เพื่อการบริหารวิชาการ	70.00	-	-	70.00	-
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์	70.00	-	-	70.00	-
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ	70.00	-	-	70.00	-
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ	70.00	-	-	70.00	-
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน	70.00	-	-	70.00	-

5. ด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ตารางที่ 73 ระดับฉันทามติการจัดการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	ร้อยละ				
	ภาพรวม	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
5.1 มีแผนงานการเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	50.00	-	-	50.00	-
5.2 มีบุคลากรด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	50.00	-	-	50.00	-
5.3 มีการใช้เพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม	50.00	-	-	50.00	-
5.4 มีผลงานเพื่อการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์	50.00	-	-	50.00	-
5.5 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ	50.00	-	-	50.00	-
5.6 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ	50.00	-	-	50.00	-
5.7 มีความร่วมมือด้านการทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน	50.00	-	-	50.00	-

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้แก่ คณะ วิทยาลัย สถาบัน มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันทามติ ดังนี้

- ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ได้แก่ การกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ด้านพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอน วิจัย บริการ วิชาการ และทำบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.00-80.00)

- ด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ใน
การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ประกอบด้วย

พันธกิจการเรียนการสอน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.00)

พันธกิจการวิจัย กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.00)

พันธกิจการบริการวิชาการ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับมาก (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 70.00)

พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการจัดการด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าระดับเฉลี่ยร้อยละ 50.00)

จากการศึกษาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของหน่วยงานของ
สถาบันอุดมศึกษาไทย มีระดับความคิดเห็นสอดคล้องหรือฉันตามติการจัดการด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและนวัตกรรมด้านบริหารจัดการและพันธกิจในภาพรวม พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยที่มีการ
จัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสูงที่สุด ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
รองลงมาได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ

**การจัดการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้
(Knowledge Based Economy Park) สำหรับองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา**

การศึกษาวิจัยองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ได้มีการศึกษากรณีองค์กร/หน่วยงานในประเทศไทย
โดยจำแนกการศึกษาองค์กร/หน่วยงานออกเป็น 2 ภาคส่วน ดังนี้

ตารางที่ 74 เปรียบเทียบกรณีศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาครัฐ

ประเด็น/ หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ				6. พิธีอันยิ่งใหญ่ที่ภาคีพันธมิตรหรือพระเถระ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การ มหาชน)
	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การ มหาชน) (สมส.)	
นโยบาย	TSP Development Plan ระยะที่ 1 สร้างมวลรวม (critical mass) ของงานวิจัยและพัฒนา ตลอดจน งานบริการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ ระยะที่ 2 พัฒนาศูนย์นวัตกรรม เพื่อความสามารถทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ในอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ไทยไปเพิ่มขีดความสามารถของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ระยะที่ 3 กระตุ้นและผลักดันให้เกิด การพัฒนา “เมืองวิทยาศาสตร์ปทุมธานี” โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง จากภายใน และ โดยรอบอุทยาน วิทยาศาสตร์ประเทศไทย (https://www.sciencepark.or.th/index. php/th/about-tsp)	การดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีฐาน ที่สำคัญและการวิจัยพัฒนาที่ตอบสนองต่อ การแก้ปัญหาและความต้องการของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงและส่งเสริมให้มีการนำ ผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ใช้ทั้งเพื่อการ พาณิชย์และเพื่อการพัฒนาสังคม ชุมชนและ สาธารณสุขโดยมุ่งหวังให้เกิดการใช้ ความรู้ และประโยชน์ของเทคโนโลยีชีวภาพ ในการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน (https://www.sciencepark.or.th/index. php/th/innovation- community/BOTEC/)	1. วิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่สนับสนุนการ ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายของ ประเทศ (S-curve Industries) บน ฐานเศรษฐกิจ BCG : เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว เพื่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน 2. ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนแบบมี ส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน เชิงพื้นที่ในการสร้างงาน สร้างรายได้ลด ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสร้าง ความเท่าเทียมทางสังคม ดูแลคุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อม เพื่อรับมือกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ของประเทศ 3. ขยายงานบริการวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีและการรับรองระบบบริหาร คุณภาพตามมาตรฐานสากลเพื่อเสริม สร้างความสามารถการแข่งขันให้กับ ประเทศ 4. เพิ่มขีดความสามารถในการขายได้เพื่อ ความมั่นคงทางการเงินขององค์กร 5. เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหาร จัดการองค์กรและบุคลากร เพื่อการ เป็นองค์กรสมรรถนะสูงได้อย่างยั่งยืน (https://www.tist.or.th/tistnew/main /org_board.php)	1. ดำเนินการและสนับสนุน การศึกษา- รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ด้านสังคม- วัฒนธรรม โดยเน้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ไทยและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ 2. การสร้างและขับเคลื่อนเครือข่ายการวิจัย และการพัฒนาข้อมูล 3. บริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อ ส่งเสริมการสร้างความรู้ 4. เป็นแหล่งค้นคว้าและเผยแพร่ข้อมูล สารสนเทศที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณะ (https://www.sacc.or.th)	5. หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีหอศิลป์ที่ทัดเทียมกับสากล และ เป็นเกียรติแก่ผู้ที่ตีพิมพ์กับประเทศ รวมทั้งเพื่อให้ สังคมได้เรียนรู้ถึงคุณค่าทางศิลป วัฒนธรรม เป็นทางเลือกเพื่อการวิจัยทางศิลปะทางจิตใจ ควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ (https://www.bacc.or.th/content/27.h tml)

องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ						
ประเด็น/ หัวข้อ	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศสส.)	5. หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร	6. พิพิธภัณฑ์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
วิสัยทัศน์	อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย เป็นสถานที่ชั้นนำของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งผู้ประกอบการและธุรกิจที่ใช้ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญ สามารถกำเนิด เดิบท เดิบท และเจริญรุ่งเรือง ได้อย่างยั่งยืน (https://www.sciencepark.or.th)	ไบโอเทค เป็นกำลังหลักของการพัฒนาทางด้านฐานสู่เศรษฐกิจฐานชีวภาพ (https://www.sciencepark.or.th/index.php/th/innovation-community/BIOTEC/)	วว. เป็นองค์กรชั้นนำในการบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสร้างสังคมนวัตกรรมอย่างยั่งยืน (https://www.distr.or.th/tistnew/main/org_about.php)	เป็นองค์กรหลักในการจัดการข้อมูลความรู้ด้านมานุษยวิทยาเพื่อสร้างความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชาติ (https://www.sac.or.th)	เป็นหอศิลป์วัฒนธรรมที่รังสรรค์ความรู้อันหลากหลายเพื่อสร้างความยั่งยืนต่อสังคม เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ (https://www.bacc.or.th/content/32.html)	เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้าน ก าร เ ก น ข ด ร ก าร เ ก น ข ด ร (https://www.wisdomking.or.th/page)
พันธกิจ	<ul style="list-style-type: none">เป็นศูนย์รวมของการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ครบวงจรเป็นแหล่งพัฒนา ก้าว ลั ง ค ณ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับภาครัฐ และภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการนำเทคโนโลยีไปใช้เชิงพาณิชย์กระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านการทำวิจัยและพัฒนาโดยภาคเอกชน (https://www.sciencepark.or.th/index.php/about-tsp)	<ul style="list-style-type: none">ดำเนินการวิจัยทั้งการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีฐาน ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีชีวภาพ การเกษตร ตลอดจนการทำวิจัยเชิงประยุกต์ (https://www.sciencepark.or.th/index.php/th/innovation-community/BIOTEC/)	<ol style="list-style-type: none">วิจัย พัฒนา บูรณาการ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่า เพิ่มให้กับเศรษฐกิจประเทศบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ ตอบสนองการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรม สู่อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ชุมชนและผลิตภัณฑ์ให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมบริการวิเคราะห์ ทดสอบ สอบเทียบ รับรองระบบคุณภาพ อบรมและที่ปรึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานและความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรสู่องค์กรสมรรถนะสูง ทันสมัย และมีธรรมาภิบาล (https://www.distr.or.th/tistnew/main/org_about.php)	<ol style="list-style-type: none">ด้านวิชาการ ค้นคว้า พัฒนา และต่อยอดคลังข้อมูลเพื่อความเป็นศูนย์กลางด้านมานุษยวิทยาคือคุณภาพด้านการบริการ เผยแพร่ความรู้ด้านมานุษยวิทยาสารณะ (https://www.sac.or.th)	<ol style="list-style-type: none">ขับเคลื่อนให้ประชาชนเข้าใจคุณค่าและความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับโลกสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดภูมิปัญญาใหม่สร้างจินตนาการและแรงบันดาลใจทางศิลปวัฒนธรรมให้แก่ประชาชนเพื่อพัฒนาสังคมไปสู่ยุคภาพพัฒนาการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม (https://www.bacc.or.th)	<ol style="list-style-type: none">เผยแพร่พระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพด้านการการเกษตร ของพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์สืบสาน รักษา ต่อยอด หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตรบริหารจัดการองค์การให้เป็นไปตามมาตรฐานการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ในบริบทของพิพิธภัณฑ์พระเจ้าอยู่หัวส่งเสริม สนับสนุน เครือข่ายและภาคีความร่วมมือในการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร (https://www.wisdomking.or.th/page)
เป้าหมาย	การส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และ	การทำวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1. ด้านอาหารและการเกษตร มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และสร้าง	1. วิจัยพัฒนา บูรณาการ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่า เพิ่มให้กับเศรษฐกิจประเทศบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ ตอบสนองการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน	1. ดำเนินงานวิจัย รวบรวม เผยแพร่ ให้บริการข้อมูลและข้อสนเทศในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	1. ศิลปะสามารถเสริมสร้างความภาคภูมิใจแก่ประชาชน เราจะร่วมกันสนับสนุนและปกป้องพลังสร้างสรรค์เพื่อศิลปินให้เป็นที่ประจักษ์ อันเป็นสิทธิวิเศษขั้นพื้นฐาน	1. ให้เกิดการเรียนรู้และตระหนักในพระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพด้านการเกษตร ของพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

ประเด็น/หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ				
1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP) (https://www.sciencepark.or.th/index.php/th/about-tsp/)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (สนส.)	5. หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร	6. พิพิธภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
เทคโนโลยี ที่จะเสริมสร้างระบบนวัตกรรมของประเทศ	มูลค่าเพิ่ม โดยให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมอาหาร พืช สัตว์และอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	2. วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมกับภาคเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม การอนามัยและสวัสดิภาพของประชาชน	2. รวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่าทางวิชาการในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยเน้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของ องค์การสหประชาชาติภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	2. ส่งเสริมสนับสนุนการนิมนาน้ำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตรเพื่อการพัฒนา
	2. ด้านการแพทย์และสาธารณสุข มุ่งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพในระดับชีววิทยาระดับโมเลกุล โดยเน้นเป้าหมายการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำที่สำคัญและเป็นปัญหาของประเทศ	3. สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตตามนโยบายของรัฐบาลโดยเผยแพร่ผลของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม	4. มีกรอบรรมมีกรวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3. จะร่วมกันส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ งานศิลปะ ทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษา วิจัย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ในระดับเมือง ระดับภูมิภาคและระดับสากล	3. เป็นศูนย์กลางเรียนรู้ที่รวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญา นวัตกรรมด้านการเกษตร
	3. ด้านทรัพยากรชีวภาพ มุ่งเน้นงานวิจัยทรัพยากรจุลินทรีย์แบบเชื่อมโยงและครบวงจร ตั้งแต่การสำรวจ การเก็บตัวอย่าง การจำแนกและแยกชนิดให้บริสุทธิ์ การจัดเก็บ การพัฒนาระบบการเลือกเพิ่มความหลากหลายและประสิทธิภาพของจุลินทรีย์ในการผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเป็นยาใหม่ หรือการแปรรูปสมุนไพรและประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมถึงการดำเนินงานวิจัยด้านกฎหมายเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อการพัฒนากระบวนการและวางแผนทางสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชีวภาพและทรัพยากรจุลินทรีย์	5. ให้บริการในการทดสอบ ตรวจวัดและบริการอื่น ๆ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (https://www.distr.or.th)	5. ให้บริการข้อมูลและข้อเสนอแนะ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมโยงบริการของศูนย์เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนกับสถาบันและหน่วยงานอื่น	4. จะสนับสนุนการมีส่วนร่วมของศิลปินและองค์กรศิลปะในการดำเนินนโยบายด้านศิลปวัฒนธรรมของกรุงเทพ	4. สร้างเครือข่ายและภาคีความร่วมมือในการขยายผลการเรียนรู้ด้านการเกษตร (https://www.wisdomking.or.th/page)
	4. ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาการบำบัดและฟื้นฟู เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพและการออกแบบทางวิศวกรรมในการผลิตก๊าซชีวภาพจากของเสียอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร		6. ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ (การจัดพิมพ์ เอกสาร การจัดทำสื่อทัศน์ การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดนิทรรศการ เป็นต้น)	5. จะร่วมกันส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่องค์กรศิลปะในทุกระดับทุกระดับ และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม โดยคำนึง ถึงศักดิ์ศรี วัฒนธรรม ความโปร่งใส ภูมิปัญญา	

ประเด็น/ หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ				6. พิธีอัญเชิญพระแก้วมรกตและพระเศียร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การ มหาชน)
	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยี ชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การ มหาชน) (ศสส.)	
	<p>(https://www.sciencepark.or.th/index.php/th/innovation-community/BIOTEC/)</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>		<p>อื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ (https://www.sac.or.th)</p>	<p>ต้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง</p> <p>6. จะร่วมกันส่งเสริม สนับสนุนให้สื่อมวลชนทุกสาขานำเสนอแง่มุมด้านศิลปวัฒนธรรม ของเมือง เพื่อถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความเข้าใจของสังคมไปสู่การรับรู้ของสาธารณชนอย่างกว้างขวาง</p> <p>7. จะร่วมกันส่งเสริมโอกาสและบทบาทในการแสดงออกทางศิลปะอย่างทั่วถึง เสมอภาค และเป็นธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ ขาดโอกาสและมักถูกละเลย</p> <p>8. จะร่วมกันผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนสร้างหลักประกันทางด้านสวัสดิการ เพื่อสร้างความมั่นคงให้ผู้ใช้ประกอบวิชาชีพทางด้านศิลปวัฒนธรรม และจะร่วมกันดูแลปกป้องลิขสิทธิ์และสิทธิประโยชน์ ของ ผู้สร้าง สรรค์ งาน ศิลปวัฒนธรรมมิให้ถูกละเมิด</p> <p>9. จะร่วมกันเสนอแนะ เลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีศักยภาพ ตระหนัก ถึงความสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณ ทั้งการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสร้างสรรค์ ศึกษาวิจัย และพัฒนางานด้านศิลปวัฒนธรรมของเมืองให้กว้างขวางและก้าวไกลต่อไป (https://www.bacc.or.th)</p>	<p>แผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี (แบบสืบภาค)</p>
งบประมาณ/ การบริหาร การเงิน	<p>งบประมาณแผ่นดิน (https://www.sciencepark.or.th)</p>	<p>งบประมาณแผ่นดิน พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (https://www.biotec.or.th)</p>	<p>งบประมาณแผ่นดิน (https://www.distr.or.th)</p>	<p>งบประมาณแผ่นดินประจำปี (ตามข้อบังคับ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และทรัพย์สิน</p>	

องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ						
ประเด็น/ หัวข้อ	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศสส.) (https://www.sac.or.th)	5. หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร มททช. (https://www.bacc.or.th)	6. พิพิธภัณฑ์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
การบริหารจัดการ	การบริหารจัดการของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (https://www.sciencepark.or.th)	โครงสร้างบริหาร - คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และกรรมการ - คณะกรรมการที่ศึกษานานาชาติ (https://www.biotec.or.th)	องค์กร/หน่วยงาน แบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 1. ด้านนโยบาย ได้แก่ คณะกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ประธานกรรมการ 2) กรรมการ 3) เลขานุการ 2. ด้านบริหาร ได้แก่ คณะผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ 2) รองผู้อำนวยการ 3) ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ 4) นักบริหารพิเศษ (https://www.tistr.or.th/tistnew/main/org_board.php) งานวิจัย 1. ศูนย์เชี่ยวชาญนวัตกรรม อาทิ - ศูนย์เกษตรสร้างสรรค์ - ศูนย์อาหารสุขภาพ - ศูนย์ผลิตภัณฑ์สมุนไพร - ศูนย์พลังงานสะอาดและสิ่งแวดล้อม - ศูนย์วัสดุ - ศูนย์หุ่นยนต์และเครื่องจักรอัตโนมัติ 2. ศูนย์วิจัยและบริการ อาทิ - ศูนย์ความหลากหลายทางชีวภาพ - ศูนย์ทดสอบมาตรฐานระบบขนส่งทางราง - ศูนย์ทดสอบมาตรฐานและมาตรวิทยา - ศูนย์พัฒนาและวิเคราะห์สมบัติของวัสดุ	- องค์การมหาชน - พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (https://www.museumthailand.com/th/museum/Sirindhorn-Anthropology-Centre) ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม โดยมีคณะกรรมการบริหารเป็นองค์การบริหารสูงสุด ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินงานของ ศสส. (https://www.sac.or.th)	มูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพ มททช. (https://www.bacc.or.th)	ดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ และคณะกรรมการดำเนินการสรรหา และแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานกิจการของสำนักงาน (https://www.wisdomking.or.th)

องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ					
ประเด็น/ หัวข้อ	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศลส.)	5. หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
	การบริการเพื่อรองรับการวิจัย 1. บริการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 1.1 พื้นที่อาคารเพื่อการรองรับงานวิจัยและพัฒนาสำหรับภาคเอกชน แบ่งเป็น 1) พื้นที่เปล่า เพื่อความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน 2) พื้นที่เพื่องานวิจัย (ห้องปฏิบัติการ) 1.2 พื้นที่เช่าระยะยาว สำหรับงานวิจัยและพัฒนาขนาดใหญ่ สามารถออกแบบอาคารและพื้นที่ใช้สอยตามความต้องการ 1.3 ศูนย์ประชุม เป็นพื้นที่สำหรับถ่ายทอดองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1.4 Advance ICT Infrastructure บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 1.5 ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจกรรมวิจัย (https://www.sciencepark.or.th)	สนับสนุนและผลักดันให้มีการนำองค์ความรู้ต่างๆทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพไปประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรมเพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมไทยในสาขาอาหารและเภสัชยาและเวชภัณฑ์ และสิ่งแวดล้อมได้มีกิจกรรมพัฒนาธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพที่มีความหลากหลายและยืดหยุ่นเพื่อรองรับกับความต้องการของภาคเอกชน - การร่วมวิจัย การรับจ้างวิจัย และการบริการปรึกษาอุตสาหกรรม - การถ่ายทอดเทคโนโลยี - การอนุญาตให้ใช้สิทธิ - การพัฒนาธุรกิจ - บริการให้คำปรึกษาและบริการด้านเทคนิค (www.biotech.or.th)	- ศูนย์บรรณที่เทคโนโลยี - สำนักบริหารระบบคุณภาพ (https://www.tistr.or.th/tistnew/main/)		
การวิจัย			มุ่งเน้นการทำงานวิจัยพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีและให้บริการอย่างมี Focus มากขึ้น ภายใต้การทำงาน แบบ 4 Guiding Principle คือ 1. Bio Based Research การวิจัยและพัฒนาบนฐานของทรัพยากรชีวภาพ ครอบคลุมภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ คลัสเตอร์เป้าหมายของประเทศไทย เช่น การแปรรูปอาหาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ และการเพิ่มขีดความสามารถ 2. Appropriate Technology การพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทในการใช้งานจริง ทั้งต้นทุนและเทคโนโลยี 3. Total Solution Provider การบริการด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบจนถึงเชิงพาณิชย์ (Commercialization) อย่างครบวงจรจนถึงส่งเสริมด้านการตลาดและเชื่อมโยงด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการทุกระดับ 4. Community (Area Based) การดำเนินงานที่มุ่งเน้นการตอบใจต่อความต้องการของชุมชนและประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่		ผู้ใช้งานนวัตกรรม ผ่านการใช้พื้นที่จัดนิทรรศการและกิจกรรม
					เผยแพร่พระเกียรติคุณพระอัจฉริยภาพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 และพระบรมวงศานุวงศ์ ด้านการเกษตร และถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญา นวัตกรรมเกษตร เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบพิพิธภัณฑ์มีชีวิตที่สร้างแรงบันดาลใจและจุดประกายความคิดให้ผู้เข้าชมนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ทั้งได้สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอาคารสถานที่ เพื่อจัดกิจกรรม และอำนวยความสะดวก ผู้เข้าชม เพื่อให้เกิดความพร้อมในการให้บริการมากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้พัฒนาโครงการ และหลักสูตรการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ (https://wisdomking.or.th)

ประเด็น/ หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ				5. หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร	6. พิพิธภัณฑ์สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
	1. อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)	2. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)	3. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	4. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศลส.)		
	3. ที่ปรึกษาที่ทรงคุณวุฒิด้านการตลาด 4. ความร่วมมือในการส่งเสริมการทำธุรกิจ เชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรภาครัฐและภาค ธุรกิจต่าง ๆ 5. แหล่งเงินทุน หรือร่วมทุน ในและ ต่างประเทศ 6. การประชาสัมพันธ์ (https://www.sciencepark.or.th)		ร่วมกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาใน พื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน (https://www.tistr.or.th/tistnew/main /org)			
อื่น ๆ				ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย กิจกรรมได้แก่ - การให้บริการห้องสมุดเพื่อสืบค้นข้อมูล - การจัดแสดงนิทรรศการถาวรและ หมุนเวียน - การจัดทำฐานข้อมูล และให้บริการข้อมูล ประเภทต่าง ๆ ผ่านสื่อผสม - การจัดทำสื่อวิชาการและสื่อสาร สนเทศที่ทันสมัย (https://www.museumthailand.com/t h/museum/Sirindhorn-Anthropology- Centre)		

ตารางที่ 75 เปรียบเทียบกรณีศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน

ประเด็น/หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน					12. พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ
	7. บริษัท บตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สยามคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีซี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัท เทปโก กร จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร)	
นโยบาย	บตท.กำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรักษาสมาคมของการมุ่งสู่องค์กรแห่งความโปร่งใส (HPO) ที่มีการพัฒนา นวัตกรรมและองค์ความรู้ที่ยั่งยืน ทั้งด้านการบริหารจัดการ กระบวนการทำงาน การผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการ การกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGI) ภายใต้ จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจโปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้ เคารพกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ตลอดจนให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมและชุมชนที่เกี่ยวข้อง (CSR) โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอย่างสมดุล (https://www.ptplc.com)	1. ดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานของธรรมาภิบาล และการดูแลรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เพื่อความยั่งยืน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มเป็นสำคัญ 2. สร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้พนักงานมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน และมีจิตอาสา เสียสละแรงกาย แรงใจ และเวลาส่วนตัวเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนส่วนรวม 3. ส่งเสริมและให้ความรู้กับพนักงานทุกระดับของบริษัฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางร่วมกันในการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน และดูแลรับผิดชอบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้ทั่วถึงทั้งองค์กร 4. ส่งเสริมให้มีโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน (https://www.samartcorp.com)	Transform อย่างต่อเนื่อง ด้วย “ Innovation” และ “ Solution” (https://www.scc-listedcompany.com)	เครือเทปโกกรีนเวิลด์ริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยมีแนวความคิดในการดำเนินการที่ให้ความสำคัญ และมุ่งเน้นกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งองค์กร (http://www.betagro.com/corporate/th/sustainable_development)	สถานที่จัดแสดงนิทรรศการของศิลปินไทย (https://www.museumthailand.com/th/museum/The-Queen-Gallery)	สถานที่แสดงงานศิลปกรรม 3 มิติ แบ่งจัดการแสดงผลงาน ออกเป็น - Aquarium & Safari Zone - Classic Zone - Fantasy Zone - Nature Zone - Modern Zone - Interactive Media Zone (https://www.artinparadise.co.th)
วิสัยทัศน์	บริษัทพลังงานไทยข้ามชาติชั้นนำ (Thai Premier Multinational Energy Company) (https://www.ptplc.com)	กลุ่มสามารถมุ่งมั่นเสนอสินค้าและบริการทางด้านเทคโนโลยีที่ก้าวไกล เพื่อนำมาซึ่งความเจริญที่ยั่งยืน และคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น (https://www.samartcorp.com)	เอสซีซีจะเป็นผู้นำตลาดในภูมิภาคอาเซียน ด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมสินค้า บริการ และโซลูชันที่ตอบโจทย์ความต้องการที่หลากหลายของลูกค้า พร้อมมุ่งมั่นขับเคลื่อนธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สร้างความเจริญก้าวหน้าในทุกสังคมและชุมชนที่เข้าไปดำเนินงาน ภายใต้คำมั่นสัญญา “Passion for Better” (https://www.scg.com)	เครือเทปโกกรีนเวิลด์ริยธรรมในการพัฒนาอาหารที่มีคุณภาพสูงและปลอดภัย จากฐานอุตสาหกรรมเกษตรที่ทันสมัยเพื่อเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน (http://www.betagro.com/corporate/th/about#vision)	จัดแสดงนิทรรศการของศิลปินไทย โดยเฉพาะศิลปินรุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ตลอดจนศิลปินอาวุโสที่ได้รับการยกย่อง (https://www.museumthailand.com/th/museum/The-Queen-Gallery)	การจัดแสดงงานศิลปกรรม 3 มิติ ที่สามารถตอบสนองปฏิกิริยาทางและการเคลื่อนไหว (http://www.artinparadise.co.th)

องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน						
ประเด็น/หัวข้อ	7. บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัทเทปทาโกร จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร)	12. พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ
พันธกิจ	<p>ดำเนินธุรกิจด้านพลังงานและปิโตรเคมีอย่างครบวงจรในฐานะเป็นบริษัทพลังงานแห่งชาติ โดยมีพันธกิจในการดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสมดุล ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อประเทศ <p>สร้างความมั่นคงด้านพลังงานในระยะยาว โดยการจัดการพลังงานในปริมาณที่เพียงพอมีคุณภาพได้มาตรฐาน และราคาเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อพนักงาน <p>สนับสนุนการพัฒนาความสามารถ การทำงานระดับมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง ให้ความมั่นใจในคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงานให้ดียิ่งขึ้นบริษัทชั้นนำ เพื่อสร้างความผูกพันต่อองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อลูกค้า <p>ดำเนินธุรกิจร่วมกับพันธมิตรของความเป็นธรรม มุ่งสร้างความไว้วางใจ ความสัมพันธ์ และความร่วมมือที่ดี เพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพ ในการดำเนินธุรกิจร่วมกันในระยะยาว</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อสังคมชุมชน <p>เป็นองค์กรที่ดีของสังคมดำเนินธุรกิจที่มีการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล และ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่สังคมชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อผู้ถือหุ้น <p>ดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ สามารถสร้างผลตอบแทนที่ดี และมีการขยายธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none">- ต่อลูกค้า	<p>เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ จึงมีพันธกิจในการดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- องค์กร เสริมสร้างกระบวนการบริหารและดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อม- ลูกค้า นำเสนอบริการด้านเทคโนโลยี สื่อสารให้ตรงตาม และอื่น ๆ ด้วยความทุ่มเท ใส่ใจ เพื่อตอบสนองความต้องการ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการ- พันธมิตร เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง เพื่อแสวงหาโอกาสและบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจร่วมกัน- พนักงาน เสริมสร้างความเป็นมืออาชีพ และมอบโอกาสสู่ความก้าวหน้าแก่พนักงาน- ผู้ถือหุ้น เสริมสร้างรายได้ที่มั่นคง ยั่งยืน เพื่อมอบผลตอบแทนที่ดีแก่ผู้ถือหุ้น- สังคมชุมชน เสริมสร้างคุณภาพและสังคมคุณธรรม ผ่านโครงการและกิจกรรมที่เกื้อหนุนอย่างต่อเนื่อง <p>(https://www.samartcorp.com)</p>	<p>สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยปรับเปลี่ยนจากผู้ผลิตสินค้าเคมีภัณฑ์ทั่วไป (Commodity) มาเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (High Value-Added Products & Services) และมุ่งสู่การเป็น Service & Solution Providerอย่างเต็มที่ เพื่อส่งมอบโซลูชันที่ตอบสนองความต้องการลูกค้าได้ตรงจุดและรวดเร็วขึ้น ทั้งยังสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง</p> <p>(https://www.scg-listedcompany.com)</p>	<p>1. พัฒนาศักยภาพของพนักงานทุกระดับ</p> <p>2. ปรับปรุงกระบวนการทำงานทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าและผู้บริโภค</p> <p>3. ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่เป็นเลิศ ภายใต้สัญลักษณ์ของเครือเบทาโกร</p> <p>4. มีเครือข่ายการตลาดและการผลิตในแหล่งที่สำคัญของโลก</p> <p>5. เสริมสร้างประโยชน์ร่วมกันในระยะยาวให้แก่ลูกค้า คู่ค้า พนักงาน ผู้ร่วมทุน และผู้ถือหุ้น</p> <p>(https://www.betagro.com)</p>	<p>เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และเผยแพร่งานศิลปะสู่สังคมวงกว้าง</p> <p>(https://www.museumthailand.com/th/museum/The-Queen-Gallery)</p>	<p>1. การจัดแสดงภาพวาดจิตรกรรม 3 มิติ</p> <p>2. การสร้างจินตนาการร่วมกับภาพจิตรกรรมของผู้เข้าชม</p> <p>3. การมีส่วนร่วมกับภาพวาด 3 มิติของผู้เข้าชม</p> <p>(https://www.artinparadise.co.th)</p>

องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน						
ประเด็น/หัวข้อ	7. บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัทเทปโก้ จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ)	12. พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ
	สร้างความพึงพอใจและความผูกพันแก่ลูกค้าได้ผ่านการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล ด้วยราคาเป็นธรรม (https://www.ptplc.com)	เป็นผู้ให้บริการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ร่วมกับผู้ให้บริการนำเสนอสินค้าและบริการในด้านต่าง ๆ ในประเทศไทย (https://www.samartcorp.com)	- ด้านธุรกิจ (Business) มุ่งเน้นผลิตสินค้าและบริการบนพื้นฐานความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าในแต่ละตลาด รวมไปถึงการพัฒนาธุรกิจให้สูงขึ้น ก่อสร้าง (Construction Solution) ต่าง ๆ เพื่อสร้างมาตรฐานใหม่ ในการแก้ไขปัญหาการก่อสร้างให้แก่อุตสาหกรรม สินค้าต่อเรือไทยต้องมีการ ด้านที่อยู่อาศัยทั้งภายในและภายนอกของบ้านเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ความสะดวกสบายและการส่งเสริมสุขภาพที่ดี นอกจากนี้ ยังนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาช่วยขยายฐานลูกค้าแบบไร้พรมแดนได้อีกยิ่งขึ้น มีการนำหุ่นยนต์และระบบปฏิบัติการอัตโนมัติ เข้ามาช่วยในกระบวนการผลิตหลายอย่าง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความปลอดภัย และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ดีขึ้น - ด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource) มุ่งเน้นงานที่พัฒนาขีดความสามารถของพนักงาน และเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้มีความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ และดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Passion for Better Living) โดยการปรับมุมมองและรูปแบบการดำเนินงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทันต่อสถานการณ์ภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (People	ผู้นำธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารครบวงจรของประเทศไทย - รู้จริง ดำเนินงานโดยใช้แนวคิด TOM เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ ความรอบรู้ และความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร - ซื่อสัตย์ มีความซื่อสัตย์ จริจใจ โปร่งใส และยึดมั่นจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างความเชื่อถือและการยอมรับ - ใส่ใจ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน - คิดใหม่ กล้าคิดกล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ สร้างสรรค์นวัตกรรม และปรับปรุงกระบวนการเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ - ใฝ่คุณภาพ ใส่ใจในทุกรายละเอียดของกระบวนการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าและบริการ (https://www.betagro.com)	- การแสดงนิทรรศการรูปแบบที่มีแตกต่าง และการมีส่วนร่วม - การจัดแสดงงานศิลปะจัดกรรม (http://www.artinparadise.co.th)	

ประเด็น/หัวข้อ	องค์การ/หน่วยงานภาคเอกชน				
	7. บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัท เทปโก้ จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลปวัฒนธรรมแห่งวังสราญวงศ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิวัฒนธรรมกรุงเทพ)
ประเด็น/หัวข้อ			Transformation) อาทิ การเข้าใจและบริหารความหลากหลายในองค์กร (Diversity Management) ให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ การสร้างบรรยากาศการทำงานที่พัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Able Organization) และส่งเสริมการทำงาน บนแนวทางบริษัทภิบาล และสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรทุกภาคส่วน (Good Governance and Sustainability)		
			<ul style="list-style-type: none"> - ด้านนวัตกรรม (Product & Innovation) - วิจัยและพัฒนาการออกแบบนวัตกรรม - วิจัยและพัฒนาระบบโครงสร้าง (Ultra-high Performance Concrete) ร่วมกับ การออกแบบโครงสร้างที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการก่อสร้าง (Construction Solution) ที่สามารถเพิ่มความคงทนและยืดอายุการใช้งานของโครงสร้างให้มากขึ้น - สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดการออกแบบเชิงวิศวกรรมก่อสร้างที่มีอยู่ในปัจจุบันช่วยลดขนาดของชิ้นส่วนโครงสร้างซึ่งส่งผลให้ปริมาณการใช้วัสดุในโครงสร้างลดน้อยลง - สร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีด้านงานก่อสร้างอย่างยั่งยืน - วิจัยและพัฒนาวัสดุนวัตกรรมปูสำเร็จรูป 3D Powder-Bed Printing ที่ขึ้นรูปด้วยวิธีการพิมพ์สามมิติแบบผง สามารถขึ้นรูปชิ้นงานได้อิสระ (Free form) มีหลากหลายซับซ้อน เหมาะสำหรับการผลิตชิ้นงาน 		

องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน						
ประเด็น/หัวข้อ	7. บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัท เทปโก้ จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ)	12. พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดส์ กรุงเทพฯ
			งานโบราณสถาน และงานตกแต่ง ใช้งานได้ทั้งภายในและภายนอก - วิจัยและพัฒนาสินค้าและบริการปูนปรับระดับชนิดโพลีพิเศษ (Self-leveling Mortar) เพื่อตอบสนองและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับลูกค้าในกลุ่มอาคารสูงได้อย่างสูงสุด โดยคิดค้นและพัฒนาเทคโนโลยีปูนอร์ตาร์ปรับระดับ ให้มีคุณสมบัติการไหลตัวที่ดีเยี่ยม และไม่เกิดการหดร่อน หรือแตกร้าวเมื่อแห้งตัว อีกทั้งยังมีการนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีโดโด และเครื่องพ่นปูนที่สามารถช่วยให้การบริหารงานโครงการ และการทำงานปรับระดับของลูกค้าในกลุ่มอาคารสูงสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (https://www.scg.com)	งานโบราณสถาน และงานตกแต่ง ใช้งานได้ทั้งภายในและภายนอก - วิจัยและพัฒนาสินค้าและบริการปูนปรับระดับชนิดโพลีพิเศษ (Self-leveling Mortar) เพื่อตอบสนองและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับลูกค้าในกลุ่มอาคารสูงได้อย่างสูงสุด โดยคิดค้นและพัฒนาเทคโนโลยีปูนอร์ตาร์ปรับระดับ ให้มีคุณสมบัติการไหลตัวที่ดีเยี่ยม และไม่เกิดการหดร่อน หรือแตกร้าวเมื่อแห้งตัว อีกทั้งยังมีการนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีโดโด และเครื่องพ่นปูนที่สามารถช่วยให้การบริหารงานโครงการ และการทำงานปรับระดับของลูกค้าในกลุ่มอาคารสูงสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (https://www.scg.com)		
งบประมาณ/การบริหารการเงิน	แผนการดำเนินงานประจำปี (https://www.ptplc.com)	แผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณประจำปี (https://www.sanartcorp.com)	แผนการดำเนินงานและแผนงบประมาณประจำปี (https://www.scg.com/th)	โครงการด้านการบริหารองค์กร ได้แก่ คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย - ประธานกรรมการบริหาร - ประธานคณะกรรมการบริหาร - ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และการจัดการใหญ่ - รองกรรมการผู้จัดการใหญ่บริหาร (http://www.betagro.com)	สนับสนุนจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (https://www.museumthailand.com/th/museum/The-Queen-Gallery)	การลงทุนของภาคเอกชน และค่าจัดเก็บค่าเข้าชม (http://www.artinparadise.co.th)
การบริหารจัดการ	โครงสร้างองค์กร แบ่งออกเป็น - คณะกรรมการ ปตท. - คณะผู้บริหาร (https://www.ptplc.com)	โครงสร้างการบริหาร - คณะกรรมการบริษัท - คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ คณะกรรมการสรรหาและกำหนดค่าตอบแทน คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และคณะกรรมการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน (https://www.sanartcorp.com)	โครงสร้างการบริหารองค์กร - คณะกรรมการบริษัท - คณะกรรมการบริหาร (https://www.scg.com/th)	โครงสร้างการบริหารองค์กร ได้แก่ คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย - ประธานกรรมการบริหาร - ประธานคณะกรรมการบริหาร - ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และการจัดการใหญ่ - รองกรรมการผู้จัดการใหญ่บริหาร (http://www.betagro.com)	โครงสร้างองค์กร - มูลนิธิ / มูลนิธิไม่แสวงหากำไร (https://www.museumthailand.com/th/museum/The-Queen-Gallery)	ภาคเอกชน (http://www.artinparadise.co.th)
การวิจัย	สถาบันนวัตกรรม ปตท. เป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมด้าน	โครงการ Samart Innovation Awards คือ กิจกรรมที่ “กลุ่มบริษัทสามารถ” ดำเนินการ	ศูนย์วิจัย พัฒนา SCG Living Tech Technology Center ในด้านวัสดุก่อสร้าง	ศูนย์วิจัยพัฒนาของเครือเทปโก้ ในการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ทาง		

ประเด็น/หัวข้อ	องค์กร/หน่วยงานภายนอก					
	7. บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	8. บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	9. บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)	10. บริษัทเทกาโกร จำกัด (มหาชน)	11. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ)	12. พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ
	ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และพลังงานสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่ม ปตท. ดำเนินงานครอบคลุมการกำหนดทิศทางและวางแผนงานวิจัยศึกษาเทคโนโลยีวิเคราะห์ ทดสอบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ดำเนินการวิจัยด้านการกระบวนการผลิตและขนส่ง ด้านเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการประยุกต์ใช้งาน เพื่อสนับสนุนการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิต และสร้างให้เกิดนวัตกรรมนำไปสู่การต่อยอดทางธุรกิจในเชิงพาณิชย์ให้กับกลุ่ม ปตท. เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดได้ การดำเนินงานของสถาบันนวัตกรรม สร้างความเป็นเลิศทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ก้าวสู่การเป็น “ Innovation Center” และ “ Solution Provider and Consultancy” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้ กลุ่ม ปตท. เป็นผู้นำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ความปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนองนโยบายด้านพลังงานที่ยั่งยืน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติโดยรวม (https://www.ptplc.com)	ต่อเนื่องเป็นระยะเวลากว่า 17 ปี มุ่งส่งเสริมให้เยาวชน และคนรุ่นใหม่ ได้เกิดการพัฒนาความคิด ความสามารถ อันนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยี และต่อยอดสู่การเป็นผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี (https://www.samartcorp.com)	และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับโซลูชันการอยู่อาศัย เพื่อตอบโจทย์ “ Better Habitat Solutions” สะท้อนภาพผ่านโครงการวิจัยพัฒนาบ้านต้นแบบ “The NEST” (The Next Eco-Sustainable Technology for Home) ซึ่งรวบรวมเอาเทคโนโลยีและระบบต่าง ๆ ด้าน Smart Living, Eco Living และ Living Care มาบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อรองรับการอยู่อาศัยของคนทุกเพศทุกวัย ให้มีความสุข สะดวก ปลอดภัย เป็นบ้านประหยัดพลังงานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ณ อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย โดยมีการเข้าพื้นที่เพื่องานวิจัยพัฒนา (https://www.scg.com/th)	ด้านเกษตรและอาหาร และจัดตั้งห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการตรวจวิเคราะห์ และเป็นห้องปฏิบัติการกลางเพื่อการทดสอบอาหารสัตว์ การเฝ้าระวังสุขภาพสัตว์ การวินิจฉัยโรคสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เพื่อการบริโภค ณ อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย โดยการเข้าพื้นที่เพื่องานวิจัยพัฒนา (ที่มา: อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย)		

1. องค์การ/หน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วย อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) และหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

2. องค์การ/หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบด้วย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หอศิลปสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ) และพิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ

การจัดการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับองค์การ/หน่วยงานภาครัฐ จากการศึกษาวิจัยพบว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 สาขา ได้แก่

อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (จากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการ)

อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ.2545 ภายใต้การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ถือเป็น “นิคมวิจัยสำหรับเอกชน” แห่งแรกของประเทศ มุ่งเน้นการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญเพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศ ให้เป็นพื้นที่อำนวยความสะดวกสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาแก่ภาคเอกชน ได้แก่ นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาคการศึกษา ภาครัฐ และภาคชุมชนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ สร้างธุรกิจ เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการนำผลงานวิจัย และพัฒนาเข้าสู่ระบบการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย กำหนดวิสัยทัศน์ ไว้ว่า “อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย เป็นสถานที่ชั้นนำของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งผู้ประกอบการและธุรกิจที่ใช้ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญ สามารถกำเนิด เดิบท และเจริญรุ่งเรือง ได้อย่างยั่งยืน” และพันธกิจเกี่ยวกับ

- 1) เป็นศูนย์รวมของการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ครบวงจร
- 2) เป็นแหล่งพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ
- 3) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือแบบไตรภาคี ระหว่างสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคอุตสาหกรรม

- 4) สนับสนุนให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการนำเทคโนโลยีไปใช้เชิงพาณิชย์

5) กระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านการวิจัยและพัฒนาโดยภาคเอกชน

อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย มีบทบาทในการให้การสนับสนุนด้านการวิจัยโดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

1) โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การบริการพื้นที่เช่า (Rental Space Specification and Fee) เพื่อสนองตอบความต้องการทางด้านการวิจัยและพัฒนา มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เพื่อสนับสนุนการทำงานวิจัยและพัฒนาสำหรับภาคเอกชน รองรับทุกความต้องการของธุรกิจเทคโนโลยีแบบครบวงจร โดยมีประเภทของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ภายในอาคาร แบ่งเป็นพื้นที่เปล่า และพื้นที่การทำวิจัยและพัฒนาในลักษณะห้องปฏิบัติการ ที่สามารถนำอุปกรณ์ เครื่องมือและสารเคมี เข้าทำงานได้ทันที โดยมีความร่วมมือและการสนับสนุนงานวิจัยกับภาคส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาครัฐ เป็นที่ตั้งหน่วยงานด้านการวิจัย ได้แก่ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) และศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ (นาโนเทค)

2. ภาคเอกชน บริการพื้นที่เช่า ได้แก่ บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด และอื่น ๆ ประมาณ 60 บริษัท

3. ภาคการศึกษา ความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดตั้งเครือข่ายอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาคเพื่อสนับสนุนงานวิจัยแก่ภาคเอกชน ได้แก่ ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้

2) การบริการและสนับสนุน ได้แก่ การประสานด้านบุคลากรวิจัย แหล่งทุน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทยมีบทบาทในด้านการวิจัย โดยทำหน้าที่เป็นองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนการบริการงานวิจัย ทั้งจากแนวทางการบริหารจัดการและการให้บริการขององค์กร ได้แก่ 1) การให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสถานที่เพื่อรองรับงานวิจัย และ 2) ด้านการบริการ การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานวิจัยที่ตั้งอยู่ในอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทยเพื่อการผลิตงานวิจัย ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทยยังไม่มีลักษณะของความเป็นอุทยานฯ หรืองานวิจัยเพื่อการผลิตนวัตกรรม

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) (จากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการ)

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ.2526 โดยมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานวิจัย การวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีชีวภาพของประเทศ เพื่อสร้างความสามารถในเชิงความเป็นเลิศทางวิชาการ (Excellence) และความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยทั้งในเชิงพาณิชย์ และการพัฒนาสังคมและชุมชน (Relevance) ที่มีผลกระทบสูง (Impact)

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ ไว้ว่า “ไบโอเทคเป็นพันธมิตรร่วมทางที่ดีสู่สังคมฐานความรู้ด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ” มีพันธกิจเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาสร้างความสามารถเทคโนโลยีฐานด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อนำความรู้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการวิจัยให้มีความพร้อมรองรับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีชีวภาพ และการพัฒนาบุคลากรวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีบทบาทในการให้การสนับสนุนด้านการวิจัยโดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีการบริหารจัดการในรูปแบบ 1) คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการ โดยแต่งตั้งจากสถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ และภาคเอกชน และ 2) คณะผู้บริหาร โดยมีผู้อำนวยการ เป็นผู้รับผิดชอบ

2) ด้านการบริหารการเงิน ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีหมวดเงินอุดหนุน และเงินรายได้จากการให้บริการจากหน่วยงานแหล่งทุนภายนอก ได้แก่ บริการเทคนิค/วิชาการ รับจ้าง/ร่วมวิจัย งานฝึกอบรม/สัมมนา ค่าลิขสิทธิ์/สิทธิประโยชน์ และค่าเช่า/บริการสถานที่

3) ด้านบุคลากร ได้แก่ บุคลากรด้านการวิจัยของศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ และเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 565 คน ประกอบด้วย ระดับปริญญาเอก 184 คน ระดับปริญญาโท 207 คน ระดับปริญญาตรี 151 คน และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 23 คน

4) ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติมีการร่วมลงนามสัญญาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและสถาบันการวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

4.1) ด้านวิชาการ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม และสาธารณรัฐไต้หวัน

4.2) ด้านการวิจัย ในประเทศ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และต่างประเทศ ได้แก่ สหพันธรัฐสวิสเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอินโดนีเซีย

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีบทบาทในด้านการวิจัย โดยทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานวิจัย เกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพใน 4 สาขา ได้แก่ ด้านอาหารและการเกษตร การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากรชีวภาพ และพลังงานและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การพัฒนาขีดความสามารถงานวิจัยเทคโนโลยีฐาน มุ่งเน้นงานวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ และงานวิจัยเชิงประยุกต์ มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพในด้านอาหารและการเกษตร ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านทรัพยากรชีวภาพ และด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีลักษณะเป็นองค์กร/หน่วยงานด้านการวิจัย อันได้แก่ งานบริการงานวิจัย และความร่วมมืองานวิจัยเป็นเครือข่ายด้านบุคลากรกับสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยเฉพาะสาขา โดยไม่มีการให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) (จากแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) เป็นองค์กรทางวิชาการ ภาครัฐจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2506 ในชื่อสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แห่งประเทศไทย (สวป.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และโอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในปัจจุบัน มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ในประเภทส่งเสริม ได้รับงบประมาณจากรัฐในการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ดังนี้

1. ริเริ่มจัดดำเนินการวิจัย และให้บริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศในทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่หน่วยงานของรัฐและวิสาหกิจเอกชน

2. วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การอนามัยและสวัสดิภาพของประชาชน

3. สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตตามนโยบายของรัฐบาลโดยเผยแพร่ผลของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศในทางเกษตรกรรมอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

4. ฝึกอบรมนักวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5. ให้บริการในการทดสอบตรวจวัด และบริการอื่น ๆ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้กำหนดนโยบายภาพรวมสาขาสังคมและเทคโนโลยี ไว้ว่า “สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงเสริมสร้าง การเรียนรู้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม” เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจในสาขาสังคมและเทคโนโลยีให้เป็นกำลังหลักในการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมแก่ภาคธุรกิจและบริการตามนโยบายรัฐบาล การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์รวมถึงความมั่นคงด้านสุขภาพแก่ประชาชน โดยกำหนดวิสัยทัศน์องค์กรไว้ว่า “เป็นองค์กรชั้นนำในการบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างสังคมนวัตกรรมอย่างยั่งยืน” ในด้านพันธกิจ ประกอบด้วย

1) วิจัยพัฒนาและบูรณาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่ามูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจประเทศ บนฐานความหลากหลายทางชีวภาพตอบสนองการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

2) ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน และผลักดันให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

3) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ สอบเทียบ รับรองระบบคุณภาพ อบรมและที่ปรึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานและความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม

4) พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร สู่องค์กรสมรรถนะสูงทันสมัยและมีธรรมาภิบาล

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการ ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ 1) คณะกรรมการสถาบันฯ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการ มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายบริหารงานและควบคุมดูแลโดยทั่วไป และรับผิดชอบซึ่งกิจการของสถาบัน และ 2) ผู้บริหารสถาบัน โดยมี ผู้ว่าการ เป็นผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการสถาบันฯ

2) ด้านการเงิน ได้แก่ เงินอุดหนุนจากงบประมาณรายปี และรายได้จากการดำเนินงานและอื่น ๆ ได้แก่ การบริการงานโครงการ การบริการวิเคราะห์ และตรวจรับรอง

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย นักวิชาการระดับปริญญาเอก 94 คน ปริญญาโท 209 คน ปริญญาตรี 381 คน และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 86 คน

4) ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ได้แก่ ความร่วมมือทางวิชาการและวิจัย บันทึกความเข้าใจและความร่วมมือ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงสังคม

4.1) ในประเทศ จำแนกออกเป็น

4.1.1) ภาครัฐ ได้แก่ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กระทรวงพลังงาน นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และความร่วมมือกับรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (วทน.) กับบริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)

4.1.2) ภาคเอกชน ได้แก่ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และผลผลิตด้านการเกษตรของมูลนิธิชัยพัฒนา และการวิจัยกัญชาเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ กับบริษัท โรงงานเภสัชอุตสาหกรรม เจเอสพี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

4.1.3) ภาคการศึกษา ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำชุมชน กับเครือข่ายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

4.2) ต่างประเทศ ในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือด้านงานวิจัย ถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม

5) ด้านทรัพย์สินทางปัญญา ในปี พ.ศ.2562 สถาบันฯ มีการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่

5.1) การจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ได้แก่ การยื่นจดสิทธิบัตร จำนวน 20 เรื่อง และการยื่นจดอนุสิทธิบัตร จำนวน 33 เรื่อง

5.2) การตีพิมพ์ผลงานภายในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ ผลงานตีพิมพ์ภายในประเทศ จำนวน 13 เรื่อง และผลงานตีพิมพ์นานาชาติ จำนวน 32 เรื่อง

จากการศึกษาพบว่า สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย มีบทบาทขององค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับด้านความร่วมมือทางวิชาการและวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงสังคม ในการพัฒนาขีดความสามารถวิจัยและพัฒนาบนฐานของทรัพยากรชีวภาพกับคลัสเตอร์เป้าหมายเกี่ยวกับการแปรรูปอาหาร เชื้อเพลิงชีวภาพ เคมีชีวภาพ และการแพทย์ครบวงจร ในการพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถนำไปใช้การแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ที่สอดคล้องกับบริบทในการใช้งาน ด้านต้นทุนและความซับซ้อนของเทคโนโลยี ในการบริการด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบจนสู่ระดับเชิงพาณิชย์ (Commercialization) ครบวงจรจนถึงส่งเสริมด้านการตลาดและเชื่อมโยงด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ และในการตอบสนองความต้องการชุมชนและประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

มีลักษณะเป็นองค์กร/หน่วยงานด้านการวิชาการ จากบริบทของงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถนำไปใช้การแก้ปัญหา หรือตอบสนองความต้องการเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานด้านงานวิจัยเพื่อผลิตงานนวัตกรรมจากการวิจัย

พิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) (จากแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ)

พิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) หรือ พกฉ. จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ.2552 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2562 มีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เผยแพร่พระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพของพระมหากษัตริย์ไทยกับความสัมพันธ์ ในด้านการเกษตรตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน รวมทั้งโครงการพระราชดำริ พระราชกรณียกิจ และโครงการ พระราชพิธีที่เกี่ยวข้อง ในด้านการเกษตร 2) เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เกี่ยวกับการเกษตร เกษตรทฤษฎีใหม่ และเป็นแหล่งความรู้ ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ พระราชกรณียกิจ โครงการพระราชพิธี และให้บริการด้านคำปรึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้องแก่หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสถาบันเกษตรกร องค์กรชุมชน และประชาชนผู้สนใจ (3) จัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมวัตถุ วัสดุอ้างอิง สิ่งประดิษฐ์ จำแนกประเภทวัตถุ บันทึกลักษณะเกี่ยวกับความเป็นมา การสงวนรักษาผลงานเกี่ยวกับวิวัฒนาการและการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศไทยรวมถึงพันธุ์สัตว์หายาก ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ และสำหรับใช้ในกิจการของสำนักงาน (4) จัดแสดงกิจกรรม ผลงาน นิทรรศการ การประชุม สัมมนา การฝึกอบรม การแสดงสินค้า และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริ พระราชกรณียกิจ โครงการ พระราชพิธี แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เกี่ยวกับการเกษตรและการเกษตรทฤษฎีใหม่ (5) ส่งเสริม สนับสนุน ประสานความร่วมมือ และให้คำปรึกษาแก่โครงการหลวง สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูล และเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการถ่ายทอดประสบการณ์และเทคโนโลยีด้านการเกษตร เพื่อนำมาพัฒนาสำนักงาน นอกจากนี้ มีแผนงานยกระดับโดยการพัฒนาให้เป็นพิพิธภัณฑที่มีชีวิตสู่ความเป็นสากล เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณ พระอัจฉริยภาพพระมหากษัตริย์ไทย ด้านการเกษตร มุ่งเน้นการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ให้สมสมัย เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นการสืบสาน รักษา ต่อยอดพระราชปณิธาน

พิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร” และพันธกิจเกี่ยวกับ 1) การเผยแพร่พระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพด้านการเกษตรของพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ 2) สืบสาน รักษา ต่อยอด หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร 3) บริหารจัดการองค์การให้เป็นไปตามมาตรฐานการดำเนินงานของพิพิธภัณฑสถานในบริบทของพิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ 4) ส่งเสริม สนับสนุน เครือข่ายและภาคีความร่วมมือในการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร

พิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) มีการบริหารจัดการ ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน มีการบริหารจัดการในรูปแบบ 1) คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลสำนักงานให้ดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และการบริหารงานทั่วไป และ 2) ผู้บริหารศูนย์ฯ ได้แก่ ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารกิจการของสำนักงาน

2) ด้านการบริหารการเงิน มีการสนับสนุนทางการเงินด้านงบประมาณ ได้แก่ งบประมาณประจำปีหมวดเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศและที่มีผู้อุทิศให้ และเงินธรรมเนียม ค่าบำรุงค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของสำนักงาน ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสำนักงานจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราว

จากการศึกษาวิจัยพบว่า พิพิธภัณฑสถานเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มุ่งเน้นการดำเนินการ ได้แก่ ด้านวิชาการ การเผยแพร่ การขับเคลื่อน และการเป็นสถาบันการเรียนรู้ ถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญา เผยแพร่พระเกียรติคุณ และพระอัจฉริยภาพ ในลักษณะการให้บริการทางวิชาการ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินการดังกล่าว และด้านการประชาสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์แอนิเมชัน 3 มิติ ระบบโฮโลแกรม พืชสกรีน นิทรรศการภายในอาคาร นิทรรศการเคลื่อนที่ การจัดกิจกรรมพิเศษ การฝึกอบรม เผยแพร่องค์ความรู้

พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีลักษณะเป็นองค์กร/หน่วยงานถ่ายทอดองค์ความรู้ผลผลิตงานวิจัย จากบริบทขององค์ความรู้สาขาสังคมศาสตร์ทางการเกษตร เพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร ผ่านการอบรม การจัดแสดง และการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า ไม่มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานผลิตองค์ความรู้จากงานวิจัย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) (จากการสัมภาษณ์ผู้แทนผู้อำนวยการ)

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยา สิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2543 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ภายใต้สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม โดยวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) ดำเนินการและสนับสนุน การรวบรวม การศึกษา การวิจัย การจัดการ การเผยแพร่ และให้บริการข้อมูลด้านมานุษยวิทยาและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย และประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (2) สร้างความร่วมมือ สนับสนุน และขับเคลื่อนเครือข่ายชุมชนท้องถิ่นและเครือข่าย ทางวิชาการ ในการสร้างและจัดการความรู้ด้านมานุษยวิทยาและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ที่ยั่งยืนของชุมชนและประโยชน์ทางวิชาการ (3) ดำเนินการจัดและสนับสนุนการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรม ของท้องถิ่นและของชาติ อย่างยั่งยืน (4) บริหารจัดการ เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลด้านมานุษยวิทยาและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง (5) เป็นแหล่งค้นคว้า และแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศด้านมานุษยวิทยา และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง (6) ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบการจัดพิมพ์ เอกสาร การจัดทำ สื่อโสตทัศน์ การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการจัดนิทรรศการ

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เป็นองค์กรหลักในการจัดการข้อมูลความรู้ด้านมานุษยวิทยาเพื่อสร้างความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชาติ” และพันธกิจทางด้านวิชาการ ได้แก่ การค้นคว้า พัฒนา และต่อยอดคลังข้อมูลเพื่อความเป็นศูนย์ข้อมูลด้านมานุษยวิทยาที่มีคุณภาพ และพันธกิจทางด้านการให้บริการ ได้แก่ การเผยแพร่ความรู้ด้านมานุษยวิทยาสู่สาธารณะ

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีอำนาจหน้าที่

ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการและการดำเนินการของศูนย์เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และ 2) ผู้บริหารศูนย์ฯ ได้แก่ ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารกิจการของศูนย์ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ

2) ด้านการบริหารการเงิน ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเป็นงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน เงินรายได้จากการให้บริการ และเงินทุนสะสม

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของศูนย์ ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งศูนย์จ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานของศูนย์เป็นการชั่วคราว

จากการศึกษาพบว่า ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) หรือ ศมส. มีภารกิจด้านวิชาการและด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านชาติพันธุ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการสร้างคุณค่าโดยการนำองค์ความรู้ไปพัฒนาเอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา และการพัฒนาฐานข้อมูล ในส่วนด้านการวิจัย ได้แก่ การวิจัยด้านชาติพันธุ์วิทยา ที่สามารถนำไปใช้การแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการเพื่อการวิจัยและพัฒนาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางสังคมเพื่อการรักษาวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยด้านมานุษยวิทยา การสร้างเครือข่ายความรู้เพื่อสนับสนุนกระบวนการสื่อสารองค์ความรู้ด้านมานุษยวิทยา การพัฒนางานเชิงรุกและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมจากข้อมูลทางมานุษยวิทยาเพื่อเศรษฐกิจสังคม และการพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจ ศูนย์มานุษยวิทยา

สิรินธร (องค์การมหาชน) หรือ ศมส. จึงมีลักษณะความเป็นองค์กร/หน่วยงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และการสร้างองค์ความรู้ เพื่อการแก้ปัญหาหรือตอบสนองทางด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รวมถึงความเป็นองค์กร/หน่วยงานสร้างคุณค่าทางวิชาการและมูลค่าเพิ่มทางสังคม อันได้แก่ การรักษาวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และการพัฒนาเอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานวิจัยสร้างองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เป็นการสนับสนุนจากกรุงเทพมหานคร ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สร้างแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์ ภายใต้ความดูแลขององค์กรอิสระมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีหอศิลป์ที่ทัดเทียมกับสากล

ความเป็นเกียรติ และศักดิ์ศรีของประเทศ รวมทั้งเพื่อให้สังคมมีแหล่งเรียนรู้ทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม เป็นทางเลือกเพื่อจรรโลงยกระดับจิตใจควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ หอศิลป์วัฒนธรรม แห่งกรุงเทพมหานคร มีเป้าหมายการนำศิลปะเสริมสร้างคุณภาพชีวิตแก่ประชาชน สนับสนุนและ ปกป้องพลังสร้างสรรค์ของศิลปินให้เป็นที่ยอมรับ การส่งเสริมให้ศิลปินและองค์กรทางศิลปะมี บทบาทการให้การศึกษา พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะแก่เยาวชนทุกระดับทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษาอย่างมีคุณภาพระหว่างศิลปะ วิทยาการ และจริยธรรม เพื่อเสริมสร้าง จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ของเยาวชน การส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อการ อนุรักษ์และสร้างสรรค์ งานศิลปะ ทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษา วิจัย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง กัน ในระดับเมือง ระดับภูมิภาคและระดับสากล การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของศิลปินและองค์กร ศิลปะจากการดำเนินนโยบายด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ และร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความ เข้มแข็งให้แก่องค์กรศิลปะในทุกสาขาทุกระดับ และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการ แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรี คุณธรรม ความโปร่งใส ภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วน ร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง การสนับสนุนให้สื่อมวลชนทุกสาขา นำเสนองานด้านศิลปวัฒนธรรมของเมือง การแสดงออกทางศิลปะอย่างทั่วถึง เสมอภาค และเป็น ธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การร่วมผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสร้าง หลักประกันทางด้านสวัสดิการเพื่อสร้างความมั่นคงให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางด้านศิลปวัฒนธรรม และ จะร่วมกันดูแลปกป้องลิขสิทธิ์และสิทธิประโยชน์ของผู้สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมมิให้ถูกละเมิด ทั้ง การจัดตั้งกองทุนเพื่อการสร้างสรรค์ ศึกษา วิจัย และพัฒนางานด้านศิลปวัฒนธรรมของเมืองให้ กว้างขวางและก้าวไกล

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เป็นหอศิลป์วัฒนธรรมที่ สร้างองค์ความรู้อันหลากหลาย เพื่อสร้างความยั่งยืนต่อสังคม เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับ นานาชาติ” มีพันธกิจเกี่ยวกับการขับเคลื่อนให้ประชาชนเข้าใจคุณค่าและความหลากหลายของ ศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นไปจนถึงบริบทของโลก การสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิด ภูมิปัญญาใหม่ การสร้างจินตนาการและแรงบันดาลใจทางศิลปวัฒนธรรมให้แก่ประชาชนเพื่อ พัฒนาสังคมไปสู่คุณภาพ การพัฒนาการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

- 1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการมูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง

กรุงเทพ

มหานคร ประกอบด้วยประธานกรรมการบริหารหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลให้ดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และการบริหารงานทั่วไป มีคณะกรรมการที่ปรึกษาหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานที่ปรึกษา และกรรมการเป็นตัวแทนจากกรุงเทพมหานคร และ 2) ผู้บริหารหอศิลป์ฯ ได้แก่ ผู้อำนวยการหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

2) ด้านการบริหารการเงิน ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน ได้แก่ งบประมาณอุดหนุน ประจำปีจากกรุงเทพมหานครผ่านมูลนิธิหอศิลป์ฯ การจัดหารายได้ ได้แก่ รายได้จากอสังหาริมทรัพย์ ของหอศิลป์ฯ ในพื้นที่ส่วนโครงการร้านค้า และพื้นที่อื่น ๆ การจำหน่ายสินค้าที่ระลึกเกี่ยวกับ นิทรรศการและกิจกรรม และเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับ ค่าตอบแทนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของมูลนิธิหอศิลป์ฯ

4. ด้านความร่วมมือ ประกอบด้วย ภาครัฐ ได้แก่ การสนับสนุนจากกรุงเทพมหานคร ภาคเอกชน ได้แก่ เครือข่ายศิลปิน และองค์กรภาคการศึกษา ได้แก่ สถาบันการศึกษา และ ต่างประเทศ ได้แก่ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับนักบริหารจัดการงานด้านศิลปะ กับ Bamboo Curtain Studio สาธารณรัฐไต้หวัน

จากการศึกษาพบว่า หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงาน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทด้านวิชาการ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน และสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา การสร้างจินตนาการและการสร้างแรงบันดาลใจทางศิลปวัฒนธรรม และมีลักษณะความเป็นองค์กร/ หน่วยงานถ่ายทอดองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ผ่านการแสดงและกิจกรรมของหอศิลป์ฯ ใน ส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า ไม่มีลักษณะขององค์กร/ หน่วยงานผลิตงานวิจัยหรือนวัตกรรม โดยมีลักษณะสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา จาก การถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการสร้างจินตนาการและการสร้างแรงบันดาลใจทางศิลปวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4.2.2 การจัดการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน จากการศึกษาวิจัย พบว่า

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (จากแบบสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้อำนวยการ)

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) หรือ ปตท. จัดตั้ง ภายใต้พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 ประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ด้านปิโตรเลียม สังกัดกระทรวงพลังงาน โดยลงทุนในบริษัทย่อย กิจการที่ควบคุมร่วมกัน และบริษัทร่วม (กลุ่มบริษัท) เกี่ยวกับปิโตรเลียมขั้นต้นหรือขั้นปลาย ธุรกิจ ถ่านหิน ธุรกิจไฟฟ้า และธุรกิจโครงสร้างพื้นฐาน ปตท. กำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรักษาสมดุลของการมุ่งสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ (HPO) ที่มีการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ อย่างยั่งยืน ทั้งด้านการบริหารจัดการ กระบวนการทำงาน การผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการ การกำกับดูแลกิจการที่ดี (CG) ภายใต้จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจโปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้ เคารพกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ตลอดจนให้ความสำคัญกับการจัดการ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมและชุมชนที่เกี่ยวข้อง (CSR) โดยคำนึงถึงประโยชน์ของ ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอย่างสมดุล

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) กำหนดวิสัยทัศน์องค์กร/หน่วยงานไว้ว่า “บริษัทพลังงานไทย ข้ามชาติชั้นนำ (Thai Premier Multinational Energy Company)” มีพันธกิจขององค์กร/ หน่วยงานเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจด้านพลังงานและปิโตรเคมีอย่างครบวงจรในฐานะเป็นบริษัท พลังงานแห่งชาติ โดยมีพันธกิจในการดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสมดุล

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการปตท. ประกอบด้วยประธาน กรรมการ กับกรรมการและกรรมการอิสระ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแล ปตท. ให้ดำเนินการเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ และการบริหารงานทั่วไป และ 2) ผู้บริหาร ได้แก่ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและ กรรมการผู้จัดการใหญ่ เป็นผู้บริหารกิจการของ ปตท.

2) ด้านการบริหารการเงิน ได้แก่ รายได้ จากกำไรจากผลการดำเนินงาน ได้แก่ การ จำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการในธุรกิจ ปตท. และการร่วมทุนธุรกิจ จากการร่วมทุน การซื้อกิจการ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ได้แก่ พนักงาน จำนวน 3,578 คน

ปตท. มีการสนับสนุนโครงการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อสร้างสรรค์การเรียนรู้ในการขับเคลื่อน สังคมไทย โดยเสริมสร้างเยาวชนให้มีความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนา ประเทศ มีวัตถุประสงค์ในการผลิตนักวิจัย สร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมระดับแนวหน้า ใน ระดับอุดมศึกษา ได้แก่ สถาบันวิทยสิริเมธี (VISTEC) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นสาขาวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและการวิจัย และระดับก่อนอุดมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนกำเนิดวิทย์ (KVIS) เป็นสถานศึกษา มุ่งเน้นการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ และสามารถต่อยอดและพัฒนาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสถาบันนวัตกรรม ปตท. (สนว.) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินงานวิจัยและพัฒนา สนับสนุนธุรกิจของกลุ่ม ปตท. และนโยบายภาครัฐ รวมทั้งเตรียมเทคโนโลยีรองรับการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต โดยกำหนดกลไกการดำเนินงานให้มีกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานระหว่าง หน่วยงานวิจัย กลุ่มธุรกิจ ภาคการศึกษา และลูกค้าเป้าหมาย เพื่อรองรับทิศทางองค์กรที่มุ่งเน้นการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และกระบวนการ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน สามารถตอบสนองความต้องการลูกค้า ผลงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ปตท. มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบการเชิง พาณิชยกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียมและพลังงาน ปตท. มีการดำเนินการเกี่ยวกับองค์ความรู้ ได้แก่ ด้าน วิชาการมีการดำเนินการเพื่อการรองรับการพัฒนาองค์กรและผลิตภัณฑ์ โดยการจัดตั้งสถานศึกษา ระดับขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างบุคลากรที่มีองค์ความรู้ผ่านหลักสูตรการเรียน การสอน ด้านการวิจัย มีการจัดตั้งสถาบันนวัตกรรม ปตท. เพื่อทำการวิจัยเกี่ยวกับธุรกิจของ ปตท. ใน ส่วนความเป็นองค์กร/หน่วยงานผู้ประกอบการและสร้างองค์ความรู้ ตอบสนองความต้องการ ดำเนินการธุรกิจ หรือเพื่อการประกอบการ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กรผู้ประกอบการและผลิตงานนวัตกรรม จากการจัดตั้งหน่วยงาน ด้านวิชาการและวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาผลผลิตและผลิตภัณฑ์

บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)

เอสซีจี ก่อตั้งเพื่อผลิตปูนซีเมนต์ ซึ่งเป็นวัสดุก่อสร้างสำคัญในการพัฒนาประเทศ และ พัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นองค์กรต้นแบบชั้นนำระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับโลก ประกอบธุรกิจหลัก 3 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจซีเมนต์และผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ธุรกิจเคมีคอลส์ และธุรกิจ แพคเกจจิ้ง เอสซีจี มุ่งเน้นความสำเร็จของการประกอบการ โดยให้ความสำคัญ 2 ประการ ได้แก่

- ด้านธุรกิจ (Business) มุ่งเน้นผลผลิตสินค้าและบริการบนพื้นฐานความต้องการจริงของ ลูกค้าการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์ที่ลดปัญหาการก่อสร้าง (Construction Solution) เพื่อสร้าง มาตรฐานใหม่การแก้ไขปัญหาจากการก่อสร้าง การเร่งพัฒนาสินค้าที่ตอบสนองความต้องการด้านที่ อยู่อาศัยทั้งภายในและภายนอกของบ้านเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ความสะดวกสบายและการ ส่งเสริมสุขภาวะที่ดี รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการขยายฐานลูกค้า การนำหุ่นยนต์และ ระบบปฏิบัติการอัตโนมัติเข้ามาในกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และเพิ่มประสิทธิภาพใน การทำงานยิ่งขึ้น

- ด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource) มุ่งเน้นงานที่พัฒนาขีดความสามารถของพนักงาน และเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้มีความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ และเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Passion for Better Living) โดยการปรับมุมมองและรูปแบบการดำเนินงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ท้นต่อสถานการณ์ภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (People Transformation) การเข้าใจและการบริหารความหลากหลายในองค์กร (Diversity Management) เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างนวัตกรรม การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ผสมผสานการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Agile Organization) การดำเนินการตามแนวทางบรรษัทภิบาลและการสร้างความยั่งยืน (Good Governance and Sustainability) ให้กับผู้เกี่ยวข้องและภาคส่วนต่าง ๆ

เอสซีจี กำหนดวิสัยทัศน์องค์กร/หน่วยงานไว้ว่า “เอสซีจีจะเป็นผู้นำตลาดในภูมิภาคอาเซียน ด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมสินค้า บริการ และการแก้ปัญหาที่ตอบโจทย์ความต้องการที่หลากหลายของลูกค้า พร้อมมุ่งมั่นขับเคลื่อนธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สร้างความเจริญก้าวหน้าในทุกสังคมและชุมชนที่เข้าไปดำเนินงาน ภายใต้คำมั่นสัญญา Passion for Better”

เอสซีจี มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริษัทฯ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กับกรรมการและกรรมการอิสระ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายจัดการเอสซีจีในระดับนโยบาย พิจารณาแผนหลักในการดำเนินงานงบประมาณ เป้าหมายและนโยบายในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถของเอสซีจีให้แข่งขันได้ในระดับสากล และการบริหารงานทั่วไป และ 2) ฝ่ายจัดการเอสซีจี ได้แก่ กรรมการผู้จัดการใหญ่ และคณะจัดการ ทำหน้าที่บริหารงานในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด

2) ด้านการบริหารการเงิน ได้แก่ งบประมาณประจำปีจากการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทฯ โดยพิจารณาจากผลประกอบการของธุรกิจ ความสามารถในการพัฒนาธุรกิจ และการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของแต่ละธุรกิจที่ดีขึ้นในแต่ละปี

3) ด้านบุคลากร พนักงานจำนวนประมาณ 54,000 คน ประกอบด้วย พนักงานประจำ ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับค่าตอบแทนหรือค่าจ้างจากบริษัท และลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งปฏิบัติงานของบริษัท เป็นการชั่วคราว

เอสซีจี มีการนำการวิจัยปรับเปลี่ยนการดำเนินการจากผู้ผลิตมาเป็นผู้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม สินค้า บริการ ได้แก่ ด้านธุรกิจเคมีคอลส์ มีการดำเนินการและปรับเปลี่ยนจากผู้ผลิตสินค้าเคมีภัณฑ์ทั่วไป (Commodity) มาเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (High Value-Added Products & Services) ด้านธุรกิจซีเมนต์และผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย Building Information Modeling (BIM) เพื่อวางแผนการใช้วัสดุและเทคนิคการ

ก่อสร้างผ่านโมเดลสามมิติ เพื่อการควบคุมงบประมาณและลดวัสดุส่วนเกิน การวิจัยและพัฒนาการออกแบบนวัตกรรมวัสดุก่อสร้างสมรรถนะสูง (Ultra-high Performance Concrete) เพื่อเพิ่มความคงทนและยืดอายุการใช้งาน และการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมปูนสำเร็จรูป และด้านธุรกิจแพคเกจจิ้ง การดำเนินการพัฒนาด้านการออกแบบและการพิมพ์ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ และสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ เอสซีจี มีความร่วมมือจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมและพัฒนาต้นแบบสินค้า ศูนย์ความร่วมมือ SCG-CAS ICCS Innovation Hub กับสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และศูนย์วิจัยและพัฒนา SCG Advanced Materials Laboratory ในเมืองออกซฟอร์ด สหราชอาณาจักร

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เอสซีจี มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบการเชิงพาณิชย์ด้านผลิตภัณฑ์เพื่อการก่อสร้างและที่เกี่ยวข้อง เอสซีจี มีการดำเนินการเกี่ยวกับองค์ความรู้ ได้แก่ ด้านวิชาการมีการดำเนินการความร่วมมือกับต่างประเทศจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการวิจัย มีการจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมและพัฒนาต้นแบบสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กรผู้ประกอบการและพัฒนาองค์ความรู้ จากการจัดตั้งหน่วยงานด้านการวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาผลผลิตและผลิตภัณฑ์

บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)

บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารสัตว์ เบทาโกรมีการขยายธุรกิจในด้านอุตสาหกรรมเกษตรอย่างต่อเนื่อง จากการผลิตด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ฟาร์มไก่ ฟาร์มสุกร โรงงานอาหารสัตว์ และโรงฟักไข่ การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรพื้นฐานครบวงจร ประกอบด้วย ได้แก่ โรงงานอาหารสัตว์ ฟาร์มและโรงฟัก โรงงานแปรรูปและตัดแต่งเนื้อนํามา้ยและโรงงานผลิตอาหารปรงสุกแช่แข็ง และพัฒนาบริษัทในเครือที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อรองรับธุรกิจของเบทาโกรระดับสากลเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออก ในฐานะผู้นำธุรกิจอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหารครบวงจรของประเทศครอบคลุมธุรกิจอาหารสัตว์ ปศุสัตว์ ผลิตภัณฑ์สำหรับสุขภาพสัตว์ ไปจนถึงผลิตภัณฑ์อาหารคุณภาพเพื่อการส่งออกและจำหน่ายในประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการผู้บริโภค ภายใต้แนวคิด "เพื่อคุณภาพชีวิต"

เครือเบทาโกร กำหนดวิสัยทัศน์องค์กรไว้ว่า “เครือเบทาโกรมุ่งผลิตและพัฒนาอาหารที่มีคุณภาพสูงและปลอดภัย จากฐานอุตสาหกรรมการเกษตรที่ทันสมัยเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชากรโลก” มีพันธกิจเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ การปรับปรุงกระบวนการทำงานทุกขั้นตอน และต่อเนื่อง การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าและผู้บริโภค

การวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่เป็นเลิศ มีเครือข่ายการตลาดและการผลิต และเสริมสร้างประโยชน์ร่วมกันในระยะยาวให้แก่ลูกค้า คู่ค้า พนักงาน ผู้ร่วมทุน และผู้ถือหุ้น

เครือข่ายโทร มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริษัทฯ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงาน และ 2) ฝ่ายจัดการ ทำหน้าที่บริหารงานในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด

2) ด้านการบริหารการเงิน ได้แก่ งบประมาณรายปีจากการประกอบการบริษัทฯ โดยพิจารณาจากผลประกอบการของธุรกิจ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง

เครือข่ายโทร ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการบริการและสนับสนุนธุรกิจ โดยการจัดตั้งบริษัท ศูนย์วิทยาศาสตร์เบตาโกร จำกัด (Betagro Science Center Co., Ltd.) ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยาน วิทยาศาสตร์ประเทศไทย และพื้นที่จังหวัดลพบุรี ดำเนินการในลักษณะห้องปฏิบัติการทดสอบและวิเคราะห์ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในอุตสาหกรรมการผลิตปศุสัตว์ อาหารสัตว์ และอาหารสำหรับการบริโภคอย่างครบวงจร ห้องปฏิบัติการทางไวรัสและชีโรโลยี เพื่อการทดสอบหา ภูมิคุ้มกันในสัตว์ปีกและสุกร เพื่อวัดระดับภูมิคุ้มกันที่ถ่ายทอดจากแม่ ภูมิคุ้มกันหลังจากได้รับ วัคซีนหรือหลังการติดเชื้อ และการให้บริการฝึกอบรมด้านคุณภาพ ห้องปฏิบัติการบริการ ให้ คำแนะนำทางด้านวิชาการ และการทดสอบปศุสัตว์และอาหาร

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เครือข่ายโทร มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบ การเชิงพาณิชย์ด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร มีการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์ดำเนินงานวิจัยเพื่อ พัฒนาผลิตภัณฑ์การผลิตอุตสาหกรรมเกษตร งานวิจัยต่อยอดผลิตภัณฑ์ไปสู่ธุรกิจอุตสาหกรรม และ การจัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบเพื่อรองรับงานวิจัยเกี่ยวกับการผลิตอาหารจากอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อไปใช้การตอบสนองความต้องการหรือเพื่อการดำเนินการธุรกิจเครือข่ายโทร ในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กรผู้ประกอบการและพัฒนา องค์กรความรู้ จากการจัดตั้งหน่วยงานด้านการวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาผลผลิตและผลิตภัณฑ์ และ งานนวัตกรรม

บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (จากแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการด้าน สร้างสรรค์องค์กร)

บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับงานทางด้านออกแบบ และติดตั้งระบบสื่อสารโทรคมนาคม ประกอบธุรกิจโดยการลงทุนในลักษณะ Holding Company

และที่ดำเนินธุรกิจด้วยตนเอง โดยแบ่งโครงสร้างธุรกิจออกเป็น 5 สายธุรกิจ ได้แก่ สายธุรกิจ ICT Solution and Service, Digital, Call Center, Utilities and Transportations และ Technology Related Services มีเป้าหมายความเป็นผู้นำเกี่ยวกับเทคโนโลยีประยุกต์ การเป็นผู้นำในการนำเสนอสินค้าและบริการในด้านต่าง ๆ ในประเทศไทย และประเทศในกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม)

บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) กำหนดวิสัยทัศน์บริษัทไว้ว่า “กลุ่มบริษัทสามารถมุ่งมั่นเสนอสินค้าและบริการทางด้านเทคโนโลยีที่ก้าวไกล เพื่อนำมาซึ่งความเจริญที่ยั่งยืน และคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น” มีพันธกิจเกี่ยวกับ

- องค์กร เสริมสร้างกระบวนการบริหารและดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อม

- ลูกค้า นำเสนอบริการด้านเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม และอื่น ๆ ด้วยความทุ่มเทใส่ใจ เพื่อตอบสนองความต้องการ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการ

- พันธมิตร เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง เพื่อแสวงหาโอกาสและบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจร่วมกัน

- พนักงาน เสริมสร้างความเป็นมืออาชีพ และมอบโอกาสสู่ความก้าวหน้าแก่พนักงาน

- ผู้ถือหุ้น เสริมสร้างรายได้ที่มั่นคง ยั่งยืน เพื่อมอบผลตอบแทนที่คุ้มค่า และต่อเนื่องแก่ผู้ถือหุ้น

- สังคมชุมชน เสริมสร้างคนคุณภาพและสังคมคุณธรรม ผ่านโครงการและกิจกรรมที่เกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน ดังนี้

- 1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริษัทฯ ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร กรรมการและกรรมการอิสระ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทฯ รวมทั้งกำกับควบคุมดูแลบริษัทฯ ให้ดำเนินการเป็นไปตามนโยบายและกลยุทธ์ และ 2) ผู้บริหาร ได้แก่ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริหารกิจการของบริษัทฯ

- 2) ด้านการบริหารการเงิน ได้แก่ รายได้ จากผลการประกอบการ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการในธุรกิจต่างประเทศ การร่วมทุนธุรกิจ และการเข้าซื้อกิจการ

- 3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย พนักงานระดับบริหาร และพนักงานระดับปฏิบัติการ

บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีการจัดตั้ง บจก. สามารถ เอ็ด เทคโนโลยี บริการ ให้เช่า และพัฒนาระบบบริหาร จัดการการเรียนการสอน (Learning Management System) รวมถึงซอฟต์แวร์บริหารสถานศึกษา และเทคโนโลยีด้านการศึกษา จัดตั้ง บจก. เน็ตเซอร์วิส (ประเทศ

ไทย) ให้บริการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการออกแบบและพัฒนาซอฟต์แวร์ และจัดตั้ง บจก. อินโน ฮับ เพื่อการพัฒนานวัตกรรมด้านดิจิทัล

จากการศึกษาวิจัยพบว่า บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบการเชิงพาณิชย์ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ด้านการวิจัย มีการดำเนินงานพัฒนาและประยุกต์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อไปใช้ในการตอบสนองความต้องการหรือเพื่อดำเนินการธุรกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กรผู้ประกอบการและพัฒนาองค์ความรู้ จากการจัดตั้งหน่วยงานด้านการวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ) (จากการสัมภาษณ์ข้าราชการฯ ทางโทรศัพท์)

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ก่อตั้งขึ้นตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เปิดดำเนินการครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2546 เป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะของภาคเอกชน ใช้เป็นสถานที่จัดแสดงนิทรรศการของศิลปินไทย โดยเฉพาะศิลปินรุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นที่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และศิลปินอาวุโสที่ได้รับการยกย่อง โดยพระราชทานพระราชทรัพย์ ให้แก่นายชาติรี โสภณพนิช ประธานกรรมการธนาคารกรุงเทพ และผู้มีจิตศรัทธา โดยใช้ที่ทำการของธนาคารกรุงเทพ สาขาสะพานผ่านฟ้า และศูนย์สังคีตศิลป์เดิม ปรับปรุงเป็นหอศิลป์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและเผยแพร่ผลงานศิลปะสู่สังคม มีระยะเวลาจัดแสดงประมาณ 1 เดือน

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ วางวิสัยทัศน์ไว้ว่า “จัดแสดงนิทรรศการของศิลปินไทย โดยเฉพาะศิลปินรุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ตลอดจนศิลปินอาวุโสที่ได้รับการยกย่อง” มีพันธกิจเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเผยแพร่ผลงานศิลปะสู่สังคมวงกว้าง

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มีการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงานดังนี้

1) ด้านการบริหารองค์กร/หน่วยงาน มีการบริหารจัดการโดยภาคเอกชนภายใต้มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ ในรูปแบบของคณะกรรมการมูลนิธิ ทำหน้าที่บริหารงานในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนด

2) ด้านการบริหารการเงิน ได้แก่ งบประมาณสนับสนุนจากมูลนิธิธนาคารกรุงเทพ

3) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ และพนักงานจ้างผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินค่าตอบแทนหรือค่าจ้างจากมูลนิธิ

4) ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อความร่วมมือจัดแสดงผลงานของศิลปินที่มีคุณค่า โดยภาคการศึกษา กับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชนกับองค์กรธุรกิจ หรือศิลปินแห่งชาติ และภาคต่างประเทศผ่านทางสถานเอกอัครราชทูตของประเทศต่าง ๆ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ) มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะ ผลงานความคิดสร้างสรรค์ โดยผ่านกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน สนับสนุนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา การสร้างจินตนาการและการสร้างแรงบันดาลใจทางศิลปะ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานผู้ประกอบการและถ่ายทอดองค์ความรู้งานสร้างสรรค์ความคิด

พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ

พิพิธภัณฑ์ภาพวาด 3 มิติ อาร์ท อิน พาราไดซ์ (กรุงเทพฯ) ก่อตั้งโดย ชิน แจยอล จิตรกรเกาหลีใต้ กับหุ้นส่วน เป็นพิพิธภัณฑ์ภาพวาด 3 มิติ บริหารจัดการโดยเอกชน เปิดให้บริการเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2557 มีขนาดพื้นที่ 2,500 ตารางเมตร เพื่อการแสดงภาพจิตรกรรม การมีส่วนร่วมกับภาพวาด และการมีจินตนาการไปกับผลงานศิลปะในด้านของทัศนศิลป์ ทัศนียภาพสองมิติ และสามมิติ ตอบสนองปฏิกริยาทางทาง อารมณ์ และการเคลื่อนไหว แบ่งผลงานออกเป็น 6 ประเภท รวมผลงาน 150 ภาพวาด ประกอบด้วย Aquarium & Safari Zone, Classic Zone, Fantasy Zone, Nature Zone, Modern Zone และ Interactive Media Zone

จากการศึกษาวิจัยพบว่า พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ. มีฐานะเป็นองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ โดยผ่านกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน สนับสนุนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา การสร้างจินตนาการ และการมีส่วนร่วม พิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ มีลักษณะความเป็นองค์กร/หน่วยงานผู้ประกอบการและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการสร้างความคิดสร้างสรรค์ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้พบว่า มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานผู้ประกอบการและถ่ายทอดองค์ความรู้งานสร้างสรรค์ความคิด

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการประเมินสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ได้ดังนี้

1. องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 6 แห่ง

จากการศึกษาขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐ พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ มีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์ความรู้และความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ดังต่อไปนี้

1.1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย มีบทบาทหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริการโครงสร้างพื้นฐานและกายภาพเพื่อการวิจัยให้แก่ภาคเอกชน ด้านการวิจัย ได้แก่ ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการวิจัยดำเนินงานวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้านวิชาการ ได้แก่ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) มีบทบาทหน้าที่การเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะแก่นักวิจัย และบริการการทดสอบ การตรวจวัด และอื่น ๆ ในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.2 สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ พบว่า สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) มีบทบาทของการเป็นแหล่งองค์ความรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการขับเคลื่อนและการต่อยอดเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ ในขณะที่สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) มีบทบาทของการเป็นหน่วยงานด้านการวิจัยสร้างองค์ความรู้ เพื่อการขับเคลื่อน และการต่อยอดเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปความต้องการสภาพพึงประสงค์ขององค์กร/หน่วยงานภายนอกสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของภาครัฐ พบว่า สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการวิจัย และสร้างงานวิจัย และในส่วนสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีหน่วยงานสร้างงานวิจัย และถ่ายทอดงานวิจัย แสดงถึงความมีองค์ความรู้ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และความต้องการสภาพพึงประสงค์ของภาครัฐด้านการวิจัย เพื่อการสร้าง การพัฒนา และการถ่ายทอด ซึ่งมีความสอดคล้องกับหน้าที่และบทบาทของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

2. องค์กร/หน่วยงาน ภาคเอกชน จำนวน 6 แห่ง

จากการศึกษาสามารถสรุปองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน มีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์ความรู้และความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มผู้ประกอบการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แบ่งออกเป็น ด้านผลิตภัณฑ์พลังงาน ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ด้านผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ได้แก่ บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) ด้านผลิตภัณฑ์การเกษตร ได้แก่ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีบทบาทความเป็นผู้ประกอบการภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม มีการดำเนินงานวิจัยในการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อการต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในสาขาประกอบการ และการลงทุนทั้งในด้านวิชาการและการวิจัย

2.2 กลุ่มผู้ประกอบการสาขามนุษยศาสตร์ พบว่า หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ) และพิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ มีบทบาทความเป็นผู้ประกอบการภาคธุรกิจ มีการดำเนินงานวิจัยในการถ่ายทอดองค์ความรู้ โดยการนำเสนอและการเผยแพร่องค์ความรู้

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปความต้องการสภาพพึงประสงค์ขององค์กร/หน่วยงานภายนอกสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของภาคเอกชน พบว่า มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ โดยในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน่วยงานการวิจัย เพื่อการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เป็นหน่วยงานสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ แสดงถึงคามมีองค์ความรู้ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และความต้องการสภาพพึงประสงค์ของภาคเอกชนด้านการวิจัยเพื่อการสร้าง การพัฒนา และการถ่ายทอด ซึ่งมีความสอดคล้องกับหน้าที่และบทบาทของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา

การเปลี่ยนแปลงมิติของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ของโลกในศตวรรษที่ 21 จากการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากวิถีของแนวคิดรูปแบบ วิธีการแบบเดิมมาสู่วิถีใหม่ที่พึ่งพาข้อมูล ความรู้ และนวัตกรรม จึงเป็นเหตุให้ต้องมีการพัฒนาการจัดการในศตวรรษที่ 21 ในด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถาบันการศึกษาที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ โดยร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติในการเสริมสร้าง

ประสิทธิภาพ ที่มุ่งเน้นองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการเสริมสร้างองค์ความรู้และผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพไปสู่สังคม จึงต้องมีการปรับตัวด้วยการพัฒนากรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการนำความรู้ (องค์ความรู้) ที่เป็นการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 บูรณาการกับทักษะเฉพาะด้าน (ความคิดสร้างสรรค์) ความชำนาญ การ และเทคโนโลยี ที่เป็นการจัดการที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยนวัตกรรมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3.2 การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

3.2.1 นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ.2563-2570

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570 เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ ดังนี้

“เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”

เพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยน ประเทศไทยไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม จึงออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม (platform) ความร่วมมือ ตามเป้าประสงค์ของการพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
2. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม
3. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

จากเป้าประสงค์การพัฒนาประเทศดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องปรับบทบาทเปลี่ยนแปลง ดังต่อไปนี้

1. การสร้างคน มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2. การสร้างองค์ความรู้ มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสะสมความรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับอนาคต และการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่ขีดความสามารถและความเข้มแข็งของประเทศในด้านต่าง ๆ

3. การสร้างนวัตกรรม มุ่งเน้นการบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการนวัตกรรม การพัฒนาระบบนิเวศทางนวัตกรรมในด้านต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการสร้างและแปลงนวัตกรรมสู่มูลค่าทาง เศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม

4. การปรับบทบาทมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญสำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของประเทศ ผ่านการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย เปลี่ยนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบ และการบริหารจัดการ

3.2.2 การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา หรือการยกระดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์หรือเงื่อนไขเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แสดงถึงการพัฒนาสถาบันหรือคุณภาพสถาบัน จากการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบการเปรียบเทียบ ได้แก่

1) การจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาโลก โดย QS World University Rankings เป็นองค์กรที่จัดอันดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาโลก ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยอันได้แก่ ความมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ (ร้อยละ 30) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 10) สัดส่วนนักศึกษาต่อคณะ (ร้อยละ 20) สัดส่วนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการอ้างอิง (ร้อยละ 15) สัดส่วนผลงานวิชาการต่อคณะ (ร้อยละ 15) สัดส่วนนักศึกษาต่างชาติต่ออาจารย์ (ร้อยละ 2.5) สัดส่วนคณะวิชาระหว่างประเทศ (ร้อยละ 2.5) สัดส่วนนักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (ร้อยละ 2.5) และสัดส่วนนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่ไปเรียนต่างประเทศ (ร้อยละ 2.5)

2) การจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษานวัตกรรม โดย Intellectual Property & Science business of Thomson Reuters เป็นองค์กรที่จัดอันดับการพัฒนานวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาโลก ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยอันได้แก่ การผลิตนวัตกรรม

3.2.3 พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

1) มาตรฐานการอุดมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 ลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2561 ครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน เน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ การจัดการศึกษา

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วยมาตรฐาน 5 ด้าน ได้แก่

(1) มาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ประกอบด้วย

(1.1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิต

(1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม

(1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย

(2) มาตรฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรม

เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(3) มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(4) มาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย สถาบันอุดมศึกษา มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(5) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ

(5.1) มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(5.2) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

(5.3) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับใช้ของสถาบันอุดมศึกษา

ได้แก่ พระราชบัญญัติประจำสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจประกอบด้วย การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม สามารถแบ่งสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ได้ดังนี้

(2.1) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ได้รับการประกาศให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติในโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(2.2) กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่เปลี่ยนสถานะและสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางมีสถานะตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2550

(2.3) กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มีสถานะตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

จากการวิเคราะห์การศึกษาความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการประเมินสถาบันอุดมศึกษา และองค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมีความต้องการสภาพพึงประสงค์

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งจากการสังเคราะห์ศักยภาพสถาบันอุดมศึกษากรณีศึกษาทั้ง 3 กลุ่มสามารถนำไปจัดทำร่างรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

3.3 การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ

การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากกรณีศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ พบว่ามีลักษณะของนิคมวิจัยที่มีการดำเนินการด้านการวิจัย นอกจากบทบาทตอบสนองการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกและมหาวิทยาลัยนวัตกรรมโลกแล้ว ยังมีบทบาทตอบสนองพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ พันธกิจการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ดังนั้น พันธกิจของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาสถาบัน เศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ในส่วนรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า การบริหารจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศักยภาพ สอดคล้องศักยภาพหรือความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา และความเชื่อมต่อระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีผลต่อการรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากการศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศกับบทบาทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นกรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายใต้การกำกับของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ พบว่า มีลักษณะเป็นนิคมวิจัยภายใต้สถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทต่อการพัฒนาสถาบัน เศรษฐกิจ สังคม และประเทศ โดยการกำหนดเป้าหมายของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเมื่อพิจารณาจากพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ มีดังต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนการสอน พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศทั้ง 4 แห่ง มีการนำองค์ความรู้และผลจากการวิจัยไปปรับกับการเรียนการสอนในส่วนของหลักสูตรและการกำหนดสาขาวิชาที่มีการจำแนกเฉพาะทาง เพื่อให้การเรียนการสอนมีความเป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับความต้องการคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว บทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับบทบาทสนับสนุนสถาบัน

อุดมศึกษาในด้านการเรียนการสอนนี้จึงมีลักษณะของการถ่ายทอดความรู้จากการวิจัยไปสู่การเรียนการสอน

2. ด้านการวิจัย พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศทั้ง 4 แห่ง มีการนำบุคลากร องค์ความรู้ และเทคโนโลยี ของสถาบันอุดมศึกษาในการทำการวิจัย เพื่อการพัฒนางานวิชาการและความก้าวหน้าทางการวิจัยจากการผลิตผลงานวิจัยในรูปแบบของสิ่งประดิษฐ์ และทรัพย์สินทางปัญญาในการจดสิทธิบัตร บทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในด้านการวิจัยจึงลักษณะของการสร้างหรือต่อยอดงานวิจัย

3. ด้านการบริการวิชาการ พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศทั้ง 4 แห่ง มีการนำบุคลากรและเทคโนโลยี ของสถาบันอุดมศึกษาทำงานวิจัยในลักษณะการนำองค์ความรู้และทักษะความเชี่ยวชาญเพื่อการพัฒนาธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ทั้งในลักษณะเชิงวิชาการ และการเข้าร่วมทางธุรกิจ แก่ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน บทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในด้านการบริการวิชาการจึงลักษณะของการใช้หรือการให้บริการงานวิจัย

นอกจากบทบาทสนับสนุนพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศแล้ว จากการศึกษาพบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเกียวโต มีงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมในท้องถิ่นและภูมิภาคอันเนื่องมาจากพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานมามากกว่าหนึ่งพันปี และมีความสำคัญจากการเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่าของประเทศ

จากการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศมีบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและพันธกิจจากการดำเนินการวิจัยหรือการสร้างงานวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.4 ความต้องการปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park)

จากการศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศพบว่า การดำเนินงานวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ เป็นการดำเนินการวิจัยโดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ นักวิชาการและนักวิจัย ที่ต้องมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ดำเนินการวิจัยประกอบด้วยองค์ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี ประกอบกับการวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีลักษณะของการวิจัยเชิง

วิชาการที่มีองค์ความรู้เป็นฐานการวิจัย และผลการบริหารจัดการของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายใต้การกำกับของสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในด้านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- ด้านการเรียนการสอน เป็นการนำองค์ความรู้ จากการวิจัยไปปรับกับการเรียนการสอนใน ส่วนของหลักสูตร การกำหนดสาขาวิชา เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ใน ลักษณะการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

- ด้านการวิจัย เป็นการนำองค์ความรู้ และทักษะการวิจัย และทักษะเทคโนโลยี โดย บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ในลักษณะการนำองค์ความรู้มาสร้างงานวิจัย

- ด้านการบริการวิชาการ เป็นงานวิจัยในลักษณะการใช้องค์ความรู้ทางการวิจัยเพื่อการ พัฒนาธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และประเทศ ในลักษณะเชิงวิชาการ

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ พบว่า ประเภทสาขาวิชามีองค์ความรู้ของในแต่ละสาขาวิชาที่ต่างกัน การวิจัยจึงมีความหลากหลายทั้งในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายใต้ สถาบันอุดมศึกษา ที่มีองค์ความรู้มาเป็นฐาน เพื่อการสร้าง การถ่ายทอด และการใช้งานวิจัย รองรับ พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการพัฒนาสถาบัน และการพัฒนาในระดับต่าง ๆ เป็นการวิจัย องค์ความรู้ทั้งในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ การ ปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงมีความเหมาะสม และตอบสนองความต้องการการวิจัยที่นอกเหนือไปจากสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สอดคล้อง กับนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐานและความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นแหล่งองค์ความรู้ ดังนั้น อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงเป็นความต้องการของนิคมวิจัยภายใต้สถาบันอุดมศึกษา

3.5 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จากผลการวิจัย และการนำมาใช้

จากการศึกษารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มาจากผลการวิจัย มีดังต่อไปนี้

3.5.1 ผลจากการวิจัยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรณีสถาบันอุดมศึกษา ต่างประเทศ

จากการศึกษา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศใน บริบทสถาบันอุดมศึกษาและบริบทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถจำแนกอุทยาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ดังต่อไปนี้

1.1) การวิจัยในบริบทสถาบันอุดมศึกษา นำผลวิจัยมาใช้ในรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

- รูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับสถาบันอุดมศึกษา
- รูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- รูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา และ
- รูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีบทบาทสนับสนุนการกำหนดระดับและการพัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.2) การวิจัยในบริบทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำผลมาใช้กับรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

- รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- การกำหนดโครงสร้างพื้นฐานอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- กลไกขับเคลื่อนด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ และ
- กลไกขับเคลื่อนด้านผลผลิตจากอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.5.2 ผลจากการวิจัยการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ประกอบด้วย การวิจัยระดับสถาบันอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน) ดังนี้

1) ผลจากการวิจัยความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับองค์กร ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ผลจากการวิจัยความต้องการสภาพพึงประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย นำมาปรับกับรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ตามระดับและการพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ได้จากการวิจัยกรณีวิจัยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ เพื่อเสนอรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบัน

2) ผลจากการวิจัยสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับหน่วยงาน (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน) ได้แก่ คณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เป็นกรณีวิจัย

ผลจากการวิจัยความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของหน่วยงานในระดับคณะ วิทยาลัย และสถาบัน ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย แสดงถึงความต้องการสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในหมวดสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย กับรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อสนับสนุนรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสำหรับแต่ละสถาบัน

3.5.3 ผลจากการวิจัยการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและเอกชน

ประกอบด้วย การวิจัยสภาพพึงประสงค์ขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

1) ผลจากการวิจัยสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ขององค์กรภาครัฐ ได้แก่ องค์กรเกี่ยวกับการวิจัย และผู้ใช้บริการงานวิจัย

ผลจากการวิจัยสภาพพึงประสงค์อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ขององค์กรภาครัฐนำมาใช้กับรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เกี่ยวกับความร่วมมือและแนวทางการดำเนินการวิจัยสำหรับผู้ให้บริการงานวิจัยสำหรับผู้ให้บริการงานวิจัยภาครัฐ

ส่วนที่ 2 ร่างรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ลักษณะการให้บริการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. งานวิจัยเชิงวิชาการ การให้บริการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในลักษณะงานวิจัยเชิงวิชาการ จะเป็นการให้บริการที่มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อส่วนรวม อาทิ งานนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ

2. งานวิจัยเชิงประกอบการวิชาการ การให้บริการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในลักษณะงานวิจัยเชิงประกอบการวิชาการ จะเป็นการให้บริการที่มุ่งเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้ประกอบการภาคเอกชน จะเป็นการให้บริการที่มุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบการธุรกิจ

2.1 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา

กรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 4 สถาบัน โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบและบทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการกำหนดรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ กล่าวคือ

1) ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ และบุคลากร ดังนี้

1.1) องค์ความรู้ เป็นฐานความรู้ในงานวิจัยของบุคลากรงานวิจัย/งานบริการวิชาการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งได้จากองค์ความรู้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และท้องถิ่น/สังคมที่มีความร่วมสมัยหรือที่เกิดขึ้นใหม่

1.2) ทักษะ เป็นคุณลักษณะของบุคลากรงานวิจัย ได้แก่ ทักษะความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย/เทคโนโลยีในระดับพื้นฐาน ร่วมสมัย และที่เกิดขึ้นใหม่

1.3) บุคลากรงานวิจัย/งานบริการวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาและอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

2) ปัจจัยภายนอก

ประกอบด้วย พันธกิจ และผลผลิต ดังนี้

2.1) พันธกิจ เป็นบทบาทงานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานภายใต้สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- ด้านการเรียนการสอน คือ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัย เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาให้มีความร่วมสมัย และรองรับต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

- ด้านการวิจัย คือ การสร้างองค์ความรู้ งานวิจัยต่อยอด ทักษะงานวิจัย และทักษะเทคโนโลยี

- ด้านบริการวิชาการ คือ การใช้องค์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อความร่วมมือด้านวิชาการจากการวิจัยกับภาครัฐ ภาคเอกชน ต่างประเทศ และอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ประเทศ และในระดับสากล

- ด้านทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม คือ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรม การอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2) ผลผลิต เป็นผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยตามรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ได้แก่

- ผลิตภัณฑ์ คือ สิ่งประดิษฐ์/นวัตกรรม การตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากการวิจัย

- เทคโนโลยี คือ ทักษะจากงานวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยี

- ทรัพย์สินทางปัญญา คือ การจดสิทธิบัตร

2.2 ความต้องการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

การศึกษาในส่วนความต้องการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้บริหารขององค์กรหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

2.2.1 หน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐด้านการวิจัย หรือสนับสนุนการวิจัย ในด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดังนี้

1) อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย (Thailand Science Park: TSP)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นการบริหารจัดการตามนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของหน่วยงานเกี่ยวกับงานวิจัยและพัฒนาตลอดจนบริการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เป็นความร่วมมือแบบไตรภาคี ระหว่างสถาบันการศึกษา ได้แก่ ความร่วมมือด้านบุคลากรวิจัยและและองค์ความรู้ ภาครัฐ ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเงินและการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น และภาคเอกชน ได้แก่ ความร่วมมือการทำงานวิจัย ผลิตภัณฑ์ และสนับสนุนเงินวิจัย รวมถึงการสนับสนุนให้เข้าพื้นที่วิจัยสำหรับภาคเอกชน
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร ความร่วมมือกับต่างประเทศยังมีจำนวนน้อย และงบประมาณที่ได้รับจำกัด

2) ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)

- การบริหารจัดการองค์กร เป็นหน่วยงานวิจัยที่มุ่งเน้นการใช้ความรู้ และประโยชน์ของเทคโนโลยีชีวภาพในการพัฒนาประเทศด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านอาหารและการเกษตร การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากรชีวภาพ พลังงานและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการร่วมวิจัย การบริการวิจัย และการบริการปรึกษาอุตสาหกรรม
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเอกชน เป็นการนำองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพไปประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพจุลินทรีย์ และเทคโนโลยีชีวภาพการเกษตร
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร งบประมาณที่ได้รับจำกัด

3) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายและวิสาหกิจชุมชนของประเทศ
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร งบประมาณที่ได้รับจำกัด

4) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นการดำเนินงานตามภารกิจในการเป็นหน่วยงานวิจัยรวบรวม เผยแพร่ ให้บริการข้อมูลและข้อสนเทศในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันการศึกษา เป็นความร่วมมือทางวิชาการไม่ว่าเป็นของรัฐหรือเอกชนในการผลิตงานวิจัยและนักวิจัย ความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร การจัดสรรงบประมาณแผ่นดินประจำปีไม่สอดคล้องกับภารกิจและข้อจำกัดด้านสถานที่

5) หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นการเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม โดยจัดการแสดงผลงานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดภูมิปัญญาใหม่
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ภาคเอกชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมของศิลปินและองค์กรศิลปะ
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร งบประมาณต้องได้รับการจัดสรรจากกรุงเทพมหานคร ความเป็นมูลนิธิไม่สามารถหารายได้ การปรับเปลี่ยนผู้บริหารมีผลต่อนโยบายการบริหารจัดการและการดำเนินการ

6) พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นการเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่รวบรวมองค์ความรู้ ภูมิปัญญา นวัตกรรมด้านการเกษตร และขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เป็นเครือข่ายและภาคีความร่วมมือในการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตร
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร ข้อจำกัดด้านการจัดสรรงบประมาณประจำปีมีผลกระทบต่อภารกิจของหน่วยงาน

2.2.2 หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบด้วย หน่วยงานภาคเอกชนด้านผู้ประกอบการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดังนี้

1) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นความเป็นหน่วยงานด้านพลังงานและปิโตรเคมีที่มีการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านการผลิตบุคลากร การสนับสนุนทุนการศึกษา กับภาคเอกชน ได้แก่ การเป็นองค์กรที่มีผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับความต้องการของลูกค้า และต่างประเทศ ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร ข้อจำกัดด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอและไม่ตรงต่อความต้องการขององค์กร การขาดแคลนนักวิจัยสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ข้ออุปสรรคการลงทุน ที่ต้องใช้ระยะเวลานานและงบการลงทุนสูง และองค์กรที่ไม่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา

2) บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

- การบริหารจัดการองค์กร มุ่งเน้นความเป็นหน่วยงานชั้นนำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันการศึกษา เป็นลักษณะความร่วมมือด้านการผลิตบุคลากร และต่างประเทศ ในการจัดหาเทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรมด้านการสารสนเทศ
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร การขาดบุคลากรและเทคโนโลยีขั้นสูงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการขาดงานวิจัยด้านเทคโนโลยีขั้นสูง

3) หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ)

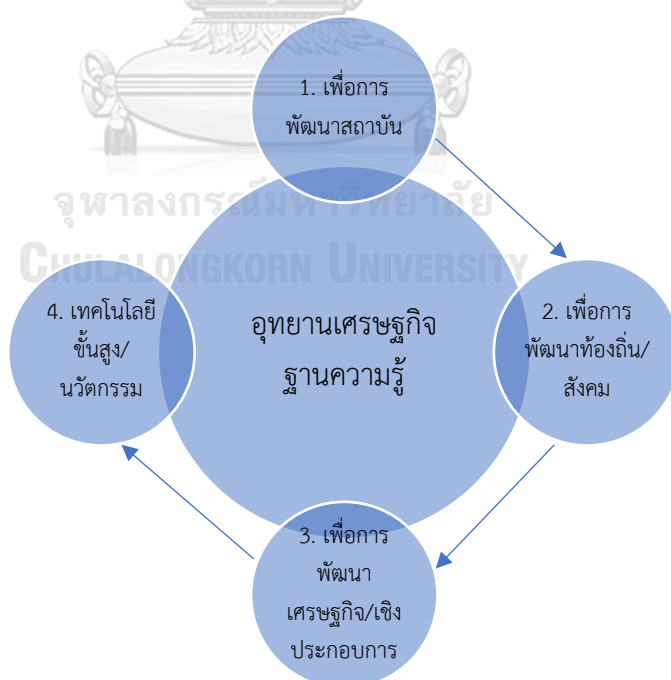
- การบริหารจัดการองค์กร สถานที่จัดแสดงผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- ความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ เป็นการสนับสนุนงานแสดงผลงานศิลปินแห่งชาติ และภาคเอกชน ได้แก่ การเผยแพร่ผลงานศิลปิน
- ข้อจำกัด/อุปสรรคองค์กร ได้แก่ ข้อจำกัดงบประมาณได้รับการจัดสรรจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) การประชาสัมพันธ์มีน้อยไม่แพร่หลาย

จากการศึกษาในส่วนความต้องการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีปัจจัยความต้องการเกี่ยวกับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

1. ด้านบุคลากรวิจัย พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีความต้องการบุคลากรที่มีองค์ความรู้และมีทักษะ/ความเชี่ยวชาญในสาขางานวิจัย เพื่อการพัฒนา/ต่อยอดงานวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศ และเพื่อพัฒนาการประกอบการ/ผลิตภัณฑ์

2. ด้านเทคโนโลยี พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีความต้องการเทคโนโลยีเพื่อรองรับการวิจัย รวมถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ เนื่องจากต้นทุนเพื่อการลงทุนจัดหาสูง รวมถึงสถานที่เพื่อการจัดเก็บรักษาและการดูแล
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีความต้องการสถานที่และอาคารเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ.2563-2570 มาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา การจัดอันดับการพัฒนาศาสนาอุดมศึกษา ปัจจัยรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ และความต้องการขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีส่วนต่อการกำหนดหรือการพัฒนา รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย รวมถึงการจำแนกรูปแบบอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ ที่สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่ความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ จากการศึกษาและวิเคราะห์สามารถนำเสนอรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากผลการศึกษาวิจัย สามารถจำแนกรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับอุทยานฯ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เป็นการวิจัยรองรับการพัฒนาสถาบันและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา และรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยนำศักยภาพด้านการเรียนการสอนมาเป็นฐานประกอบด้วย 1) ด้านองค์ความรู้ อันได้แก่ หลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และ 2) ด้านบุคลากร อันได้แก่ คณาจารย์หรือนักวิชาการ โดยอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึ่งพาฐานศักยภาพจากสถาบันอุดมศึกษา มีข้อพึงพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเด่น

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** สถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้อุทยานฯ เพื่อตอบสนองนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาด้านการวิจัย
- 2) **ด้านงบประมาณ** การจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยของอุทยานฯ ที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา การสร้างงานวิจัย งานวิจัยเพื่อการเรียนการสอน งานบริการวิชาการ งานวิจัยทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
- 3) **ด้านการเรียนการสอน** สถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้อุทยานฯ เพื่อการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ การถ่ายทอดงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอนและการปรับปรุงหลักสูตร
- 4) **ด้านการวิจัย** สถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้อุทยานฯ เพื่อการสร้างงานวิจัยสถาบัน และพัฒนานักวิชาการและนักวิจัยของสถาบัน

2. ข้อโอกาส

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** สถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้อุทยานฯ เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- 2) **ด้านงบประมาณ** อุทยานฯ ได้รับการสนับสนุนการเงินตามแผนการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นงบประมาณประจำปีจากสถาบันอุดมศึกษา
- 3) **ด้านการเรียนการสอน** สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำองค์ความรู้จากอุทยานฯ มาปรับเปลี่ยนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
- 4) **ด้านการวิจัย** นักวิชาการและนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพด้านการวิจัยของนักวิชาการและนักวิจัย

3. ข้อต่อ

1) **ด้านการบริหารจัดการ** นโยบายสถาบันที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจของอุทยานฯ และข้อบังคับของอุทยานฯ ที่จำกัดการดำเนินการเพื่อการวิจัย

2) **ด้านงบประมาณ** การสนับสนุนงบประมาณประจำปีจากสถาบันอุดมศึกษา มีผลต่อแผนการดำเนินการและการพัฒนาของอุทยานฯ

3) **ด้านการเรียนการสอน** การไม่มีการบูรณาการองค์ความรู้จากการวิจัยไปสู่หลักสูตรและการเรียนการสอน

4) **ด้านการวิจัย** ข้อจำกัดด้านศักยภาพของนักวิชาการและนักวิจัย

4. ข้ออุปสรรค

1) **ด้านการบริหารจัดการ** โครงสร้างการบริหารจัดการของสถาบันที่ครอบคลุมอุทยานฯ มีผลต่อการบริหารและการจัดการอุทยานฯ

2) **ด้านงบประมาณ** การจัดสรรงบประมาณเพื่อการอื่นที่ไม่สอดคล้องหรือไม่เกี่ยวกับการวิจัยโดยตรง

3) **ด้านการเรียนการสอน** การกำหนดแผนการดำเนินการอุทยานฯ ที่ต้องมีความสอดคล้องกับแผนการจัดการการเรียนการสอนของสถาบัน

4) **ด้านการวิจัย** แผนพัฒนาและการดำเนินการด้านการวิจัยอุทยานฯ ที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาสถาบัน

รูปแบบที่ 2 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสังคม/ท้องถิ่น เป็นการวิจัยที่นำองค์ความรู้และเทคโนโลยีพื้นฐาน/ร่วมสมัย บูรณาการองค์ความรู้ภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น เพื่อการดำรงวิถีการดำเนินชีวิต การยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และชุมชน หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพัฒนาสังคม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะถัดจากระยะเริ่มต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยีพื้นฐาน/ร่วมสมัย มาเป็นฐานประกอบด้วย 1) ด้านองค์ความรู้ อันได้แก่ ความรู้ในสาขาวิชาของคณาจารย์หรือนักวิชาการ และนักวิจัย และภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น 2) ด้านบุคลากร อันได้แก่ คณาจารย์หรือนักวิชาการ และปราชญ์หรือผู้มีองค์ความรู้ท้องถิ่น และ 3) ด้านการวิจัย อันได้แก่ ประสบ

การณ์และทักษะงานวิจัย ประสพการณ์และทักษะเทคโนโลยีเพื่อการวิจัย และภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น เพื่อการดำรงวิถีการดำเนินชีวิต ยกย่องความสามารถการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และชุมชน มีข้อพึงพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเด่น

1) **ด้านการบริหารจัดการ** อุทยานฯ สามารถตอบสนองนโยบายและแผนการดำเนินงานเพื่อการวิจัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยความร่วมมือกับท้องถิ่นหรือภาคส่วนต่าง ๆ

2) **ด้านงบประมาณ** การรับการสนับสนุนด้านการเงินหรืองบประมาณจากองค์กร/หน่วยงานอื่น เพื่องานวิจัยการพัฒนาท้องถิ่นหรือภาคส่วน

3) **ด้านการเรียนการสอน** การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาถ่ายทอดเพื่อการเรียนการสอน และการเรียนรู้ภาคสนาม

4) **ด้านการวิจัย** การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น ผลิตงานวิจัยที่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมที่เป็นรูปธรรม

2. ข้อโอกาส

1) **ด้านการบริหารจัดการ** การพัฒนาการจัดการ/เป้าหมายของสถาบันและอุทยานฯ เพื่อความร่วมมือกับองค์กรอื่น เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

2) **ด้านงบประมาณ** การได้รับการสนับสนุนทางการเงิน เพื่อการต่อยอดงานวิจัย

3) **ด้านการเรียนการสอน** การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนองค์ความรู้ภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น (เฉพาะทาง)

4) **ด้านการวิจัย** นักวิชาการและนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น และเพิ่มศักยภาพด้านการวิจัยของนักวิชาการและนักวิจัย

3. ข้อด้อย

1) **ด้านการบริหารจัดการ** นโยบายสถาบันที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจของอุทยานฯ และข้อบังคับของอุทยานฯ ที่จำกัดการดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

2) **ด้านงบประมาณ** การสนับสนุนงบประมาณประจำปีจากสถาบันอุดมศึกษา ไม่สอดคล้องกับแผนการดำเนินการและการพัฒนา การวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

3) **ด้านการเรียนการสอน** การไม่มีการบูรณาการองค์ความรู้จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไปสู่หลักสูตรและการเรียนการสอน

4) **ด้านการวิจัย** ข้อจำกัดด้านศักยภาพองค์ความรู้ภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น ของนักวิชาการและนักวิจัย

4. ข้ออุปสรรค

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** โครงสร้างการบริหารจัดการของสถาบันที่ครอบงำอุทยานฯ มีผลต่อการบริหารและการจัดการอุทยานฯ
- 2) **ด้านงบประมาณ** การจัดสรรงบประมาณเพื่อการอื่นที่ไม่สอดคล้องหรือไม่เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมโดยตรง
- 3) **ด้านการเรียนการสอน** การกำหนดแผนการดำเนินการอุทยานฯ ให้มีที่ ต้องมีความสอดคล้องกับแผนการจัดการการเรียนการสอนของสถาบัน
- 4) **ด้านการวิจัย** แผนพัฒนาและการดำเนินการด้านการวิจัยอุทยานฯ ที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

รูปแบบที่ 3 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ(วิชาการ)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) เป็นการวิจัยที่นำองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย เพื่อการสร้างหรือต่อยอดงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่ผู้ประกอบการภาคเอกชนเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนางานวิจัยและงานบริการวิชาการ รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคม (เฉพาะทาง) โดยการนำศักยภาพด้านองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัยมาเป็นฐาน ประกอบด้วย 1) ด้านองค์ความรู้ อันได้แก่ ความรู้ในสาขาวิชาของคณาจารย์หรือนักวิชาการ และนักวิจัยร่วมสมัย 2) ด้านบุคลากร อันได้แก่ คณาจารย์หรือนักวิชาการ และนักวิจัย และ 3) ด้านการวิจัย อันได้แก่ ประสบการณ์และทักษะงานวิจัยร่วมสมัย ประสบการณ์และทักษะเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย เพื่อการต่อยอดและการสร้างงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย การบริการวิชาการแก่ผู้ประกอบการภาคเอกชนเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย/นำสมัย มีข้อพึงพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเด่น

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** อุทยานฯ สามารถตอบสนองนโยบายและแผนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยความร่วมมือกับผู้ประกอบการภาคเอกชนหรือภาคส่วนต่าง ๆ

2) **ด้านงบประมาณ** การรับการสนับสนุนด้านการเงินหรืองบประมาณจากผู้ประกอบการ ภาคเอกชนหรือภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการต่อยอดและการสร้างงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย/นำสมัย

3) **ด้านการเรียนการสอน** การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาถ่ายทอดเพื่อการเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเป็นปัจจุบัน เพื่อการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการ

4) **ด้านการวิจัย** การพัฒนางานวิจัยมีความสอดคล้องและตอบสนองกับภาคธุรกิจ การใช้ องค์ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย ผลิตงานวิจัยร่วมสมัยหรือนำสมัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย/นำสมัย เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

2. ข้อโอกาส

1) **ด้านการบริหารจัดการ** การพัฒนา/การบูรณาการการบริหารจัดการ/เป้าหมายของ สถาบันและอุทยานฯ เพื่อความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

2) **ด้านงบประมาณ** การได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากแหล่งทุนภายนอก อาทิ ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อผลิตงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย/นำสมัย

3) **ด้านการเรียนการสอน** หลักสูตรการเรียนการสอนได้รับการทบทวนและปรับเปลี่ยนให้ มีความเหมาะสมกับปัจจุบันและมีความเป็นร่วมสมัย

4) **ด้านการวิจัย** นักวิชาการและนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ร่วมสมัย และเพิ่มทักษะด้านการวิจัยร่วมสมัย การผลิตงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย/นำสมัย

3. ข้อด้อย

1) **ด้านการบริหารจัดการ** ระเบียบ ข้อปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นอุปสรรคต่อการ ดำเนินการเชิงประกอบการ นโยบายสถาบันที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจของอุทยานฯ และข้อบังคับของ อุทยานฯ ที่จำกัดการดำเนินการเพื่อการศึกษา

2) **ด้านงบประมาณ** การไม่แน่นอนจากการสนับสนุนการเงินจากแหล่งทุนภายนอกมีผลต่อ การ การสนับสนุนการเงินจากแหล่งทุนภายนอก อาจไม่สอดคล้องกับแผนการดำเนินการและการ พัฒนาการวิจัยของอุทยานฯ

3) **ด้านการเรียนการสอน** หลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่มีการปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบัน

4) **ด้านการวิจัย** ข้อจำกัดด้านศักยภาพของนักวิชาการและนักวิจัยขององค์ความรู้ร่วมสมัย ประสบการณ์และทักษะงานวิจัยร่วมสมัย ประสบการณ์และทักษะเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย

4. ข้ออุปสรรค

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** โครงสร้างการบริหารจัดการของสถาบันที่ครอบงำอุทยานฯ มีผลต่อการบริหารและการจัดการอุทยานฯ
- 2) **ด้านงบประมาณ** สถานประกอบการเป็นผู้กำหนดการสนับสนุนการเงินหรืองบประมาณ
- 3) **ด้านการเรียนการสอน** การไม่สามารถถ่ายทอด/นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนเนื่องจากผู้ประกอบการ/เจ้าของกรรมสิทธิ์ไม่อนุญาต
- 4) **ด้านการวิจัย** การไม่สามารถพัฒนางานวิจัย เนื่องจากเป็นการล่วงละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัย

รูปแบบที่ 4 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เป็นการวิจัยที่นำองค์ความรู้ขั้นสูง/นำสมัย ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูง/นำสมัย เพื่อยกระดับความสามารถพัฒนางานวิจัยขั้นสูง หรือการพัฒนาองค์ความรู้ หรือการผลิตนวัตกรรม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยการนำศักยภาพด้านองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์มาเป็นฐาน ประกอบด้วย 1) ด้านองค์ความรู้ ได้แก่ ความรู้ในสาขาวิชาของคณาจารย์หรือนักวิชาการ และนักวิจัยนำสมัย 2) ด้านความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ การบูรณาการองค์ความรู้กับการวิจัย และ 3) ด้านการวิจัย ได้แก่ ประสบการณ์และทักษะงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย ประสบการณ์และทักษะเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย เพื่อการต่อยอดและการสร้างงานวิจัยนำสมัย เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม มีข้อพึงพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเด่น

- 1) **ด้านการบริหารจัดการ** อุทยานฯ สามารถตอบสนองนโยบายและแผนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และในระดับสากล
- 2) **ด้านงบประมาณ** การรับการสนับสนุนด้านการเงินหรืองบประมาณภาครัฐ ภาคเอกชน และต่างประเทศเพื่อการต่อยอดและการสร้างงานวิจัยนำสมัย การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม
- 3) **ด้านการเรียนการสอน** การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาถ่ายทอดเพื่อการเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความเป็นนานาชาติ เพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐาน
- 4) **ด้านการวิจัย** การพัฒนางานวิจัยขั้นสูงในสาขาที่มุ่งเป้า

2. ข้อโอกาส

1) **ด้านการบริหารจัดการ** การบูรณาการการบริหารจัดการ/เป้าหมายของสถาบันและอุทยานฯ เพื่อความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และ ต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาและผลิตงานวิจัยขั้นสูง

2) **ด้านงบประมาณ** การสนับสนุนการเงินจากแหล่งทุนภาครัฐ ภาคเอกชน และ ต่างประเทศ ในการผลิตเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรมในงานวิจัยสาขาที่มุ่งเป้า

3) **ด้านการเรียนการสอน** สถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนสาขาที่มุ่งเป้า สอดคล้องและบูรณาการงานวิจัยสาขาที่มุ่งเป้า

4) **ด้านการวิจัย** การพัฒนานักวิชาการและนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาและอุทยานฯ ให้มีความเชี่ยวชาญและชำนาญการในงานวิจัยสาขาที่มุ่งเป้า

3. ข้อต้อย

1) **ด้านการบริหารจัดการ** อุทยานฯ ตอบสนองนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาจำกัดเฉพาะสาขามุ่งเป้า

2) **ด้านงบประมาณ** เกิดการกระจุกตัวของงบประมาณงานวิจัยเฉพาะสาขา

3) **ด้านการเรียนการสอน** หลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่มีการปรับเปลี่ยนของกระแสโลกาภิวัตน์

4) **ด้านการวิจัย** ข้อจำกัดด้านศักยภาพของนักวิชาการและนักวิจัยในองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ ประสพการณ์และทักษะงานวิจัยร่วมสมัย/นำสมัย ประสพการณ์และทักษะเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัย

4. ข้ออุปสรรค

1) **ด้านการบริหารจัดการ** โครงสร้างการบริหารจัดการของสถาบันที่ครอบอุทยานฯ มีผลต่อการบริหารและการจัดการอุทยานฯ

2) **ด้านงบประมาณ** ความต้องการงบประมาณเพื่อการวิจัยมีจำนวนสูง

3) **ด้านการเรียนการสอน** การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความตรงกับสาขามุ่งเป้า และการรับและการผลิตผู้เข้ารับการศึกษาที่มีคุณลักษณะตรงสาขามุ่งเป้า

4) **ด้านการวิจัย** ข้อจำกัดของจำนวนนักวิชาการและนักวิจัยเชี่ยวชาญในสาขามุ่งเป้า

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถจำแนกกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามรูปแบบอุทยานฯ ได้ดังนี้

1. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาสถาบัน

เป็นรูปแบบอุทยานฯ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ในระยะแรกหรือระยะตั้งต้น ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ สถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมการจัดตั้งโดยการนำศักยภาพองค์ ความรู้ด้านการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐานมาเป็นฐาน

ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 2) มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย

2. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสังคม/ท้องถิ่น (เฉพาะทาง)

ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยสวน ดุสิต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย 1) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยมหิดล 3) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 6) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ 7) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

4. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

ปัจจุบันอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยยังต้องพัฒนา มหาวิทยาลัยเพื่อไปสู่รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

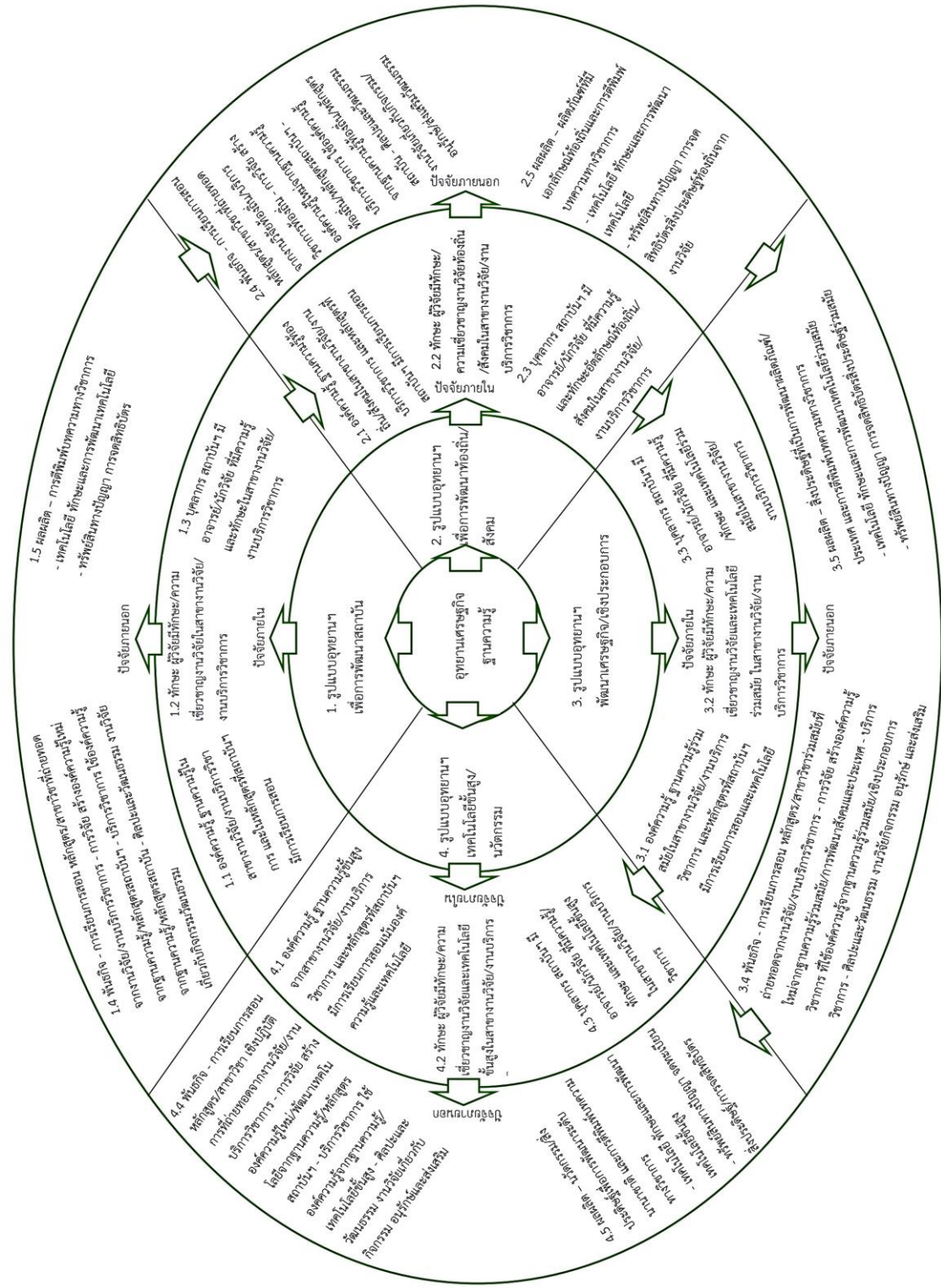
โดยการพัฒนาารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้น สามารถจำแนกลำดับการพัฒนาารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ได้เป็น 4 ลำดับ ได้แก่

ลำดับที่ 1 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน

ลำดับที่ 2 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสังคม/ท้องถิ่น (เฉพาะทาง)

ลำดับที่ 3 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)และ

ลำดับที่ 4 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

ภาพที่ 3 ร่างรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 4 การนำเสนอกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิควงล้ออนาคต และการวิเคราะห์จากแบบบันทึกข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์ จากแบบสอบถาม จากแบบประเมินสภาพพึงประสงค์ และจากการประเมินร่างรูปแบบและกลไก และนำมาปรับปรุงแก้ไข กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย

1) การบริหารจัดการ

ประกอบด้วย กฎ ข้อบังคับ นโยบาย และงบประมาณ เกี่ยวกับอุทยานฯ ดังนี้

1.1) กฎ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของอุทยานฯ เพื่อการดำเนินการวิจัย คือ

- ระดับสถาบันฯ กฎ ข้อบังคับที่สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยของสถาบัน หรือสนับสนุนการจัดตั้งนิคมวิจัย/อุทยานฯ ของสถาบัน
- ระดับอุทยานฯ กฎ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยของอุทยานฯ ซึ่งมีความสอดคล้องกับระดับสถาบันฯ

1.2) นโยบาย เป็นแนวทางการดำเนินงานอุทยานฯ บทบาท และแผนงานด้านงานวิจัยของอุทยานฯ

1.3) งบประมาณ เป็นการสนับสนุนทางการเงินเพื่อเป็นทุนหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการรองรับการดำเนินงานวิจัยหรือกิจกรรมวิจัยของอุทยานฯ

2) โครงสร้างพื้นฐาน

เป็นปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยของอุทยานฯ ประกอบด้วย พื้นที่ ที่ตั้งอุทยานฯ ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- พื้นที่ตั้งอุทยานฯ เป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบอุทยานฯ ซึ่งแสดงถึงขอบเขตและขนาดพื้นที่ตั้งของอุทยานฯ พื้นที่อุทยานฯ จะต้องตอบสนอง/รองรับต่องานวิจัยของอุทยานฯ และโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยอื่น ๆ

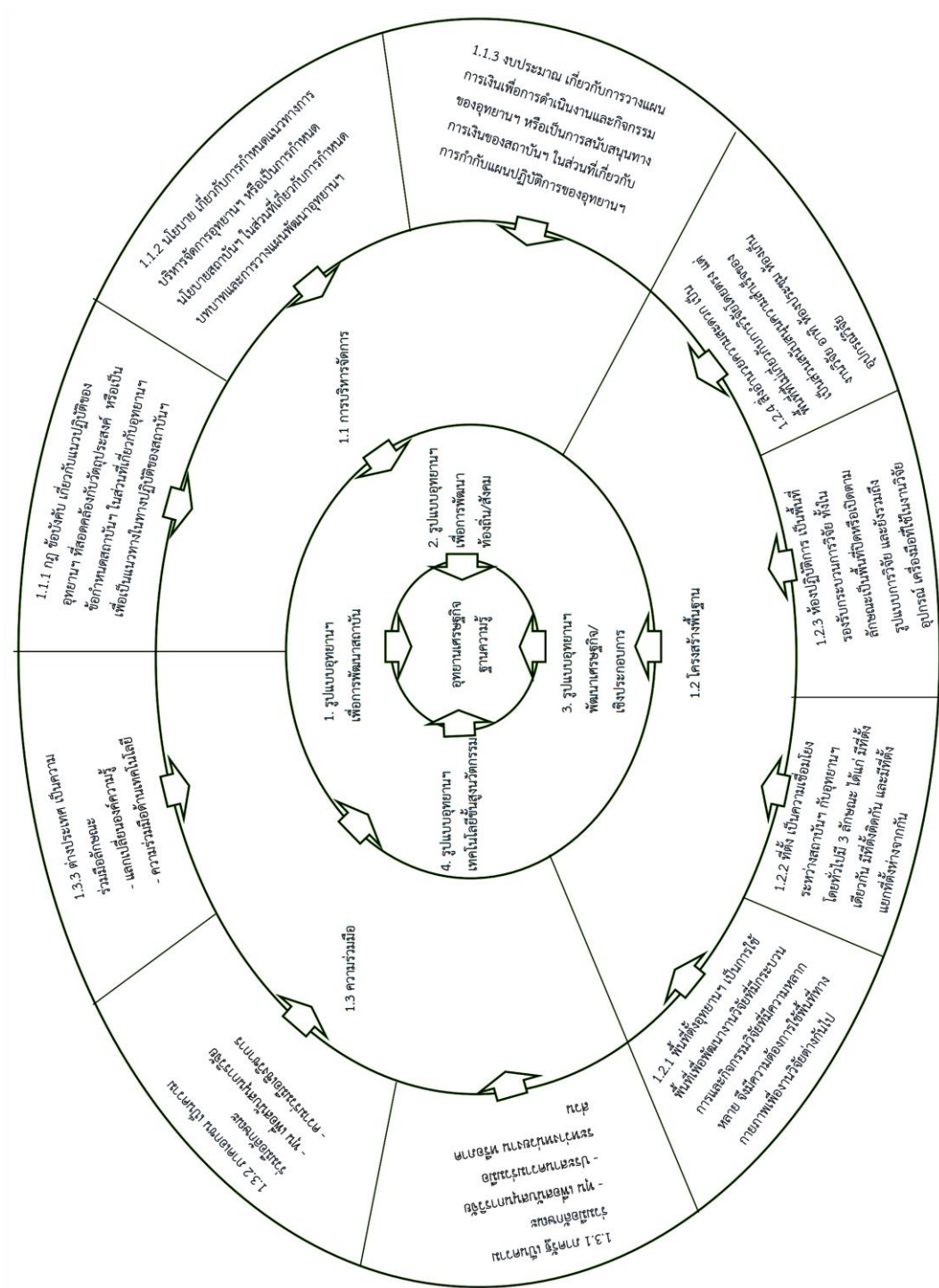
- ที่ตั้งอุทยานฯ เป็นการกำหนดที่ตั้งอุทยานฯ กับสถาบันฯ ในลักษณะความเชื่อมโยงเนื่องจากอุทยานฯ กับสถาบันฯ มีความร่วมมือด้านบุคลากรวิจัย ที่ตั้งอุทยานฯ มี 3 ลักษณะ คือ อุทยานฯ มีที่ตั้งพื้นที่เดียวกับสถาบัน อุทยานฯ ที่ตั้งติดกับพื้นที่สถาบันฯ และอุทยานฯ มีที่ตั้งแยกจากพื้นที่สถาบันฯ

- ห้องปฏิบัติการ เป็นพื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย อาจเป็นห้องปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่ปิด หรือพื้นที่ปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่เปิด โดยพิจารณาจากรูปแบบการวิจัย นอกจากนี้ยังรวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับงานวิจัย
- สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนสนับสนุนงานวิจัย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยตรง อาทิ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย และห้องเก็บรักษางานวิจัย

3) ความร่วมมือ

เป็นการดำเนินงานวิจัยในลักษณะอุทยานฯ กับภาคส่วนต่าง ๆ ภายนอกอุทยานฯ เพื่อการขับเคลื่อนอุทยานฯ และการพัฒนางานวิจัย ประกอบด้วย ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และต่างประเทศ ดังนี้

- ความร่วมมือกับภาครัฐ เป็นความร่วมมือในลักษณะการสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และการประสานงานวิจัยระหว่างอุทยานฯ กับภาคส่วนต่าง ๆ
- ความร่วมมือกับภาคเอกชน เป็นความร่วมมือในลักษณะสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการ คือ การร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย หรืองานบริการวิชาการ
- ความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นความร่วมมือในลักษณะความร่วมมือเชิงวิชาการ คือ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการสนับสนุนงานวิจัย คือ ความร่วมมือด้านเทคโนโลยี

ภาพที่ 4 ร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 5 ผลจากการตรวจสอบการประเมินร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์การประเมินร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์
3. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านมนุษยศาสตร์
6. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านกายภาพ
7. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการ

5.1 การประเมินรูปแบบที่ 1 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

ตารางที่ 76 ผลการประเมินรูปแบบที่ 1 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา			
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก			
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา	4.29	0.61	มาก
1.2) ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย	4.29	0.61	มาก
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย	4.00	0.57	มาก
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก			
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย			
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา	3.86	0.55	มาก
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ	4.14	0.59	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ	4.14	0.59	มาก
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม	3.43	0.49	ปานกลาง
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย			
2.2.1) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การบูรณาการระหว่างองค์ความรู้/เทคโนโลยีกับงานวิจัย	4.00	0.57	มาก
2.2.2) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การตีพิมพ์บทความทางวิชาการ	4.29	0.61	มาก
รวม	4.04	0.57	มาก

จากผลการประเมินรูปแบบที่ 1 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.04 SD = 0.57)

ปัจจัยภายใน ได้แก่ องค์ความรู้ ทักษะ และบุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ องค์ความรู้ และทักษะ (mean = 4.29 SD = 0.61) ในระดับเท่ากัน รองลงมา คือ บุคลากร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.00 SD = 0.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ พันธกิจ และผลผลิต ดังนี้

- พันธกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า พันธกิจการวิจัยและการบริการวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) ในระดับที่เท่ากัน รองลงมา คือ พันธกิจการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.86 SD = 0.55) และพันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.43 SD = 0.49) ตามลำดับ

- ผลผลิต ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า ผลงานวิจัยทางวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29 SD = 0.61) รองลงมา คือ การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี วิชาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.00 SD = 0.57) ตามลำดับ

5.2 การประเมินรูปแบบที่ 2 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

ตารางที่ 77 ผลการประเมินรูปแบบที่ 2 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)			
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก			
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา	4.29	0.61	มาก
1.2) ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย	4.14	0.59	มาก
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย	4.29	0.61	มาก
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก			
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย			
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา	4.00	0.57	มาก
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ	4.00	0.57	มาก
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ	4.14	0.59	มาก
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม	3.71	0.53	มาก
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย			
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เพื่อการตอบสนอง/แก้ไขปัญหาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม	4.29	0.61	มาก
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และเทคโนโลยีเพื่อยกระดับวิถีการดำเนินชีวิต การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม	4.29	0.61	มาก
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย	3.86	0.55	มาก
รวม	4.11	0.58	มาก

จากผลการประเมินรูปแบบที่ 2 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.11 SD = 0.58)

ปัจจัยภายใน ได้แก่ องค์ความรู้ ทักษะ และบุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ องค์ความรู้และบุคลากร (mean = 4.29 SD = 0.61) ในระดับที่เท่ากัน รองลงมา คือ ทักษะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ พันธกิจ และผลผลิต ดังนี้

- พันธกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า พันธกิจการบริการวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) รองลงมา คือ พันธกิจการเรียนการสอนและการวิจัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.00 SD = 0.57) ในระดับที่เท่ากัน และพันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.71 SD = 0.53) ตามลำดับ

- ผลผลิต ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า สิ่งประดิษฐ์และการพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยีและผลงานวิจัยทางวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29 SD = 0.61) ในระดับที่เท่ากัน รองลงมา คือ ผลงานวิจัยทางวิชาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.86 SD = 0.55) ตามลำดับ

5.3 การประเมินรูปแบบที่ 3 ร้างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ)

ตารางที่ 78 ผลการประเมินรูปแบบที่ 3 ร้างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ)			
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก			
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา	4.43	0.63	มาก
1.2) ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย	4.43	0.63	มาก
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย	4.14	0.59	มาก
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก			
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย			
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา	3.71	0.53	มาก
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ	4.14	0.59	มาก
2.1.3) พันธกิจบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ	4.29	0.61	มาก
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม	3.43	0.49	ปานกลาง
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย			
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจเศรษฐกิจ และประเทศ	4.29	0.61	มาก
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยต่อยอด การพัฒนาองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย	4.43	0.63	มาก
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย	4.57	0.65	มาก
รวม	4.18	0.59	มาก

จากผลการประเมินรูปแบบที่ 3 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ /เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.18 SD = 0.59)

ปัจจัยภายใน ได้แก่ องค์ความรู้ ทักษะ และบุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ องค์ความรู้และทักษะ (mean = 4.43 SD = 0.63) ในระดับที่เท่ากัน รองลงมา คือ บุคลากร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ พันธกิจ และผลผลิต ดังนี้

- พันธกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า พันธกิจการบริการวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29 SD = 0.61) รองลงมา คือ พันธกิจการวิจัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) พันธกิจการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.71 SD = 0.53) และพันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.43 SD = 0.49) ตามลำดับ

- ผลผลิต ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า ผลงานวิจัยทางวิชาการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก (mean = 4.57 SD = 0.65) รองลงมา คือ การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43 SD = 0.63) และสิ่งประดิษฐ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29 SD = 0.61) ตามลำดับ

5.4 การประเมินรูปแบบที่ 4 ร้างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

ตารางที่ 79 ผลการประเมินรูปแบบที่ 4 ร้างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม			
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก			
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา	4.86	0.69	มากที่สุด
1.2) ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย	4.57	0.65	มากที่สุด
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย	4.71	0.67	มากที่สุด
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก			
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย			
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา	3.86	0.55	มาก
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ	4.57	0.65	มากที่สุด
2.1.3) พันธกิจบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ	4.14	0.59	มาก
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม	3.86	0.55	มาก
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย			
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ	4.57	0.65	มากที่สุด
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยการพัฒนาองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์นำสมัย และเทคโนโลยีขั้นสูง	4.57	0.65	มากที่สุด
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดลิขสิทธิ์ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย	4.29	0.61	มาก
รวม	4.43	0.61	มาก

จากผลการประเมินรูปแบบที่ 4 ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43 SD = 0.61)

ปัจจัยภายใน ได้แก่ องค์ความรู้ ทักษะ และบุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ องค์ความรู้ (mean = 4.86 SD = 0.69) รองลงมา คือ บุคลากร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71 SD = 0.67) และทักษะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57 SD = 0.65) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ พันธกิจ และผลผลิต ดังนี้

- พันธกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า พันธกิจการวิจัย มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57 SD = 0.65) รองลงมา คือ พันธกิจการบริการวิชาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) พันธกิจการเรียนการสอนและพันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.86 SD = 0.55) ในระดับที่เท่ากัน ตามลำดับ

- ผลผลิต ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า สิ่งประดิษฐ์และการพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยีมีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57 SD = 0.65) ในระดับที่เท่ากัน รองลงมา คือ ผลงานวิจัยทางวิชาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29 SD = 0.61) ตามลำดับ

5.5 การประเมินรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตารางที่ 80 ผลการประเมินรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย			
1) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 1 เพื่อการพัฒนาสถาบัน เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เนื่องจากมีศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐาน	3.50	0.58	มาก
2) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 2 เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ เนื่องจากมีศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม และเทคโนโลยี	4.00	0.67	มาก
3) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 3 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ เนื่องจากมีศักยภาพด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ร่วมสมัย	4.00	0.67	มาก
4) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 4 เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต เนื่องจากต้องพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูง	4.00	0.67	มาก
รวม	3.88	0.65	มาก

จากผลการประเมินรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.88 SD = 0.65)

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 2 เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 3 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 4 เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ (mean = 4.00 SD = 0.67) ในระดับที่เท่ากันรองลงมา คือ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 1 เพื่อการพัฒนาสถาบัน เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.50 SD = 0.58) ตามลำดับ

5.6 การประเมินร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

ตารางที่ 81 ผลการประเมินร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
ร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้			
1) การบริหารจัดการ จะพิจารณาจาก			
1.1) กฎ ข้อบังคับ ได้แก่ ข้อปฏิบัติเพื่อการดำเนินงานอุทยานฯ	4.14	0.59	มาก
1.2) นโยบาย ได้แก่ แนวทาง แผนงานการดำเนินงานอุทยานฯ	4.86	0.69	มากที่สุด
1.3) งบประมาณ ได้แก่ การจัดสรร/การสนับสนุนทางการเงินเพื่อการดำเนินงานอุทยานฯ	4.71	0.67	มากที่สุด
2) โครงสร้างพื้นฐาน จะพิจารณาจาก			
2.1) พื้นที่ตั้งอุทยานฯ ได้แก่ ขอบเขตและขนาดพื้นที่ตั้งอุทยานฯ	4.14	0.59	มาก
2.2) ที่ตั้งอุทยานฯ ได้แก่ ความเชื่อมโยงด้านที่ตั้งอุทยานฯ กับที่ตั้งสถาบันฯ ดังนี้			
2.2.1) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ในพื้นที่เดียวกับสถาบันฯ	3.86	0.55	มาก
2.2.2) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ติดกับพื้นที่ตั้งสถาบันฯ	3.57	0.51	มาก
2.2.3) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่แยกห่างจากพื้นที่ตั้งสถาบันฯ	3.00	0.43	ปานกลาง
2.3) ห้องปฏิบัติการ ได้แก่ พื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย รวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือวิจัย	4.57	0.65	มากที่สุด
2.4) สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ส่วนสนับสนุนการวิจัย อาทิ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย ห้องเก็บรักษางานวิจัย	4.43	0.63	มาก
3) ความร่วมมือ จะพิจารณาจาก			
3.1) ความร่วมมือกับภาครัฐ ได้แก่ การจัดสรรทุนวิจัย การประสานความร่วมมืองานวิจัยกับภาคส่วนต่าง ๆ	4.57	0.65	มากที่สุด
3.2) ความร่วมมือกับภาคเอกชน ได้แก่ การจัดสรรทุนวิจัย ความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการ	4.71	0.67	มากที่สุด
3.3) ความร่วมมือกับต่างประเทศ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความร่วมมือ/การถ่ายทอดเทคโนโลยี	4.86	0.69	มากที่สุด
รวม	4.24	0.49	มาก

จากผลการประเมินร่างกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.24 SD = 0.49)

การบริหารจัดการ ได้แก่ กฎ/ข้อบังคับ นโยบาย และงบประมาณ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นโยบาย (mean = 4.86 SD = 0.69) รองลงมา คือ งบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71 SD = 0.67) และ กฎ/ข้อบังคับ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) ตามลำดับ

โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ พื้นที่ตั้งอุทยานฯ ลักษณะที่ตั้งอุทยานฯ ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า ห้องปฏิบัติการ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57 SD = 0.65) รองลงมา คือ สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43 SD = 0.63) พื้นที่ตั้งอุทยานฯ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14 SD = 0.59) ลักษณะที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ในพื้นที่ตั้งเดียวกับสถาบันฯ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.86 SD = 0.55) ลักษณะที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ติดกับพื้นที่ตั้งสถาบันฯ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 3.57 SD = 0.51) และลักษณะที่ตั้งอุทยานฯ อยู่แยกห่างจากพื้นที่ตั้งสถาบันฯ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.00 SD = 0.43) ตามลำดับ

ความร่วมมือ ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นว่า ความร่วมมือกับต่างประเทศ มีความเหมาะสมสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.86 SD = 0.69) รองลงมา คือ ความร่วมมือกับภาคเอกชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71 SD = 0.67) และความร่วมมือกับภาครัฐ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57 SD = 0.65) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการประเมินร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยนี้ ได้มีการประเมินร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้การพิจารณาร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและให้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

- เป็นการทำงานวิจัยตามสภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- ควรมีการเชื่อมโยงกับรูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
- พิจารณาความเข้มแข็งของแต่ละสถาบันฯ ว่า เข้มแข็งวิทยาการด้านไหน ควรส่งเสริมเฉพาะสาขาวิชาที่เข้มแข็งเท่านั้น ไม่ควรดำเนินการทุก ๆ สาขาวิชา

2.2 รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

- สามารถนำงานวิจัยไปพัฒนาท้องถิ่น สังคมให้ก้าวหน้าขึ้น
- การถ่ายทอดองค์ความรู้จากอุทยานสู่ท้องถิ่นควรมีการระบุให้ชัดเจน
- มีความจำเป็นมาก และแต่ละอุทยานฯ ต้องพิจารณาเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่น
- ควรดำเนินการในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชน และควรมีการสำรวจความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้างเอกลักษณ์ และความเชี่ยวชาญของอุทยานที่ตอบโจทย์ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2.3 รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

- เป็นรูปแบบที่ตรงกับชื่อโครงการ “การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจ...” เนื่องจากมีการพัฒนาภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจซึ่งไม่เห็นในรูปแบบ 1, 2 และ 4
- ผลผลิตที่ได้มาควรมีการประเมินด้านมูลค่าทางการตลาด
- มีความสำคัญ แต่ก็ต้องให้อยู่กับแนวนโยบายของภาคเอกชนว่าจะดำเนินไปในทิศทางใด
- อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ควรมีระบบและกลไกในการบริหารจัดการที่คล่องตัว และอาจเป็นหน่วยงานเอกเทศที่ไม่ขึ้นตรงต่อระบบโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การขับเคลื่อนอุทยานฯ ควรเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาส่งเสริมทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ

2.4 รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

- การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรมในการทำวิจัย แสดงถึงความพยายามที่มากขึ้นกว่าสิ่งที่มีอยู่เป็นปกติ ซึ่งจะเป็นการช่วยชี้นำสังคมในการทำงานวิจัยนำสมัย
- ความรู้สมัยใหม่หรือเชิงลึกต้องมีการลงทุนสูง การประเมินจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินการ
- สมควรดำเนินการ เพื่อลดการซื้อเทคโนโลยีต่าง ๆ จากประเทศอื่น จึงสมควรมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเป็นเฉพาะเรื่อง สนับสนุนให้มีการวางแผนบุคลากรและงบประมาณ

2.5 การปรับลด/เพิ่ม รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

- เพิ่มเรื่องเศรษฐกิจ ถ้าเป็นการตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้
- คำนิยาม “อุทยาน” แต่ละแบบมีอัตลักษณ์ที่มีความแตกต่าง จุดเน้นต่างกันไปตามเป้าหมายและพันธกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขาดความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อนนวัตกรรมชาติ
- ที่นำเสนอในภาพรวมดี แต่ขั้นตอนหรือโครงสร้างของอุทยานฯ ต้องทำให้ชัดเจน เน้นการพัฒนาเฉพาะด้าน
- อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ควรมีความยืดหยุ่นตามสภาพความพร้อม และนโยบายของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ควรมีการกำหนดในแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวของสถาบันฯ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการขับเคลื่อน และมีทิศทางที่ชัดเจน

2.6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

- เป็นการทำงานวิจัยตามสภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- การพัฒนาอุทยานฯ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาพรวมคงเป็นไปได้ยาก แต่ก็สามารถดำเนินการได้ ถ้าผู้บริหารเห็นความสำคัญและมั่งคั่งประมาณ สิ่งที่สำคัญคือผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขามีไม่น้อยมาก
- ถ้าทำได้ไม่ควรเน้นเฉพาะของรัฐอย่างเดียว ควรหาสถาบันเอกชน (อุดมศึกษาเอกชน) ที่มีศักยภาพเข้าร่วมการพัฒนาด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคมเหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

- นำงานวิจัยไปพัฒนาท้องถิ่น สังคมให้ก้าวหน้าขึ้น
- ต้องกำหนดมหาวิทยาลัยให้เหมาะสม
- ภาพรวมดูดี แต่ในท้องถิ่น/สังคม อุทยานฯ ต้องพิจารณาเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของแต่ละท้องถิ่น เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายการดำเนินการอุทยานฯ

2.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ

- รูปแบบนี้จะตรงกับชื่อโครงการ “การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจ...” เนื่องจากมีการพัฒนาภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจซึ่งไม่เห็นในรูปแบบ 1, 2, 4
- มีความเหมาะสมมาก แต่ต้องมีการสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากร รวมทั้งต้องมีความร่วมมือกับภาคเอกชนขนาดใหญ่เพื่อให้เกิดผลงาน

2.9 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เหมาะสมกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต

- การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรมในการทำวิจัย ซึ่งบ่งบอกถึงความพยายามที่มากขึ้นกว่าสิ่งที่มีอยู่เป็นปกติ ชี้นำสังคมในการทำงานวิจัยนำสมัย
- จำเป็นต้องมีย่างมาก แต่ก็ต้องคำนึงถึงความรู้ประสบการณ์ของบุคลากรที่มี รวมทั้งที่จะให้มีซึ่งเริ่มต้นอาจจะต้องให้บุคลากรได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งที่มีประสบการณ์ก่อน

2.10 กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

- รูปแบบการวิจัยต้องขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มิฉะนั้นต้องตัดคำว่าเศรษฐกิจออก เพราะแทบไม่มีเรื่องราวเกี่ยวข้อง ยกเว้นรูปแบบที่ 3
- ควรดึงภาคเอกชนเข้ามาร่วมการบริหารจัดการและลงทุน
- ควรจะดำเนินการอย่างเป็นรัฐธรรมนูญ และมีการดำเนินการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่มีความชัดเจน การประเมินและตรวจสอบเพื่อให้ดำเนินการตามเป้าหมาย
- กลไกขับเคลื่อนมีความสำคัญ สมควรปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม จึงจะเกิดการพัฒนามีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- การขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียร่วมระดมความคิด และกำหนดนโยบาย อีกทั้งควรดำเนินการในรูปแบบผู้เชี่ยวชาญจากสาขาวิชา เพื่อป้องกันการผูกขาดโดยคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ควรพัฒนาปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนอีกด้วย

จากการประเมิน (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อการสรุปผลการศึกษาวิจัย การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบและนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science and Technology Park) ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. เพื่อพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. เพื่อนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

นอกจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร จำนวนกลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 82 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือในการวิจัย

ลำดับ	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างจำนวน (แห่ง)		จำนวนแห่งละ (คน)	รวม (คน)
		ภาครัฐ	ภาคเอกชน		
1	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ระดับสูงของรัฐและเอกชน (ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์)	11	2	1	13
2	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับ คณะ วิทยาลัย สถาบัน ของรัฐ และเอกชน (ชุดที่ 2 แบบสอบถาม)	220	40	20	260
3	ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน (ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์)	6	6	1	12
4	ผู้เชี่ยวชาญ*	-	-	-	7

* ที่มีบทบาทกำหนดนโยบายหรือการพัฒนางานวิจัยนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุน บทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

กรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 4
สถาบัน คือ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และ
มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กับบทบาทที่มีต่อบริบทสถาบันอุดมศึกษา

1.1 สนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การจัดลำดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
ระดับโลกเป็นการพัฒนาในภาพรวม และการจัดลำดับการพัฒนาความเป็นสถาบันอุดมศึกษา
นวัตกรรมระดับโลก

1.2 อุทยานฯ สนับสนุนความเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการวิจัย ของกรณีศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ ได้แก่

- ด้านการเรียนการสอน ที่เป็นหลักสูตรเชิงปฏิบัติการ หรือการสอนภายในห้องปฏิบัติการ

- ด้านการวิจัย จากงานวิจัยที่สะท้อนความเป็นสถาบันวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ด้านบริการวิชาการ ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาครัฐ และภาคเอกชน

1.3) อุทยานฯ สนับสนุนสถานะสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- แหล่งผลิตองค์ความรู้ ความร่วมมือ

- ความมีส่วนร่วมกับสังคม และสากล

- สถาบันอุดมศึกษากับการนำอนาคต

1.4 บทบาทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

- กำหนดประเภทอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิคมวิจัยรองรับด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์

- กำหนดระดับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิคมวิจัยระดับภูมิภาคทวีป และความเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนวัตกรรม

- กำหนดความร่วมมือ/พันธกิจ นิคมวิจัยที่มีความร่วมมือ/งานบริการวิชาการกับภาคเอกชนเพื่องานนวัตกรรม

1.5 ความเชื่อมโยงของการกำหนดที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาแต่มีพื้นที่ติดต่อกัน คือ สถาบันเทคโนโลยีแม่สอดชูเชตส์ และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีพื้นที่ตั้งเดียวกับสถาบันอุดมศึกษา คือ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ CHULALONGKORN UNIVERSITY

- ที่ตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษาไม่ติดต่อกัน คือ มหาวิทยาลัยเกียวโต

1.6 บทบาทด้านความร่วมมือ ได้แก่

- ความร่วมมืองานวิจัยกับภาครัฐ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับภาคท้องถิ่น ภูมิภาค และรัฐ

- ความร่วมมือบริการวิชาการกับภาคเอกชน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม

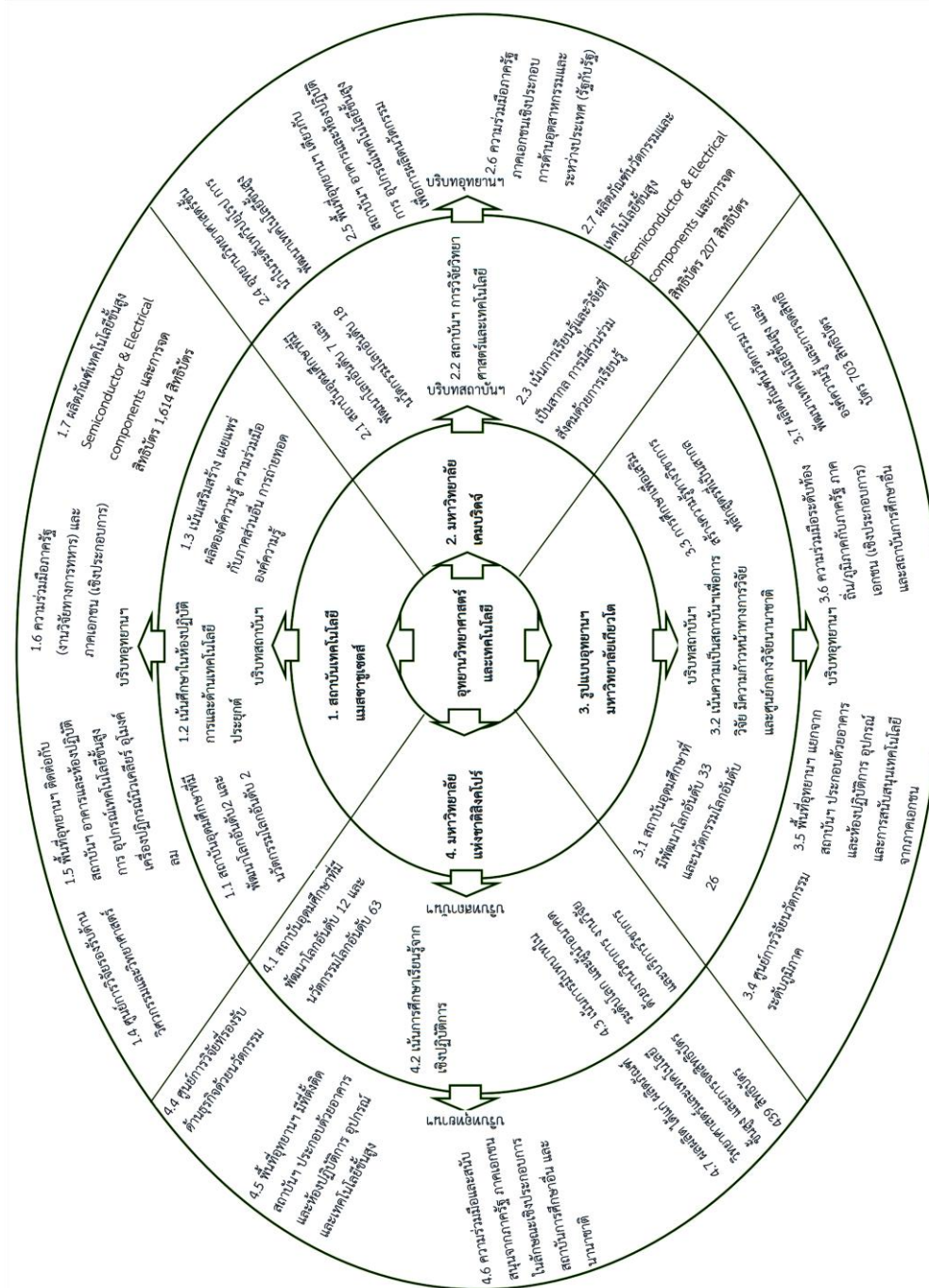
- ความร่วมมือทางวิชาการและเทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสถาบันการศึกษาอื่นและต่างประเทศ

1.7 ด้านผลผลิต ได้แก่

- ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม
- ทรัพยากรทางปัญญา การจดสิทธิบัตร
- การพัฒนาเทคโนโลยี

สรุปแผนภาพผลการวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ
ที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

ภาพที่ 5 แผนภาพสรุปการจัดการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาวิจัยหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษาได้มีการศึกษากรณีหน่วยงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้แก่ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน โดยจำแนกการศึกษา หน่วยงานออกเป็น 3 ภาคส่วน ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ดังนี้

2.1 กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินการไปสู่มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นนานาชาติ โดยมีองค์ความรู้เป็นฐาน และการสร้างนวัตกรรมจากงานวิจัย

2) ด้านพันธกิจ

2.1) ด้านการเรียนการสอน พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการเรียนการสอนครอบคลุมสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์

ในส่วนมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มุ่งเน้นการเรียนการสอนในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2) ด้านการวิจัย มุ่งเน้นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยี งานวิจัยกลุ่ม (คลัสเตอร์) มีลักษณะของความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ ในส่วนมหาวิทยาลัยมหิดล มีความโดดเด่นในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีความโดดเด่นในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3) ด้านบริการวิชาการ มีความร่วมมือด้านงานวิจัยแก่ภาคเอกชนหรือเชิงพาณิชย์

2.4) ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและการบริการวิชาการโดยสถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินการไปสู่มหาวิทยาลัยท้องถิ่น/สังคมที่มีความเป็นเลิศ และนานาชาติ โดยมีองค์ความรู้เป็นฐาน และการสร้างงานวิจัย

2) ด้านพันธกิจ

2.1) ด้านการเรียนการสอน พบว่า มีการเรียนการสอนครอบคลุมสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์

ในส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นการเรียนการสอนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2) ด้านการวิจัย มุ่งเน้นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยี งานวิจัยกลุ่ม (คลัสเตอร์) มีลักษณะของความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้ ในส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความโดดเด่นในงานวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อท้องถิ่น/สังคม

2.3) ด้านบริการวิชาการ มีความร่วมมือด้านงานวิจัยพัฒนาพื้นที่ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม

2.4) ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.3 กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินการไปสู่มหาวิทยาลัยท้องถิ่น/สังคมที่มีความเป็นเลิศ และนานาชาติ โดยมีองค์ความรู้เป็นฐาน และการสร้างงานวิจัย

2) ด้านพันธกิจ

2.1) ด้านการเรียนการสอน พบว่า มีการเรียนการสอนครอบคลุมสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์

2.2) ด้านการวิจัย มุ่งเน้นงานวิจัยในสาขาการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาประเทศ มีลักษณะของความเป็นองค์กรงานวิจัยฐานความรู้

2.3) ด้านบริการวิชาการ มีความร่วมมือด้านงานวิจัยเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.4) ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับหน่วยงาน (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน) ภายในสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาวิจัยหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษาได้มีการศึกษากรณีหน่วยงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้แก่ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน โดยจำแนกการศึกษา หน่วยงานออกเป็น 3 ภาคส่วน ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ดังนี้

2.1 กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มุ่งเน้นเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ เรียงตามลำดับ

ในส่วนมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีความโดดเด่นในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งเน้นเกี่ยวกับนโยบาย ความร่วมมือ และพันธกิจ เรียงตามลำดับ

2) ด้านพันธกิจ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย มุ่งเน้นเกี่ยวกับการวิจัย การบริการวิชาการ การเรียนการสอน และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เรียงตามลำดับ

2.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มุ่งเน้นแตกต่างกันไป โดยมีนโยบายเป็นลำดับแรก ในส่วนเกี่ยวกับพันธกิจ และความร่วมมือ ให้ลำดับความสำคัญแตกต่างกัน

2) ด้านพันธกิจ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั่วไป ได้แก่ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มุ่งเน้นเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เรียงตามลำดับ

ในส่วนกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเฉพาะทาง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นเกี่ยวกับ การวิจัย การบริการวิชาการ การเรียนการสอน และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เรียงตามลำดับ

2.3 กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย พันธกิจ และความร่วมมือ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน มุ่งเน้นเกี่ยวกับนโยบายเป็นลำดับแรก โดยพันธกิจและความร่วมมือ ให้ลำดับความสำคัญเท่ากัน

2) ด้านพันธกิจ พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน มุ่งเน้นเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เรียงตามลำดับ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (เฉพาะทาง) กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทั่วไป) และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย

การศึกษาวิจัยองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ได้มีการศึกษากรณีองค์กร/หน่วยงานในประเทศไทย โดยจำแนกการศึกษาองค์กร/หน่วยงานออกเป็น 2 ภาคส่วน ได้แก่ องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ และองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ดังนี้

3.1 องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วย อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) และหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

3.1.1 สาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แบ่งตามบทบาทหน้าที่ ได้ดังนี้

1) ด้านสนับสนุนงานวิจัย ทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือและการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการนำเทคโนโลยีไปใช้เชิงพาณิชย์ ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย

2) ด้านการวิจัย ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานวิจัย เกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพในสาขาอาหารและการเกษตร การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากรชีวภาพ และพลังงานและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)

3) ด้านวิชาการ ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการความร่วมมือทางวิชาการและวิจัย ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงสังคม ได้แก่ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

3.1.2 สาขาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แบ่งตามบทบาทหน้าที่ ได้ดังนี้

1) ด้านสังคมศาสตร์ ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานการเรียนรู้ ถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

2) ด้านมนุษยศาสตร์ ทำหน้าที่เป็นองค์กร/หน่วยงานการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านชาติพันธุ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) และองค์กร/หน่วยงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา ได้แก่ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาครัฐ พบว่า ในสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการสนับสนุนงานวิจัย การวิจัย และวิชาการ มุ่งเน้นการสนับสนุนสาขาสังคมและเทคโนโลยี แก่ภาคเอกชนหรือเชิงพาณิชย์เป็นหลัก และในบทบาทหน้าที่ของการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม พบว่า ไม่มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานด้านงานวิจัยเพื่อผลิตงานนวัตกรรมจากการวิจัย

ในส่วนสาขาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เป็นองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการเรียนรู้ ถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญา มุ่งเน้นการสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานวิจัยสร้างองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

การศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อรองรับหรือตอบสนองภาคเอกชนหรือการประกอบการ แต่ไม่มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานด้านงานวิจัยเพื่อผลิตงานนวัตกรรมจากการวิจัย จึงมีความต้องการพึงประสงค์องค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยจากองค์ความรู้และเทคโนโลยีสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในส่วนสาขาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จึงมีลักษณะการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่สนับสนุนความเป็นองค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยจากองค์ความรู้และเทคโนโลยีสาขาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

3.2 องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน ประกอบด้วย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธรรมาคารุญเทพ) และพิพิธภัณฑ์อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

3.2.1 กลุ่มผู้ประกอบการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แบ่งตามบทบาทหน้าที่ ได้ดังนี้

- 1) ด้านผลิตภัณฑ์พลังงาน ประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ด้านปิโตรเลียม ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- 2) ด้านผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ประกอบกิจการธุรกิจซีเมนต์และผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง ได้แก่ บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน)
- 3) ด้านผลิตภัณฑ์เกษตร ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)

4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

3.2.2 สาขาด้านมนุษยศาสตร์ แบ่งตามบทบาทหน้าที่ ได้ดังนี้

- 1) กิจการเผยแพร่และแสดงผลงาน เป็นองค์กร/หน่วยงานเพื่องานวิชาการด้านศิลปะ นำเสนอการแสดงผลงานความคิดสร้างสรรค์ โดยผ่านกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ (มูลนิธิธรรมาคารุญเทพ) และพิพิธภัณฑ์ อาร์ท อิน พาราไดซ์ กรุงเทพฯ

จากการศึกษาองค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ในสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการประกอบการเชิงพาณิชย์ มุ่งเน้นการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และในบทบาทการวิจัยมีการจัดตั้งหน่วยงานวิจัยเพื่อผลิตงานผลิตภัณฑ์ในสาขากิจการ

ในส่วนสาขาด้านมนุษยศาสตร์ เป็นองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการเผยแพร่และแสดงผลงานด้านศิลปะ มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานวิจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา การสร้างจินตนาการและการมีส่วนร่วมแก่ผู้เข้าชม และในบทบาทหน้าที่ของการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม พบว่า ไม่มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานด้านงานวิจัยเพื่อผลิตงานนวัตกรรมจากการวิจัย

การศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชนสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อรองรับหรือตอบสนองการประกอบการ และมีลักษณะขององค์กร/หน่วยงานด้านงานวิจัยเพื่อผลิตงานผลิตภัณฑ์จากการวิจัย จึงมีความต้องการพึงประสงค์องค์กร/หน่วยงานผลิตงานวิจัยจากองค์ความรู้และเทคโนโลยีสาขาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในส่วนสาขาด้านมนุษยศาสตร์ มีลักษณะการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมองค์กร/หน่วยงานเกี่ยวกับการสนับสนุนการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา การสร้าง

จินตนาการทางมานุษยวิทยา และมีลักษณะการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมองค์กร/หน่วยงานที่ผลิตงานวิจัยจากองค์ความรู้และเทคโนโลยีสาขาด้านมนุษยศาสตร์

ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นผลจากประเด็นต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- การเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกในศตวรรษที่ 21 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากวิถีของแนวคิด รูปแบบ วิธีการแบบเดิมมาสู่วิถีใหม่ที่พึ่งพาข้อมูล ความรู้ และนวัตกรรม ในด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

- นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 ในการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ด้วยการการพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ได้แก่ การสร้างคนมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ การสร้างองค์ความรู้มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสะสมความรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับอนาคตและการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ การสร้างนวัตกรรม มุ่งเน้นการบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ และการปรับบทบาทมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญ สำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้างนวัตกรรม

- การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เป็นการพัฒนาสถาบันหรือคุณภาพสถาบัน จากการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบการเปรียบเทียบ ได้แก่ การจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาโลก โดยองค์กรที่จัดอันดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาโลกและการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษานวัตกรรมโลก

- พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย (1) การกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน (2) มาตรฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรมเป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบันที่มีเครือข่าย

ช่วยความร่วมมือ (3) มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความ เชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน (4) มาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย สถาบันอุดมศึกษามีการ จัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การ สร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและ ต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน (5) มาตรฐานด้านการ บริหารจัดการ มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ การบริหารงาน ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา

- กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับใช้ของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติประจำ สถาบันอุดมศึกษา ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.3 การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ

จากการศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ ของสถาบันอุดมศึกษา จากศึกษาวิจัยพบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาตามที่สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศได้กำหนดใน พันธกิจ 3 พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ (Terry O'Banin, 2010) ได้แก่ พันธกิจด้าน การเรียนการสอน พันธกิจด้านการวิจัย พันธกิจด้านบริการวิชาการ โดยอุทยานวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีจะสนับสนุนบทบาทหน้าที่พันธกิจด้านการวิจัยเป็นหลัก ในการทำงานวิจัย ส่งเสริมและ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ในผลงานวิจัย งาน นวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการภาคเอกชน ภาครัฐ ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนา สังคม และการพัฒนาประเทศ อันเป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างมูลค่า โดยมีบุคลากรของ สถาบันอุดมศึกษาได้แก่ นักวิชาการและนักวิจัย สนับสนุนการดำเนินงานวิจัย ในด้านการสนับสนุน บทบาทหน้าที่ด้านการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา โดยเป็นการนำผลงานวิจัยหรือ ประสบการณ์จากงานวิจัยมาถ่ายทอดในการเรียนการสอน หรือการพัฒนาโดยการปรับหลักสูตรการ เรียนการสอนให้มีความเป็นปัจจุบัน สำหรับการสนับสนุนด้านการบริการวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษา จะเป็นการให้บริการงานวิจัยแก่หน่วยงาน/องค์กรในภาครัฐ และเอกชน นอกจากนี้ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก ซึ่งเป็นการจัดอันดับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา และ การจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกด้านนวัตกรรม ซึ่งเป็นการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาโลกในการพัฒนา ด้านนวัตกรรม ที่พิจารณาจากผลงานจากการวิจัยและการจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็น งานวิจัยนวัตกรรม

สำหรับประเทศไทย อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถสนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาไทยเช่นเดียวกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ นอกจากนี้อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังมีเพิ่มบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ตามที่กำหนดพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยไว้ 4 ด้าน ได้แก่ พันธกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และพันธกิจด้าน ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับพันธกิจสถาบันอุดมศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบัน

อุดมศึกษาของรัฐแต่ละแห่งและแต่ละประเภท และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การพัฒนาแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐานมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน (ศักยภาพสถาบันอุดมศึกษา) เป็นการพิจารณาจาก

1.1 องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอน

1.2 ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำ การวิจัย

1.3 บุคลากร ได้แก่ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1 พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การบูรณาการระหว่างองค์ความรู้/เทคโนโลยีกับงานวิจัย

2.2.2) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การตีพิมพ์บทความทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐานมาเป็นฐาน สำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาสถาบัน ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.2 รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์จากการวิจัย ไปใช้ประโยชน์ในวิถีการดำเนินชีวิต เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และชุมชน หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพัฒนาสังคม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะถัดจากระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม และเทคโนโลยีมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้ฐานความรู้หรือองค์ความรู้จากสาขาวิชาของสถาบันฯ หรือองค์ความรู้

ท้องถิ่น/สังคม กับงานวิจัย

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยี ของนักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ทำการวิจัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เพื่อการตอบสนอง/แก้ไขปัญหาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และเทคโนโลยีเพื่อยกระดับวิถีการดำเนินชีวิต การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) และเทคโนโลยีมาเป็นฐานสำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

2.3 รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัยและเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์เพื่อการต่อยอดและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา หรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยการนำศักยภาพด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ร่วมสมัยมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ร่วมสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีร่วมสมัย

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยีร่วมสมัย ที่มีของนักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยร่วมสมัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัยจากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัยของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้ร่วมสมัยกับภาคธุรกิจ เชิงประกอบการวิชาการ และการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยร่วมสมัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ

2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยต่อยอด การพัฒนาองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย

2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์ บทความทางวิชาการจากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายใน และภายนอก และมีศักยภาพศักยภาพด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยีร่วมสมัยมาเป็นฐาน สำหรับการ จัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ

2.4 รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/ผลิตนวัตกรรมจากงานวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาประเทศและนานาชาติ เพื่อยกระดับความสามารถ การพัฒนางานวิจัยขั้นสูง หรือการพัฒนาองค์ความรู้ หรือการผลิตนวัตกรรม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยการนำศักยภาพด้านองค์ ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูงมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1 ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้นำสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีขั้นสูง

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยนำสมัย/เทคโนโลยีขั้นสูง ของ นักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ การบูรณาการ และ ประสบการณ์งานวิจัยนำสมัยและเทคโนโลยีขั้นสูง

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัยจาก งานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัย/นำสมัยของ สถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัย

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัยกับ ภาครัฐ ภาคธุรกิจเชิงประกอบการวิชาการ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และประเทศ

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้/เทคโนโลยี ร่วมสมัย/นำสมัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

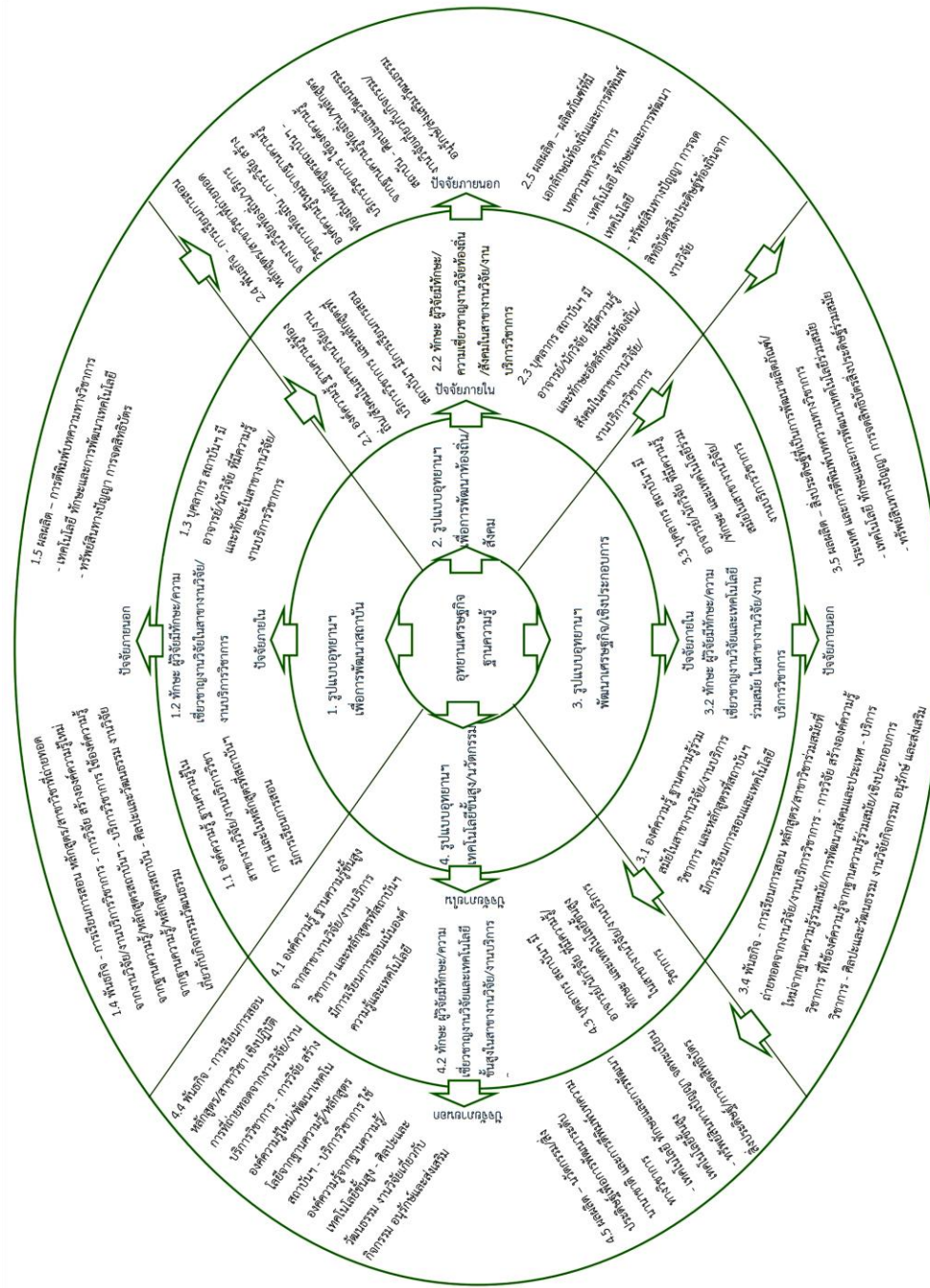
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภาค ธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ

2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยการพัฒนาองค์ความรู้และความคิด สร้างสรรค์นำสมัย และเทคโนโลยีขั้นสูง

2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดลิขสิทธิ์ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพัฒนาไปสู่ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรมที่เน้นองค์ประกอบนำสมัยของปัจจัยภายใน และภายนอก และมีศักยภาพด้านองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูงมาเป็น ฐาน สำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรมในอนาคต

สรุปแผนภาพผลการวิเคราะห์รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทย

ภาพที่ 6 แผนภาพสรุปรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 4 กลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ใน การศึกษาวิจัยได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ผล การวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย องค์การ/หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และการวิเคราะห์องค์ประกอบและบทบาทของอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้ พบว่า กลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทย ประกอบด้วย

1) การบริหารจัดการ ได้แก่ กฎ ข้อบังคับ นโยบาย และงบประมาณ เกี่ยวกับอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้ ดังนี้

1.1) กฎ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการ ดำเนินการวิจัย คือ

- ระดับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กฎ ข้อบังคับที่สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยของสถาบัน หรือสนับสนุนการจัดตั้งนิคมวิจัย/อุทยานฯ ของสถาบัน

- ระดับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ได้แก่ กฎ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยของ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับระดับสถาบันอุดมศึกษา

1.2) นโยบาย เป็นแนวทางการดำเนินงานอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ บทบาท และ แผนงานด้านงานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

1.3) งบประมาณ เป็นการสนับสนุนทางการเงินเพื่อเป็นทุนหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการรองรับ การดำเนินงานวิจัยหรือกิจกรรมวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

2) โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนิน งานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ประกอบด้วย พื้นที่ ที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- พื้นที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้ ซึ่งแสดงถึงขอบเขตและขนาดพื้นที่ตั้งของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ พื้นที่อุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้จะต้องตอบสนอง/รองรับต่องานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และ โครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยอื่น ๆ

- ที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นการกำหนดที่ตั้งอุทยานฯ กับสถาบันฯ ในลักษณะ ความเชื่อมโยง เนื่องจากอุทยานฯ กับสถาบันฯ มีความร่วมมือด้านบุคลากรวิจัย ที่ตั้งอุทยานฯ มี 3

ลักษณะ คือ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ตั้งพื้นที่เดียวกับสถาบันอุดมศึกษา อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ตั้งติดกับพื้นที่สถาบันอุดมศึกษา และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีที่ตั้งแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษา

- ห้องปฏิบัติการ เป็นพื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย อาจเป็นห้องปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่ปิด หรือพื้นที่ปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่เปิด โดยพิจารณาจากรูปแบบการวิจัย นอกจากนี้ยังรวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับงานวิจัย

- สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนสนับสนุนงานวิจัย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยตรง ได้แก่ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย และห้องเก็บรักษางานวิจัย

3) ความร่วมมือ

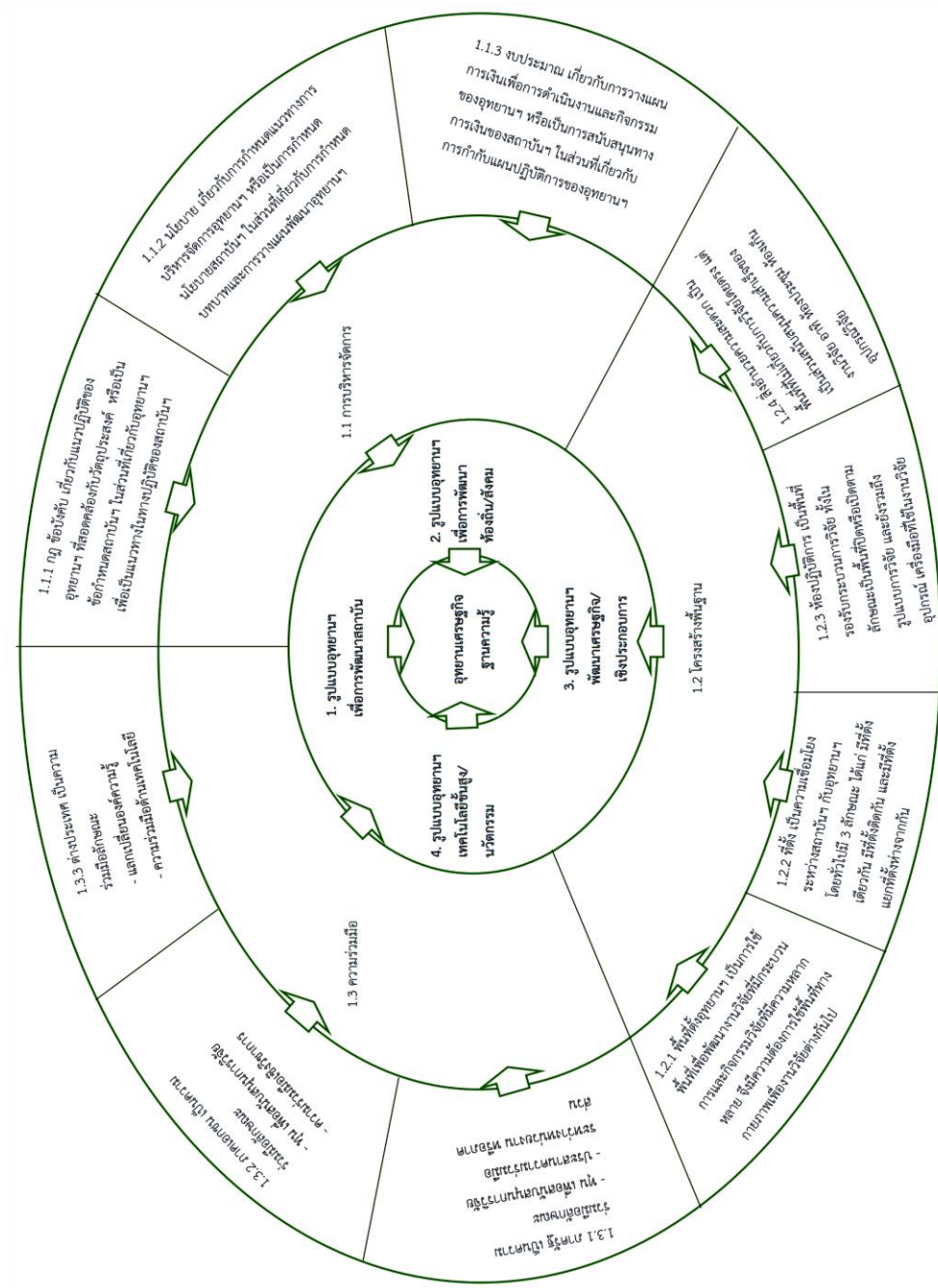
เป็นการดำเนินงานวิจัยในลักษณะอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับภาคส่วนต่าง ๆ ภายนอกอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และการพัฒนางานวิจัย ประกอบด้วย ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และต่างประเทศ ดังนี้

- ความร่วมมือกับภาครัฐ เป็นความร่วมมือในลักษณะการสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และการประสานงานวิจัยระหว่างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับภาคส่วนต่าง ๆ

- ความร่วมมือกับภาคเอกชน เป็นความร่วมมือในลักษณะสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการ คือ การร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย หรืองานบริการวิชาการ

- ความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นความร่วมมือในลักษณะความร่วมมือเชิงวิชาการ คือ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการสนับสนุนงานวิจัย คือ ความร่วมมือด้านเทคโนโลยี

สรุปแผนภาพผลการวิเคราะห์หลักเกณฑ์ขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ภาพที่ 7 แผนภาพสรุปกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 5 นำเสนอรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นผลมาจากการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา การวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และการวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

หลักการและเหตุผล

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) คือการเสริมสร้างองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านที่มีศักยภาพและมีความต้องการเพื่อรองรับการพัฒนาที่มีฐานและมีความได้เปรียบ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยและพัฒนา โดยส่งเสริมอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งเป็นนิคมวิจัยที่บ่มเพาะนักประดิษฐ์ นักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม (วรพล โสติดิยานุรักษ์, 2557) ที่ช่วยพัฒนาและหรือต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า และการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรม (Innovation Hub) โดยส่วนประกอบหลักที่สำคัญของเศรษฐกิจความรู้คือการสร้าง กระจ่าย เผยแพร่ ใช้ บูรณาการ และจัดการสารสนเทศ ซึ่งความรู้เป็นทรัพยากรพื้นฐานที่สร้างทั้งความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ในการพัฒนาสังคมและประเทศไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) นั้น ต้องสร้างปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ ความสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นแหล่งองค์ความรู้ชั้นสูง จึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการปรับตัวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ในการสร้างนวัตกรรมจากองค์ความรู้ใหม่ (Innovation and Knowledge Creation) รวมถึงการนำเอาความรู้และเทคโนโลยีจากภายนอกมาปรับใช้ (Technological Adaptation/Adoption) ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (ปรารธนา หลีกภัย และเกิตศิริ เจริญวิศาล, 2555) การพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจึงมีความสำคัญ อันนำไปสู่ความจำเป็นในการศึกษารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยและองค์ประกอบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. เพื่อนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
ประกอบด้วย 4 รูปแบบ คือ

1) รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐานมาเป็นฐาน

2) รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์จากการวิจัย ไปใช้ประโยชน์ในวิถีการดำเนินชีวิต เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และชุมชน หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพัฒนาสังคม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะถัดจากระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ ภูมิปัญญา/องค์ความรู้ท้องถิ่น และเทคโนโลยีร่วมสมัยมาเป็นฐาน

3) รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัยและเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์เพื่อการต่อยอดและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา หรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทยที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบ

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัยมาเป็นฐาน

4) รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/ผลิตนวัตกรรมจากงานวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาประเทศและนานาชาติ เพื่อยกระดับความสามารถ การพัฒนางานวิจัยขั้นสูง หรือการพัฒนาองค์ความรู้ หรือการผลิตนวัตกรรม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยการนำศักยภาพด้านองค์ ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูง มาเป็นฐาน

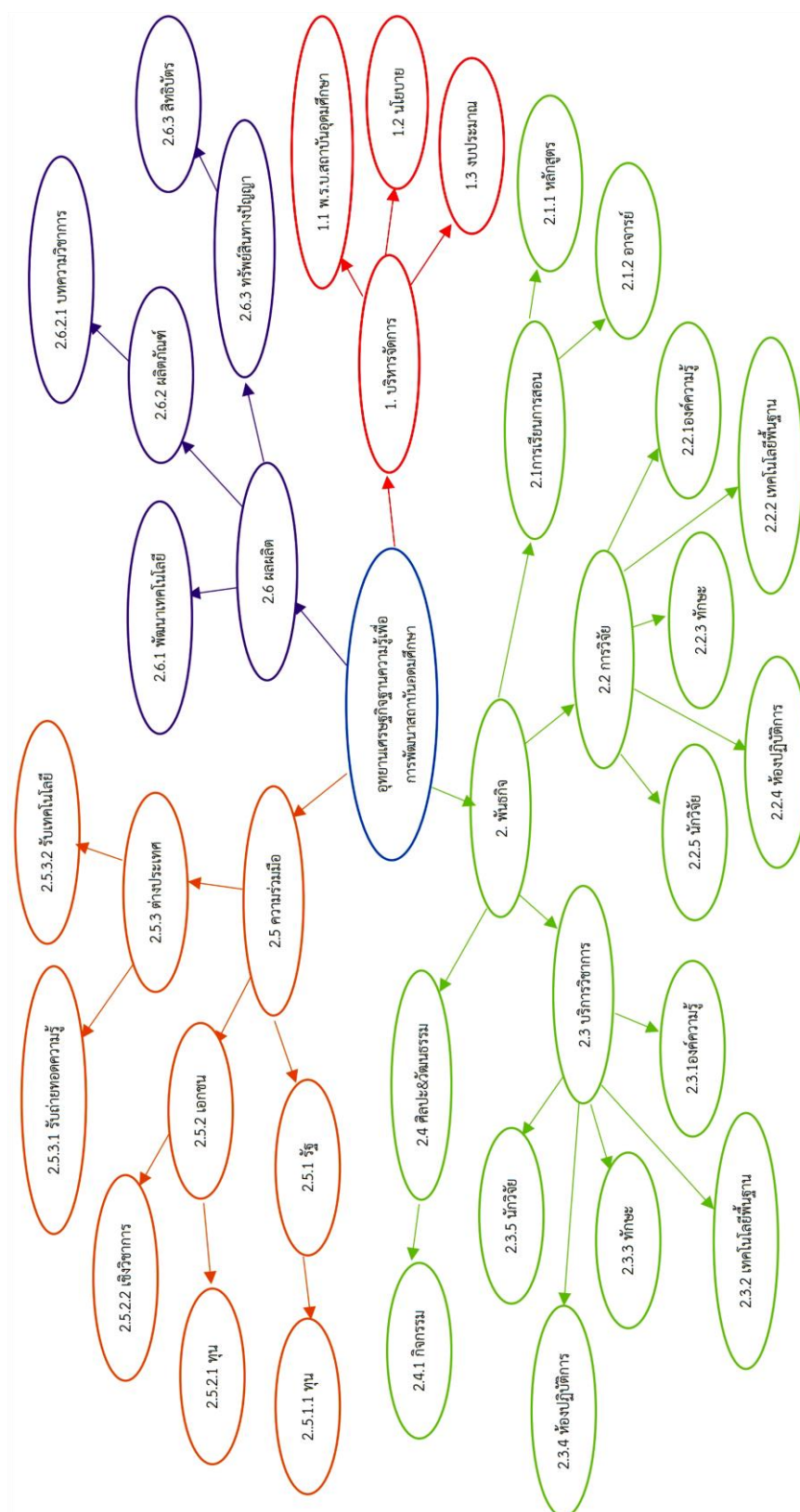
องค์ประกอบรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย

องค์ประกอบรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน

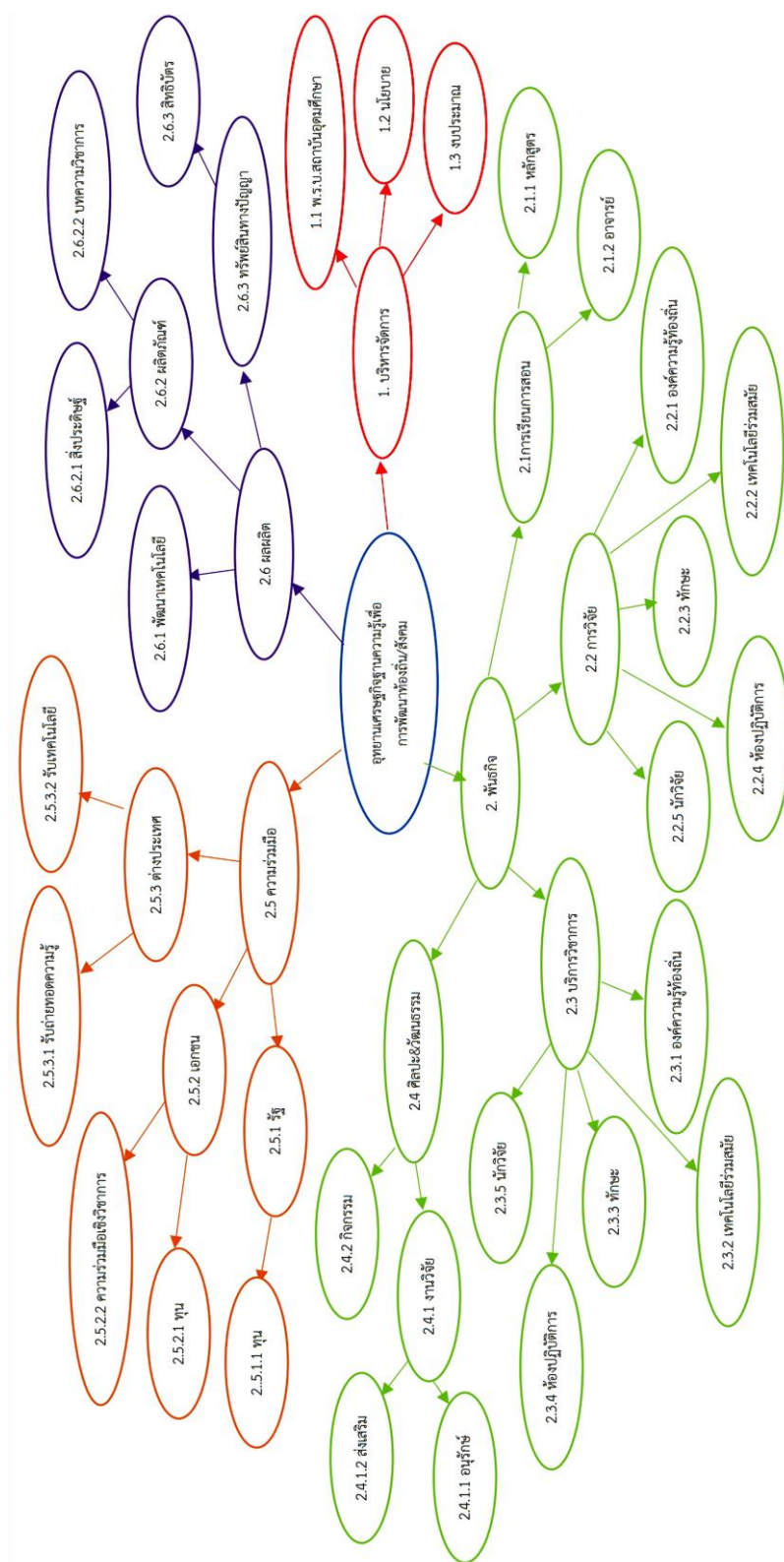
องค์ประกอบรูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะ ทาง)

องค์ประกอบรูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิง ประกอบการ (วิชาการ)

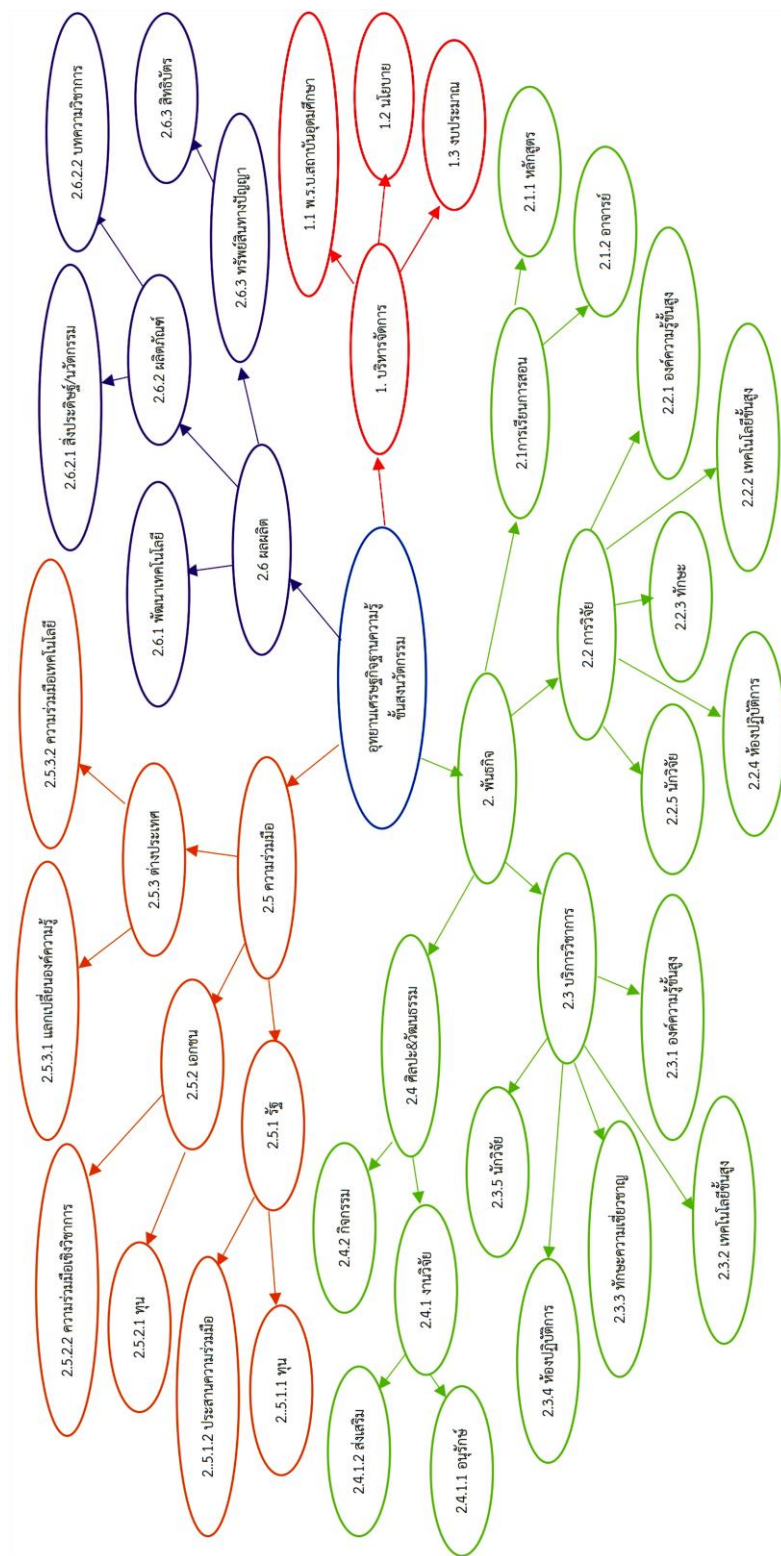
องค์ประกอบรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

ภาพที่ 8 องค์ประกอบรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาศักยภาพ

ภาพที่ 9 องค์ประกอบแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม

ภาพที่ 11 องค์ประกอบรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

ส่วนที่ 2 กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้จากการวิเคราะห์จากแบบบันทึกข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์ จากแบบสอบถาม และจากการประเมินร่างรูปแบบและกลไกฯ และนำมาปรับปรุงแก้ไข กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย

1. กลไกขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการเป็นกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีความสำคัญ ซึ่งจะมีผลต่อการกำหนดนโยบายและการดำเนินการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และจากการที่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จัดตั้งโดยสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นการขับเคลื่อนโดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นฐาน จึงสามารถกำหนดการบริหารจัดการเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อน ได้ดังนี้

1.1 กลไกขับเคลื่อนโดยสถาบันอุดมศึกษา เป็นการบริหารจัดการโดยสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ลักษณะการบริหารจัดการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จะผูกพันกับสถาบันอุดมศึกษาสูง ข้อดี คือ สถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดแนวทางการดำเนินการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ การบริหารจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ข้อเสีย คือ การกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินการจะเน้นตอบสนองเพื่อสถาบันอุดมศึกษา

1.2 กลไกขับเคลื่อนแบบความร่วมมือ เป็นการบริหารจัดการร่วมโดยสถาบันอุดมศึกษา กับภาครัฐ หรือกับภาคเอกชน โดยกลไกแบบความร่วมมือจะมีผลต่อการดำเนินการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ในการกำหนดทิศทางของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และความร่วมมือ ความร่วมภาครัฐจะเป็นตอบสนองการพัฒนาประเทศ และความร่วมมือภาคเอกชนจะตอบสนองทางภาคธุรกิจ แต่ขณะเดียวกันก็จะตอบสนองการพัฒนาสถาบันไปด้วย

1.3 กลไกขับเคลื่อนแบบร่วมทุน (Spill-out) เป็นการบริหารจัดการโดยอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เน้นกลไกการขับเคลื่อนเชิงประกอบการวิชาการ กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาร่วมมือทางด้านวิชาการและบุคลากรด้านงานวิจัย และภาคธุรกิจร่วมมือทางการเงินหรืองบประมาณด้านการวิจัย กลไกประเภทนี้จะตอบสนองภาคธุรกิจมากกว่าพัฒนาสถาบัน เนื่องจากภาคธุรกิจจะเป็นผู้ลงทุนหรืองบประมาณด้านการวิจัยจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทด้านการวิจัยของอุทยานฯ

2. กลไกขับเคลื่อนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 กลไกขับเคลื่อนด้านสถานที่ตั้ง

การพิจารณาด้านที่ตั้งมีความสำคัญต่ออุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในปัจจุบันและอนาคต โดยปัจจุบันที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จะต้องมีความเหมาะสมสามารถรองรับความต้องการได้ครอบคลุมทั้งหมด และอนาคตสามารถรองรับการเติบโตของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ได้เพียงพอเช่นกัน การพิจารณาด้านที่ตั้งมีปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณา ดังนี้

- 1) ที่ตั้งมีความเหมาะสมต่อนโยบายและแผนการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ งานใช้พื้นที่ และงานวิจัยของสาขาวิชา โดยในเบื้องต้นจะต้องมีความเพียงพอต่อความต้องการใช้พื้นที่
- 2) งานวิจัยของสาขาวิชาในประเภทมีความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยสูงหรือมีความเสี่ยงสูง หรือมีการรบกวนต่อกิจกรรมหรือสภาพแวดล้อมโดยรอบหรือพื้นที่ใกล้เคียงอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้
- 3) พื้นที่เฉพาะอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นการพิจารณาความต้องการเพื่องานวิจัย และพื้นที่ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เป็นหลัก ทั้งด้านการขยายพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโต ข้อเสีย อาจไม่เหมาะสมต่อการเดินทางของนักวิชาการและนักวิจัยของอุทยานฯ
- 4) วัตถุประสงค์หลัก ได้แก่ การรองรับงานวิจัย วัตถุประสงค์รอง ได้แก่ การใช้อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เป็นพื้นที่สนับสนุนการเรียนการสอน อาทิ การเป็นสถานที่เรียนรู้จากงานวิจัยของอุทยานฯ การใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติการ

การกำหนดที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การใช้ที่ตั้งเดียวกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ตั้งอยู่บริเวณเดียวกับสถาบันอุดมศึกษา กรณีนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีขนาดพื้นที่เพียงพอต่อการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในพื้นที่เดียวกันด้วย ข้อดี คือ ความสะดวกด้านที่ตั้งในการติดต่อหรือการเดินทางของบุคลากรที่ใช้บุคลากรร่วมกัน อันได้แก่นักวิชาการและนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และสามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของสถาบันอุดมศึกษา ข้อเสีย คือ การรบกวนระหว่างกันของกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษากับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ การใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่มีความชัดเจน การต้องการพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโตของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้หรือสถาบันอุดมศึกษาในอนาคต

2. พื้นที่ตั้งติดกับสถาบันอุดมศึกษา เป็นกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาและอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้มีพื้นที่ติดกันและมีการจัดสรรแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้งชัดเจน ข้อดี คือ ความสะดวกด้านที่ตั้งในการติดต่อหรือการเดินทางของบุคลากรที่ใช้บุคลากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ความชัดเจนในการจัดสรรโครงสร้างพื้นฐานรองรับกิจกรรมด้านการวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ข้อเสีย คือ การจัดหาพื้นที่เพิ่มเติมหรือพื้นที่ใหม่เพื่อรองรับการเติบโตของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในอนาคต และการลงทุนใหม่ในการจัดหาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

3. พื้นที่ตั้งแยกจากสถาบันอุดมศึกษา เป็นกรณีที่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้และสถาบันอุดมศึกษามีพื้นที่ตั้งมีระยะห่างจากกัน ข้อดี คือ การจัดหาพื้นที่ตั้งและการวางแผนเพื่อรองรับการเติบโตของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในอนาคต และความชัดเจนในการจัดสรรโครงสร้างพื้นฐานรองรับกิจกรรมด้านการวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ข้อเสีย คือ ความไม่สะดวกด้านที่ตั้งในการติดต่อหรือการเดินทางของบุคลากรที่ใช้บุคลากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และการลงทุนใหม่ในการจัดหาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

2.2 ห้องปฏิบัติการ เป็นพื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย อาจเป็นห้องปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่ปิด หรือพื้นที่ปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่เปิด โดยพิจารณาจากรูปแบบการวิจัย นอกจากนี้ยังรวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับงานวิจัย

2.3 สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนสนับสนุนงานวิจัย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยตรง อาทิ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย และห้องเก็บรักษางานวิจัย

3. กลไกขับเคลื่อนด้านความร่วมมือ

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในด้านความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น สามารถแบ่งออกได้ ตามลักษณะความร่วมมือ ดังนี้

3.1 ความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นกลไกขับเคลื่อน ความร่วมมือทางวิชาการ อาทิ ความตกลงความร่วมมือทางวิชาการ การสัมมนาทางวิชาการ และการอบรม ตลอดจนการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและนักวิจัย ข้อดี คือ การพัฒนาบุคลากรของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีความทัดเทียมกับนานาชาติ ข้อเสีย คือ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ทัดเทียมกับต่างประเทศ

3.2 ความร่วมมือกับภาครัฐ จะเป็นความร่วมมือเพื่อการพัฒนาตามแนวนโยบายการพัฒนาประเทศ โดยการวิจัยตามนโยบายที่ภาครัฐกำหนด ความร่วมมือในลักษณะนี้อาจไม่สอดคล้องกับแผนการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา ข้อดี คือ ความร่วมมือกับภาครัฐจะมีความเหมาะสมเพียงระยะแรกเริ่มของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ข้อเสีย คือ การดำเนินการของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จะอิงกับนโยบายภาครัฐ

3.3 ความร่วมมือกับภาคเอกชน จะเป็นความร่วมมือในลักษณะงานวิจัยบริการวิชาการ หรือความร่วมมือทุน (spin out) ในลักษณะความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการระหว่างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับภาคอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ ข้อดี คือ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สามารถพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองสถาบัน เศรษฐกิจ สังคม ข้อเสีย คือ เน้นการพัฒนาเพื่อภาคธุรกิจ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย” มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ พบว่า มีการจัดการที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการเรียนการสอน การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สนับสนุนบทบาทการเรียนการสอน เป็นการนำผลจากประสบการณ์การวิจัยและผลงานวิจัยมาถ่ายทอดในการเรียนการสอน และในส่วนของหลักสูตรสาขาวิชา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำมาปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนและหลักสูตรให้มีความเป็นปัจจุบันและหลักสูตรที่ผลิตผู้จบการศึกษาที่มีคุณลักษณะที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการพึงประสงค์ของผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับกรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่พบว่าสาขาวิชาและหลักสูตรการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่มีงานวิจัยทรัพยากรปัญหา และการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาองค์กรสูงจากการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก จาก QS World University Ranking

1.2 ด้านการวิจัย การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สนับสนุนบทบาทการวิจัย เป็นการดำเนินการหรือการสร้างงานวิจัย เพื่อความก้าวหน้าและการต่อยอดทางองค์ความรู้และการวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและการผลิตนวัตกรรม ในเกิดการพัฒนาฐานเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่พบว่า เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาด้านนวัตกรรมสูงจากการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาด้านนวัตกรรมทั่วโลก จาก The 50 most innovation universities in the world

1.3 ด้านบริการวิชาการ การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สนับสนุนบทบาทงานบริการวิชาการ เป็นการนำหรือใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีหรือผลงานวิจัย เพื่อการพัฒนาพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม และตอบสนองผู้ประกอบการ สนับสนุนบทบาทในการพัฒนาความก้าวหน้าทางธุรกิจจากงานวิจัย สอดคล้องกับกรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่พบว่า มีความร่วมมือกับภาคธุรกิจเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม

ดังนั้น จากการศึกษาศึกษาการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ จำนวน 4 แห่ง พบว่า สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการบริการวิชาการ สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

ในต่างประเทศ 3 พันธกิจ (Terry O'Banin, 2010) ได้แก่ พันธกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัย และด้านบริการวิชาการ และสอดคล้องกับการจัดการองค์ความรู้ (Debowaski, 2006) ได้แก่ กระบวนการในการระบุ รวบรวม จัดการและเผยแพร่ องค์ความรู้ มาเป็นทรัพย์สินทางปัญญาในระยะยาวขององค์กร

2. การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

ผลจากการศึกษาการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ จากกรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการงานวิจัยโดยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า เป็นการนำองค์ความรู้ในสาขางานวิจัยและเทคโนโลยีมาเป็นฐานงานวิจัย การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงเป็นการวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐานการวิจัย นอกจากนี้ ผลการจัดการอุทยานวิจัยเกียวโตยังพบว่า อุทยานวิจัยเกียวโตมีการดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ความรู้ท้องถิ่น และงานวิจัยในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงมีลักษณะของความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ที่มีการนำองค์ความรู้มาใช้ในการวิจัยที่มีสาขาวิชานอกเหนือจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงมีความครอบคลุมลักษณะความเป็นนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน สอดคล้ององค์ความรู้ที่มีความหลากหลายสาขาและสภาพสาขาวิชางานวิจัยปัจจุบัน การปรับเปลี่ยนอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ยังมีลักษณะความเป็นนิคมวิจัยที่มีสถาบันอุดมศึกษาเป็นฐาน และมีบทบาทสนับสนุนพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

3. การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาบทบาทของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศที่มีบทบาทสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศเกี่ยวกับพันธกิจหลัก 3 พันธกิจ ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ โดยการนำองค์ความรู้ในสาขางานวิจัยและเทคโนโลยีมาเป็นฐานงานวิจัย และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน และครอบคลุมองค์ความรู้ในสาขาวิชาที่มีความหลากหลายในปัจจุบัน สำหรับการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ภายใต้สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศสามารถนำมาปรับใช้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อการพัฒนาสถาบันและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 3 พันธกิจ ได้แก่ พันธกิจการเรียนการสอน

การวิจัย การบริการวิชาการ (Terry O'Banin, 2010) รวมถึงพันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่จากการศึกษากรณีศึกษาอุทยานวิจัยเกียวโตนี พบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ความรู้ท้องถิ่นเกี่ยวกับ ศิลปะและวัฒนธรรม จากความเป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์ที่มีการตั้งถิ่นฐานมากกว่าหนึ่งพันปี ดังนั้น การ จัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จึงสนับสนุน บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ในการพัฒนาสถาบัน รวมถึงพันธกิจของ สถาบันอุดมศึกษาไทย 4 พันธกิจ ได้แก่ พันธกิจการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และ พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับพันธกิจที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในส่วนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทยมีการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้ เพื่อการพัฒนาสถาบันและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยในระดับสถาบันมีการ กำหนดเป้าหมายการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อการนำไปสู่ สถาบันอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาในระดับนานาชาติ ในระดับหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษามี ความพร้อมของบุคลากรที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จะผลักดันไปสู่ความเป็นอุทยานเศรษฐกิจ ฐานความรู้

นอกจากนี้ จากการศึกษารองครุภัณฑ์/หน่วยงานภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม พบว่า องค์กร/หน่วยงานภาครัฐ มีความต้องการการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อการสร้างงานวิจัย การพัฒนาเศรษฐกิจ ท้องถิ่น สังคม และ ประเทศ ขณะที่องค์กร/หน่วยงานภาคเอกชน มีความต้องการการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมเพื่อการประกอบการ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สอดคล้องกับเป้าหมายและการจัดการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย เพื่อการพัฒนาประเทศผ่านพันธกิจการวิจัย และพัฒนาเศรษฐกิจผ่านพันธกิจบริการ วิชาการ

4. การพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่พันธกิจสถาบันอุดมศึกษา การปรับเปลี่ยน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน การ จัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับ สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษา และความต้องการการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำไป

พัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเพื่อการวิจัย ได้แก่ รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา สำหรับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสถาบัน รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) สำหรับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคม รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) สำหรับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม สำหรับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรม สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์บทบาทสถานะ และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาตามประเภทสถาบัน

5. การนำเสนอกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ และรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถนำไปสู่กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ที่ประกอบด้วย 1) กลไกขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ กฎ ข้อบังคับ นโยบาย และงบประมาณ เกี่ยวกับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ 2) กลไกขับเคลื่อนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ พื้นที่และที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) กลไกขับเคลื่อนด้านความร่วมมือ ได้แก่ ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และต่างประเทศ สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการองค์กร (Debowaski, 2006) การบริหารจัดการงานวิจัย (Nonaka และ Takeuchi, 1995) และการจัดการความรู้ (Senge, 1990)

6. อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาการ

จากการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ พบว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นการจัดการเศรษฐกิจที่พึ่งพาการวิจัยโดยการจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Solow (1956) และ Drucker (1969) ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อการสร้างผลผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน โดยจากการศึกษาพบว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรก ได้แก่ การสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจโดยอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในพันธกิจการเรียนการสอนและพันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และในส่วนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยอุทยานเศรษฐกิจ

ฐานความรู้ในพันธกิจการวิจัยและพันธกิจการบริการวิชาการ สอดคล้องการศึกษานำผลการวิจัยและพัฒนาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มคุณภาพและมูลค่าของสินค้าและบริการ ของสมยศ ชี้อย่าง (2551)

7. การจัดการความรู้ของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ พบว่า เป็นการจัดการความรู้จากฐานความรู้ในลักษณะนิคมวิจัยที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน 3 ลักษณะ ได้แก่ การสร้าง การถ่ายทอด และการใช้ประโยชน์องค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) การผลิตงานวิจัยที่ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรืออุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน จึงมีลักษณะของกระบวนการจัดการความรู้ สอดคล้องกับองค์ประกอบการจัดการความรู้ การผลิตหรือการสร้างองค์ความรู้ การถ่ายทอด และการใช้ความรู้ ของ Senge (1990) และสอดคล้องกับขั้นตอนกระบวนการจัดการความรู้ จากการศึกษาของบุญดี บุญญาภิจ และคณะ (2549)

8. อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ความรู้ การวิจัย และพัฒนา

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์กรณีศึกษาอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศ ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเกียวโต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ พบว่า การผลิตงานจากการวิจัยบนพื้นฐานขององค์ความรู้และนวัตกรรม ในการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นกิจกรรมการวิจัยที่เพิ่มสร้างมูลค่าสินค้าหรือบริการทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ โดยการใช้สติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำไปสู่สาขาการผลิตที่พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เรียกว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สอดคล้องกับแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรืออุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ทางสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ เป็นการให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา สอดคล้องกับการศึกษาของอาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร (2552) และศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) (2554)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การกำหนดรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสมควรพิจารณาพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งและประเภท เพื่อกำหนดเป้าหมายและรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่สอดคล้องกับสถาบันอุดมศึกษา

2. อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นรูปแบบการพัฒนาที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน จึงสมควรมีการกำหนดเป้าหมายและรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ สอดคล้องกับศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแต่ละสถาบัน เพื่อการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การดำเนินการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เป็นการเน้นการวิจัยเพื่อการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเป็นกระบวนการนำการวิจัยไปใช้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและประเทศ จึงสมควรมีการประเมินและตรวจสอบโดยกำหนดระยะเวลา เพื่อการทบทวนแผนการดำเนินการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมาย

4. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อบุคลากรของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ควบคู่ไปกับองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลผลิตหรือนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษาและอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จึงสมควรให้มีการพัฒนาทักษะด้านการสร้างสรรค์ทางความคิดของ นักวิชาการและนักวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ให้สามารถพัฒนาต่อยอดการวิจัยหรือสามารถรองรับงานวิจัยขั้นสูงได้

5. สถาบันอุดมศึกษาหรืออุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สมควรมีการปรับทักษะองค์ความรู้ (reskill) ของนักวิชาการและนักวิจัย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วและก้าวหน้า การเพิ่มทักษะองค์ความรู้ให้เป็นปัจจุบันและทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงจะทำให้เพิ่มสามารถผลิตและสร้างสรรค์งานนวัตกรรม

6. รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม สามารถขึ้นนำการวิจัย และมีผลต่อ การเป็นผู้นำเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม รวมถึงการแข่งขันในระดับนานาชาติ จึงสมควร กำหนดนโยบาย แนวทาง และแผนงาน สอดคล้องกับการพัฒนาสถาบัน สังคม เศรษฐกิจ และ ประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สมควรมีการศึกษาวิจัยในแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้มีการสนับสนุนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละสาขาวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มีความโดดเด่นเฉพาะสาขาวิชา

2. สมควรมีการศึกษาวิจัยอุปสรรคและประเด็นที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยทางตรง ได้แก่ การพัฒนา/จำนวน นักวิชาการหรือนักวิจัย ทางอ้อม ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

3. สมควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบและส่งเสริมการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ในรูปแบบที่มีความแตกต่างกัน

4. สมควรมีการศึกษาวิจัยต่อยอดอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อการปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

5. สมควรมีการประเมินและตรวจสอบการดำเนินการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อความคุ้มค่าการลงทุนที่มีงบประมาณสูง

6. สมควรมีการศึกษารูปแบบและโครงสร้างเกี่ยวกับอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่เน้นการวิจัยเฉพาะด้าน สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีที่ตั้งกระจายอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

- กันต์ บัวชื่น. (2557). **บทบาทของอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ: กรณีศึกษาศูนย์ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์. (2554). **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574)**. แหล่งที่มา : www.mua.go.th.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). **แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)**. แหล่งที่มา : www.mua.go.th.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)**. แหล่งที่มา : <https://www.egov.go.th>
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). **คู่มือการจัดทำแผนการจัดการความรู้ ตามโครงการพัฒนาส่วนราชการ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้ ในส่วนราชการ**. กรุงเทพฯ .
- ครรชิต มาลัยวงศ์. (2559). **ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติไทยด้วยการวิจัยไอที**. กรุงเทพมหานคร.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2558). **บนเส้นทางสู่อุดมศึกษา**, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชฎาวลัย รุณเลิศ. (2550). **การพัฒนารูปแบบและกลไกสำหรับการจัดการหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญดี บุญญากิจ และคณะ. (2549). **การจัดการความรู้-จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. (2556). **ปาฐกถาเศรษฐกิจไทยเศรษฐกิจโลก อนาคตประเทศไทย**. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [วันที่ 30 กรกฎาคม 2556]

ปรารภนา หลีกภัย และเกิดศิริ เจริญวิศาล. (2555). ผลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ การ
มุ่งเน้นตลาด และการมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถทางนวัตกรรมองค์กร. วารสาร
วิทยาการจัดการ ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 .{ม.ค.-มิ.ย.]

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2551

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2558). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2558

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2551). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2551

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2550). พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ.2550

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. (2548). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคล พ.ศ.2548

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2533). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุ

รนารี พ.ศ.2533.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2558). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.2558.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล. (2550). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.2550.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2547). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2559). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พ.ศ.2559.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต. (2558). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.2558.

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. (2546). พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2546.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ และคณะ. (2559). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. กรุงเทพฯ. วิทยาลัยครู
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ภูมิพร ธรรมสถิตเดช. (2559). มหาวิทยาลัยมหิดล พัฒนานวัตกรรมผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ บท
สัมภาษณ์ แหล่งข้อมูล. <http://www.mhidolac.th/th/> [28 ก.พ.60]

ภูเบศร์ สมุทรจักร. (2554). Network-based Society: โลกยุคหลัง Knowledge-based.
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ยุวลักษณ์ เสี่ยงวาน. (2554). การพัฒนารูปแบบและกลไกการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่
ความเป็นเลิศ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การ
จัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รุ่งนภา จิตโรตนรักษ์. (2549). **การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพล โสติดิยานุรักษ์. (2557). **เศรษฐกิจสร้างคุณค่า พัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน**. นสพ.กรุงเทพธุรกิจ [25 ธันวาคม 2557].
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. (2554). **รู้จักเศรษฐกิจสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ. 8 ตุลาคม.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). **การจัดการความรู้กับการบริหารราชการไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- ศวิสาข์ ภูมิรัตน. (2013). **Thailand Science Park A Brief History**. วารสาร Horizon Vol. 3 No. 4. กรุงเทพมหานคร.
- ศิริรัตน์ จำปีเรือง. (2553). **ความรู้ที่จำเป็นของคนยุคเศรษฐกิจฐานความรู้**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12, ฉบับที่ 1 [มกราคม-เมษายน 2553]
- ศิโรจน์ ผลพันธิน. (2549). **รูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ. คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, พัทธร์ผจง วัฒนสินธุ์, อัจฉรา จันทร์ฉาย, และ ประกอบ คุปรัตน์. (2553). **นวัตกรรม:ความหมาย ประเภท และความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ**. วารสารบริหารธุรกิจ, 33(128).
- สมยศ ชี้แจง. (2551). **อุดมศึกษากับสังคมฐานความรู้**. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 [ตุลาคม-ธันวาคม 2551].
- สุบรรณ พันธุ์วิภาส และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์. (2522). **ระเบียบวิจัยเชิงปฏิบัติ**.
- สุบิน ยุระรัช. (2554). **แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานประเมินความต้องการจำเป็น**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 [พฤษภาคม-สิงหาคม 2554]
- สุนันทา พรหมบุญ. (2559). **กกอ.ชี้จำเป็นต้องมีศูนย์ความเป็นเลิศด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**. บทสัมภาษณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [17 สิงหาคม 2559]
- สุเมธ แยม์นุ่น. (2558). **การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดทิศทางการอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2574)**. บทสัมภาษณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [31 สิงหาคม 2558]
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). **แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0**. นสพ.ไทยรัฐ. [2 พฤษภาคม 2559].

- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). **การวิจัยความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิมพ์ครั้งที่ 2.
- สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2550). **รายงานประจำปี**.
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2556). **อุทยานนวัตกรรม**.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). **รายงานประจำปี**.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2557). **เศรษฐกิจฐานความรู้ : ก้าวใหม่ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. เอกสารสรุปการประชุมประจำปี 2557 กรุงเทพฯ: สวทช.
- สำนักงานพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)**
- อภิวัฒน์ รัตนวราหะ. (2549). **โครงสร้างพื้นฐานกับการพัฒนาระบบนวัตกรรม**. ในปริดา ยังสุขสถาพร บรรณาธิการ: พลวัตนวัตกรรม, กรุงเทพฯ.
- เอกอนงค์ แปลกสกุล. (2556). **The Evolution and Ecosystems of Science Parks**, วารสาร Horizon Vol. 3 No. 4,
- อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร. (2552). **เศรษฐกิจสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯธุรกิจ, 6 สิงหาคม.
- ไอศูรย์ ภาษะวรรณ. (2009). **การสังคมแห่งความรู้**. แหล่งข้อมูล.
<http://www.gotoknow.org/blog/buildchumphon/163800>
- Albert N. Link. (2003). **U.S. Science Parks: The Diffusion of n Innovation and Its Effects on The Academic Missions of Universities**.
- ASEAN-China Center (ACC). (2014). **Plan of Action to Implement the Joint Declaration on ASEAN-China Strategic Partnership for Peace and Prosperity**.
- Choi, (2000). **Uncertainty and the Effectiveness of Monetary and Fiscal Policies**. The Manchester school, volume 68.
- Clark, B. R. (2004). **Delineating the Character of the Entrepreneurial University**. Higher Education Policy.
- Cronbach, Lee J. (1971). **Essential of Psychological Testing**. 3rd ed. New York: Harper & Row Publishers,
- Dahiman, (2003). **Knowledge, Diffusion, and Use in Innovation networks and Knowledge Clusters**. Washington. DC.
- Eisner, E.W. (1996). **Education Connoisseurship**. The Enlightened Eye. USA: Prentice Hall.

- Engelen, A. (2010). **Entrepreneurial orientation as a function of national cultural variations in two countries**. Journal of International Management, 16.
- George, G., & Zahra, S. A. (2002). **Culture and its consequences for entrepreneurship**. Entrepreneurship Theory and Practice, 26(4).
- Glnn, J.C. (1994). **Future research methodology, participatory methods**,.New York: AC/UNU Millennium Project.
- Gregory Gromov, (2013). **Silicon Valley: History & Future**. (online) Available from: http://www.netvalley.com/silicon_valley_history.html [2017, March 1].
- Green Rush, (2011). **The Renewable –Energy Industry is heading for Glasgow**. Scotland : R&D in Scotlnd.
- Hana, U. (2013). **Competitive advantage achievement through innovation and knowledge**. Journal of Competitiveness, 5(1).
- Jukka, (2012). **Manufacturing and Materials**.
- Keeves. (1988). **Model**. (online). Available from: <http://www.dsis.ru.ac.th/report/index.php?topic=60360,wap2..> [2011, April 10]
- Krippendorff, (1980). **Content Analysis**
- Krisciunas. (2006). **The Development of Features of Entrepreneurship’s Expression in an Enterprise**. Kaunas University of Technology.
- Meason and Khedourm. (1985). **Create Model**. (online).
- MaLrod, (1988). **Risk Regulation and Administration Constitutionalism**.
- Maslow, A.H. (1943). **A Theory of Human Motivation**. Psychological Review, 50(4).
- Nonaka & Takeuchi. (1995). Knowledge Transfer and Utilization.
- OECD. (1996). **The knowledge-based economy**.
- OECD. (2001). **The knowledge-based economy**.
- Peter Drucker. (1969). **The Knowledge Economy: Challenges and Opportunities**.
- QS World University Ranking. (2018). **Top Universities**.
- Regional Development Agencies, [Online] (2016). Available from : <https://www.nationalarchives.gov.uk> [2016, September 17]
- Robert Solow. (1956). **A Contribution to the Theory of Economic Growth**. The Quarterly Journal of Economics.

- Salazar Clemefia & Almonte Acosta. (2007). **Developing Research Culture in Philippine Higher Education Institution: Perspectives of University Faculty**..[Online]. Available from: <http://unesdoc.unesco.org/images/0015/0015/001578/157869e.pdf> [2017, March 1]
- Samsung. [Online] (2016). Available from : <http://www.samsung.com/global/support/globalcontact.html>, [2016, August 17]
- Scival, (2017). **Navigate the world of research with a ready-to-use solution**. [Online] 2017, Available from: <http://www.eisevier.com/solution/scival> [2017, March 1]
- Senge. (1990). **The Fifth Discipline**. the United States of America.
- Shelda Debowski. (2006). **Knowledge Creation**. Australian Academic and Research Libraries.
- Steiner. E. (1990). **Educology**. Bloomington, Indiana: Indiana University Press.
- Stoner and Wankel, 1986. **Management**. 3rd ed. New Delhi: Prentice-Hall Private Limited.
- Swedberg, R. (2007). **Rebuilding Schumpeter's Theory of Entrepreneurship**. Paper Presented at Conference on Marshall and Schumpeter, Hitotsubashi University.
- Teras Jukka. (2012). **Science and Technology Parks in the Age of Open Innovation. The Finnish Case**. [Online] 2017, Available from: <http://www.unimib.it/upload/questionFiles/Symphonya/lasteng/f1201>.
- Terry O'Banin. (2010). **The academic Family Tree**.
Tohoku University Main Office [Online]. (2016). Available from: <http://www.tohoku.ac.jp> [2016, September 22]
- Tecnopuc. (2016). **PUCRS Science and Technology Park**. [Online]. Available from: <http://ebn.be/organisation/TECNOUPUC> [2017, March 4]
- UNESCO. [Online]. (2016). Available from; whc.unesco.org [2016, December 20]
- Urban Studies. (2003). **The Singapore Science Park**, Vol. 40, No. 4, 707–732
- Wikipedia, the free encyclopedia. (1998). **Future wheel**..[Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Futures_wheel [2008, March 14]
- Witkin, B, R. (1994). **Needs assessment since 1981: The state of the practice**. Evaluation Practice.

Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (1995). **Planning and conducting needs assessment. A practical guide.** Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc.

World Economic Forum (WEF). (2013). **The Global Competitiveness Report 2012-2013.**

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก.

- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบร่างรูปแบบและกลไกฯ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำหนดนโยบาย	รองศาสตราจารย์ ดร.อภิภา
ปรัชญพฤทธิ์
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล
ไตรวิจิตรคุณ
3. นักวิชาการเกี่ยวกับการจัดการความรู้	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์
พลสารมัย
4. ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กร/หน่วยงาน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท
สถิรกุล เตชพาหพงษ์
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม	รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวงศ์ ศรีบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ

ร่างรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี คงคาอุยฉาย
สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์ ศาสตราจารย์ ดร.พลกฤษณ์ แสงวงษ์
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวงศ์ ศรีบุรี
4. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคมศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.พนม คลีฉายา
หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมนุษยศาสตร์ ศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ชูตินธรานนท์
กรรมการบริหาร ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
6. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกายภาพ ศาสตราจารย์กิตติคุณ เลอสม สถาปิตานนท์
7. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ด้านวิทยาการจัดการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อีรวัฒน์ หังสพฤกษ์
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

ชุดที่ 1 แบบวิเคราะห์สาระ

แบบวิเคราะห์สาระ
เพื่อศึกษาการจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ

ประเด็น	Massachusetts Institute of Technology	Cambridge University	Kyoto University	The National University of Singapore	ผลการ วิเคราะห์
1. หลักการและเหตุผล					
2. นโยบาย					
3. วิสัยทัศน์					
4. พันธกิจ					
5. เป้าหมาย					
6. สถานภาพขององค์กร					
7. การบริหารจัดการองค์กร					
7.1 ตามภารกิจ					
7.2 ด้านบุคลากร					
7.3 การเงินและ งบประมาณ					
8. การจัดการตามพันธกิจ					
8.1 การเรียนการสอน					
8.2 การวิจัย					
8.3 การบริการวิชาการ					

ภาคผนวก ค

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย
 การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน
 ประเทศไทย

.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
 - ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามของการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

นายกิตติโชติ บัวใจบุญ

นิสิตดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย

หมายเลขโทรศัพท์ผู้วิจัย 08-1721-4739

Email: kittichote.b@gmail.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. คุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชา
3. ตำแหน่ง / ตำแหน่งบริหาร
4. ระยะเวลาดำรงตำแหน่งบริหาร
5. มหาวิทยาลัย

คำนิยามศัพท์

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตนวัตกรรม และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่าง ภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Model of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงถึง การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ ความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาและเอกชน การจัดการ ทรัพยากร อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริม สนับสนุนให้มีความสามารถเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบ นวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Mechanisms of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการจัดการอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยระบบการ บริหารและโครงสร้างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดย พิจารณาจากการสร้างภาพอนาคตในการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ด้านนโยบาย การจัดการด้านการจัดสรรทรัพยากร การจัดการด้านการบริหาร และการจัดการด้านความรู้ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามคำสัมภาษณ์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2.1 มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม

1. นโยบาย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. วิสัยทัศน์ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. พันธกิจ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. เป้าหมาย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคตเป็นอย่างไร

5. งบประมาณและการบริหารด้านการเงิน ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย มีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

6. การพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคตเป็นอย่างไร

6.1 ปัจจุบัน

6.2 อนาคต

7. อุปสรรคและการแก้ไข ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร

(อาทิ กฎหมาย สถานะ ประเภตองค์กร งบประมาณ การบริหารจัดการ บุคลากร)

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2.2 มหาวิทยาลัย กับรูปแบบและการขับเคลื่อนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม

8. การบริหารและการจัดการ เพื่อการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร มีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

8.1 ด้านบุคลากร มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

8.2 ด้านสถานที่/ ห้องปฏิบัติการ มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

8.3 การจัดการเครื่องมือ/ วัสดุอุปกรณ์ มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

9. รูปแบบและการขับเคลื่อนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย มีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

9.1 ด้านรูปแบบ

- (1) การจัดตั้งเป็นนิคมนวัตกรรมภายใต้โครงสร้างของมหาวิทยาลัย
- (2) การจัดตั้งเป็นนิคมวิจัยนวัตกรรมอิสระ

9.2 ด้านการขับเคลื่อนเป็นอย่างไร

- (1) กระบวนการบริหารจัดการ
- (2) กระบวนการขับเคลื่อนตามพันธกิจ
- (3) การจัดการเชิงพาณิชย์
- (4) การจัดการเชิงสังคม ประเพณี วัฒนธรรม

9.3 ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ

- (1) ความร่วมมือกับต่างประเทศ
- (2) ความร่วมมือกับภาครัฐ
- (3) ความร่วมมือกับภาคเอกชน

.....

.....

.....

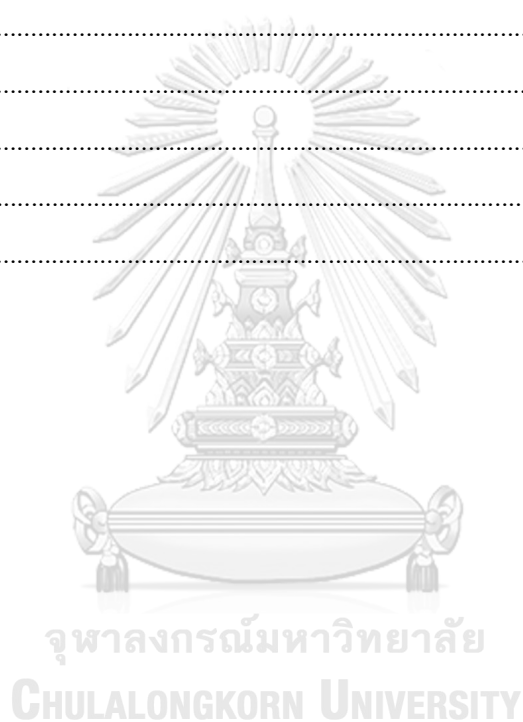
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารองค์กร/หน่วยงานภาครัฐและเอกชน

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารองค์กร/หน่วยงาน
การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน
ประเทศไทย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน เพื่อการพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
 - ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามของการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นายกิตติโชติ บัวใจบุญ
นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้วิจัย

หมายเลขโทรศัพท์ผู้วิจัย 08-1721-4739

Email: kittichote.b@gmail.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. คุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชา
3. ตำแหน่ง / ตำแหน่งบริหาร
4. ระยะเวลาดำรงตำแหน่งบริหาร
5. องค์กร/หน่วยงาน

คำนิยามศัพท์

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตนวัตกรรม และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่าง ภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Model of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงถึง การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ ความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาและเอกชน การจัดการ ทรัพยากร อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริม สนับสนุนให้มีความสามารถเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบ นวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Mechanisms of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการจัดการอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยระบบการ บริหารและโครงสร้างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดย พิจารณาจากการสร้างภาพอนาคตในการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ด้านนโยบาย การจัดการด้านการจัดสรรทรัพยากร การจัดการด้านการบริหาร และการจัดการด้านความรู้ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามคำสัมภาษณ์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/
หน่วยงาน

ส่วนที่ 2.1 องค์กร/หน่วยงานกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม

1. นโยบาย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/
หน่วยงาน เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. วิสัยทัศน์ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/
หน่วยงาน เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. พันธกิจ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/
หน่วยงาน เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. เป้าหมาย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน ในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคตเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. งบประมาณและการบริหารด้านการเงิน เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงานมีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. การพัฒนาการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน ในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคตเป็นอย่างไร

6.1 ปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

6.2 อนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

7. อุปสรรคและการแก้ไข ที่เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน เป็นอย่างไร
(อาทิ กฎหมาย สถานะ ประเภทองค์กร งบประมาณ การบริหารจัดการ บุคลากร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2.2 องค์กร/หน่วยงาน กับรูปแบบและการขับเคลื่อนนวัตกรรม

8. การบริหารและการจัดการ เพื่อการพัฒนากิจการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
องค์กร/หน่วยงาน เป็นอย่างไร มีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

8.1 ด้านบุคลากร มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

8.2 ด้านสถานที่/ ห้องปฏิบัติการ มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

8.3 การจัดการเครื่องมือ/ วัสดุอุปกรณ์ มีการบริหารและการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

9. รูปแบบและการขับเคลื่อนการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมขององค์กร/หน่วยงาน มีการพิจารณาและการจัดการอย่างไร

9.1 ด้านรูปแบบ

- (1) การจัดตั้งเป็นนิคมนวัตกรรมภายใต้โครงสร้างขององค์กร/หน่วยงาน
- (2) การจัดตั้งเป็นนิคมวิจัยนวัตกรรมอิสระ

9.2 ด้านการขับเคลื่อนเป็นอย่างไร

- (1) กระบวนการบริหารจัดการ
- (2) กระบวนการขับเคลื่อนตามพันธกิจ
- (3) การจัดการเชิงพาณิชย์
- (4) การจัดการเชิงสังคม ประเพณี วัฒนธรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

9.3 ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ

- (1) ความร่วมมือกับต่างประเทศ
- (2) ความร่วมมือกับภาครัฐ
- (3) ความร่วมมือกับภาคเอกชน

ภาคผนวก จ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารคณะ วิทยาลัย สถาบันของสถาบันอุดมศึกษา

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน

การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาใน
ประเทศไทย

- คำชี้แจง**
1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน
 2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นายกิตติโชติ บัวใจบุญ

นิสิตดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย

หมายเลขโทรศัพท์ผู้วิจัย 08-1721-4739

Email: kittichote.b@gmail.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. รหัสผู้เข้าร่วมงานวิจัย
2. คุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชา
3. ตำแหน่งบริหาร
4. คณะ / วิทยาลัย / สถาบัน
5. ระยะเวลาดำรงตำแหน่งบริหาร

ส่วนที่ 2 การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในเอกสาร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 5 4 3 2 1 ทั้ง 2 ส่วน ที่ตรงกับการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน ซึ่งแต่ละด้านแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับการจัดการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ / วิทยาลัย / สถาบัน

ค่าระดับ	ระดับฉันทามติการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน
ระดับ 5 หมายถึง	การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมน้อยที่สุด

คำนิยามศัพท์

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตนวัตกรรม และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Model of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงถึง การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ ความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาและเอกชน การจัดการ ทรัพยากร อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ เพื่อ นำไปสู่การเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริม สนับสนุนให้มีความสามารถเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบ นวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Mechanisms of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการจัดการอุทยาน เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยระบบการ บริหารและโครงสร้างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดย พิจารณาจากการสร้างภาพอนาคตในการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ด้านนโยบาย การจัดการด้านการจัดสรรทรัพยากร การจัดการด้านการบริหาร และการจัดการด้านความรู้ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

1. ด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามจัดการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1.1 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์					
1.2 มีพันธกิจ/แผน/นโยบาย/วิสัยทัศน์ /ยุทธศาสตร์ ที่ สอดคล้องกับแผนงาน /นโยบายของประเทศ					
1.3 มีหน่วยงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน					
1.4 มีแผนงานหรือความร่วมมือพัฒนาบุคลากร					
1.5 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ					
1.6 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ					
1.7 มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน					
1.8 มีการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน					
1.9 มีการนำมาใช้กับการวิจัย					
1.10 มีการนำมาใช้กับการบริการวิชาการ					
1.11 มีการนำมาใช้กับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
1.12 มีงบประมาณเพื่อสนับสนุน					
1.13 มีสถานที่ ห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน					
1.14 มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุน					

2. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามติการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
2.1 มีการเปิดสอนหลักสูตรการเรียนการสอน					
2.2 มีรายวิชาการเรียนการสอน					
2.3 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ					
2.4 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ					
2.5 มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอน/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน					

3. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการวิจัย เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามจัดการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
3.1 มีสถานที่/ห้องปฏิบัติการ/เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุน งานวิจัย					
3.2 มีงบประมาณวิจัย					
3.3 มีแผนงานด้านการวิจัย					
3.4 มีบุคลากรด้านการวิจัย					
3.5 มีแผนงานหรือแผนความร่วมมือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย					
3.6 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ ต่างประเทศ					
3.7 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาครัฐ					
3.8 มีความร่วมมือด้านงานวิจัย/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับ หน่วยงานภาคเอกชน					
3.9 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยเป็นที่ประจักษ์					
3.10 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาสถาบัน					
3.11 มีนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยไปใช้พัฒนาประเทศ					
3.12 มีผลงานวิจัยที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ					
3.13 มีผลงานวิจัยที่สร้างคุณค่า (ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวน เงินได้)					
3.14 มีการนำองค์ความรู้/นวัตกรรมจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ/หรือนำไปถ่ายทอด					

4. ด้านการจัดการเกี่ยวกับการบริการวิชาการ เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามติการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
4.1 มีแผนงานบริการวิชาการ					
4.2 มีบุคลากรด้านบริการวิชาการ					
4.3 มีการใช้เพื่อการบริการวิชาการ					
4.4 มีผลงานบริการวิชาการเป็นที่ประจักษ์					
4.5 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ					
4.6 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ					
4.7 มีความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการ/บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน					

5. ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รายการประเมิน คณะ วิทยาลัย สถาบัน	ระดับชั้นตามติการจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ของ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
5.1 มีแผนงานการเพื่อกํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
5.2 มีบุคลากรด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
5.3 มีการใช้เพื่อกํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
5.4 มีผลงานเพื่อกํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นที่ ประจักษ์					
5.5 มีความร่วมมือด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/ บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับต่างประเทศ					
5.6 มีความร่วมมือด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/ บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาครัฐ					
5.7 มีความร่วมมือด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/ บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภาคเอกชน					

ภาคผนวก ฉ

**แบบประเมิน (ร่าง)รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้
ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย**

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย” เป็นวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การจัดการอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science and Technology Park) ในต่างประเทศที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่นำไปสู่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. เพื่อพัฒนารูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. เพื่อนำเสนอกลไกการขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ในขณะนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยมาถึงวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และข้อที่ 4 โดยนำผลการวิจัยจากสองวัตถุประสงค์แรก มาจัดทำเป็น (ร่าง) รูปแบบและกลไกฯ การขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ปรับปรุง (ร่าง) รูปแบบและกลไกฯ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการประเมินรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายกิตติโชติ บัวใจบุญ

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย

หมายเลขโทรศัพท์ผู้วิจัย 08-1721-4739

Email: kittichote.b@gmail.com

คำชี้แจง

1. นิยามศัพท์ที่สำคัญของการวิจัยครั้งนี้

อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) หมายถึง สถานที่ตั้งของนิคมวิจัย เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตนวัตกรรม และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Model of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงถึง การจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและเอกชน การจัดการ ทรัพยากร อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การเป็นอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริมสนับสนุนให้มีความสามารถเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างระบบนวัตกรรม ความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและวิจัยกับภาคการผลิต รวมถึงสังคมและวิถีชีวิต

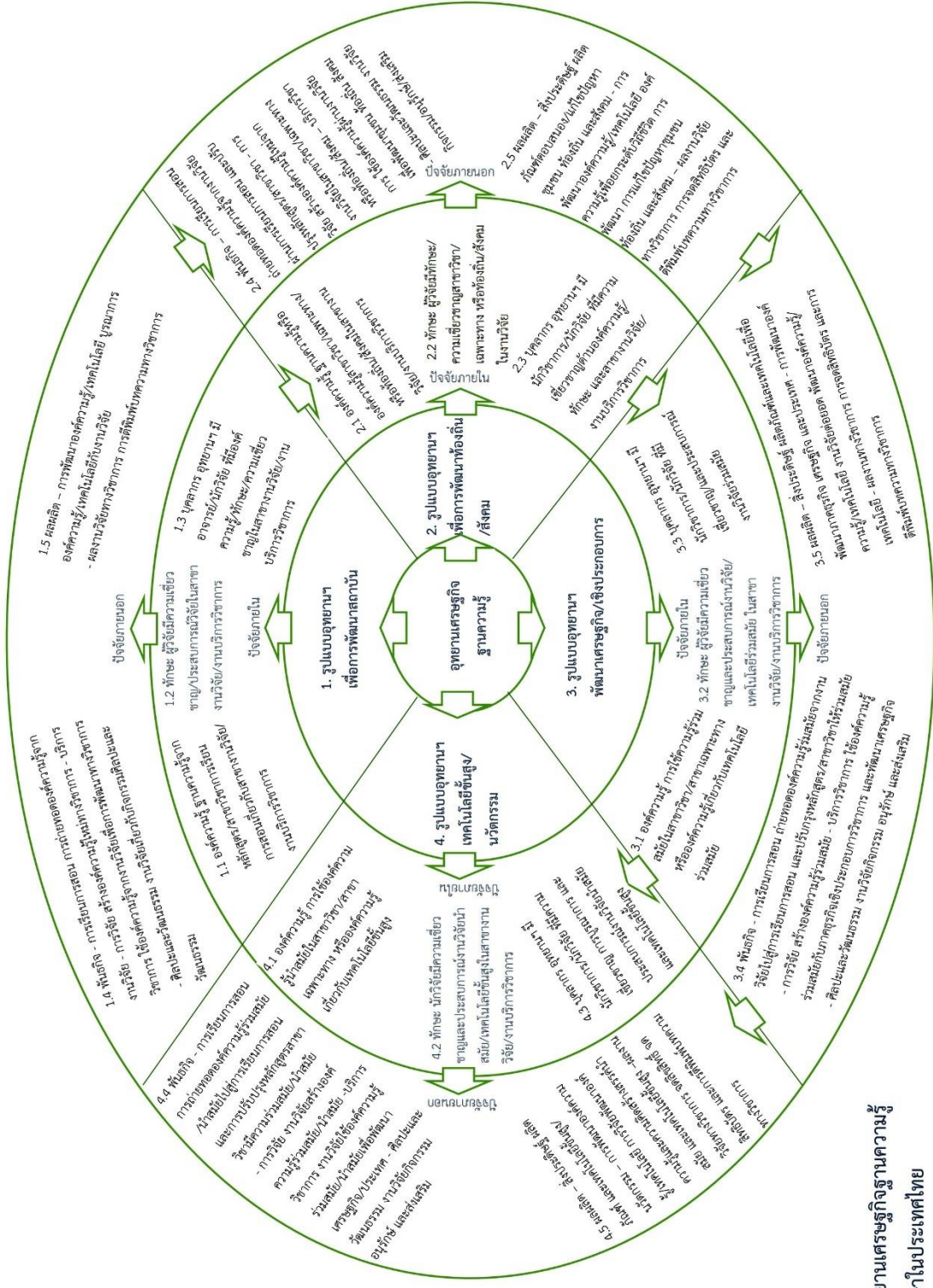
กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Mechanisms of Knowledge Based Economy Park) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยระบบการบริหาร และโครงสร้างอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Park) โดยพิจารณาจากการสร้างภาพอนาคตในการจัดการอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy Based) ด้านนโยบาย การจัดการด้านการจัดสรรทรัพยากร การจัดการด้านการบริหาร และการจัดการด้านความรู้ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy)

2. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานฯ

รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยีพื้นฐานมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน (ศักยภาพสถาบันอุดมศึกษา) เป็นการพิจารณาจาก

1.1 องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษามีการเรียนการสอน

1.2 ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย

1.3 บุคลากร ได้แก่ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1 พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อพัฒนาทางวิชาการ

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การบูรณาการระหว่างองค์ความรู้/เทคโนโลยีกับงานวิจัย

2.2.2) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การตีพิมพ์บทความทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอน และเทคโนโลยี

พื้นฐานมาเป็นฐาน สำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาสถาบัน ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์จากการวิจัย ไปใช้ประโยชน์ในวิถีการดำเนินชีวิต เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และชุมชน หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพัฒนาสังคม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะถัดจากระยะแรกหรือระยะตั้งต้นของการพัฒนาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยการนำศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม และเทคโนโลยีมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้ฐานความรู้หรือองค์ความรู้จากสาขาวิชาของสถาบันฯ หรือองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม กับงานวิจัย

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยี ที่มีของนักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ทำกรวิจัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เพื่อการตอบสนอง/แก้ไขปัญหาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และเทคโนโลยีเพื่อยกระดับวิถีการดำเนินชีวิต การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) และเทคโนโลยีมาเป็นฐานสำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้โดยการนำผลผลิตจากงานวิจัยและเทคโนโลยี ไปใช้ประโยชน์เพื่อการต่อยอดและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศ เพื่อยกระดับความสามารถ การพัฒนาและการแก้ไขปัญหา หรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทยที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) โดยการนำศักยภาพด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ร่วมสมัยมาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ร่วมสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีร่วมสมัย

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยีร่วมสมัย ที่มีของนักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยร่วมสมัย

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัยจากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัยของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย

2.1.3) พันธกิจบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้ร่วมสมัยกับภาคธุรกิจเชิงประกอบการวิชาการ และการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยร่วมสมัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม

2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ

2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยต่อยอด การพัฒนาองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย

2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพศักยภาพด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยีร่วมสมัยมาเป็นฐาน สำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ

รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม

มุ่งเน้นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/ผลิตนวัตกรรมจากงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาประเทศและนานาชาติ เพื่อยกระดับความสามารถการพัฒนาทางวิจัยขั้นสูง หรือการพัฒนาองค์ความรู้ หรือการผลิตนวัตกรรม เป็นรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่อยู่ในระยะพัฒนาต่อจากของรูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) โดยการนำศักยภาพด้านองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูง มาเป็นฐาน ประกอบด้วย

1 ปัจจัยภายใน เป็นการพิจารณาจาก

1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้นำสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีขั้นสูง

1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยนำสมัย/เทคโนโลยีขั้นสูง ที่มีของนักวิจัย

1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ การบูรณาการและประสบการณ์งานวิจัยนำสมัยและเทคโนโลยีขั้นสูง

2. ปัจจัยภายนอก เป็นการพิจารณาจาก

2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย

2.1.1) **พันธกิจการเรียนการสอน** ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัย จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัย/นำสมัย ของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.2) **พันธกิจการวิจัย** ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัย

2.1.3) **พันธกิจการบริการวิชาการ** ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัย กับภาครัฐ ภาคธุรกิจเชิงประกอบการวิชาการ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และประเทศ

2.1.4) **พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม** ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้/เทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

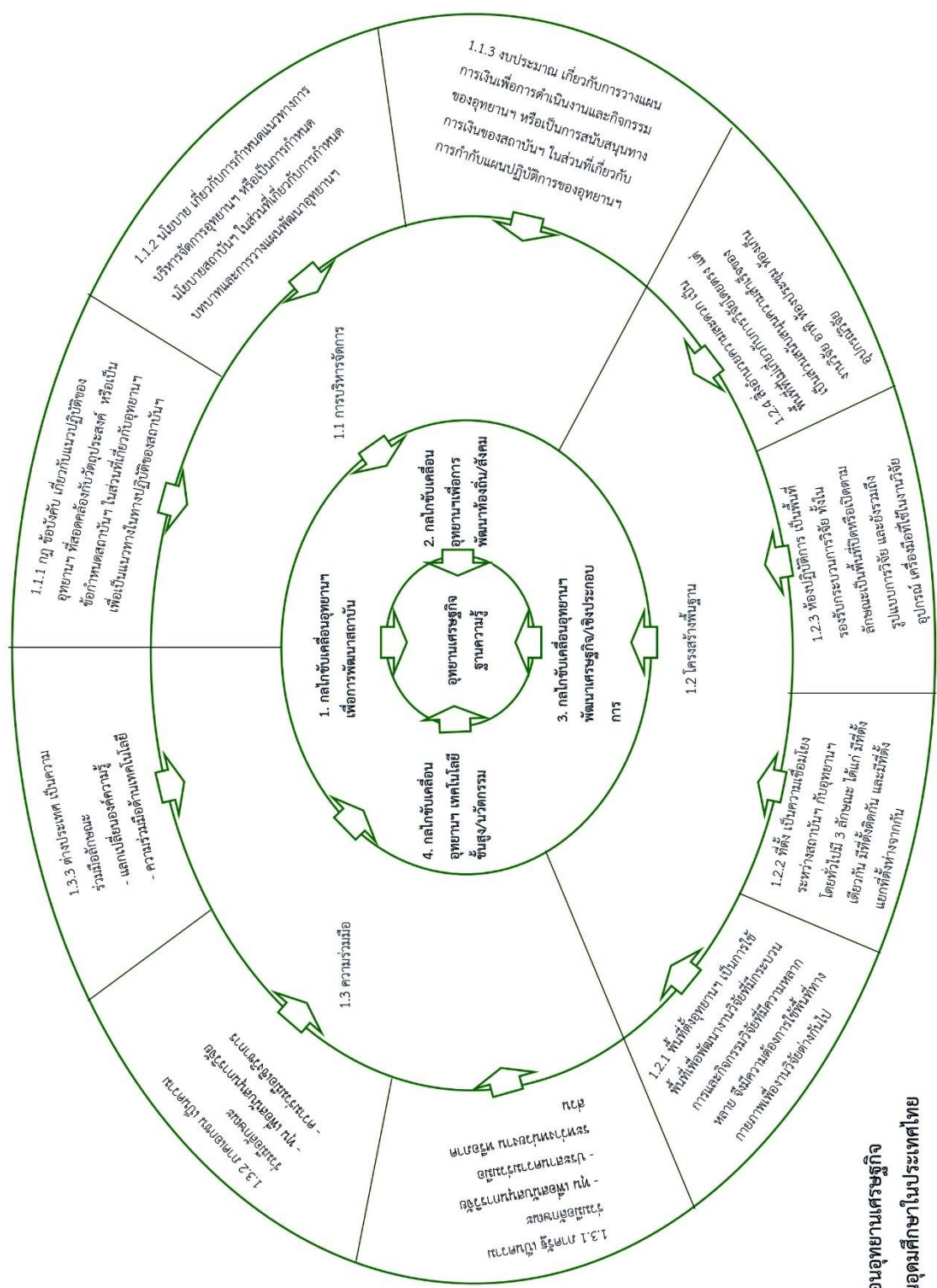
2.2 ผลผลิต ประกอบด้วย

2.2.1) **สิ่งประดิษฐ์** ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เพื่อการพัฒนา ภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ

2.2.2) **การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี** ได้แก่ งานวิจัยการพัฒนาองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์นำสมัย และเทคโนโลยีขั้นสูง

2.2.3) **ผลงานวิจัยทางวิชาการ** ได้แก่ การจดลิขสิทธิ์ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพัฒนาไปสู่ที่มี องค์ประกอบของปัจจัยภายในและภายนอก และมีศักยภาพด้านองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูงมาเป็นฐาน สำหรับการจัดตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/ นวัตกรรมในอนาคต

ภาพที่ 2 กลไกขับเคลื่อนอุดมศึกษาในประเทศไทย
 ฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้สถาบันอุดมศึกษา

เป็นกรณีศึกษาอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบและบทบาทของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการกำหนดกลไกขับเคลื่อนอุทยานฯ กล่าวคือ

1) การบริหารจัดการ

ประกอบด้วย กฎ ข้อบังคับ นโยบาย และงบประมาณ เกี่ยวกับอุทยานฯ ดังนี้

1.1) กฎ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของอุทยานฯ เพื่อการดำเนินการวิจัย คือ

- ระดับสถาบันฯ กฎ ข้อบังคับที่สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยของสถาบัน หรือสนับสนุนการจัดตั้งนิคมวิจัย/อุทยานฯ ของสถาบัน

- ระดับอุทยานฯ กฎ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยของอุทยานฯ ซึ่งมีความสอดคล้องกับระดับสถาบันฯ

1.2) นโยบาย เป็นแนวทางการดำเนินงานอุทยานฯ บทบาท และแผนงานด้านงานวิจัยของอุทยานฯ

1.3) งบประมาณ เป็นการสนับสนุนทางการเงินเพื่อเป็นทุนหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการรองรับการดำเนินงานวิจัยหรือกิจกรรมวิจัยของอุทยานฯ

2) โครงสร้างพื้นฐาน

เป็นปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ประกอบด้วย พื้นที่ ที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- พื้นที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งแสดงถึงขอบเขตและขนาดพื้นที่ตั้งของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ พื้นที่อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้จะต้องตอบสนอง/รองรับต่องานวิจัยของอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ และโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยอื่น ๆ

- ที่ตั้งอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ เป็นการกำหนดที่ตั้งอุทยานฯ กับสถาบันฯ ในลักษณะความเชื่อมโยง เนื่องจากอุทยานฯ กับสถาบันฯ มีความร่วมมือด้านบุคลากรวิจัย ที่ตั้งอุทยานฯ มี 3 ลักษณะ คือ อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ตั้งพื้นที่เดียวกับสถาบันอุดมศึกษา อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ตั้งติดกับพื้นที่สถาบันอุดมศึกษา และอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีที่ตั้งแยกจากพื้นที่สถาบันอุดมศึกษา

- ห้องปฏิบัติการ เป็นพื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย อาจเป็นห้องปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่ปิดหรือพื้นที่ปฏิบัติการที่เป็นพื้นที่เปิด โดยพิจารณาจากรูปแบบการวิจัย นอกจากนี้ยังรวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับงานวิจัย

- สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนสนับสนุนงานวิจัย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยตรง อาทิ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย และห้องเก็บรักษางานวิจัย

3) ความร่วมมือ

เป็นการดำเนินงานวิจัยในลักษณะอุทยานฯ กับภาคส่วนต่าง ๆ ภายนอกอุทยานฯ เพื่อการขับเคลื่อนอุทยานฯ และการพัฒนางานวิจัย ประกอบด้วย ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และต่างประเทศ ดังนี้

- ความร่วมมือกับภาครัฐ เป็นความร่วมมือในลักษณะการสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และการประสานงานวิจัยระหว่างอุทยานฯ กับภาคส่วนต่าง ๆ

- ความร่วมมือกับภาคเอกชน เป็นความร่วมมือในลักษณะสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดสรรทุนวิจัย และความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการ คือ การร่วมมือเกี่ยวกับงานวิจัย หรืองานบริการวิชาการ

- ความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นความร่วมมือในลักษณะความร่วมมือเชิงวิชาการ คือ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการสนับสนุนงานวิจัย คือ ความร่วมมือด้านเทคโนโลยี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-นามสกุล
2. คุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชา
3. ตำแหน่ง / ตำแหน่งบริหาร
4. สถานที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในเอกสารประกอบการประเมิน (ร่าง) รูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และประเมินรายการแต่ละประเด็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าระดับ	ความคิดเห็น
ระดับ 5 หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับประเด็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับประเด็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ มาก
ระดับ 3 หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับประเด็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับประเด็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ น้อย
ระดับ 1 หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับประเด็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

แบบประเมิน (ร่าง)รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
รูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา					
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก					
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ ฐานความรู้จากหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา					
1.2) ทักษะ ได้แก่ นักวิชาการ/นักวิจัยมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับสาขาที่ทำการวิจัย					
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการและนักวิจัยในสาขาที่ทำการวิจัย					
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก					
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย					
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน หรือการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา					
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และวิชาการ					
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ					
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม					
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย					
2.2.1) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การบูรณาการระหว่างองค์ความรู้/เทคโนโลยีกับงานวิจัย					
2.2.2) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การตีพิมพ์บทความทางวิชาการ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
รูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง)					
1) ปัจจัยภายใน จะเป็นการพิจารณาจาก					
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้ฐานความรู้หรือองค์ความรู้จากสาขาวิชาของสถาบันฯ หรือองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม กับงานวิจัย					
1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยี ที่มีของนักวิจัย					
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ทำการวิจัย					
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก					
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย					
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษา					
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม					
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม					
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม					
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย					
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เพื่อการตอบสนอง/แก้ไขปัญหามุมชน ท้องถิ่น และสังคม					
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และเทคโนโลยีเพื่อยกระดับวิถีการดำเนินชีวิต การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน ท้องถิ่น และสังคม					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย					
รูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ)					
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก					
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ร่วมสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีร่วมสมัย					
1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัย/เทคโนโลยีร่วมสมัย ที่มีของนักวิจัย					
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยร่วมสมัย					
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก					
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย					
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัยจากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัยของสถาบันอุดมศึกษา					
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย					
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้อค์ความรู้ร่วมสมัยกับภาคธุรกิจเชิงประกอบการวิชาการ และการพัฒนาเศรษฐกิจ					
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยร่วมสมัยเกี่ยวกับกิจกรรม อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม					
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย					
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ					
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยต่อยอด การพัฒนาองค์ความรู้ร่วมสมัยและเทคโนโลยีร่วมสมัย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการจากงานวิจัย					
รูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม					
1) ปัจจัยภายใน จะพิจารณาจาก					
1.1) องค์ความรู้ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ นำสมัยในสาขาวิชา/สาขาเฉพาะทาง หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีขั้นสูง					
1.2) ทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์งานวิจัยนำสมัย/เทคโนโลยีขั้นสูง ที่มีของนักวิจัย					
1.3) บุคลากร ได้แก่ อุทยานฯ มีนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ การบูรณาการ และประสบการณ์งานวิจัยนำสมัยและเทคโนโลยีขั้นสูง					
2) ปัจจัยภายนอก จะพิจารณาจาก					
2.1) พันธกิจ ประกอบด้วย					
2.1.1) พันธกิจการเรียนการสอน ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัยจากงานวิจัยไปสู่การเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตร/สาขาวิชาให้มีความร่วมสมัย/นำสมัยของสถาบันอุดมศึกษา					
2.1.2) พันธกิจการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยสร้างองค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัย					
2.1.3) พันธกิจการบริการวิชาการ ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้ร่วมสมัย/นำสมัยกับภาครัฐ ภาคธุรกิจเชิงประกอบการ วิชาการ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และประเทศ					
2.1.4) พันธกิจทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ได้แก่ งานวิจัยการใช้องค์ความรู้/เทคโนโลยีร่วมสมัย/นำสมัยเกี่ยวกับกิจกรรมอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม					
2.2) ผลผลิต ประกอบด้วย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
2.2.1) สิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ และประเทศ					
2.2.2) การพัฒนาองค์ความรู้/เทคโนโลยี ได้แก่ งานวิจัยการพัฒนาองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์นำสมัย และเทคโนโลยีขั้นสูง					
2.2.3) ผลงานวิจัยทางวิชาการ ได้แก่ การจดลิขสิทธิ์ การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา และการตีพิมพ์บทความทางวิชาการ					
รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย					
1) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 1 เพื่อพัฒนาสถาบัน เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เนื่องจากมีศักยภาพองค์ความรู้ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาการเรียนการสอนและเทคโนโลยีพื้นฐาน ท่านเห็นด้วยหรือไม่					
2) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 2 เพื่อพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ เนื่องจากมีศักยภาพองค์ความรู้ท้องถิ่น/สังคม และเทคโนโลยี ท่านเห็นด้วยหรือไม่					
3) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 3 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) เหมาะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ เนื่องจากมีศักยภาพด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ร่วมสมัย ท่านเห็นด้วยหรือไม่					
4) อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้รูปแบบที่ 4 เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต เนื่องจากต้องพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีขั้นสูง ท่านเห็นด้วยหรือไม่					

แบบประเมิน (ร่าง)กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
กลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้					
1) การบริหารจัดการ จะพิจารณาจาก					
1.1) กฎ ข้อบังคับ ได้แก่ ข้อปฏิบัติเพื่อดำเนินงานอุทยานฯ					
1.2) นโยบาย ได้แก่ แนวทาง แผนงานการดำเนินงานอุทยานฯ					
1.3) งบประมาณ ได้แก่ การจัดสรร/การสนับสนุนทางการเงินเพื่อดำเนินงานอุทยานฯ					
2) โครงสร้างพื้นฐาน จะพิจารณาจาก					
2.1) พื้นที่ตั้งอุทยานฯ ได้แก่ ขอบเขตและขนาดพื้นที่ตั้งอุทยานฯ					
2.2) ที่ตั้งอุทยานฯ ได้แก่ ความเชื่อมโยงด้านที่ตั้งอุทยานฯ กับที่ตั้งสถาบันฯ ดังนี้					
2.2.1) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ในพื้นที่ตั้งเดียวกับสถาบันฯ					
2.2.2) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่ติดกับพื้นที่ตั้งสถาบันฯ					
2.2.3) ที่ตั้งอุทยานฯ อยู่แยกห่างจากพื้นที่ตั้งสถาบันฯ					
2.3) ห้องปฏิบัติการ ได้แก่ พื้นที่รองรับกระบวนการงานวิจัย รวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือวิจัย					
2.4) สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ส่วนสนับสนุนการวิจัย อาทิ ห้องประชุม ห้องเก็บอุปกรณ์วิจัย ห้องเก็บรักษางานวิจัย					
3) ความร่วมมือ จะพิจารณาจาก					
3.1) ความร่วมมือกับภาครัฐ ได้แก่ การจัดสรรทุนวิจัย การประสานความร่วมมืองานวิจัยกับภาคส่วนต่าง ๆ					
3.2) ความร่วมมือกับภาคเอกชน ได้แก่ การจัดสรรทุนวิจัย ความร่วมมือเชิงประกอบการวิชาการ					
3.3) ความร่วมมือกับต่างประเทศ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความร่วมมือ/การถ่ายทอดเทคโนโลยี					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบและกลไกขับเคลื่อนอุทยานฯ

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น/สังคม (เฉพาะทาง) อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/เชิงประกอบการ (วิชาการ) อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับลด/เพิ่ม รูปแบบอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ อย่างไร

6. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 1 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนาสถาบัน
เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อย่างไร

7. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 2 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่น/สังคม เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ อย่างไร

8. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 3 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ/
เชิงประกอบการ (วิชาการ) เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษาวิจัยในกำกับของรัฐ อย่างไร

9. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 4 อุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้เทคโนโลยีขั้นสูง/นวัตกรรม เหมาะสมกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในอนาคต อย่างไร

.....

.....

.....

.....

10. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกขับเคลื่อนอุทยานเศรษฐกิจฐานความรู้ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายกิตติโชติ บัวใจบุญ

วัน เดือน ปี เกิด

20 กรกฎาคม 2505

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา

สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการวางแผนภาคและเมือง จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2557

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY